

Giới thiệu Chuyện Tình Như Ý

Truyện Chuyện Tình Như Ý, một bác sĩ khoa phụ sản quan hệ khá rộng với nhiều nữ nhân, tuổi đã ngoài ba mươi mà chưa có một mảnh tình, có phải do anh tiếp xúc quá nhiều nữ nhân nên' chuyện tình cảm anh không còn hứng thú nữa.

Có được sự nghiệp như phòng khám nhưng đôi lại không có tình yêu. Tạ Giai Hình một cô gái vừa tròn 25 tuổi, xinh đẹp lại trẻ trung nhưng mắc phải một căn bệnh về phụ sản. Bệnh nhân quen bất hạnh biến thành khách quen, quen tới mức đã có số điện thoại của bác sĩ, hai người gặp nhiều rồi yêu nhau.

Hai người đều có tâm sự, có bệnh khó nói chỉ là dấu trong lòng không muốn nói ra cùng ai. Cuộc sống vốn đa dạng sắc màu lại càng trở nên muôn màu muôn vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Như Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Đứng ở trước cửa phòng khám “Như Ý khoa phụ sản”, Tạ Giai Hình cảm nhận được những lời này thật sâu sắc.

Sắp qua tuổi 25 mà nàng vẫn là xử nữ, sắp lần đầu tiên bước vào khoa phụ sản. Nàng đã lên mạng tìm hiểu, phòng khám này chất lượng rất tốt, buổi sáng hôm nay lại là bác sĩ nữ khám bệnh, trọng điểm là, “Muội muội” của nàng vừa sưng, lại vừa ngứa vừa đau, lại không thể “thoát nước” được nha!

Sớm biết thế này nàng sẽ không đi spa ngâm ôn tuyền (suối nước nóng) kia nữa, trận này quả thực nàng sống một ngày dài bằng một năm. Nghe nói tắm ôn tuyền có khả năng bệnh lây qua đường sinh dục, nàng đi một lần lại dính ngay bông cải*, quả thực là oan ức thật lớn a? Bệnh lây qua đường sinh dục tốt xấu cũng muốn có chút ít kinh nghiệm, nàng ngay cả hưởng lạc cũng không có lại còn phải chịu khổ thế này, thật sự rất không có chút thiên lý nào hết.

* là bệnh lây qua đường tình dục đó.

Vì thế, chọn một ngày bình thường, buổi sáng không có nhiều người lắm, nàng đặc biệt đến khám bệnh. Vì hạnh phúc cả đời sau này, nàng chấp nhận!

Tạ Giai Hình đẩy cửa kính ra, chỉ thấy tại quầy một nữ y tá mỉm cười nói:” Nhĩ hảo.” (xin chào)

Hảo cái gì hảo? Hảo hảo ai sẽ đến bác sĩ khám bệnh? Thật may là đối phương chưa nói hoan nghênh quang lâm, nếu không nàng có khả năng phát hoả! Mất đeo kính, đầu đội mũ, nàng chỉ hy vọng sẽ không gặp người quen, cố ý hạ giọng nói:” Tôi muốn đăng ký, tôi là lần đầu tiên đến.”

” Vâng. Xin điền một chút tư liệu sơ căn.”

Tạ Giai Hình tiếp nhận giấy bút, rất muốn khai bừa nhưng lại sợ phạm pháp. Bản đăng ký bắt khai đủ loại, trên cơ bản chỉ có ngày kinh nguyệt lần trước là còn phải suy nghĩ, cái khác a! không có kết hôn, không có quan hệ nha, cũng không có mang thai nốt. Có cái quái gì đâu mà khai với chả báo.

Chờ nàng ngoan ngoãn điền xong, đưa ra thẻ căn cước cùng 100 nhân dân tệ, y tá lập tức giúp nàng đưa số liệu vào. “mời ngồi, của cô là số 13, chờ một chút màn hình sẽ thông báo.”

” Cám ơn.” Số 13 nhiều may mắn a, nàng có thể không làm sao chứ? Nghe nói trị liệu bông cải phải dùng điện thiêu, ai da..... Ở phòng khám sinh ý, xem ra đều là phụ nữ có thai đi cùng chồng, Tạ Giai Hình hoài nghi chỉ có mình mình là tới khám bệnh lây qua đường sinh dục. Trong lúc nhất thời lòng tự trọng tụt dốc, nàng một lòng thầm nghĩ muốn chui đầu vào vách tường bên cạnh.

Màn hình thay đổi, dãy số thi nhau nhảy múa, rốt cục cũng đến lượt Tạ Giai Hình lên đoạn đầu đài. Thấy chết không sợ, nàng đi vào phòng khám, rõ ràng nhìn thấy một bác sĩ nam ngồi ở trước bàn, mặc áo blu trắng, mang kính mắt, tuổi chừng ba mươi, bộ dạng đứng đắn.

” Mời ngồi, có cái gì vấn đề sao?” Bác sĩ thanh âm trầm ổn hỏi.

Vấn đề khá lớn! “Hôm nay buổi sáng không phải là bác sĩ nữ khám bệnh sao?” Trừ bỏ khi mới ra sinh, nàng chưa bao giờ cho nam nhân xem qua đóa hoa nhỏ mềm mại của mình nha, huống chi lại đang có bệnh, nàng như thế nào còn mặt mũi gặp người khác chứ? Tuy nói muốn gặp người cũng không phải.....

“Cô đang muốn nói tới bác sĩ Liêu Nhã Từ? Cô ấy hôm nay và ngày mai đều xin nghỉ phép, nếu cô muốn cô ấy khám bệnh, có thể hôm sau lại đến, hôm nay sẽ không thu phí đăng ký.”

Vị bác sĩ này còn rất thấu tình đạt lý nha, Tạ Giai Hình đối với hắn có ấn tượng tốt, đồng thời lại lo lắng trong lòng, hôm sau nếu xin phép nghỉ sẽ gặp khó khăn, huống hồ nàng đã đau khổ không chịu nổi, nếu không trị liệu không chừng sẽ phát điên.

Nàng nhìn hẩn trong bộ quần áo trắng sáng như tuyết, trước ngực ghi “Lâm Thư Hoàng” Ba chữ, người này xem ra rất có chính khí, hành vi quấy nhiễu tình dục cơ bản sẽ không xuất hiện, dù sao đối phương cũng đã khám cho vô số nữ nhân khác, dù có thêm nàng đi chẳng nữa cũng chẳng ảnh hưởng gì.

” Không cần, phiền bác sĩ Lâm khám giúp tôi đi.”

” Ân, cô có vấn đề gì?” Lâm Thư Hoàng sắc mặt vẫn bình tĩnh, không vì bệnh nhân không có thai mà đặc biệt cao hứng.

” Tôi... chỗ đó... bị sưng... rất đau.....”

” Đã bao lâu? Là âm vật, âm đạo hai người đều bị? Còn phần khí hư thì sao? Lúc đi tiểu hoặc khi quan hệ có cảm thấy đau hay không?”

Không hổ là bác sĩ, hỏi rất trực tiếp! Nàng chỉ cảm thấy hai gò má nóng lên, hít thở sâu mới nói:” Gần một tháng, khí hư có chút màu trắng, hình như là bên trong có vẻ đau, lúc đi tiểu cũng sẽ có cảm giác..... Mặt khác, tôi còn là xử nữ.”

Phun ra hai chữ này làm cho nàng có cảm giác thật xấu hổ. Nói với một nam nhân nàng là xử nữ, đáng tiếc lại không phải nàng phò thác tắm thân xử nữ này cho nam nhân kia. Đời người 10 phần thì có 8-9 phần không được như ý mà!

Lâm Thư Hoàng gật đầu, hai mắt nhìn chăm chăm vào máy tính, hai tay lướt trên bàn phím, không chú ý tới bệnh nhân mặt đỏ như phát sốt. “Cần nội chẩn, mời đến phòng trong phía sau.”

Một nữ y tá trung tuổi biểu cảm thân thiết tươi cười nói: “Không cần khăn trang, đi theo tôi.”

Vị nữ y tá này thực làm cho người ta an tâm, Tạ Giai Hinh cũng biết hôm nay khó thoát khỏi kiếp nạn này, vừa bước được mấy bước thăm nghĩ xác nhận một chút. “Xin hỏi bác sĩ, cái kia nội chẩn..... Có thể phá hỏng màng trinh hay không?”

Đừng trách nàng tưởng tượng nhiều, thật sự là nàng không hy vọng tấm màng trinh trắng này bị hủy trong tay bác sĩ. Thà bị hủy trong một đêm tình cuồng nhiệt còn hơn.

“Màng trinh không dễ dàng bị hao tổn như vậy, tôi sẽ cẩn thận.” Tầm mắt Lâm Thư Hoàng rốt cục cũng chuyển tới trên người bệnh nhân, bình thần giải thích: “Màng trinh bản thân nó còn có lỗ nhỏ và có khả năng co giãn, giúp cho kinh nguyệt thuận lợi chảy ra, bình thường sau khi quan hệ màng trinh sẽ không khép lại, là vì lần nữa ra vào màng trinh bị rách ra, chỗ rách ra tự kết vảy. Nếu trong khi khám màng trinh bị rách nhỏ, 1-2 tuần sau sẽ tự động liền lại, nếu cô vẫn lo lắng, tôi có thể giúp cô vá lại màng trinh.” (-& hết nói nổi Hoàng ca)

Lần nữa ra vào? Tạ Giai Hinh thiếu chút nữa phun máu mũi, nói cho chính xác a, nội chẩn chỉ có một lần ra vào, khi quan hệ là muốn vào vào ra ra, trừ phi sớm phát tiết mới có thể rút ra, tóm lại vị bác này có thể nói là lương y, chỉ tiếc không phải phu quân của nàng..... (=p~ chẹp chẹp tiếc rề) “Vậy làm ơn, cảm ơn.”

(lau nước miếng đi tý oi. Ghê quá)

Tâm lý đã ổn định, Tạ Giai Hinh vẫn cảm thấy bước đi thật nặng nề, đi theo y tá đi đến phòng nhỏ phía sau, y tá cầm ra miếng giấy lót đặt trên ghế nằm, hẩn là vì vệ sinh, cũng tốt, tránh cho vi khuẩn lây bệnh.

Vì hôm nay đi khám, nàng mặc duy nhất một chiếc váy, cởi quần lót ra là có thể nằm lên giường khám bệnh, cổ mà mở rộng hai chân, đem hai chân đặt lên giá đỡ, sắp phải chịu cực hình tra tấn bằng không khí lạnh đây

Trong chốc lát, Lâm Thư Hoàng mang khẩu trang cùng bao tay, đi đến bệnh nhân hai chân trong lúc đó đang mở rộng nhìn thẳng vào cái địa phương kia. (OMG *che mắt mau* *đỏ mặt~ing*)

Tạ Giai Hinh cả người cứng ngắc, không biết nên làm gì, nàng thuần khiết như bông hoa nhỏ bé rốt cục lại để cho nam nhân thấy được, cũng chỉ là ở trong cái tình huống bất đắc dĩ mà thôi. Hy vọng ngày nào đó có thể đổi đối tượng, đổi cảnh tượng, nếu không nàng chết cũng không thể nhắm mắt!

Ackkk! Thiên a. Hẩn đang... sờ nàng... (ọc. xấu hổ đầu chạy ra đây mau. bị nam nhân sờ mó rùi kia) Ngoài ngón tay cách cái găng tay, còn có một cái cứng cứng rần rần lạnh lạnh gì đó, hẩn là cái dụng cụ khám bệnh đi, nghe nói cái loại này gọi là KÌM MỒ VỊT, tên gọi lên cũng rất đáng sợ, nàng không muốn bị nó một nhát cắn chết nha?

Nàng thấy hẩn rất ôn nhu, ngón tay lạnh lẽo mà thon dài, nàng cũng không cảm thấy đau, chính là có điểm là lạ, hơn nữa hẩn động tác rất nhanh, kiểm tra xong lại còn bôi một lớp thuốc mỡ, xong lập tức đứng thẳng thất lưng, buông công cụ và cởi cái găng tay.

“Xin hỏi tôi bị bệnh lây qua đường sinh dục sao?” Nàng đã quên việc cốt yếu là phải thu hai chân lại, nàng chỉ muốn nhận được đáp án.

” Đây là nấm ngứa, không phải bệnh lây qua đường sinh dục.”

” Vì... vì sao tôi lại bị nấm ngứa?” Tin tức này nếu truyền ra ngoài nàng còn muốn sống sao? Nàng nhưng là mỗi ngày đều tắm rửa hảo cực cung, còn tẩy sạch sẽ, hoàn toàn triệt để, tiểu muội muội đáng yêu không có khả năng mắc meo nha!

” Nguyên nhân rất nhiều, có thể là thể chất miễn cảm, cũng có thể là miễn dịch suy giảm, hoặc là mặc quần quá chật, dùng chất tẩy rửa không thích hợp. Trong âm đạo vốn có một ít nấm ngứa, dưới tình huống bình thường sẽ không phát tác, hiện tại là nấm mốc độc tính tăng cường, mới có thể gây cho cô cảm thấy không thoải mái.”

”Áckkkk.....” Nói nghe thực lạ nha, tựa như bệnh độc giống nhau tồn tại trong cơ thể, bình thường sức khỏe tốt thì không có việc gì, nhưng khi chủ thể yếu đi sẽ gặp chuyện không may?

”Nắm ngứa rất dễ tái phát, phòng bệnh hơn chữa bệnh. Chờ một chút tôi sẽ cho cô một ít tài liệu tham khảo.”

”Vâng.” Chỉ cần không phải bệnh lây qua đường sinh dục, nàng liền cảm ơn trời đất.

”Ngoài mặt được*, uống thuốc, còn có thể dùng tác tê trị liệu**, nhưng tôi nghĩ cô không muốn.”

* thuốc mỡ bôi á.

** là phương pháp đặt thuốc vào chỗ kín đó :->.

Tắc tề? Yêu tắc đi vào được tề?” Không muốn.....” Trừ bỏ tiểu đệ đệ của lão công nàng, còn lại không bàn nữa! Tuy rằng nàng có thể có lão công hay không thì vẫn chưa thể nói trước.

”Tiêm cũng được, cô đồng ý tiêm hay không?”

”Làm đi!” Nàng sợ tiêm, nhưng càng sợ tiểu muội muội phải chịu khổ, hazzz... một vết châm nhỏ tính làm cái gì?

”Vậy phiền cô xoay người ngồi xuống, tiêm hiệu quả có vẻ tốt hơn.”

Nàng ngoan ngoãn nghe lời, lúc này phía trước mặt sau đều bị hấn xem hết, nửa dưới người dĩ nhiên đã mất đi trong sạch. Nhưng mà hiện tại là một đại soái ca đang vỗ nhẹ cái mông của nàng, nếu như đang tán tỉnh lúc trên giường thì có phải tốt biết bao. Aiiiiii. Giật chân giật dử a~~ Kỹ thuật tiêm của Lâm Thư Hoàng khá tốt, nàng không có thấy đau đã lại nghe hấn nói: ”Tốt lắm.”

”Nhanh như vậy? Thật là lợi hại!”

”Ân.” Hấn không có phản ứng gì đặc biệt, xoay người đi ra phòng nhỏ.” Tôi kê thuốc cho cô.”

”Cảm ơn bác sĩ.” Nam nhân này cũng thật lạnh lùng, hay là đứt mất dây thần kinh xấu hổ, cho nên biểu tình cũng không có thay đổi gì? Nhìn hấn bóng dáng hoàn toàn biến mất, nàng mới chạy nhanh mặc quần lót vào, sửa sang lại một chút dung nhan của mình.

Ha. lần đầu tiên đi khám phụ khoa, kỳ thật không giống những hình ảnh khủng bố trong tưởng tượng, dù sao hấn là bác sĩ, nàng là bệnh nhân, cũng không phải là cùi khô gặp lửa cháy, cần cần răng cũng có thể vượt qua, thực nên vỗ tay khen ngợi chính mình! (tỷ thực tự ki quá đi >

Chờ Tạ Giai Hình đến trước bàn làm việc, Lâm Thư Hoàng vẫn đang gõ bàn phím, bây giờ nàng có thể thoải mái quan sát Lâm Thư Hoàng, phát hiện bộ dạng hấn không giống như những nữ nam hiện nay mà lại giống thư sinh cổ đại, nho nhã, tiêu sái, toàn thân toả ra khí chất hơn người.

Không biết mỗi ngày hấn xem đủ loại nắm móc, thêm cả đồng hoa bệnh còn có thể có hứng thú cùng bạn gái hay bà xã làm chuyện yêu đương này nọ không? Bệnh nhân nữ khoa phụ sản thật khổ, làm bác sĩ nam khoa phụ sản cũng thật khó. Khoa phụ sản thật khiến cho người ta đau lòng mà.

”Nếu không có việc ngoài ý muốn, đợt điều trị này của cô cần hai lần hội chẩn. Để tránh cho nắm ngứa tái phát, ở đây có một ít những điều cần chú ý, cô cầm lấy tham khảo.” Lâm Thư Hoàng lấy những lời của bác sĩ chuyên nghiệp nói.

”Cảm ơn! Tôi sẽ cố gắng đọc.” Nàng hai tay tiếp nhận mấy tờ giấy, hóa ra là tờ hướng dẫn giữ gìn sức khỏe phụ khoa, đề tên tác giả chính là “Lâm Thư Hoàng”. Có thể thấy được vị bác sĩ này thực có tâm nha.

”Cô có cần bác sĩ Liêu Nhã Từ khám không? Tôi có thể giúp cô chuyển lịch khám sang cô ấy.” Tay hấn di chuyển cái bút, chuẩn bị viết giấy hẹn lần sau.

”Không cần, vẫn là nhờ bác sĩ Lâm đi.” Dù sao hấn không nhìn kỹ nàng, nàng cũng không nghĩ đi khám thêm nhiều lần nữa. Trừ khi là của nàng có chạm vào tiểu đệ đệ của ông xã nha, hy vọng ngày nào đó niềm hạnh phúc nhỏ nhoi này sẽ đến.

”Được. Vậy cùng thời gian vào cuối tuần này mời cô quay lại đây.”

”Cảm ơn bác sĩ.” Tạ Giai Hình thật lòng cảm tạ vị lương y này, mặc kệ khuôn mặt hấn lạnh lùng vô cảm, y thuật tốt mới quan trọng nhất, hiện tại nàng cảm thấy tiểu muội muội của mình tốt hơn nhiều.

Mới đi ra khỏi phòng khám, quầy thuốc đã chuẩn bị xong thuốc của nàng. Như Ý khoa phụ sản thật sự là làm cho người ta hài lòng. Trừ việc bước chân có khang khác, hai chân lúc đi có điểm là lạ, nàng vẫn cứ thế đi ra cửa chính.

Ngày hôm nay, tư nhân hoa viên của nàng tất cả đều bị phơi bày, tuy nói là cách cái bao tay cùng dụng cụ, vẫn là bị một nam nhân nhìn ngó, sờ soạng? Xấu hổ thì cũng đã xấu rồi, chỉ hy vọng tiểu muội muội đừng mắc meo nữa!

Trở lại công ty Tạ Giai Hình, vừa đến thời gian nghỉ trưa, nhóm đồng sự đều đi ra ngoài ăn trưa, chỉ có tiểu đệ Trương Trí Uyên ở lại.

Nàng vừa ngồi ở bàn làm việc của mình, Trương Trí Uyên lập tức tiến lên an ủi: “Chị, buổi sáng xin phép phải đi khám bác sĩ sao? Có chỗ nào không thoải mái?”

“Chị là đau đầu thôi.” Đánh chết nàng cũng không thể nói thật về bệnh tình của mình, ngoài bác sĩ cùng y tá, những người khác chuyện đều đã bị diệt khẩu.

“Đau đầu à? Em giúp chị mát xa nhé? Ở nhà em thường giúp mẹ mát xa, rất thành thạo nha.”

“Lần sau đi, chị đói bụng rồi.” Nàng mở hộp cơm do mẹ nàng làm. Từ nhỏ đến lớn đều là do mẹ làm cơm cho nàng ăn. Không biết sau này lập gia đình còn cái phúc này không? Nếu ông xã tương lai cũng biết nấu ăn thì tốt rồi. Ai dạy nàng thành một nữ tử vô dụng, chỉ biết há mồm ăn cơm chứ.

Sau khi tốt nghiệp đại học, nàng đi làm ở nhà xuất bản này đã ba năm, làm cái chức vụ biên tập không lớn không nhỏ, Trương Trí Uyên là cấp dưới duy nhất của nàng, hai người làm chung đã hơn nửa năm, có thể nói tình đồng ti đệ. Trương tiểu đệ bộ dạng thực sự là yêu nghiệt mỹ nam, thường bị đàn ông đũa giỡn, soái ca truy đuổi, hoa đào nở rộ không thể đếm được, nàng thấy cũng thành thói quen.

Căng tin không có tạp vụ, hai ti đệ liền ghé vào ngồi, chia xẻ đồ ăn, thì thầm giống hai Ma Tước.

Thanh niên Trương Trí Uyên cất giọng thì thầm: “Chị, hôm qua em đến nhà sách quan sát địch tình, giám đốc nhà sách kia rất tốt với em, chủ động xin số điện thoại, nói sẽ thông báo tình hình chiến đấu cho em.”

“Giám đốc kia là nam hay nữ? Bộ dạng như thế nào?” Tạ Giai Hinh không cần thông tin tình báo như thế, chỉ sợ tiểu đệ vì thế bán thân.

“Nam, to béo mập mập y chang con gấu.”

“Tình hình chiến đấu tuy rất quan trọng, nhưng cậu không cần phải quyến rũ người ta.” Nàng nuốt một miếng cơm, bỗng nhiên lại lắc đầu nói: “Đương nhiên, nếu cậu muốn cho hán ăn, ta cũng không ý kiến, chú ý an toàn là tốt rồi.”

“Chị đừng nói em tùy tiện như vậy được không?” Trương Trí Uyên bỗng đỏ mặt như hoa đào. Tạ Giai Hinh không thể không thừa nhận, bộ dạng tiểu đệ so với nàng còn đẹp hơn, khó trách gặp phải một đồng tình trái.

“Cậu cũng biết chị đây là người rộng lượng, cậu có yêu một người hay một tá chị cũng không có ý kiến gì. Nhưng nhất định đừng để bị nhiễm bệnh nha, phải đi gặp bác sĩ quả thực rất xấu hổ à.” Bởi nàng rút ra từ kinh nghiệm của chính mình mà nói, ngữ điệu có chút chua xót đi.

Hán dùng lực gạt đầu. “Chị nói thực đúng, em nhất định chú ý tình dục an toàn!”

Nàng nuốt nửa mở miệng chửi thề, thằng bé này nhất định là từng trải vô cùng. Xét cho cùng, làm chị như nàng nhất định sẽ phải chịu nhiều áp lực, nếu không sinh được con trai sẽ khiến ông bà tổ tiên vô cùng thất vọng. Trời đất không dung a!

“Chị. Chị có gặp được nam nhân tốt nào không?” Trương tiểu đệ hỏi một câu hồ đồ không thể hồ đồ hơn.

“Kiên nhẫn chờ đợi, cẩn thận tìm kiếm, cảm giác rất quan trọng, thà rằng chán đơn gối chiếc, chờ một lần được ôm thực sự~~” Nàng xướng khởi nhất thủ vạn năm hảo ca làm như hưởng ứng. “Ta tin tưởng trên thế giới này, nhất định sẽ gặp mối tình, yêu ngay từ ánh mắt đầu tiên.....”

Hán nghe có chút ngây ngốc. “em cũng tin tưởng.”

Hai chị em cảm thán một trận, cũng đã hết thời gian nghỉ trưa, mọi người trở lại phòng, lại vì tiền lương mà khom lưng. Nghe ông chủ lái nhai, cùng tác giả trao đổi, tranh cãi về bản in, đánh máy, cứ như vậy cũng hết ngày.

Hết giờ làm, Tạ Giai Hinh chào tạm biệt mọi người, xem ra mọi người đều có hẹn, nàng chỉ có thể tự mình an ủi, bốn tiểu thư không phải không cơ hội, chỉ là tạm thời tiểu muội muội mốc meo không tiện hành tẩu giang hồ, chờ nàng hết bệnh rồi nhất định phải đi săn tìm soái ca ngấm cho đã mắt! Hy vọng Trương tiểu đệ có thể giúp nàng tìm vài cấp dưới biết việc.....

Đi máy xe về nhà, mở cửa phòng, nàng ngó lão ba cùng lão mẹ, anh trai cùng chị dâu, cháu trai cùng cháu gái. Xông vào nhà người khác mà không xấu hổ thẹn thùng, mọi người hẳn là đều hận không thể đem nàng mau chóng gả quách đi. Ai, xử nữ độc thân luôn phải chịu nhin nhiều thứ. (có mà bà cô già thì có)

“Đã về rồi.” Lão mẹ Hồ Tuệ Lăng hỏi.

“Àn. Con đi tắm trước đã.” Nàng muốn tắm rửa sạch sẽ cho tiểu muội muội, còn muốn thay cái quần lót mới, nàng nhất định phải ngăn chặn không cho đại quân nắm mốc lan tràn.

Một lúc sau, một nhà bảy cái mồm vây quanh bàn ăn, Tạ Giai Hinh không tâm ăn uống, tai nghe lão ba cùng anh trai bàn chuyện chính trị, hai người này mỗi ngày đều nói tới nói lui, so với giáo sư còn có thể đi giảng nha. Chị ngồi ở nhà nói hươu nói vượn thật là lãng phí.

Lão mẹ cùng chị dâu cũng đang nói chuyện về hai cái tiểu quý, đề tài bao gồm sức khỏe, trường học việc học, đồ chơi quần áo vv, cái này nói ba năm, năm năm cũng không xong.

Tạ Giai Hinh thích mọi người trong nhà, nhưng để hoà đồng thì khó khăn quá. Luôn cảm thấy mình thừa thãi, không có cảm giác hạnh phúc.(em thực

thông cảm với tỷ. em cũng luôn cảm thấy thế :[)

” Giai Hinh, chị giới thiệu giúp em đối tượng xem mặt được không?” Chị dâu Lạc Thu Quân bỗng nhiên chuyển chủ đề sang nàng.

” Được.” Tạ Giai Hinh đương nhiên gật đầu, nếu có đối tượng tốt sao nàng phả cự tuyệt? Chính nàng đang muốn tìm cho mình mấy đoá hoa đào. Cũng không biết có phải ma chú bùa phép gì hay không, hay là kiếp trước số mệnh nàng qua đào hoa mà kiếp này đã sắp sang tuổi 26 nàng vẫn chưa có một mảnh tình vắt vai.

Lạc Thu Quân nói cho nàng biết tư liệu về đối phương, Tạ Giai Hinh nghe được liên tục gật đầu, Nàng thừa tin tưởng vào chị dâu, do anh trai nàng là một kẻ không biết ăn chơi hưởng thụ, còn nghĩ chụp ảnh là động tác Yoga ở nhà (?), nên dĩ nhiên mắt nhìn người của chị dâu tốt hơn nhiều!

” Có cần mua mấy bộ đồ mới? Mẹ đi cùng con.” Hồ Tuệ Lăng nhìn chằm chằm con gái mình, đứa nhỏ này bộ dạng xinh xắn, tốt nghiệp đại học lại có chỗ làm ngay, như thế nào vẫn chưa đem con rể về trình diện chứ? Hazzz...

” Được được.” Lão mẹ đã đề nghị như thế, Tạ Giai Hinh đương nhiên cũng sẽ không cự tuyệt. Con gái luôn được mẹ yêu chiều, hiểu thuận như nàng sao không cho lão mẹ thể hiện chút phong độ chứ.

Tạ Thăng Bình lúc này rốt cục cũng chuyển hướng sang em gái.” Giai Hinh muốn mau chóng lập gia đình?”

” Đúng vậy, còn phải nhờ cậy mọi người giúp đỡ, có rảnh có thì giúp con đi miếu cầu nhân duyên.” Con gái lớn phải lấy chồng, nàng cũng muốn nhanh chóng được gả ra ngoài. Cái gì mà thẹn thùng rụt rè, nàng không có a. Ngoài việc đi đến bác sĩ khám phụ khoa, mấy việc nhỏ này không thể làm khó nàng được.

” Ở nhà làm đại tiểu thư có gì không tốt?” Tạ Thăng Bình nghĩ đến tự nhiên chui đầu ra một thằng em rể, cảm thấy có điểm không quen.

” Làm thiếu phu nhân tốt hơn, em sẽ không phải đi làm.” Tiểu nữ tử này không có chí lớn, bắt quá ở nhà làm trạch nữ, chăm chồng nuôi con. Dù sao cũng cứ mạnh miệng nói lớn. Con người ta cũng có quyền mơ ước chứ.

” Khẩu vị lớn như vậy ư! Người cho rằng đại thiếu gia chạy đầy đường hả?” Tạ Vĩnh Thái lắc đầu. “Đến lúc đó sẽ không làm cái nữ nhi tặc, về nhà mẹ đẻ lấy tiền cho ông xã hưởng chứ.”

Tạ Giai Hinh nâng lên cằm, đứng lý hợp tình nói: “Cho nên càng muốn tìm một nam nhân tốt a, họ kiếm tiền cho em tiêu, kính nhờ mọi người giúp em lưu ý, cảm ơn!” (:(có ai như tỷ không?)

Nha đầu kia quả nhiên là nóng lòng lắm rồi, bốn đại nhân nghe xong lắc đầu cười khỏ. Hai tiểu quý chẳng hề quan tâm tình hình, hỏi bà nội: “Con xem phim hoạt hình được không?”

” Học bài xong chưa?”

” Xong rồi ạ!”

Đề tài này cuối cùng cũng kết thúc, Tạ Giai Hinh com nước xong, nhanh chóng trở lại phòng mình, chuẩn bị uống thuốc. Tuy nói nắm ngựa không phải bệnh lây qua đường sinh dục, nhưng mà nói ra vẫn thấy xấu hổ. Hy vọng có thể sớm khỏi bệnh, hơn nữa tuyệt đối không thể tái phát.

Xoã tóc, nàng nằm trên giường đem tờ hướng dẫn giữ gìn sức khỏe phụ khoa ra đọc. Áckkkk, những việc phải chú ý thật không ít.

Theo chỉ dẫn, sau này cần mua nhiều BVS và quần lót, mỗi ngày cần thay hai, ba lượt, nhớ uống nhiều nước, ăn nhiều rau xanh, ngủ sớm dậy sớm, điều dưỡng cơ thể và tinh thần, không thể mặc quần quá chật, không thể sử dụng BVS lâu, không thể tạo cho mình áp lực lớn.

Áp lực? Ngoài việc tìm không thấy lang quân như ý để trao gửi tấm thân xử nữ, kỳ thật cũng không gì áp lực..... Đọc đi đọc lại nửa ngày, hoá ra nguyên nhân nàng phát bệnh là vì âm dương mất cân đối nha!

Vài ngày sau, Tạ Giai Hinh lại xin phép nghỉ nửa ngày, đến Như Ý khoa phụ sản khám bệnh. Cái gọi là trước lạ sau quen, lần này nàng thực vui vẻ đăng ký, nhìn thấy ai cũng tươi cười như hoa.

Công việc của phòng khám vẫn tấp nập như thế, nhưng nàng không hề để tâm, vẫn kiên nhẫn chờ đợi. Nhìn những phụ nữ có thai đi cùng ông xã đều vô cùng dễ gần. Bỗng dưng nàng có ý muốn chạy tới bắt tay chúc mừng bọn họ, cũng là chúc mừng chính bản thân, tìm được một bác sĩ tốt như thế thật may mắn biết chừng nào!

Chờ đợi hơn nửa giờ, chân bước nhẹ nhàng vào phòng khám. Thấy Lâm Thư Hoảng ngồi ở sau bàn làm việc, vẫn là cái vẻ mặt lạnh lùng vô cảm. Đây là lương y nha, khí chất như toà băng sơn, làm cho người ta có cảm giác an toàn cùng tin nhiệm.

Nàng cười đến càng thêm ngọt ngào. “Chào bác sĩ, tôi cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều!”

” Không đau cũng không ngứa?” Lâm Thư Hoảng đẩy gọng kính mắt.

” Chỉ có một chút xú, cơ hồ không có cảm giác, tôi ngoài uống thuốc đúng giờ, còn làm theo những gì bác sĩ dặn, thực hữu hiệu nha.” Tuy rằng chưa tìm được đối tượng, âm dương chưa thể phối hợp, nhưng bông hoa nhỏ của nàng ngày càng khỏe mạnh.

”Tốt lắm” Hấn cầm bút chăm chú ghi lại.” Hay là muốn nội chẩn kiểm tra, thuận tiện bôi ít thuốc.”

”Dạ!” Lúc này nàng không cần y tá dẫn đường, nàng tự mình đi đến phòng nhỏ, cởi quần lót, nằm trên giường, mở hai chân ra rất tự nhiên. Con người thật mau thay đổi, lần thứ nhất cổ tình kéo dài, lần thứ hai lại mau mau chóng chóng, nàng hy vọng bác sĩ chữa cho tiểu muội muội của nàng mau khỏi.

Lâm Thư Hoàng lại mang cái bao tay, nhanh chóng kiểm tra sau lại bôi chút thuốc mỡ. “Quả thật tốt hơn nhiều, hôm nay chỉ cần bôi thuốc, không cần tiêm, sau này tiếp tục uống thuốc là được rồi.”

”Cảm ơn bác sĩ, anh thật sự là thần y!” Nàng quả thực rất muốn vì hấn xướng thủ ca, tìm được bác sĩ tốt cùng tìm được nam nhân tốt đều quan trọng như nhau.

”Vậy sao, Tạ tiểu thư hôm nay thực vui vẻ.”

”Đương nhiên rồi!” Nàng thu hồi hai chân, ngồi dậy mặc quần lót, không có chút ngượng ngùng. Rơi vào tầm mắt hấn là hình ảnh nàng đang mặc quần lót in hình tiểu bạch thỏ, dù sao hấn cũng đã từng nhìn thấy cảnh này rất nhiều, cũng không khác bây giờ là mấy.

Hấn ngoảnh mặt đi, nói:”Tôi đi trước kê thuốc cho cô.”

”Àn.” Tạ Giai Hinh không phát hiện hấn có cái gì kì quái, quay sang y tá, nói: “Bác sĩ Lâm thực sự là một bác sĩ tốt, mọi người nhất định đều rất khâm phục tài đức của anh ấy.”

Y tá đi bên cạnh gật đầu nói: “Đúng vậy, bác sĩ Lâm rất tốt, thông minh lại cẩn thận. Đáng tiếc ba mươi tuổi vẫn là độc thân, giới thiệu đối tượng cho lại không chịu.”

Độc thân? Là thế. Tạ Giai Hinh thật khó tin một nam nhân tốt như thế lại vẫn chưa có người nâng khăn sửa túi. Nếu đem bác sĩ Lâm giới thiệu cho Trương tiểu đệ, nói không chừng sẽ tạo nên chuyện tốt. Nhưng là thế nào nàng lại nghĩ đến chuyện đó nhỉ?! Nàng lập tức lắc đầu. Thật có lỗi bác sĩ Lâm, anh cứ tiếp tục độc thân đi!

Đi ra phòng làm việc, Tạ Giai Hinh đặt mông ngồi vào trước bàn, cười meo meo nhìn Lâm Thư Hoàng đang kê thuốc, hẹn lịch tái khám. Nếu thực sự bác sĩ Lâm là Gay, cho dù hấn là GAY nàng cũng thường thức vạ phần.

”Lần sau đến chắc là khỏi hấn. Nhớ rõ nhất định phải tới, để tôi biết mà ngưng thuốc.”

”Dạ! Đúng rồi, của tôi... chị gái của mẹ*... có khả năng sắp đến, có ảnh hưởng đến việc trị liệu hay không?” chị gái của mẹ của nàng không quá đúng giờ, bất quá vẫn là sẽ đến đột ngột. Đến lúc đó kinh nguyệt cùng năm mốc, bông hoa nhỏ của nàng sẽ vô cùng ừ rừ nha.

* nguyệt sự đó.

“Không cần. Mỗi ngày thay nhiều lần BVS, chú ý giữ khô thoáng. Bộ phận sinh dục nữ rất nhạy cảm, có thể dùng dung dịch vệ sinh hoặc nước để rửa.”

”Vâng, tôi nhất định nghe lời bác sĩ.” Nàng liên tục gật đầu, lời thầy giáo dạy có thể không nghe nhưng lời bác sĩ nhất định phải nghe.

”Tốt lắm” Xem bệnh tình của nàng chuyển biến tốt, lại biết nghe lời, hấn cũng an tâm vài phần.

“Chúng ta hẹn gặp tuần sau nha, bái bai!” Tạ Giai Hinh có việc vui, cả người, tinh thần đều vô cùng khoái trá. Lúc quay đi, làn váy tung bay xòe ra như một đóa hoa nhỏ nở rộ.

Lâm Thư Hoàng ngẩn người, không phát tay cũng chưa nói bye bye, đó không phải là tác phong của hấn, nhưng kì thật nghĩ đến cái quần lót của nàng tiểu bạch thỏ, có một loại rung động kỳ diệu, hỗn nhiên cùng gợi cảm (á á, ca ca động tâm rồi nha. Mà cũng pótay với anh, nghĩ đến cái gì không nghĩ đi nghĩ đến cái quần lót :-& đúng là BT mà)

Tạ Giai Hinh vừa đi, một bên y tá Hứa Thế Linh nói:”Tạ tiểu thư cười lên thực đáng yêu, nếu không có kinh nghiệm*, hấn là độc thân đi?”

* ý chỉ quan hệ nam nữ.

Lâm Thư Hoàng nghe ra trong những lời này có ý tứ, mọi người đều muốn giới thiệu đối tượng cho hấn, giống như hấn là động vật sắp tuyệt chủng vậy. Hấn không hề phản ứng, thần nhiên nói: “Tiếp.”

Hứa Thế Linh thờ dài, ấn phím trên tường mở cửa ra, một phụ nữ có thai cùng chồng khăn trang đi vào, Như Ý khoa phụ sản một ngày tiếp tục trôi qua.

10 giờ tối, Lâm Thư Hoàng về nhà, mở cửa ra, một mảnh lạnh lùng, Ba mẹ hấn nghỉ hưu lui về sống ở Thai Đông, chỉ có hấn cùng em trai ở lại Đài Bắc.

Căn phòng này rộng 60m2, hấn ở một mình quá lớn. Lúc trước hấn mua là để kết hôn, thật tiếc kế hoạch không thành. Hấn cùng bạn gái qua lại năm năm, rồi thì bạn gái hấn bỏ đi cũng đã năm năm, vì một nguyên nhân khó nói nên lời. (các bạn đoán là nguyên nhân gì?)

Thực ra hấn còn có em trai ở cùng, nhưng từ ngày tiểu tử này có bạn gái, mỗi ngày đều ở riết cùng bạn gái, nếu có trở về cũng chỉ là ăn bữa cơm, lấy vài

thứ rồi lại đi. Cứ theo tiến độ này, chả mấy chốc là có thể bàn đến hôn sự.

Trong bóng đêm, Lâm Thu Hoàng ngồi trên ghế sofa, không bật đèn, khiến cho mình chìm đắm trong bóng đêm.

Không biết qua bao lâu, tiếng chuông di động đánh phá vỡ sự yên tĩnh. Hắn nhìn màn hình, là em trai hắn gọi tới.

”Anh, cuối tuần này có rảnh không? Em mời com!” Lâm Duy Chí cao hứng nói.

”Có chuyện gì thế?” Em trai bình thường ở nhà hắn đều phải nấu com, nói vậy có đại sự mới có thể mời hắn ăn com.

”Hắc hắc, em cầu hôn thành công rồi!”

”Nga? Chúc mừng.” Em trai hắn là nha sĩ, em dâu là bệnh nhân. Nghe nói lúc trước vì một cái răng giả mà làm tận tới nửa năm, cứ như thế vô vương vô pháp mà theo đuổi, nhà gái chỉ có thể cắn răng đồng ý. May mắn mọi chuyện phát triển thuận lợi, mà nay bác sĩ cùng bệnh nhân tình cảm lưu luyến cũng muốn nở hoa kết quả.

Cá tính của em trai so với hắn tích cực lạc quan hơn, nhưng hắn không thể học theo cái cách theo đuổi đó, nếu bệnh nhân nảm ngứa mà hắn trị liệu lâu như vậy thực không tốt, hắn chỉ còn nước đóng cửa phòng khám mà đến tạ tội với người ta.

”Dạ! Cảm ơn anh. Anh là người đầu tiên biết tin này đấy, ngày mai em mới báo cho ba mẹ biết.” Giờ này chắc ba mẹ đã ngủ, đương nhiên Lâm Duy Chí sẽ nói cho anh trai biết trước.

”Bọn họ nhất định thật sẽ rất vui mừng, ngày mai sẽ gặp trở về.” Ba mẹ lui nhai mấy năm nay, hắn thân là con trưởng không thể làm được, may mắn còn có cậu em yêu quý này nha.

”Vẫn còn sớm! Hôn lễ định ba tháng sau tổ chức. Đầu tiên giúp em chuẩn bị tốt sinh lễ, chờ sau khi ba mẹ trở về sẽ giục họ đi gặp nhà thông gia. Thật sự là vất vả.”

”Anh có thể giúp gì cứ việc nói, đừng khách khí.” Lâm Thu Hoàng trời sinh tính tình cô độc, không thích xã giao. Nhưng là cậu em duy nhất kết hôn nha, hắn cho dù phải vác mặt già nua này đi cũng muốn giúp mọi người.

”Đương nhiên, anh phải làm phụ rể kiêm lái xe, còn phải đưa chúng em ra nước ngoài hưởng tuần trăng mật!”

”Không thành vấn đề.” Hắn kiểm không ít tiền, tiền tiêu đi cũng không nhiều lắm, ba mẹ lại không cần bọn hắn phải nuôi. Nếu em trai đã mở miệng như thế, hắn cũng đáp ứng.

”Thật sự hào phóng vậy ư? Anh cũng muốn lấy vợ cơ mà?”

Lâm Thu Hoàng không trả lời, hắn cũng chưa nghĩ ra. Lâm Duy Chí cố cười hai tiếng nói: “Đúng rồi, có rảnh đọc qua chút e-mail, em gửi cho anh đó.”

”Cảm ơn.” Em trai hiểu được bao nhiêu sự đau khổ của hắn? Hắn đắm đầu vào công việc để che giấu, để trốn tránh. Hoặc xem phim hoạt hình, tranh biếm họa. Bời khi phải đối mặt với sự thật, cả người hắn sẽ thấy rất mệt mỏi.

Hai người buồn dưa lê một lúc, Lâm Thu Hoàng tiếp tục ngồi trong bóng đêm, không hề thấy nổi một tia tinh thần, cuộc sống cứ như vậy trôi qua lặng lẽ.

Trong ánh mắt người đời mà nói, hắn có thể nói là một người đàn ông tự hợp đủ ba tiêu chuẩn lớn: bằng cấp, mức lương, cùng dáng người đều cao một cách đáng kiêu ngạo, có thể dễ dàng chọn lựa người yêu. Năm năm qua hắn vẫn cô đơn, thậm chí có điểm trốn tránh đám nữ tử muốn tiếp cận hắn.

Chỉ vì hắn không thể mang đến hạnh phúc cho nữ nhân, đây là số mệnh của hắn, cũng là ông trời nguyên rủa hắn.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Như Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Anh, em ở bên này!” Khoảng giữa trưa, Lâm Thu Hoàng đi vào một nhà hàng com Tây, chỉ thấy em trai Lâm Duy Chí ngồi ở vị trí bên cửa sổ, nét mặt toả sáng, trên mặt như là viết ”Ta muốn cưới bà xã” – Năm cái chữ rất to.

Quả nhiên con người cần phải điều hòa âm dương mới có sức sống được. Hôm nay buổi sáng lúc hắn đánh răng rửa mặt thấy vẻ mặt mình xám xịt âm u, làn da dù không tới nỗi nào nhưng cũng không hề có vẻ tươi tắn. Phải như em trai, tình yêu viên mãn hài hòa mới là hợp lý để có một cuộc sống tốt được.

”Chúc mừng hai em.” Việc này đã ở điện thoại đã nói qua, thỉnh thoảng Lâm Thu Hoàng vẫn là nhịn không được nói lại lần nữa, nhà bọn họ có hai đứa con, ít nhất cũng có một đứa kết hôn sinh con. Đối với ba mẹ hắn mà nói hắn là đủ rồi.

”Ngượng quá, em là em mà lại kết hôn sớm anh, nhưng mà anh cũng đừng âm thầm roi lệ a!” Lâm Duy Chí nói giỡn.

Lâm Thư Hoàng đương nhiên sẽ không so đo, dù sao hắn không có khả năng cưới vợ.

“May đâu? Anh nghĩ em và cô ấy cùng nhau đến chứ.”

Vợ sắp cưới của Lâm Duy Chí tên là Triệu Như Mai, làm giáo viên dạy tiếng Mỹ, mọi người đều quen gọi nàng là May. “Vừa rồi bọn em tới cửa hàng áo cưới, có rất nhiều chi tiết phải thảo luận, May với nhà thiết kế bàn luận chán chê muốn ngừng cũng khó, nhiều khả năng phải tới mới quay lại. Thôi thì chúng ta ăn xong hãy đi tìm cô ấy.”

”Cũng được.” Lâm Thư Hoàng đối với việc này không hề để ý, âm thầm nghĩ may mắn là em dâu không có tới, không cần cùng nhau thảo luận chi tiết áo cưới

Hai anh em đều tự chọn món ăn, vừa ăn vừa nói chuyện, trừ bỏ việc hôn lễ sắp tới, còn lại đều là vấn đề y học, tuy rằng là em trai nói nhiều, anh nghe được nhiều, nhiều năm qua cũng đã đạt tới một loại trạng thái hài hòa.

Lâm Thư Hoàng biết không lâu sau em trai sẽ có vợ rồi có đứa nhỏ, chỉ có hắn cô độc lại càng cô độc.

Trong lúc vô tình, hắn nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc ở phía trước, không khỏi nhìn đi nhìn lại vài lần, tâm tình lại càng thêm trầm trọng.

Lâm Duy Chí phát hiện anh trai biểu tình không tốt, quay đầu lại nhìn thấy một bàn có tám người ăn cơm, có vẻ như là buổi xem mắt, nhân vật nam chính nữ chính đều có vẻ ngượng ngùng, còn gia đình 2 bên đều thích thú.

Vị nữ chính kia không tính mỹ nữ nhưng cũng là cảnh đẹp ý vui, ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người nàng. Thấy nàng cười ngọt ngào, vẻ mặt anh trai càng âm trầm, chẳng lẽ nàng là ý trung nhân của anh? Tình huống như thế chỉ có thể: thà giết nhầm còn hơn bỏ sót, Lâm Duy Chí lập tức chất vấn:” Anh đề ý vị tiểu thư kia?”

” Là bệnh nhân của phòng khám.” Lâm Thư Hoàng nhớ rõ của tên nàng, Tạ Giai Hinh – “cám ơn ông chủ tăng lương?” tên rất thú vị.

”Nga? Rất đáng yêu, anh có muốn gặp lại hay không?” Lâm Duy Chí rất nhiệt tình, không hề khách khí.

”Đừng làm loạn.” Tuy nói bác sĩ và bệnh nhân có quan hệ cũng không có gì lạ, anh trai chính là một người kiểu mẫu công thành danh toại, nhưng hắn là bác sĩ khoa phụ sản, cùng nữ bệnh nhân trong tình cảnh đó có vẻ xấu hổ, vạn nhất bị coi là quấy nhiễu tình dục trong lời nói cũng đã có thể nguy rồi.

”Không loạn, sẽ không loạn, chờ anh nghĩ thông suốt rồi nói sau.” Lâm Duy Chí thật sự không quen nhìn anh trai cố chấp. Một lần bị rần rần, mười năm còn sợ dây thừng. Con nhỏ lúc trước ngu ngốc không nhận ra, không phải toàn bộ con gái trên đời đều không có khả năng nhận ra. Cho dù hắn có bệnh như vậy, hiện tại y học tiến bộ, người thẳng được ý trời, ai dám nói không có kỳ tích?

Lâm Thư Hoàng không muốn tiếp tục đề tài này, buông dao nĩa nói:” Anh vào toilet một chút.”

”Cứ từ từ, để em gọi cho May đã.” Lâm Duy Chí lấy di động ra gọi cho vợ chưa cưới, nghĩ rằng May tám phần muốn nói sẽ đến muộn.

Lâm Thư Hoàng rời chỗ ngồi vào toilet nam, thuận tiện rửa mặt, hy vọng đem cảm xúc phục hồi lại.

Em hắn muốn kết hôn là chuyện tốt, Tạ tiểu thư đi xem mắt cũng là chuyện tốt. Hắn hắn là thay bọn họ cao hứng, trừ lần đó ra mọi cảm giác đều là dư thừa.

Ai oán cái gì đâu? Không ai xin lỗi hắn, thời gian lâu sẽ thành thói quen, đưa ai oán chuyển thành chúc phúc đi.

Lâm Thư Hoàng vừa bước ra khỏi toilet nam, chỉ thấy một cái thân ảnh quen thuộc hướng hắn đi tới, đương nhiên mục tiêu không phải toilet nam, mà là toilet nữ bên cạnh.

”Bác sĩ Lâm, thật trùng hợp?” Tạ Giai Hinh dùng chân, vừa mừng vừa sợ.

”Uh, thật khéo.” Hắn muốn tránh nhưng không kịp, xem nàng hôm nay ăn mặc tao nhã giống một tiểu công chúa, quả thật là để xem mắt?

”Áckkkk..... Anh cùng bạn đến ăn cơm?” Nàng thật cẩn thận hỏi, sợ hỏi ra cái gian tình.

”Tôi đi cùng em trai.”

”Áckkk..... Anh hiện tại có rảnh không?”

”Có việc gì?” Em trai sẽ không để ý hắn tới nay trở về muộn, vừa rồi còn nói có thể đi gặp em dâu.

”Ngượng quá, tôi muốn nhờ anh chút việc.”

”Cô làm sao vậy?” Hắn rút cục nhìn thấy nàng thần sắc không tốt, trừ bỏ chau mày, trên trán còn lấm tấm mồ hôi.

Nàng cẩn thận bốn phía, xác định không có người khác, mới kiễng mũi chân tựa vào bên tai hấn nói: “Chị gái của mẹ tôi đến, hôm nay là ngày thứ tư. Chỗ ấy của tôi vừa ngứa lại vừa đau, không biết xảy ra chuyện gì?”

Hơi thở của nàng làm cho tim hấn đập thình thịch, thanh âm cũng trở nên khàn khàn. “Cô có liên tục uống thuốc không?”

”Đương nhiên là có.” Nàng tròn to mắt, cường điệu sự vô tội của mình.

”Không thoải mái vì sao không đến khám?” Đã bị bệnh còn không biết nặng nhẹ, nữ nhân này sao sẽ không quý trọng mình như vậy?

”Tôi phải đi làm, xin phép không tiện, hơn nữa tôi vẫn đang ‘đổ máu’ như thế nào có thể cho anh xem?” Biểu tình nàng kinh ngạc giống như hấn là quý hút máu vậy.

”Phụ nữ có thai khi sinh đổ máu càng nhiều, tôi thấy nhiều thành quen.” Máu chảy đầy đất không đáng lo, quan trọng là khỏe mạnh, bình an.

”Phụ nữ có thai cái gì? Tôi vẫn còn là xử nữ nha!”

”Cô là bệnh nhân, tôi là bác sĩ.”

”Được rồi được rồi, là tôi sai được chưa?” Nàng thực thức thối, hiện tại là nàng nhờ cho hấn, cúi đầu nhận sai không tính. ”Hiện tại làm sao bây giờ? Tôi đau muốn chết, anh hôm nay có khám không?”

”Tôi hôm nay nghỉ, cô đi tìm bác sĩ Liêu Nhã Từ đi, đều là nữ, cô hấn là sẽ không để ý.” Hấn biết có một số bệnh nhân chuyên tìm bác sĩ nữ, hấn cũng không để ý. Phòng khám sinh ý chất lượng rất tốt, hấn cùng bác sĩ Liêu cùng làm.

Tạ Giai Hình dùng sức lắc đầu, hai tay đều vung đến mặt. “Ta không muốn cho người khác xem, tôi bị có bóng ma tâm lý!”

Tâm lý nữ nhân này quả thật kì lạ, hấn làm nghề y đã mấy năm, kiến thức cũng không ít, tất cả đều có thể trở thành lý do. Nói cái gì cũng là không chịu đi khám. “Trước tiên nói cho tôi biết, âm đạo vẫn đau?”

”Hấn là đau ở bên ngoài.” Nàng không thể giống hấn nói trực tiếp như vậy.

”Cô đi theo tôi.” Hấn không nghĩ kiểm cùi ba năm thiếu một giờ, trị liệu đã được một nửa lại làm sai, nói như thế nào đều có tổn hại đến danh tiếng của hấn.

”Anh muốn dẫn tôi đi đâu?”

(đi đâu ta? Mọi người hóng chap sau đi nhé *cười nham hiểm* =))))))

”Tôi mà vào toilet nữ sẽ trở thành sắc lang, cô vào toilet nam chắc sẽ không sao.”

”Vì sao tôi phải đi theo anh tới toilet?” Nàng không tin hấn đột nhiên biến thành sắc lang, lần đầu tiên gặp hấn đã cho nàng cảm giác an toàn, thấy vẻ mặt hấn vẫn là đứng đắn, hấn là sẽ không thay đổi a?

”Tôi giúp cô khám qua, nếu là bộ phận sinh dục ngoài, không cần dụng cụ cũng có thể kiểm tra.”

Ackkkkk! Tạ Giai Hình chỉ cảm thấy trong đầu nổ mạnh, bác sĩ Lâm cư nhiên muốn dẫn nàng vào toilet nam làm kiểm tra? Càng kinh người là, nàng lại có cảm giác hưng phấn? Hôm nay nàng đi xem mắt hay là yêu đương vụng trộm? (ôi! tỷ ấy thấy hưng phấn))))))))))))

Bọn họ vận khí rất tốt, trong WC vừa vận không có người khác. Khung cảnh nhẹ nhàng khoan khoái, mùi tươi mát, không hổ là nhà ăn cao cấp. Ngoài việc dành cho đi xem mắt còn là thánh địa yêu đương vụng trộm. Phi phi phi, bác sĩ Lâm là nam nhân đứng đắn, nàng có thể nào tưởng tượng như vậy? Không có biện pháp, ai bảo nàng là lần đầu tiên, ngày sau này mặc kệ yêu đương vụng trộm hoặc kiểm tra, nói vậy đều quen tay hay việc.

Lâm Thư Hoàng mở phòng toilet cuối cùng, kéo Tạ Giai Hình đi vào, khóa cửa rồi trực tiếp ra lệnh: “Cởi ra.” (ô ô cởi ra kiaaaaaaaaaa... =p~)

”Dạ.” Nàng hai tay run run kéo lên váy, hôm nay nàng mặc váy dây cùng quần lót có hình con mèo nhỏ. Bởi vì đi xem mắt, nàng nghĩ mặc quần lót gợi cảm hình chú mèo hoang, ai ngờ phúc chiêm ngưỡng này lại dành cho bác sĩ.

Hoàn hảo là ‘chu kì’ của nàng đã đến ngày thứ tư, lưu lượng cũng không nhiều lắm, BVS cũng mới thay, nếu không da mặt dày nữa cũng phải nứt vỡ, hình tượng với nam nhân trước mặt nàng còn có cái gì để nói a?

Không có bao tay cũng không dụng cụ, Lâm Thư Hoàng dùng giấy vệ sinh cuốn vào tay, ngồi xổm trước mặt nàng chuẩn bị khám.

”Ngượng quá, tôi dựa vào một chút.” Nàng một chân đứng trên mặt đất, một chân để ở trên bồn cầu, vì để giữ cân bằng, hai tay phải đặt lên hấn trên vai, nhìn hấn trong lúc đó ngồi xổm trước hai chân nàng, hai mắt sáng ngời, hình ảnh như thế thật sự là suốt đời khó quên, chỉ tiếc không có phương tiện sau này nói cho con cháu nghe. (mắt sáng ngời nhé)))))))))))) ôi chết mất ọc)

”Thế nào? Là nắm ngứa tái phát sao?” Bông hoa nhỏ của nàng như thế nào lại như thế? Lần này nàng dốc lòng chăm sóc, tìm mọi cách che chở, trừ bỏ

âm dương mất cân đối hẳn là không có gì không làm nha.

”Như thế nào? Loại BVS này tôi dùng đã lâu!” Nàng từ khi 14 tuổi lần đầu tiên ‘bị’, tuy rằng ngày đó ngẫu nhiên bị đau bụng, cũng là không xuất hiện hiện tượng như thế này.”

”Thế chất con người có khi sẽ thay đổi, trước kia sẽ không miễn cảm, không có nghĩa là bây giờ cũng vậy. Tôi đề nghị cô chuyển sang dùng vải bông làm BVS, chất liệu vải bông có vẻ sẽ không miễn cảm.” Hấn giải thích trong khi quần lót của nàng chỉ xỏ một bên chân trái.

”Vải bông làm BVS? Cái đó không phải cần giặt sao? Rất phiền toái, còn muốn mang một đồng về nhà, tôi không dùng đâu!” Nàng nghe một vị nữ đồng học nhiệt tình bảo vệ môi trường nói qua: nếu dùng vải bông làm băng vệ sinh, sau khi dùng còn phải giặt sạch sẽ, dùng bẩn là là qua rồi mới được dùng tiếp.

”Uh..... Nếu giặt không sạch sẽ, ngược lại sẽ khiến cho âm đạo viêm.” Hấn nhìn chăm chăm tiểu muội muội của nàng, suy tư một lát. ”Sử dụng tampon* tốt lắm, giảm bớt sự tiếp xúc với ngoại bộ phận sinh dục, tự nhiên sẽ không sưng đỏ.”

* là một loại BVS dạng ống ạ.

Nàng vừa nghe thấy liền kiên quyết phản đối.” Ngươi muốn ta đem tampon nhét vào á? Màng trinh của ta không bị hủy ư?”

“Bản thân màng trinh còn có một cái lỗ nhỏ, đường kính lớn hơn tampon, trừ khi ngươi sử dụng sai phương pháp, tỉ lệ bị hao tổn rất thấp. Nếu ngươi vẫn lo lắng, hãy sử dụng tampon nhỏ một chút.”

”Bác sĩ, anh đừng nói nữa.” Hấn không phải xử nữ đương nhiên có thể nói như vậy, nàng một lòng thầm nghĩ tìm được ‘đối tượng kia’, không nghĩ đem lần đầu tiên dâng cho tampon, hấn rốt cuộc có hiểu tâm lý phụ nữ hay không?

”Tôi không dùng đâu.” Đời này trừ bỏ hấn giúp nàng bôi thuốc, nàng còn chưa hề tự mình chạm qua nơi đó đâu!

”Vậy thì thôi.” Với hấn mà nói vấn đề đã được giải quyết, vì thế hấn định đứng lên khiến nàng khập khiễng, giày cao gót dẫm trên bồn cầu thiếu chút nữa chuyển lên đùi hấn.

Nhìn tình trạng này, hấn tiếp tục ngồi để cho nàng dựa vào, nhìn nàng chậm chạp mặc lại quần lót. Hấn tự nhiên cũng được nhìn thấy hình con mèo nhỏ. Nói thật, con mèo nhỏ cùng với đôi mắt đen của nàng, hồn nhiên lại vô cùng gợi cảm, nữ nhân này làm cho hấn cảm thấy khó hiểu.

”Bác sĩ, anh biết không? Hôm nay tôi đi xem mắt.” Mặc quần lót, hai chân cũng đứng vững vàng, nàng ngẩng đầu nói với hấn.

Hấn không biết nàng vì sao thay đổi đề tài, đành phải trầm mặc gật đầu, chẳng lẽ muốn hấn nói tiếng chúc mừng sao? Thấy người khác đều có đôi có cặp, chỉ có hấn thêm âm thầm sầu não.

”Ngay cả nụ hôn đầu tiên tôi còn chưa có, lại muốn dùng tampon nhét vào, tôi không cam lòng!”

”Tampon ở Đài Loan không phổ biến, có một bộ phận nguyên nhân chính là vì quan niệm giống cô, nhưng ở các quốc gia Âu Mỹ, rất nhiều nữ nhân chưa từng qua hệ nam nữ vẫn dùng tampon, vì sức khỏe và sự thoải mái của người, một tấm màng kia cũng không quá quan trọng.” Tuy nói mỗi người quan niệm khác nhau, nhưng đứng ở góc độ y học, hấn thật sự không ủng hộ việc mọi người quá coi trọng màng trinh, bệnh nhân trước tiên nên yêu quý bản thân mình mới đúng.

”Không!” Lúc này nàng không nghe lời hấn.” Tôi muốn có nụ hôn đầu tiên cùng đêm đầu tiên thực sự, tôi không tampon đâu!”

”Nếu ngươi không quan tâm đến cơ thể của mình, sau này không cần tới khám.” Khuyến mãi nàng cũng không nghe, hấn cần gì phải nhiều lời?

”Bác sĩ!” Không nghĩ tới tình hình lại như thế, làm sao bây giờ? Hấn muốn sinh khí với nàng sao?

”Tôi đi ra ngoài trước.”

Nhìn hấn muốn đi ra ngoài, nàng không khỏi hô to: “Đợi đã!”

Nàng không thể để hấn đi, trong nháy mắt trong đầu nàng chỉ có ý niệm này, mắt đi lương y như thế sẽ làm nàng hối hận cả đời. Dù sao làm gì có người bác sĩ nào ở WC giúp nàng kiểm tra?

Lâm Thư Hoàng không thể không quay đầu, nhìn thấy vẻ mặt đáng thương của nàng, hai tay lại kéo kéo thắt lưng của hấn. Chiêu này quả thực rất hữu hiệu nha, nếu kéo tay còn có thể gạt ra, đằng này kéo thắt lưng thì đúng là bó tay. (tỷ à, tỷ cũng thật độc đó =)) Hình tỷ *cười nhăn nhó* không độc sao giữ được soái ca hà cưng. Các tình yêu nhớ học tập chiêu này của Hình tỷ ngheng)

”Tôi nghe lời anh là được chứ gì. Đợi chút nữa đi mua tampon, anh đừng tức giận được không?”

”Tôi là muốn tốt cho cô.” Chỉ cần nàng nghe lời, yêu quý bản thân, hấn tự nhiên sẽ không tức giận với nàng.

“Tôi biết!” Nàng thờ dãi, không cam tâm thỏa hiệp. “Nhưng nếu ta nhét không được, hoặc là nhét sai, làm sao bây giờ? Trừ anh ra, tôi không muốn đi tìm bác sĩ khác.....”

”Tôi đưa số điện thoại của tôi cho cô, có vấn đề có thể gọi.” Hấn chưa từng đem số điện thoại cá nhân của mình cho bệnh nhân, nhưng dù sao đến việc kiểm tra ở WC cũng đã làm, so sánh với việc cho nàng số điện thoại cũng coi như bình thường. Nhưng mà..... Như vậy thật sự có được không? Có thể không nói chuyện bệnh tật với nhau?

”Cám ơn bác sĩ Lâm, anh thật sự là người tốt, anh nhất định trúng giải thưởng lớn, đại phát tài!”

Nàng tươi cười trong sáng làm cho hấn không hề nghi ngờ. Hai người trao đổi số điện thoại di động, sau đó một trước một sau đi ra WC, vừa lúc gặp hai nam nhân đi vào. Mọi người trên mặt xấu hổ có, ám muội có, kinh hoàng có, biểu tình rất biến hóa.

Lâm Thư Hoàng miễn cưỡng giữ bình tĩnh, quay trở lại bàn của chính mình, Lâm Duy Chí đã sớm ăn cơm xong đang uống cà phê, đảo mắt hỏi? “Làm gì mà lâu như vậy?”

Hấn cười thần bí, một số việc ngay cả anh em vẫn không thể chia sẻ, tóm lại cảnh tượng hôm nay ở WC nam, cả đời khó quên. (đại ca à, anh mới thực sự là cáo già già nai tơ =]]])

n xong cơm trưa, Lâm Thư Hoàng đưa em trai đến cửa hàng áo cưới, nhìn May chọn lựa mấy bộ lễ phục, lại nghe bọn họ hưng phấn thảo luận các chi tiết, khi hấn về nhà thì thể xác và tinh thần đã rã rời.

Không có tâm tình nấu cơm, hấn ăn hai cái bánh bao coi như là thay cơm.

Không nghĩ tới chụp ảnh cưới cũng phiền toái như vậy, nếu hấn là nhân vật chính, có lẽ còn có thể mua vui trong biển khổ. Nhưng hấn chính là những người đứng xem, chỉ là nhìn xem liên cảm thấy đầu to ra.

Về nhà vẫn là tốt nhất, một bên đọc sách một bên nghe nhạc, đây chính là buổi đêm của người đàn ông độc thân, thoải mái mà bình thản.

Nghĩ đến cảnh hôm nay ở WC của nhà hàng, hấn không tự chủ được cười thầm, không nghĩ tới mình có thể làm ra chuyện điên cuồng như vậy, cũng may mắn là Tạ tiểu thư là tiểu bạch thủ chính hiệu, không biết đó là hành vi quá nhiều tình dục.

Tiếng chuông di động bỗng nhiên vang lên, hấn tìm một hồi lâu mới tìm thấy. Màn hình hiện ra một dãy số xa lạ, chẳng lẽ sẽ là nàng? Thật sự xảy ra vấn đề sao?

”A lô?” Hấn cũng không có cảm giác bị quấy rầy, dù sao cũng đang lúc nhàn rỗi.

”Bác sĩ, tôi đau quá!” Tạ Giai Hinh mở miệng, câu đầu tiên hấn nghe thấy chính là khóc thất thanh.

Hấn thấy lỗ tai nóng lên, nữ nhân này khi vui vẻ thì giọng nói rất mềm mại, lúc khổ sở thì lại muốn chết muốn sống.

”Làm sao vậy?”

”Tôi... tôi không biết sai ở đâu, hiện tại chỗ đó vừa căng lên lại vừa đau!”

”Có thể là góc độ không đúng, không sao, có một cái dây ở bên ngoài, cô từ từ lôi ra là được.”

”Nhưng tôi tìm không thấy cái dây kia! Có phải tôi đã nhét vào trong không? Thăm thẳm, tôi nhất định chết rồi!” Nói không chừng nếu để lộ ra, biết đâu rồi sẽ trở thành chuyện ngồi lê đôi mách, số nàng thật khổ a!

Như thế nào có nữ nhân tay chân long ngóng như vậy? Hấn cơ hồ mỉm cười, miễn cưỡng bình tĩnh hỏi:”Cô đã làm mấy lần?”

”Tôi thử được một giờ, đau muốn hôn mê!” May mắn phòng của nàng có toilet riêng, nếu không người nhà nhất định nghĩ nàng đã xảy ra chuyện.

”Tôi cũng rất muốn giúp cô, nhưng hôm nay tôi nghỉ, đưa cô tới phòng khám rất kỳ.” Tuy là trách nhiệm của hấn, nếu hấn không đề nghị nàng dùng tampon, hiện tại nàng nhiều nhất là miễn cảm sung đỏ, không đến mức có cái gì mắc ở bên trong lấy ra không được.

”Có cần đến khách sạn không?” Nàng đã không có cách, nếu nhà nàng không có người ở, nàng thật muốn hấn mời đến ngay lập tức.

”Cô nhanh tìm một bác sĩ phụ khoa khác, tôi không hy vọng cô có chuyện gì.” Tampon ở lại trong cơ thể lâu có khả năng sinh ra vi khuẩn, việc hấn điều trị cho nàng sẽ thất bại trong gang tấc.

”Không được a! Chuyện mất mặt như vậy tôi không thể để cho người khác biết, tôi không muốn giết người diệt khẩu, bác sĩ anh đừng hại tôi.” Nàng mới 25 tuổi, nàng vẫn là xử nữ, nàng muốn hưởng thụ thanh xuân, hưởng thụ tình yêu, có thể nào bị mất tiền đồ như vậy?

Sự tình thực sự nghiêm trọng như vậy sao? tâm lý nữ nhân này không chỉ quái lạ mà còn rất cố chấp, hấn là bác sĩ phụ khoa cũng không dám khinh thường, “Nếu cô không ngại, tới nhà tôi đi, tôi cũng không muốn thấy cô ngồi tù.”

”Có thể chứ? Có tiện không?”

”Tôi ở một mình, không có vấn đề gì. Nhưng tôi phải tới phòng khám lấy dụng cụ này nọ, chúng ta gặp nhau ở gần phòng khám. Cô có nhớ không, phía

trước có một cửa hàng tiện lợi?” Trong nhà ngay cả thuốc mỡ cũng không có, bởi vì hần không bao giờ khám bệnh ở nhà, vị tiểu thư này lại lần nữa phá vỡ quy tắc của hần.

”Nhớ nhớ, tôi từng mua đồ uống ở đó.”

”Được, nửa giờ sau gặp nhau tại cửa hàng tiện lợi, nhớ rõ cái trang một chút.” Nếu bị người quen bắt gặp, hai người bọn họ sẽ trở thành chủ đề mới nhất của phòng khám, hần thì không sao cả, chỉ sợ ảnh hưởng việc xem mắt của nàng. (ai da! chỉ sợ sau này anh càng muốn làm ảnh hưởng thôi)

”Uh, chúng ta không gặp không về!”

Đêm hẹn hò cuối tuần à? Tắt điện thoại, Lâm Thư Hoàng cười khổ, làm bác sĩ như thế này cũng coi như hết lòng quan tâm giúp đỡ, chỉ hy vọng Tạ tiểu thư có thể sớm khỏi. Nếu không hần có khả năng thường xuyên nhận được yêu cầu khám gấp, hơn nữa là chẳng phân biệt thời gian địa điểm!

Tuy rằng đã ban đêm, vẫn đội mũ và đeo kính giống như đại minh tinh né tránh phóng viên, Tạ Giai Hinh mai phục phía sau cột đèn đường. Tuy ngay cả một nửa người không che được, nhưng ít nhất cũng có hiệu quả a!

Khi bác sĩ Lâm nói tới nhà hần khám, nàng quả thật rất kinh ngạc, nhưng không có hoài nghi động cơ của hần, dù sao vẫn là tin tưởng hần. Cứ như đài báo nói hằng ngày, nàng có thể sẽ bị hần giết rồi chặt ra từng khúc. Trời mới biết nàng lại có dũng khí như vậy, cư nhiên hữu dũng vô mưu đáp ứng.

Đúng tám giờ tối, một chiếc xe hơi màu đen dừng lại trước cửa hàng tiện lợi, cửa sổ kéo xuống, lộ ra khuôn mặt nghiêm túc mặt. “Lên xe.”

Cho dù hần bảo nàng nhảy lầu nàng cũng sẽ gật đầu, hiện tại chỉ có hần có thể cứu nàng. Nhìn xem bốn phía xung quanh không có người nhìn, nàng mới mở cửa trước xe, ba chân bốn cẳng tháo kính còi mũ, thất dậy an toàn.

Hơ, như thế nào lại có cảm giác yêu đương vụng trộm? Trước lạ sau quen, nàng phát hiện chính mình còn hưởng thụ, đương nhiên trừ bỏ trong cơ thể còn có cái tampon đáng nguyên rủa. Lâm Thư Hoàng mắt nhìn xung quanh, đập chân ga. “Không bị người khác phát hiện chứ?” (quá giống ý chứ. lại được cả anh cả chị. Há há))))))))))))

“Yên tâm, tôi giỏi cái trang lắm!” Nếu không có người chứng kiến, hần muốn làm gì nàng đều được. Hi vọng là hần muốn tiền dăm hậu sát, nàng không muốn chết khi vẫn còn là xử nữ a! (áckkkkkkk. Hình tỳ à, tỳ có biết tỳ là gì không? Sắc nữ aaaaaaaaaa)

” Vẫn còn đau à?” Hần hơi lo lắng nhìn nàng

” Đau đến muốn rút gân.” Nàng không xác định ‘bông hoa nhỏ’ có thể rút gân hay không, nhưng nàng có loại cảm giác này.

” Nhà tôi ở gần đây thôi, trước hết cô uống thuốc giảm đau đi.” Hần mở túi ra, bên trong có một cái lọ thủy tinh cùng những viên thuốc con nhộng.

” Một viên là đủ sao?” Nàng nghĩ có thể uống cả tá.

” Cô chưa đến 50 kg, đương nhiên uống một viên là đủ.”

” Áckkkkkkkk.....” Trải qua việc ngày hôm nay, nàng nghĩ mình giảm ít nhất 3 kg. Mặc kệ như thế nào, liền ngoan ngoãn uống thuốc.

Nàng nhắm mắt lại nghỉ ngơi, hần cũng không nói thêm gì nữa. Dọc đường đi chỉ có trầm mặc, cũng là loại trầm mặc làm cho người ta an tâm. Chỉ cần có hần, nàng tin tưởng hết thấy đều đã ok.

âm Thư Hoàng không nói sai, nhà hần quả thật không xa, sau mười lăm phút xe là tới. Hần giúp nàng mở cửa xe, lại giúp nàng lấy túi xách, nếu nàng không thể đi lại được, hần khả năng xúc động muốn bế nàng.

Tạ Giai Hinh vô tâm nhìn bốn phía, ngờ ngác đi theo hần vào thang máy, đi vào trong phòng, chỉ hy vọng tampon trong cơ thể mau được lấy ra khỏi tiểu muội muội của nàng.

Hần bật đèn, để túi xách của nàng cùng lọ thuốc của hần lên sô pha. Lọ thuốc này là em trai hần đưa, trước đây cảm cũng không nghĩ tới một ngày sẽ có công dụng.

” Trước tiên chúng ta lấy tampon ra đã.” Đây là việc cấp bách, hần không thể để cho nàng tiếp tục đau.

” Tôi phải ngồi hay nằm?” Đã đến nước này mặc kệ là sàn, bàn hoặc trên giường, nàng đều nguyên ý. (ác. ngất)

” Ngồi ở sô pha là tốt nhất.”

Hần lấy ra từ phòng tắm một chiếc khăn tắm làm cho nàng. Nàng lập tức kéo váy, cởi quần lót, mở hai chân ra, động tác nhẹ nhàng mà tự nhiên, bởi vì nàng đau muốn chết, sớm đã quên cái gì gọi là rụt rè!

Lâm Thư Hoàng mang găng tay, ngồi xổm sờ soạn giữa hai chân nàng trong chốc lát, nghi hoặc hỏi:” Cô làm thế nào lại thành ra như vậy?”

” Con người không phải thần tiên. Uống nước cũng có thể bị sặc chết.”

”Đừng nói vậy.” Hắn tiếp tục tìm kiếm, lại điều chỉnh thiết bị, nhưng dù có tin vào thiết bị soi thì vẫn có cảm giác so với đỡ đỡ còn khó khăn hơn.

”Tìm được rồi!”

Nàng nghe xong rất kích động, chỉ muốn ôm chầm lấy hắn, ”Thật à? Anh thật giỏi, tôi muốn tặng cho anh cái kim bài, phong anh là phụ khoa thần y!”

”Đừng lộn xộn, giờ sẽ kéo ra, cô cứ bình tĩnh.” Động tác chậm rãi, hắn không muốn làm đau nàng.

Rốt cục, đã thấy cái tampon, hồng hồng trắng trắng, cũng không thấm nhiều kinh nguyệt cho lắm, thế mà lại dày vò nàng khổ sở hai, ba giờ. Lúc này ngay cả sức thu hai chân cũng không có.

Cứ như vậy hai chân tê dại liền ngã xuống.

”Vì sao cô có thể dùng sai chứ?” Hắn vẫn ngồi đó, đối diện với bông hoa nhỏ của nàng, giống như đang giáo huấn một cô gái hư.

”Tôi cũng không biết, tôi có xem bản hướng dẫn.....” Nàng thở hổn hển, lấy trong túi ra hộp tampon, trong đó có bản hướng dẫn. Nàng đã nghiên cứu qua rồi mới động thủ. Ai ngờ lại rơi vào kết cục như thế này.

Hắn xem trong chốc lát, ngẩng đầu hỏi: ”Cô không nghiên cứu bộ phận sinh dục của mình sao?”

”Xem qua, nhưng không nghiên cứu cẩn thận.” Có cái gì đẹp mắt đâu mà nghiên với chả cứu?

Hắn lắc đầu, đứng lên đi vào phòng ngủ lấy ra một chiếc gương đưa cho nàng nói: ”Soi đi, tôi giải thích cho cô một chút.” (OMG! OMG! Chúa ơi con đi chết đây =))))))))))))) muốn ngất trên cảnh quá quá)

”Áckkk.....” Nàng ngoan ngoãn nghe theo, không hiểu hắn vì sao kiên trì như thế.

Nhìn hắn lại ngồi xổm giữa hai chân nàng, nhẹ nhàng đẩy hai cánh hoa ra*, nàng lập tức kêu: ”A-”

* khụ khụ. cái này từ ngữ khoa học gọi là môi nhỏ ạ :>

”Làm sao vậy? Tôi làm cô đau hả?” Hắn sừng sốt hỏi.

”Xấu quá!” Trước đây nàng chỉ nhìn phía ngoài, không nghĩ tới mở ra là như vậy, không giống mân côi** cũng không giống mẫu đơn, chỉ có một từ chính là xấu!

** hoa hồng á.

”Xấu ư? Bộ dạng tiểu muội muội của cô rất bình thường, một chút vấn đề cũng không có.” Hắn xem qua bộ phận sinh dục nữ không có vài vụn cũng đã mấy ngàn. Theo góc độ y học, tiểu muội muội của nàng là một bông hoa nhỏ kiểu mẫu.

”Tôi nói xấu là xấu.” Tiểu thuyết, tranh biếm họa toàn là lừa đảo !

Nữ nhân chính là nữ nhân! Hắn nhẫn nại giải thích cho nàng: ”Cơ thể con người quan trọng là dùng được, đẹp xấu không quan trọng. Chức năng chính là đẻ sinh tiểu hài tử, cô không nên tự hạ thấp mình, bộ phận sinh dục của tất cả các nữ nhân đều giống nhau mà thôi.”(nghe thấy chưa? Quan trọng là dùng được))

”Cái gì, tôi vẫn còn là xử nữ nha, cũng chưa có sinh tiểu hài tử, chỉ nói hai câu oán giận một chút thôi!”

Nàng nên sớm biết hắn là bác sĩ đứng đắn, nói gì đều có đạo lý, không thể đùa giỡn được.

Nàng thật đúng là người xấu, hắn không thèm tranh luận tiếp cùng nàng.” Nhìn cẩn thận nha, đây là môi lớn, môi nhỏ, âm vật, cửa niệu đạo, cửa âm đạo.” Động tác hắn mềm nhẹ, thanh âm trầm ổn, nàng cũng ngoan ngoãn lắng nghe. ”Thì ra là như vậy a, trước kia cũng có xem qua, nhưng không quan sát kĩ.”

”Giáo dục giới tính của nước ta thật sự cần chú trọng hơn.” Nghĩ đến một số ít nữ bệnh nhân ngại chạy chữa, không hiểu rõ cơ thể mình, hắn cảm thấy vô lực lại bất đắc dĩ.

Nàng dùng sức gạt đầu, đang muốn nói cái gì, hắn đã đứng lên hướng phòng tắm, không lâu sau liền bùng ra một chậu nước cùng một cái khăn mặt.

”Cô rửa tay đi, tôi dạy cô cách dụng tampon.”

”Áckkk... Vâng!” Nam nhân này thực khó gặp, còn có thể đem nước cho nàng rửa tay, chẳng lẽ hắn thật sự là một người tâm tư tinh tế? Tại sao đến bây giờ còn độc thân? Nữ nhân tinh mắt hắn là đều muốn cưới hắn về. Đương nhiên, nàng cũng coi như thật tinh mắt, chính là không đúng khí.....

Lâm Thư Hoàng không biết tâm tư của người phụ nữ trước mặt, vẫn là vẻ mặt nghiêm túc đoan trang, mở ra một gói tampon, giải thích: ”Trước tiên là tách hai môi nhỏ ra, tìm cửa âm đạo, để phần dây ra phía ngoài, dùng đầu ngón tay chặn một đầu của tampon, để cửa âm đạo mở ra thì ngón tay mới có chỗ để. Giờ cô để tay vào đây cùng tôi đẩy vào, chậm chậm đẩy cái tampon này vào trong đi.”

Tạ Giai Hinh bỗng xúc động muốn khóc, một người đàn ông cầm tay nàng từ từ nhét vào trong ‘muội muội’ của nàng, tình cảnh động lòng người xẹt máu mũi như thế lại là vì học cách đặt tampon, bị kịch trong bị kịch cũng chỉ đến thế là cùng.

” Anh nói chậm một chút, tôi nghe không rõ lắm.” Vừa phải xem gương vừa phải nhìn động tác của hắn, nàng rất khó tiếp thu.

” Đến phòng tắm tốt hơn, gương to hơn có thể thấy rõ ràng.”

Phòng tắm? Gương? Nàng hô hấp nhanh, thiếu chút nữa muốn phun máu mũi, đáng tiếc chỉ có máu của ‘chu kì’..... Như bác sĩ Lâm đã nói, hai người chuyển đến phòng tắm, trong lòng nàng tán thưởng một chút, bồn tắm rộng kia có thể cho 2 người dùng, nếu có thể tắm uyên ương thì thật đẹp nha! (khụ tỷ nghĩ linh tinh cái gì thế? đồ 35. à không, phải 75 mới đúng)

Hắn đem ghế dựa làm cho nàng ngồi, thậm chí còn kéo váy của nàng lên, nhìn vào giữa hai chân nàng, giống như đang dạy ” Thấy rõ ko?”

“Thật rõ a” Gương dài từ sàn nhà tới trần chiếu rõ ràng hình ảnh của nàng và hắn, không biết đập đầu chết ở trong này có thể gây cho hắn phiền toái lớn hay không?

Nhìn đến cảnh tượng trên gương, Lâm Thư Hoàng cũng có chút xấu hổ, nhưng đầu óc, tinh thần chuyên nghiệp cùng chủ nghĩa hoàn mỹ làm cho hắn không thể dừng được việc lạ này, không thể đùa giỡn. ” Khi thoải mái thì đẩy mạnh.”

” Áckkk.....” Nói đẩy liền đẩy vào, nói không chừng đời này nàng cũng chưa cơ hội phá thân xử nữ, có cái gì khác biệt đâu? Cam chịu thật sự là một nhận thức tốt, từ từ nhắm hai mắt mà chịu đựng.

” Lấy ra lần nữa rồi lại bỏ vào, nhớ rõ đây phải để bên ngoài.” Hắn yêu cầu nàng luyện tập nhiều lần, để khi về nhà không làm sai.

Nàng thân là hoàng hoa khuê nữ, trước mặt nam nhân, lại cảm cái tampon rút ra đút vào. Trời ơi nàng rốt cuộc làm sai cái gì? Vì sao phải tàn nhẫn trừng phạt nàng như thế? (Á á á á. Cái này giống... thôi mà em không giám nói đâu, mọi người cứ tưởng tượng đi nhá *hắc hắc* *cười gian*)

Ô ô ô..... Trải qua luyện tập, cuối cùng nàng cũng sử dụng tampon một cách thành thạo. Hắn lại đi lấy thuốc mỡ đến giúp nàng bôi vào, xem vẻ mặt nàng cùng bộ dáng chịu đã kích, hắn chủ động giúp nàng mặc quần lót, sửa sang lại làn váy. (ôi cái nam nhân này... Hoàng ca *lườm*: ta thì sao? Hình tỷ*2 mắt hình trái tim*: bần quá... ta thích thế. edit giả: xách dép chạy)

“Cám ơn...” Đối với nam nhân trước mặt, nàng có thể nói là không còn gì kiêng kỵ.

” Không cần khách khí, tôi đưa cô về nhà.” Hắn lo lắng nàng đi một mình có thể xảy ra vấn đề.

Có lái xe miễn phí ai có thể cự tuyệt? Nàng gật gật đầu, bỗng nhiên đầu óc nghĩ lung tung rồi bật nói thành tiếng: ” Bác sĩ a, tôi cũng muốn xem bộ phận sinh dục của nam giới như thế nào, có thể chứ?” (oái. đồ mặt dày. Hình tỷ *vênh mặt*: kệ ta)

” Một ngày nào đó cô sẽ có cơ hội.” Nàng sớm muộn gì cũng yêu đương rồi kết hôn. Nghĩ đến đó, hắn bỗng thấy nao lòng, con người có thể có được hạnh phúc thì nên biết quý trọng.

” Hiện tại không được sao?” Cửa nàng đều đã bị hắn nhìn cũng đã nhìn hết, sờ cũng đã sờ hết, hắn lại không hề suy nghĩ như vậy? (hả? tỷ đòi nhìn hàng của Hoàng ca sao? :-&. Tán kiêu này liệu có đồ hay không?)

” Ta có thể lấy ảnh chụp cho người xem.”

” Vậy không cần.” Ảnh chụp đâu có kích thích như vật thật? (em đến chấp tay bái tỷ làm sư phụ mất thôi. Thế mà cũng có thể nghĩ ra được)

” Đi thôi.” Hắn như cũ giúp nàng lấy túi xách, đi ra ngoài.

Nhìn hắn sẵn sàng như thế lại không thu phí khám, nàng mới phát giác da mặt mình thực dày, nói:” Cám ơn anh đã giúp đỡ tôi như vậy, khi nào đó tôi mời anh ăn cơm được không?”

” Được.” Nàng đã có đối tượng xem mắt, kế tiếp lại có cơ hội phát triển, làm sao có thể để ý đến 1 nam nhân không thú vị lại vô dụng như hắn? Bởi vậy hắn thuận tiện trả lời, không để ý lắm.

Trải qua một buổi tối cuối tuần trao đổi về chữa bệnh, mặc dù là có chút khôi hài và vô lí (phóng túng), nhưng cũng đã không còn thấy cô đơn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Như Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Sáng cuối tuần, Tạ Giai Hình lần thứ ba đến Như Ý khoa phụ sản khám bệnh, từ lần “sự kiện BVS” đó, nàng đối với Lâm Thư Hoảng có một loại tình cảm kính trọng và ngưỡng mộ. Quyết định đời này chọn hẳn làm bác sĩ phụ sản duy nhất, còn hy vọng hẳn đỡ đẻ cho vài đứa nhỏ của mình. (tỷ muốn anh ý theo cả đời a =)))

Cẩn thận nghĩ lại, người này bộ dạng khá tốt. Rất cá tính, lại còn thật sự rất biết săn sóc người khác, so với những đối tượng gặp mặt trước của nàng thì tốt hơn nhiều. Chỉ tiếc hẳn cứng rắn giống đầu gỗ, tựa như ai cũng không thể làm cho hẳn nhiệt tình, nàng cũng không cho rằng mình có cái phận sự này. Nếu hẳn thật sự thích nam nhân, vậy chúc phúc cho hẳn tìm mau chóng tìm ra. Ngày đó ở nhà hẳn mặc dù không cẩn thận quan sát, nhưng nhìn đến trong phòng tắm bồn chải đánh răng chỉ có một cái, hẳn là sống độc thân.

Như thế nào mà nam nhân tốt thế lại ru rú một chỗ, khó trách mấy bà y tá già đều thay hẳn cảm thán, thật sự là đáng giận chân giận dữ đó nha!

Lấy số, đi vào phòng khám bệnh, Tạ Giai Hình chủ động chào hỏi: “Bác sĩ! Thật tốt quá.”

Nghe được thanh âm trong sáng kia, Lâm Thư Hoảng nhìn nàng mỉm cười.” Có thật là tôi tốt không đây?” (oa. Anh ý cười với tỷ ấy =p~ soái ca của em Hình tỷ: lượn ngay, không có phần của cung đầu)

” Bằng hữu đích thân ra tay, đương nhiên là tốt vô cùng.” Nàng tự nhận hai người là bằng hữu, nói chuyện cũng như thế mà cao hứng thêm

Hắn chớp mắt, vẫn là bình tĩnh mỉm cười: “Tôi phải làm một lần kiểm tra nữa.”

“Ok!” Nàng thoải mái trả lời. Trước kia xem nội chẩn là hình thức hành hình, nhưng hiện tại chỉ như là đi ăn một bữa ăn sáng, cứ thư giãn đi.

Trong căn phòng nhỏ, Lâm Thư Hoảng mang găng tay, cẩn thận kiểm tra trong trong ngoài ngoài, gật đầu nói: “Đã khôi hoàn toàn, chúc mừng cô.”

“Đều là nhờ bác sĩ cứu chữa, cảm ơn anh nhiều!”

Chẩn đoán xong xuôi, hai người trở lại bàn làm việc, Lâm Thư Hoảng ghi lại bệnh án, dặn dò: “Về sau chỉ cần chú ý chăm sóc sức khoẻ, có vấn đề gì cứ đến đây.”

“Rất cảm ơn bác sĩ.”

Cứ như vậy, không cần lấy thuốc cũng không phải chẩn đoán bệnh tật nữa, bác sĩ cùng bệnh nhân đều vui mừng. Nàng nghĩ đến việc mời hẳn ăn cơm, nhưng cũng biết không nên không biết xấu hổ trước mặt mấy y tá mà nhắc tới. Hay là về nhà rồi gọi điện thoại cho hẳn? Nhìn mặt mũi hẳn bình tĩnh như thường, chắc căn bản không có đề ở trong lòng?

Đi ra cửa phòng khám, nàng bỗng nhiên nảy ra ý tưởng muốn tái phát bệnh nữa, mới có thể lấy cớ đo mà gặp lại bác sĩ. Quái, nàng như thế nào lại có thứ suy nghĩ này? Lúc trước không phải nàng bắt đắc dĩ mới đặt chân vào khoa phụ sản sao? Vì sao hiện tại trở nên lưu luyến không rời? (a a a. lưu luyến không rời nha. Tình cảm các vị phát triển nhanh thật đó. Cung hi cung hi :]])

Nàng vừa miên man suy nghĩ vừa đi xe trở lại công ty. Làm việc đến lúc nghỉ trưa chỉ thấy có Trương Trí Uyên ở lại.

“Chị này, liên tục ba ngày cuối tuần đều xin phép nghỉ, có phải ra ngoài kiếm thêm tiền lấy chồng không?” Trương Trí Uyên tò mò hỏi.

“Chị đi bác sĩ khám bệnh” Nàng lười biếng mở miệng.

“Cái gì mà bác sĩ? Chị đi thăm mỹ viện thì có? Nhưng nhìn lại không có gì khác nha.” Hắn nhìn chằm chằm khuôn mặt nàng, thấy thế nào đều giống nhau như đúc.

” Thằng nhóc này, thấy chị xinh đẹp nên ghen tị hả?” Nàng tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, rõ ràng hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, nàng đưa tay bóp cổ hắn. “Nếu để cho cậu phát hiện bí mật của chị, hiện tại tốt nhất chị nên giết người diệt khẩu!”

” Cứu mạng a!” Mặt hắn biến sắc, lớn tiếng kêu cứu.

Nàng nhìn hắn. Thằng nhóc này có lông mi thật dài, môi mọng hồng, thăm nghĩ X, tiểu tử này ngay cả thời điểm kêu cứu cũng đẹp thế này, chính mình cũng đang tìm tìm kiếm kiếm mà lại không có được một ông chồng tốt như thế. Thiên a! Ông có thể công bằng một chút được không!

Nàng bỗng nhiên cảm thấy bất lực, buông hẳn ra nói:” Cậu đi chết đi! Nếu ở cổ đại cậu nhất định bị người ta nghĩ là nữ giả nam trang, còn có thể bị bán vào thanh lâu làm hoa khôi, làm cho tất cả bọn nam nhân đều muốn cướp cái đêm đầu tiên của cậu!”

” Người ta bán nghệ chứ không bán thân, vô cùng tiết liệt nha.” Trương Trí Uyên thở hắt hắt giả vờ giận giữ, rồi nheo cặp mắt đào hoa kia lại, cười hi hi nói:” Chị đừng tức giận mà, chị thuộc dạng người xem, còn em thuộc dạng điểm lệ bị xem, xét cho cùng chị vẫn mạnh hơn.”

” Hừ!” Người so với người chỉ làm cho người ta tức chết, nàng lười đáp lại.

” Làm ơn đừng tức giận, nếu xuất hiện nếp nhăn thì em không gánh nổi đâu. Thế nào rồi, chuyện xem mắt có gì tiến triển không?”

Lần trước nàng buột miệng nói cho hắn biết nàng đi xem mắt. Chuyện bé xé ra to, hắn cứ truy hỏi không ngừng, làm nàng khó tránh khỏi việc phải báo cáo cho hắn, đáng tiếc lại không phải tin tức tốt gì.

” Có cho số điện thoại nhưng là không liên lạc.” Xem mắt cứng đã qua năm ngày, xem ra hắn là không có kết quả gì. Nhưng mà cũng thực kì quái nha, nàng lại không có chút thất vọng, giống nơ đã sớm đoán được kết quả này, nhất định là nàng và hắn vô duyên mà.

” Tại sao có thể như vậy? Tên kia thật sự là mắt bị mù!” Trương Trí Uyên mở miệng thay bà chị đang bị tổn thương của hắn tức giận.

” Không sao đâu, gặp xấu mới biết còn tốt mà. Muốn tìm được tình yêu đích thực, trước hết phải đem mấy tên xấu xa loại bỏ đã” Nàng miễn cưỡng cười nói, cũng không biết chính mình có cái vấn đề gì, vì sao luôn không có người yêu? Coi như là người đẹp đã xuống sắc, nếu có người theo đuổi cũng tốt, lòng tham muốn của nàng cần được bù đắp.

Hắn xoa đầu nàng, bỗng nhiên thay đổi quan hệ hai người, đem nàng làm tiểu muội muội an ủi, ” Nhất định sẽ có nam nhân tốt thuộc về chị, tình trường tạm thời không như ý, chức vị nhất định sẽ như ý thôi... À mà này, tí nữa họp khẩn cấp, mọi người đều phải có đề án, chị chuẩn bị gì chưa?”

” Hà! Sao không nói sớm?” Thầm ròi, nàng không hề chuẩn bị gì nha!

Thời gian cơm trưa vì phải vắt hết óc để suy nghĩ nên trôi qua rất nhanh, các nhóm đồng nghiệp đều quay trở lại nhanh chóng, làm cho người dù buồn ngủ cũng phải bám theo mà lắng nghe triển khai hội nghị.

Tổng biên tập đang thao thao bất tuyệt, mọi người cứ việc bàn luận với hắn còn nàng nhất quyết không mở miệng, nàng mà mở miệng là hồng xôi hồng cháo hết. Chỉ ít ta fải giữ cái ấn tượng tốt với thủ trưởng chứ, trăm nhà đều thế mà.

Tạ Giai Hinh một lòng thầm nghĩ già chết, cúi đầu làm bộ đang viết viết, lại nghe chủ biên đại nhân rảnh rồi phang đến một câu.” Giai Hinh, cô hôm nay như thế nào như im lặng vậy? Có cái ý kiến gì hay không?”

” Ách.....” Ngẩng đầu chỉ thấy mọi người đang nhìn nàng trừng trừng. Chết tiệt, não tàn như nàng có thể nói gì đâu?

Trương Trí Uyên ra mặt giải vây.” Tôi đề nghị trước, hiện tại mọi người thấy giải phẫu thẩm mỹ rất phổ biến. Không bằng ra một bộ sách, nhất là mini giải phẫu thẩm mỹ, rất nhiều người trẻ tuổi yêu thích, đi trên đường cũng có thể thảo luận mà.”

” Giải phẫu thẩm mỹ? Lượng độc giả có ít quá hay không?” Tổng biên tập nhú mày hỏi.

Tạ Giai Hinh vừa nghe liền thẩm mắng, tên tiểu tử chết tiệt, mang tiếng là giúp đỡ, kỳ thật là muốn cho nàng mệt chết đây mà?

” Báo cáo tổng biên tập, tôi có ý kiến hay hơn. Mọi người đều biết rằng nữ nhân chiếm người chiếm phần lớn lượng tiêu thụ, mà nữ nhân thời này khó tránh khỏi phải đến khoa phụ sản. Khi không sinh tiểu hài tử, còn có rất nhiều quái bệnh. Chúng ta ra hẳn một nhập môn quyền khoa phụ sản, làm cho nữ nhân không hề sợ hãi chạy chữa, càng hiểu được phải quý trọng thân thể của chính mình.”

Tổng biên tập vừa nghe liền hớn hở. ” Cô như thế nào lại nghĩ ra ý tưởng hay như thế?”

” Không có gì, chẳng qua bình thường tôi thích quan sát nhân tình thế thái mà thôi.” Đây chính là thời điểm để nàng khiêm tốn 1 chút nha.

” Được, vậy cô muốn tìm ai đến viết quyền sách này?”

” Đó là người tôi rất tôn sùng Như Ý khoa phụ sản- thần y Lâm Thư Hoàng” Nàng mở bóp da, rút ra danh thiếp, vẽ mặt đắc ý dâng trào. (ack. tỷ lấy có đề gặp soái ca)

Thật tốt quá, nàng không phải lấy cớ gọi điện thoại cho hắn, không những thế lại có thể mời hắn ăn cơm, có cơ hội hợp tác, nàng hên quá xá nha!

Tại sao tâm tình u buồn vừa nãy đã biến mất rồi? Tại sao có cái tâm trạng phấn khởi chờ mong? Không lẽ nàng là đã thích hắn? Không không không, tuyệt đối chỉ là ngưỡng mộ, muốn làm bằng hữu mà thôi, dù sao cái đầu gối kia rất là khó đốt nha.....

” Hello! Tôi là Tạ Giai Hinh.”

” Cô làm sao vậy?” Nhận được điện thoại, Lâm Thư Hoàng có chút kinh ngạc, hôm qua mới xem bệnh xong, hôm nay nàng liền có vấn đề?

Tạ Giai Hinh cười ha ha hai tiếng.” Tôi rất tốt, chỉ là muốn mời anh ăn một bữa cơm, thuận tiện hỏi anh có muốn xuất bản một quyển sách hay không?”

” A?” Hắn là bác sĩ không phải tác gia, nàng gọi nhầm số sao?

” À à, lúc trước quên không tự giới thiệu, tôi là biên tập viên ở nhà xuất bản. Chúng tôi muốn xuất bản một cuốn sách về sức khỏe phụ khoa, tôi liền nghĩ ngay đến thần y anh!”

” Thì ra là thế.” Hắn thật không ngờ nàng là biên tập viên, không phải nói nàng không có phong độ của người trí thức, chỉ là... có chút hoạt bát như trẻ con.

”Bác sĩ, anh cho tôi xem trước các tư liệu mà anh viết nha? Hành văn phải lưu loát, biểu đạt phải rõ ràng, nếu không xuất bản sẽ làm thất vọng các nữ nhân đó. Không bằng chúng ta gấp mặt nói chuyện, như thế nào?”

”Được thôi... Cũng tốt.” Hấn chưa từng nghĩ tới việc ra sách, nhưng mà đứng ở lập trường chủ quan, hấn là một chuyện tốt. Hơn nữa cùng nàng ở chung cảm giác cũng thực nhẹ nhàng, hấn không có lý do gì phản đối.

”Anh đang miễn cưỡng sao? Hay là anh bận nhiều việc?” Nàng khấn trương hỏi.

”Không đâu không đâu, tôi không bận.” Hấn ngoài việc ở phòng khám còn không đều rất nhàn rỗi, bạn bè phần lớn đã lập gia đình, ba mẹ lại ở xa, ngay cả đứa em duy nhất cũng sắp kết hôn. Đề nghị của nàng có thể nói là một món quà từ trên trời rơi xuống, hấn là có thể khiến cuộc sống của hấn bớt vô vị.

”Da... Thật tốt quá!” Nàng hoan hỉ hô lên. “Chúng ta nhất định sẽ hợp tác tốt đẹp, và tạo ra kỳ tích!”

”Được.” Hấn không hiểu nàng vì sao hưng phấn như thế, chẳng lẽ nhà xuất bản bọn họ lâu rồi mới ra một quyển sách? Nhưng nhưng rất kỳ lạ, tâm tình của hấn cũng thấy nhẹ nhàng hơn. Tần suất gặp chuyện không may của nữ nhân này cũng quá cao đi, có chút bản lĩnh của Mộc Xuân Phong* rồi.

* ai muốn tìm hiểu thêm thì search google nha. Em tìm không thấy á

Hai người hẹn gặp nhau sau khi tan việc. Lâm Thu Hoàng chỉ khám bệnh đến năm rưỡi, vừa nhìn thấy hết giờ liền lái xe đến nhà hàng. Nhà hàng này là nhà hàng hai người bọn họ đều biết, bởi vì hấn từng ở bên trong WC giúp nàng làm kiểm tra, nghĩ đến đây hấn liền nhin không được cười trộm.

Hấn tới sớm quá, nhưng hấn không thèm để ý, không biết đã bao lâu không cùng nữ nhân ăn cơm. Quen biết Tạ Giai Hình rõ ràng là may mắn của hấn, cuộc sống bình thân này cũng nên có chút thay đổi đi thôi.

Tay hấn đang đeo một túi văn kiện, bên trong là những tư liệu hấn lưu lại trong mấy năm qua, đúng lúc lại có thể dùng, hy vọng là có chút hữu dụng.

Đợi một lúc, Tạ Giai Hình vội vàng đi tới, về mặt bối rối nói: ”Thật xin lỗi, anh chờ có lâu lắm không?”

”Không cần vội, là tôi đến sớm” Hấn nghĩ nàng hấn là vừa tan việc xong là tới, tóc mai có vài sợi rối loạn, quần áo cũng không được phẳng phiu, kì quái là hấn lại thấy đôi mắt ánh lên vẻ sáng ngời sung sướng. Ngoài thời điểm bị bệnh tật không thoải mái, nàng tựa hồ mọi thời điểm đều tràn ngập sức sống. Sức sống của nàng chính là thứ mà hấn thiếu thốn nhất, cũng là nàng khiến cho hấn cảm nhận được.

Nàng ngồi xuống, vén mái tóc lên, lại thờ hồn hên mấy hơi mới nói: ”Phải ăn uống hết mình nha, hôm nay tôi mời!”

Bồi bàn đến, Lâm Thu Hoàng nhường nàng gọi món. Nếu nàng kiên trì mời khách, hấn chỉ có thể biểu đạt lòng biết ơn như thế.

Nhưng Tạ Giai Hình thật ra không chú ý chi tiết này, hai người ăn uống thật ngon miệng. Ăn xong, nàng liền nói vào vấn đề chính.”Bác sĩ Lâm, anh đồng ý giúp chúng tôi viết sách chứ?”

Hấn một nửa đã trầm đồng ý, nhưng lại muốn tìm hiểu một chút “Như thế nào bạn biên tập lại đột nhiên nghĩ ra một quyển sách về phụ khoa?”

”Đương nhiên là vì chính tôi đã có kinh nghiệm nha” Nàng bưng chén lên uống một hớp nước, hai mắt càng thêm sáng ngời. “Tôi tin tưởng có rất nhiều người giống tôi, đối với việc đi khám ở khoa phụ sản hết bài xích lại sợ hãi, không bằng giới thiệu một cuốn sách về phụ khoa, người ta nói, tri thức chính là lực lượng, có thể bài trừ mê tín cùng sợ hãi.”

”Cô quả thật là một ví dụ tốt, suy nghĩ của cô cũng thực ngay thẳng.” Hấn lại nghĩ thầm, quen biết Tạ Giai Hình thực sự là may mắn của hấn. Hấn đối với bệnh nhân nhiều lúc cũng cảm thấy bất lực, không ngờ cô ấy lại muốn ra sách để cải thiện tình hình này.

”Việc này phải nhờ bác sĩ Lâm giúp đỡ nhiều. Ra này quyển sách, không biết sẽ có bao nhiêu nữ nhân phải cảm ơn anh.”

”Cô quá khen rồi, tôi nào dám nhận.”

”Làm gì có, tôi nói thật mà. Tôi thật sự sùng bái anh, trên đường đi đến phòng khám của anh đã nghe rất nhiều lời khen ngợi. Anh mà ra sách chắc chắn sẽ có rất nhiều người ủng hộ, nói không chừng còn có thể lập ra một fanclub nha!”

Hấn cười nhưng không nói gì, nữ nhân này có thể đem chết nói sống như vậy. Nhưng tuyệt đối không hề có ác ý, ngược lại lại khiến người ta thấy nàng thông minh cùng đáng yêu.

Nếu như năm năm trước hấn không bị đá trong bí thảm, nếu như trong năm năm này hấn không sinh ra cái tâm lí mặc cảm tự ti, có lẽ hấn sẽ cố gắng làm điều gì đó cho chính mình, để có thể thường nhìn thấy khuôn mặt tươi cười này. Đáng tiếc đời người không có “nếu như”, chỉ có “như thế”.....

Người phục vụ đưa lên hai đĩa cơm, Tạ Giai Hình đã đói bụng lắm rồi, không chút khách khí lấy dao nĩa tấn công. Còn Lâm Thu Hoàng lại nhẹ nhàng từ tốn, ăn chậm nhai kĩ, chú ý bảo vệ sức khỏe.

”Bác sĩ, anh nói thử xem tại sao anh lại muốn làm bác sĩ khoa phụ sản?” Nàng ăn rất nhanh, đã xong một nửa, không chịu để bụng đói mà hỏi.

”Gia đình tôi có rất nhiều người làm bác sĩ, vì thế mà mưa dầm thấm đất, tôi cũng có hứng thú với y học.” Hấn tạm dừng một chút, nhớ tới còn trẻ chuyện

cũ, “Bà nội của tôi bị ung thư cổ tử cung mà qua đời. Lúc đó tôi 18 tuổi, mới thi vào ngành y.”

“Thật xin lỗi...” Cô suyt nữa bị sặc hóp nước canh nóng, sao lại có thể chạm vào nỗi đau của người ta như thế chứ, thật ngu ngốc mà!

” Không sao đâu, sự tình đã qua đi lâu rồi, lúc ấy tôi chỉ biết mình phải làm bác sĩ. Nhưng không xác định muốn chọn khoa nào, bà nội mất làm tôi thêm quyết tâm hơn.”

“Bà nội anh hẳn là sẽ rất hạnh diện vì anh, anh là một bác sĩ tốt, tôi dám đảm bảo với anh điều đó! Nhưng tôi không hiểu lắm, sao anh không tới bệnh viện làm một bác sĩ nổi danh ở đó?” Cô cứ nghĩ đến bác sĩ là tượng tượng ra một đám áo blu trắng làm trong các bệnh viện vô trùng màu trắng toát, bệnh viện càng lớn càng oai.

” Các bệnh viện lớn thường nhân sự thường phức tạp, tôi không quá thích các quan hệ xã giao, tự mình mở phòng khám có vẻ đơn giản hơn. Hai năm nay tôi mời thêm bác sĩ về phòng khám, mình cũng có thời gian nghỉ ngơi. Cuộc sống đơn giản như vậy mới thích hợp với tôi.”

” Anh thực sự hiểu được cuộc sống, tôi nghe nói bác sĩ làm việc quá sức đều sẽ đoán mệnh, thoát nhìn anh hẳn là phải thọ trăm tuổi.” Nàng mở to mắt nhìn hắn, sự sùng bái càng thêm rõ ràng.

Lâm Thư Hoàng vừa nghe liền cười khỏ, trăm năm cô đơn ư? Thật là quá khỏ đi mà. Hắn lắc đầu, nói sang chuyện khác: “Còn cô? Sao lại muốn biên tập sách?”

“Bởi vì tôi chỉ thi vào được khoa Trung văn, chỉ có thể tìm được việc ở nhà xuất bản, nên không có lựa chọn nào khác!”

” Đừng khiêm tốn thế, cô có thể làm cho tới hôm nay, tất nhiên phải là người có năng lực.”

“Tôi thấy anh thật biết ẩn nói nha! Khen người khác cũng khéo, mà tăng bốc người ta lên càng khéo, chỉ như vô ý vô tình mà thốt ra, thật đáng khâm phục!”

Hắn cười, không phải cười khỏ mà thực sự cười. Hai người cũng chưa phát hiện, lúc này mỗi lần nói đến sách lại kéo sang nói chuyện khác, chắc là càng đến gần nhau thì lại càng muốn hiểu rõ nhau. Như thế, với cái lực hấp dẫn trên thì ai có thể ngăn cản được a. (há há. Lực hấp dẫn =))

Dùng xong com, phục vụ đưa lên đồ uống cùng món điểm tâm ngọt, lúc này Lâm Thư Hoàng mới lấy túi văn kiện. “Đây là tư liệu trước kia tôi viết, cô có rảnh xem qua dùm.”

Nàng lấy ra một tập văn kiện, vui mừng nói:” Oa! Nhiều tư liệu như vậy, không chừng có thể ra hàng loạt sách luôn á.”

” Lối hành văn của tôi không tốt lắm, phiền cô chỉnh sửa một chút.” Hắn viết tư liệu không hề sai sót, nhưng về viết sách thì vẫn còn kém lắm.

“Ai da, không cần tỏ ra khiêm tốn với tôi thế, tôi làm sao so với anh được! Anh viết lách rõ ràng, lại có lời bình luận sâu sắc, chính là có khả năng phải viết nhiều kiểu khác nhau, nên cần thêm vài hình minh họa nữa, tôi sẽ nhờ biên tập mỹ thuật tìm giúp.”

“Tôi đã nghĩ một số tiêu đề cho sách. Cô xem thử có dùng được không?” Thực ra lúc đợi nàng, hắn đã thuận tay viết vài chữ.

“Không thể nào, anh còn quan tâm đến việc này hơn cả tôi.”

Nàng lại nháy mắt mấy cái, hắn phát hiện của nàng ánh mắt rất đẹp, không chỉ tỏa sáng mà còn có thể phát điện. (nháy mắt với giai đẹp sao mà không phát điện được cơ chứ =P)

“Đây là lần đầu tiên có người tìm tôi để ra sách, đương nhiên phải thật chú trọng”

” Tốt quá! Đây là bản hợp đồng, anh mang về nhà xem, mọi chi tiết trong đó anh đều có thể sửa.”

Nàng lấy từ túi xách ra một bản hợp đồng, hắn hai tay tiếp nhận lật đi lật lại, trịnh trọng như đang xem mấy bộ luật. “Cám ơn, tôi chưa từng nhìn qua hợp đồng về xuất bản sách, cái gì cũng là lần đầu tiên, rất mong cô giúp đỡ.”

“Tôi cũng lần đầu tiên đến phòng khám phụ sản liền gặp anh, cái này gọi là có duyên nha!”

Đúng vậy, duyên phận kỳ diệu, hắn không nghĩ có ngày có thể cũng nữ bệnh nhân nói chuyện với nhau như thế này. Nay bọn họ không chỉ là bằng hữu, lại còn hợp tác với nhau. Năm năm qua hắn cũng không cười nhiều như ngày hôm nay.

Trò chuyện một hồi, Lâm Thư Hoàng nhận ra các thực khách khác đều đã ra về, nhìn lại đồng hồ thì đã 10h, thời gian như thế nào trôi qua nhanh thế? Vì là đang vui vẻ nên mới thấy thời gian đặc biệt trôi qua nhanh? Lấy lại tinh thần, hắn mở miệng nói: “Không còn sớm, tôi đưa cô về nhé.”

“Cám ơn, tôi đi xe máy đến, có thể tự về”

“Ồ...”

Không thể cùng nàng nói chuyện nữa, hắn cảm thấy tinh thần mình trầm xuống.

Nàng cắn môi, cố lấy dũng khí nói: “Chỉnh sửa xong tôi đến phòng khám tìm anh nhé? Thời gian nghỉ trưa của anh là bao lâu?”

“Từ 12h đến 2h, nhưng mà có khi lại khám bệnh lâu hơn một chút. Cô có thể đến lúc 12 rưỡi, nhưng phải điện thoại cho tôi trước, làm sao để trùng với thời gian nghỉ trưa của tôi” Bình thường thời gian nghỉ trưa, hấn toàn vừa ăn vừa đọc báo, rất là nhàm chán a. Nàng thật sự muốn tới tìm hấn sao? Làm biên tập có cần cố gắng như vậy không?

“Vâng. Tôi sẽ mang theo thức ăn ngon đến chỗ anh! Bye bye!” Nàng cười thoải mái, dùng lực vẫy tay chào hấn.

Hai người ở cửa nhà ăn chào tạm biệt.

Lâm Thư Hoàng trở về nhà, đối lập với khung cảnh vui vẻ vừa rồi là căn nhà tĩnh lặng mà hoang vu. Đây là lựa chọn của hấn. Mà hấn cũng không hề có sự lựa chọn nào khác.

Hai ngày sau đó, Tạ Giai Hình lập hang ổ ngay tại phòng mình, trừ lúc ăn cơm có người đến mời, còn đầu đều chui vào đó nghiên cứu. Trên bàn bày la liệt các tư liệu mà Lâm Thư Hoàng đưa cho, nàng còn nhăm vào một ít vấn đề làm lời phê ghi trên mép sách.

Tiếng gõ cửa vang lên, một người thò đầu bước vào “Giai Hình, em đang làm gì thế?”

Tạ Giai Hình chớp chớp mắt, nhìn chị dâu nói: “Dạ, em đang nghiên cứu tư liệu, muốn xuất bản một quyển sách mới.”

“Chị chưa từng thấy em chăm chỉ vậy, ngay cả cuối tuần mà cũng làm việc.”

“Hề hề, em không muốn tổng biên tập xử đẹp đâu.” Tạ Giai Hình cười cười, nàng là vì Lâm Thư Hoàng mới dốc sức làm như vậy. Muốn tới tìm hấn thảo luận đương nhiên phải chuẩn bị sẵn sàng, nếu không thế nào cũng không ổn.

Lạc Thu Quân không hỏi nhiều nữa, nàng thực ra ko phải vì chuyện đó mà đến: “Ngại quá, lần trước giúp em giới thiệu người kia.....”

Tạ Giai Hình cướp lời. “Không sao, em cũng không có hứng thú, không có kết quả gì là tốt nhất.” Chỉ là lòng tự tôn bị rớt chút xíu, không có việc gì, nàng sớm đã bỏ qua.

“Nếu đối phương không có hứng thú thì cũng không nói làm gì, đằng này chị lại nghe nói hấn đã có bạn gái ở ngoài, nhưng lại không dám công khai, muốn cười lừa tìm ngựa. Gần nhất hấn bị bạn gái phát hiện chuyện này, còn chạy đến công ty và nhà hấn làm loạn. Thật đáng đời.”

” Cái gì! Đồ khốn ấy!” Chẳng lẽ nàng không phải là hảo mã? Cái xã hội này, muốn làm người thứ ba cũng khó như vậy? (ack. Ai lại ví mình giống ngựa như tỷ không? lại còn muốn làm người thứ ba nữa. ô ô ...)

“Xin lỗi, đều do chị không có mắt nhìn người, lãng phí thời gian của em.” Lạc Thu Quân buồn bã nói, tưởng đã tìm được một ông chồng tốt cho cô em, ai ngờ lại thành công dã tràng.

“Quên đi quên đi. Làm người phải hướng tới cái tốt, dù sao cũng là đối phương mời, em lại được ăn một bữa no nê cũng thấy vừa lòng.” Ngày đó còn gặp Lâm Thư Hoàng, vào WC làm cho hấn kiểm tra, sau lại chạy tới nhà hấn để khám gấp. Hồi tưởng lại tràn đến những may mắn cùng bất hạnh.

” Em đó, hình như chuyện gì cũng không muốn làm khó, cứ thế mà bỏ qua.” Lạc Thu Quân thật sự bội phục cô em này, bề ngoài tính tình không hiền dịu, cũng không đủ khôn khéo. Té ra là giả ngu, thường phát biểu những câu kinh người. (thật bội phục. đúng là người cùng một nhà có khác))

“Nước mắt nữ nhân phải nâng niu, chờ tới một ngày thực sự vì thất tình mà khóc. Bây giờ không vội, ít nhất cũng phải yêu oanh oanh liệt liệt trước đã.” Không sai, nước mắt nữ nhân quý giá như vậy, việc gì phải vì cái tên khốn đó mà khổ sở, nàng muốn mình phải thực sự có được tình yêu chân chính, dù đau khổ đến đâu cũng xứng đáng.

“Chị tin rằng em sẽ có một tình yêu chân chính.”

“Cảm ơn lời vàng ý ngọc của chị!”

Những ngày cuối tuần trôi qua trong sự cật lực làm việc của nàng. Sáng thứ hai, Tạ Giai Hình vừa ngái ngủ vừa chạy xe, đi vào công ty liền pha ngay cho mình một tách cà phê.

Trương Trí Uyên ở phòng trà chặn nàng lại, không có ý tốt hỏi: “Chị làm cái gì mà mắt lại thâm quầng, về mặt thì xuân tình dập dòn thế kia? Có phải chị cùng nam nhân... nên buổi tối không ngủ?”

“Cái tên tiểu quý này, dám hủy danh dự chị hả? Xem chị cho cậu chết bóng đi!” Nàng làm bộ muốn hất chén trà trong tay về phía hấn, nếu thật sự có đêm xuân lãng mạn thì cũng cho qua, đằng này còn muốn gấp lửa bỏ tay người, làm cho người ta oan khuất.

” Hạ thủ lưu tình a!” Hấn vội vàng trốn vào trong góc, hai tay bưng lấy khuôn mặt. “Khuôn mặt này của em tốn không ít tiền đó nha!”

” Có ý tứ gì? Cậu thật sự đã đi phẫu thuật thẩm mỹ?” Nhớ đến việc hấn lúc trước đòi ra sách phẫu thuật thẩm mỹ, chẳng lẽ đã tự mình thử nghiệm?

” Chẳng qua là vuốt lại mi mắt, nâng mũi, căng da mặt thôi. Hơn nữa định kỳ phải đi dưỡng dung, các loại kem dưỡng da cũng mua chất đồng rồi.”

” Ôi cái thể loại này... Ta thua.....” Khó trách hẳn trở nên quốc sắc thiên hương, ai gặp cũng yêu, may mắn gặp ở ngoài còn đuổi theo. Nàng thân là nữ nhi lại không bằng một cọng lông chân của hẳn. Hazzz...

Trương Trí Uyên vỗ vỗ vai cô, kiên nhẫn dỗ dành. “Vẫn nói chị là hạng người đứng xem, nếu chị có vẻ đẹp điểm lệ như em, sẽ chỉ gặp đến toàn đàn ông lỗ mãng, người như chị mới dễ dàng tìm được tình yêu đích thực.”

” Cậu rốt cuộc đang an ủi chị hay là đang chọc tức chị?” Không đẹp mới có tình yêu chân chính? Còn đẹp quá chỉ được yêu hời hợt? Cái chân lí này thực nhảm nhí mà.

“Chị cũng biết là em luôn chúc phúc cho chị mà.” Hẳn nghiêm trang nói.

” Hừ! Trưa nay phải ra ngoài gặp tác giả, không cùng cậu ăn cơm được.”

” Có phải là vị thần y khoa phụ sản đó không? Chị động tâm với người ta rồi hả? Chị muốn lấy việc công làm việc tư ư?”

Óái, tên này là dân mai mối sao? Tự nhiên có thể nhìn ra tâm sự của nàng. Sao vẫn phải làm biên tập chứ, trực tiếp làm chương trình đi! Tạ Giai Hinh trong lòng chịu đã kích lớn, nhưng ngoài mặt vẫn mỉm cười. “Bác sĩ Lâm ưu tú như vậy, chị là đơn thuần thưởng thức.”

Trương Trí Uyên cười trộm: ” Tìm được cơ hội đem ăn hẳn liền đi, nam nhân càng ưu tú càng biến thái, nói không chừng chị lại chịu không nổi đấy chứ.”

” Đủ rồi! Chị đã đói lâu lắm rồi, không cần cậu kích thích.” Một người chưa bao giờ trải nghiệm như nàng lại nói những lời như thế, chị biết gia tăng oán niệm mà thôi!

Trương Trí Uyên cười ha ha, nàng cũng không nín được mà cười, hai người cứ như vậy cười rung nhà rung đất, người ngoài nhìn vào còn lầm tưởng đây là chị em thất lạc lâu năm giờ mới lại được gặp nhau.

Bởi vì sợ Lâm Thư Hoàng đang xem bệnh, Tạ Giai Hinh không dám gọi di động cho hẳn, chỉ gửi một tin nhắn, hẳn trả lời rất nhanh, xem ra hôm nay là bọn họ lần đầu tiên ăn cơm trưa với nhau rồi.

12 giờ đúng, nàng cầm văn kiện rời công ty. Phòng khám cũng không quá xa, chạy xe 20 phút là tới. Không nghĩ tới nàng và khoa phụ sản này trở nên quen thuộc đến vậy, một ngày không đi lại cảm thấy là lạ.

Thời gian nghỉ trưa, Như Ý khoa phụ sản sớm đóng cửa, nhưng ở bên cạnh có cái cửa hông, Tạ Giai Hinh nhấn chuông, y tá Hứa Thế Linh liền ra mở cửa, nói:” Tạ tiểu thư, Bác sĩ Lâm ở bên trong chờ cô.”

” Cảm ơn!” Xem ra mọi người ai cũng biết nàng, ha ha, Tạ Giai Hinh hài lòng bước vào.

” Nghe bác sĩ Lâm nói, cô làm biên tập viên ở nhà xuất bản à?” Hứa Thế Linh đổi vị tiểu thư này rất có hảo cảm, giống như phu nhân bác sĩ tương lai, bởi vì bác sĩ Lâm cho tới bây giờ chưa từng có nữ nhân nào đến gần.

” Vâng, nhà xuất bản chúng tôi định ra một quyển sách về sản phụ khoa, tôi tìm Lâm bác sĩ để hỗ trợ.”

” Ý cô là bác sĩ Lâm của chúng tôi là tác giả rồi ư?”

” Đúng vậy, sau này ra sách, mong mọi người tích cực tuyên truyền, làm cho Như Ý khoa phụ sản càng nổi danh, nói không chừng sẽ còn mở rộng thêm phòng khám nữa đó!” Tạ Giai Hinh thấy rất khả quan, là bệnh nhân đến xem bệnh, chỉ cần mua sách đều có thể được kí tên, phòng khám sinh ý tốt như vậy, cam đoan sẽ bán rất chạy.

” Bác sĩ Lâm của chúng tôi vốn cũng rất nổi danh, sự nghiệp không ngờ lại lớn như vậy! Tạ tiểu thư cô có cơ hội khai phá hẳn một chút, nhanh nắm lấy cái chức bác sĩ phu nhân đi.”

” Khụ..... Tôi sẽ cố gắng.” Chán ghét, sao ngày hôm nay ai cũng nói trúng cái tâm sự của nàng hết vậy?

Hứa Thế Linh cười cười, nghĩ không nên chậm trễ thời gian của cô dâu mới, quay lại trong quầy cùng đồng sự ăn cơm.

Tạ Giai Hinh nhìn mọi người gật đầu chào, xoay người đi về phòng khám bệnh, thấy Lâm Thư Hoàng ngồi ở bàn công tác, trên bàn có hộp cơm, báo chí cùng một ly trà, nam nhân này luôn ăn cơm một mình sao? Bởi vì thân là bác sĩ nên cao giá? Hay là hẳn trời sinh thích cô độc vậy?

” Hello, tới rồi nè!” Vô luận như thế nào, nàng quyết định yếu xâm nhập vào thế giới của hẳn, cho dù chỉ có thể làm bằng hữu, nàng cũng càng ngày càng gần gũi hẳn.

” Ân...” Lâm Thư Hoàng lần đầu tiên không dám nhìn thẳng vào mắt nàng, ở phòng khám gặp mặt nữ nhân mà lại không phải vì khám bệnh, cho dù với lí do chính đáng là đề xuất bản sách, hẳn vẫn thấy có cảm giác tội lỗi với cái thể loại hẹn hò nam nữ này.

” Anh đang ăn gì thế?”

” Y tá Hứa giúp tôi làm cơm hộp.” Ở nhà hẳn tự nấu ăn, ở bên ngoài lại đi ăn nhò.

”Thoạt nhìn cũng không tốt lắm, da, đây là cơm mẹ tôi làm, nhìn anh đáng thương, chia cho anh một chút!” Nàng mở hộp cơm của mình, không phải nàng khoe khoang người trong nhà, nhưng mẹ nàng là đầu bếp số một, đồng sự công ty đối với mẹ nàng đều siêu hâm mộ, tiểu đệ Trương Trí Uyên lại thường đến ăn chực.

Nhìn đến mấy món ngon trong hộp, hần kinh ngạc:” Mẹ cô đối với cô tốt thật nha!”

”Đúng vậy, từ nhỏ đến lớn cơm hộp đều do mẹ tôi chuẩn bị, ai lại nỡ để một cô gái đáng yêu như tôi phải vào bếp chứ?”

“Nhà cô có những ai?” Hần không khỏi suy nghĩ, là gia đình như thế nào lại có thể nuôi dưỡng một cô con gái tự kiêu như vậy chứ?

”Tôi, ba mẹ tôi, anh trai và chị dâu, còn có cháu trai cùng cháu gái nữa.”

Nàng gấp cho hần một miếng khoai tây rán, động tác tự nhiên, giống như bọn họ mỗi ngày đều cùng nhau ăn cơm.

Hần không biết đã bao lâu không cùng người khác chia xẻ đồ ăn như vậy, sững sốt trong chốc lát mới nói: ” Ạch. Nghe thực hạnh phúc nha.”

”Đúng vậy, chỉ còn thiếu mỗi ông xã của tôi!” Nàng lại gấp một miếng lap xurôn cho hần.

Đề tài này rất nguy hiểm, hần ho khan một tiếng nói: “Gần đây thân thể cô có khỏe không?”

”Nhờ phúc của anh, không ngứa cũng không mẩn cảm, nếu không tin có thể kiểm tra này?” (ack. Nóng lòng vậy sao? mời nam nhân xem tiểu muội muội? Hình tỷ: tất nhiên rồi. ta muốn cưới lão công aaaaaa!)

”Không cần, như vậy là tốt rồi.” Hần trong đầu nghĩ chuyển đề tài mới, cuối cùng nghĩ đến đề tài chính. ” Cô cảm thấy tư liệu này như thế nào?” (há há. người ta không thèm xem nhá. Hình tỷ *châm châm nước mắt*)

”Đại khái cũng không có vấn đề gì, chỉ có một ít vấn đề nhỏ, tôi đã đánh dấu lại, anh xem đi.” Nàng đem túi văn kiện trả cho hần. ” Tôi đã đem tư liệu phân loại, so sánh với dàn ý anh viết, mặt khác tôi còn muốn thêm vào những suy nghĩ của bệnh nhân, ví dụ như kinh nghiệm lần đầu tiên đi khám của tôi, làm cho độc giả có cảm giác thân thiết.”

Đó là một điểm quan trọng, nữ nhân luôn có hiểu biết về nữ nhân, hần thân là bác sĩ, lại là nam nhân, có lúc thật sự không hiểu bệnh nhân nữ đang suy nghĩ gì. ” Tôi có thể hỏi một vài bệnh nhân thân thiết, xem bọn họ có đồng ý chia xẻ hay không.”

”Nếu bọn họ đồng ý, tôi sẽ tới phỏng vấn.”

”Cái này quả thật cần nhờ cô, không phải mỗi người đều hành văn tốt.” Hần quyết định trong sách phải cảm ơn nàng, không có nàng lại không thể ra quyển sách này.

”Anh muốn tìm kiểu mẫu như thế nào? Nói nghe một chút đi.”

”Lần đầu tiên tôi đỡ đẻ.”

Tán gẫu về những chuyện máu me ghê tởm, hai người vẫn nuốt trôi cơm bình thường, có thể bởi vì sớm có ‘quan hệ thân mật’, nên trước mặt anh, cô không cần giữ gìn hình tượng gì nữa cả. Anh đã chứng kiến đủ tình huống bị thảm của cô rồi, nên chuyện bình thường xấu hổ giữa nam nữ còn tính cái gì. (lúc đó là lúc nào a? *ngó lên ngó xuống*)

Bất tri bất giác, Lâm Thu Hoàng thấy mình đã ăn hết một nửa hộp cơm của nàng, kinh ngạc nói: ” Xin lỗi, như vậy cô có thể ăn không đủ no?”

”Yên tâm, mẹ tôi chuẩn bị nhiều lắm, mỗi ngày tôi đều ăn không hết, hôm nay vừa vận có anh ăn cùng.”

Tuy rằng nàng nói như vậy, hần trong lòng vẫn không thể bình tĩnh. Bỗng cái cảm giác dần dần bị nuốt trôi đang xâm chiếm, nàng từng bước một đi vào thế giới của hần, làm cho hần quen sự tồn tại nàng cùng nụ cười tươi tắn, nếu có một ngày không thể tiếp tục làm sao bây giờ? Cho dù nàng nguyện ý tiếp tục, hần thật có thể đem nàng lưu lại sao?

Nhìn thời gian sắp đến 2 giờ, Tạ Giai Hình thu thập này nọ nói:” Tôi phải về công ty rồi.”

“Chạy xe cẩn thận nhé.” Nghĩ đến nàng chạy xe trong thành phố, chỉ vì muốn cùng hần ăn bữa cơm, hần không khỏi một trận đau lòng.

” Ặn, hôm nào đó tôi lại đến, bái bai!”

”Hẹn gặp lại.” Xem nàng thư thái rời đi, tám lưng kia làm cho hần thất thần.

Thế này có thể gọi là ăn cơm trưa kiểm hẹn hò không? Anh không biết, chỉ biết là mình rất vui vẻ. Lúc ở bên cô luôn như thế, dù có chút vấn đề phiền toái nhỏ nhỏ cũng coi như là quà đi kèm với niềm vui đi.

Mặc cho niềm vui này kéo dài bao lâu, anh cũng thỏa mãn với những gì đã có, dù sao một người cả đời đã định không thể có được điều gì, hần là sẽ dễ dàng thỏa mãn, có phải không?

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Như Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Khoác áo vest, Lâm Thu Hoàng nhìn hình mình trong gương coi như vừa lòng, nhưng cũng không quá cao ngạo.

Hôm nay ngày là em trai đính hôn, đặt tiệc trưa ở khách sạn 20 bàn. Tuy nói nhà gái là chủ sự, hẳn là anh trai chú rể vẫn cùng tham dự, ba mẹ ở Đài Đông đã lên từ sớm, ở tạm nhà hẳn hai ngày.

Đi ra phòng khách hẳn nói với ba mẹ: "Chúng ta đi thôi."

Nhìn thẳng con cả, hai vợ chồng Lâm Hán Dương cùng Hạ Tương Hoa đều thấy đau cái đầu. Con trai họ lớn lên anh tuấn tiêu sái, lại có khí chất, con gái nhà ai có thể gả cho hẳn thì thật là có phúc. Nhưng mà điều làm cho người ta thất vọng là, đứa nhỏ này từ năm năm trước chia tay bạn gái, đến tận bây giờ vẫn không có bạn gái mới. Thậm chí có điểm bết tắc, ngoài người nhà, bạn bè cũng rất ít lui tới.

Không hiểu được con là đã kích lớn nhất. Thế nhưng từ sau khi tỉnh thần sa sút đến bây giờ, bọn họ khuyên như thế nào cũng vô dụng. Hiện tại ngay cả thằng con út cũng lập gia đình rồi, làm ba mẹ như bọn họ nửa buồn nửa vui.

"Sao vậy?" Lâm Thu Hoàng nhìn bọn họ biểu tình phức tạp, hỏi.

"Không có việc gì, có chút khản trương thôi." Hạ Tương Hoa đi đến sờ sờ bộ âu phục, khen: "Mặc rất đẹp."

"Phải không? Đây là Duy Chí giúp con chọn, nó nói con đứng ở bên cạnh nó không thể đẹp trai hơn nó." (shu: hí hí, đến cả em trai cũng ganh tị với sắc đẹp của anh nữa cơ à)

"Cả hai con rất tuấn tú, đều là hảo hán tử." Lâm Hán Dương cũng là một bác sĩ, có thể có được hai đứa con cũng là bác sĩ ông không còn gì tiếc nuối, cho dù trong đó có một đứa cô đơn... Lâm Thu Hoàng mỉm cười một chút, hẳn biết rõ ba mẹ suy nghĩ cái gì, chỉ sợ làm cho bọn họ thất vọng thôi.

Ba người đi ra cửa, lên xe đến nhà gái đúng giờ. Bất quá chú rể Lâm Duy Chí hiển nhiên là gấp gáp, hẳn cùng vài anh em tốt đã chờ sẵn ở dưới lầu, rõ ràng không có làm gì mà trên trán đỏ đầy mồ hôi hột.

Đến nơi, mọi người cùng lấy ra lễ phẩm rồi lên lầu, nhà gái nhiệt tình tiếp đón. Cô dâu chú rể mới trước tế bái tổ tiên, ăn bát canh ngọt, uống chén trà mừng... vô số lễ tiết. Xong xuôi, mới cho phép tân lang tân nương cùng cả nhà ra khách sạn sửa soạn tiệc hi buổi trưa.

Không nghĩ tới đính hôn cũng nhiều quy củ, Lâm Thu Hoàng thực muốn hoa mắt chóng mặt, may mắn bản thân không phải trải qua những việc thế này.

"Anh, cảm ơn anh!" Nhìn thấy Lâm Thu Hoàng, Lâm Duy Chí đặc biệt hướng anh trai nói lời cảm ơn.

"Hứa với anh, lấy một người là đủ rồi." Lâm Thu Hoàng chỉ có yêu cầu này.

"Anh lại nói linh tinh nữa rồi!" Lâm Duy Chí không nghĩ tới anh trai cũng biết khua môi múa mép, không biết bị lây từ ai? "Chờ ngày nào đó anh muốn kết hôn, em nhất định cũng giúp đỡ hết sức."

Lâm Thu Hoàng mỉm cười đáp lại, không có gì để nói, hẳn hy vọng không phá hỏng bầu không khí vui vẻ này.

Tiệc cưới cả chủ lẫn khách đều vui, tuy tổ chức nhỏ nhưng rất ấm áp. Chờ khách về hết, Lâm Thu Hoàng lái xe đưa ba mẹ về nhà, hai lão nhân gia đều mệt mỏi, vào phòng liền ngã lưng muốn ngủ trưa.

Lâm Thu Hoàng không cảm thấy mệt, đi siêu thị mua thực phẩm, buổi tối tự mình vào bếp nấu cơm. Nhân dịp này mà trở hết tài nấu nướng vài món, dù sao trong khắp cả thế giới này thì hẳn cũng chỉ hòa nhã với người nhà của mình thôi. (còn lẽ loi là xứng đáng he he)

Lâm Hán Dương cùng Hạ Tương Hoa vừa tỉnh giấc đã ngửi thấy mùi đồ ăn. Tuy bữa tiệc buổi trưa là sơn hào hải vị, nhưng con trai mình đích thân làm đồ ăn cho vẫn hấp dẫn hơn rất nhiều a.

"Ba, mẹ, có đói bụng không?" Lâm Thu Hoàng cời tạp dề hỏi.

"Vốn là không đói, nhưng bây giờ thì lại đói rồi!" Lâm Hán Dương ngồi vào bàn ăn, con trai đã chuẩn bị xong một mâm cơm thịnh soạn.

"Thu Hoàng của chúng ta thật sự rất ưu tú." Hạ Tương Hoa không khỏi cảm thán, đứa con cả này theo chủ nghĩa hoàn mỹ, ngay cả nấu ăn cũng rất chú ý, cẩn thận tỉ mỉ.

Lâm Hán Dương hừ một tiếng.” Tất nhiên, không nhìn xem là con ai à?” (LMT: bác TS hơi kinh đó =)), Shu: ý, tự sướng quá :)))

Hạ Trương Hoa lườm yêu ông xã một cái, cười lạnh.” Là tôi sinh nó ra, công lao của tôi là lớn nhất.”

Lâm Hán Dương không dám cùng bà xã tranh luận, đành phải chuyển hướng sang Lâm Thư Hoàng nói” Khụ... Duy Chí đã đính hôn rồi, khi nào thì đến phiên con?”

” Con thấy như bây giờ cũng tốt mà.” Nói chuyện cùng lão ba lão mẹ, Lâm Thư Hoàng sớm đã đoán được, rốt cục là trốn không thoát.

Lâm Hán Dương nhìn trái nhìn phải.” Nhà lớn như vậy, con ở một mình thì lãng phí quá.”

” Con có thể bán đi, mua một căn phòng nhỏ hơn là được.”

Hạ Trương Hoa nhin không được xen vào.” Con cũng biết, chúng ta đều hy vọng con mau chóng cưới vợ, sinh con.”

” Ba, mẹ, con xin lỗi.” Hấn không nghĩ phá hư không khí bữa cơm, nhưng có một số việc phải nói rõ. Hấn không thể để cho bọn họ mong chờ trong mù quáng, chuyện không xảy ra thì sẽ không xảy ra.

Xem thái độ con cứng rắn như vậy, Hạ Trương Hoa không thể làm gì khác hơn đành phải giải hoà.” Được được, không nói nữa, con cũng đã trưởng thành rồi, hãy chăm sóc bản thân.”

” Ân.” Lâm Thư Hoàng tiếp tục gấp đồ ăn cho ba mẹ, tâm tình giờ đã trầm xuống.

Làm một đứa con, hấn hết sức hiếu thuận; làm một bác sĩ, hấn cố gắng nỗ lực; nhưng làm một người đàn ông bình thường như bao người khác, hấn thực sự vô lực...

Cơm chiều xong, Lâm Thư Hoàng quay trở về phòng nghỉ ngơi, không ở phòng khách xem TV cùng bố mẹ. Trong phòng hấn có cái ban công, hấn thích đứng ở đây hóng gió, suy nghĩ lung tung. (LMT: em cũng thích hóng gió a!)

Ngẩng đầu nhìn lên, bầu trời đêm chỉ có lơ lửng vài đám mây, mơ thấp thoáng ánh sáng của những ngôi sao xa xôi. Hấn đứng ở lan can ngắm người thật lâu, bỗng nhiên rất muốn nghe thanh âm của người đó, thứ âm thanh trong sáng bừng bừng sắc khí, phảng phất chỉ có niềm vui, không chút phiền muộn u sầu. (shu: lãng mạn quá nha mình cũng thích ngắm sao a :-*)

Mà thực ra, ai chỉ có hạnh phúc mà không có bi thương nhĩ?! Là do nàng cố gắng che lấp đi? Muốn làm người bên cạnh hài lòng còn tự mình chịu đựng đau khổ sao? Mặc kệ như thế nào, hiện tại hấn chính là muốn nghe thanh âm của nàng, nói vài lời nhảm nhí nào đó cũng được. Bón bẻ im ắng khiến hấn thấy hoảng hốt. (shu: anh này nguy hiểm! Vấn đề của ngôn tình đây mà! Nếu thích ồn ào sao anh không ra ngoài với 2 anh chị già để mỗi người kẻ tung người hứng, khen anh đẹp trai kìa ... há há, là anh nhớ mê mẩn người ta rồi :)))

(Hình tỳ *xấn tay áo, xách dao*)

(LMT: Hình tỳ, tỳ bình tĩnh, em nó trẻ người non dạ, mong đại nhân đừng chấp tiểu nhân. Tỳ làm mạnh tay lấy ai edit truyện tiếp đây? bé Shu hừ, sao lại gọi ba má soái ca là anh chị già, cẩn thận Hình tỳ đưa sang công ty hắc ám bên nhà Mèo Đen đó nha ;)))

(Nga: phải không, phải không? Công ty ma chay có soái ca mê quan tài đó hả?)

(Shu, LMT, Nga: :-&. Chà, chưa lấy nhau mà đã bênh ba má chồng ghê chưa. Lại đi xí xón với tình yêu kìa. Mà bé mồm thôi, ta không muốn nằm trong quan tài đâu)

Hấn trở về phòng tìm di động, cũng tìm thấy số điện thoại của nàng, lại không hiểu thế nào cảm thấy do dự.

Cẩn thận ngắm lại, bọn họ chỉ quan hệ hợp tác với nhau, ít nhiều cũng coi như bằng hữu rồi, gọi điện thoại cho nhau cũng không sao. Nhưng cho tới nay đều là nàng chủ động tìm hấn, hiện tại đổi hấn chủ động cảm thấy không thích hợp lắm. Ôi, hấn như thế nào lại trở nên thiếu quyết đoán thế này? (shu: trời ạ, mỗi chuyện điện thoại mà anh bắn khoăn khiếp :|, không bit cái này có được xếp vào loại yêu lí trí không ==)

Tiếng chuông di động chợt vang lên, cắt ngang suy nghĩ của hấn, cũng làm hấn đứng tim bởi người gọi điện chính là người hấn vừa nghĩ tới!

” Hello, anh chưa ngủ sao?” Tạ Giai Hinh thanh âm bình thường, nhẹ nhàng trong đó mang theo sức sống.

” Ân, vẫn sớm mà.” Hấn trong lòng đột nhiên kinh hoàng, là ngẫu nhiên trùng hợp sao, giờ này khắc này nàng cũng nhớ đến hấn sao?

” Ngày mai tôi đến phòng khám anh được không?”

” Có thể.” Ngày mai hấn cùng nàng vừa vặn đều phải đi làm, hiện tại hấn thích những ngày bình thường, bởi vì cách 3 ngày nàng đến tìm hấn. (shu: lại vấn đề của ngôn tình, anh thích cảm giác bên chị nà, rồi iu lun nà, và chúng ta có truyện để xem :)))

” Tôi đã chỉnh sửa lại một số chỗ trong đoạn phỏng vấn rồi, mai tôi đưa anh coi .”

”Được.” Gần đây nàng đã phỏng vấn bệnh nhân. Đầu tại phòng khám của hấn, hấn bên cạnh xem, nàng khiến ai cũng khai báo hết mình với nàng, thực là bội phục năng lực giao tiếp của nàng. Nếu có thể cưới được nàng, chính mình có thể làm cái bình hoa... Không đúng, hấn đang miên man suy nghĩ cái gì quái gì thế này? (shu: hí hí, ta bit rồi nha~~ Hoàng ca: *đỏ mặt, lườm lườm* Shu: *đập bàn cười lăn lộn*)

Nàng nhận thấy hấn không ổn.” Anh làm sao vậy? Sao ừ ừ ừ vậy?” (nguyên văn là Hữu khí vô lực. chả biết diễn đạt thế nào, ai có cách hay hơn chỉ dùm em, em sửa lại a)

”Tôi không sao.” Hấn trầm nghĩ chỉ cần nàng nói chuyện, nói cái gì cũng tốt.

”Thôi mà, đâu phải chúng ta mới quen nhau đâu, anh thẳng thắn nói với tôi đi!”

Hấn do dự một lát, không biết nên thẳng thắn tới mức nào.” Ách... Em trai hôm nay đính hôn, có thể tôi là một mối mới không có khí lực.”

”Thật ra là trái tim cô đơn, nam nhân tương tư đêm xuân đúng không?”

”Cô... cô đừng trêu tôi.” Lời vừa ra khỏi miệng chính hấn cũng ngây dại, như thế nào nghe rất giống hấn làm nũng? (shu: ha ha, chết cười)

Nàng cười ha ha.” Đừng ngại, tôi hoàn toàn có thể hiểu. Nếu anh không chê, hai chúng ta có thể kết hợp thành một đôi!”

Lần đầu tiên nghe nàng trực tiếp biểu đạt như thế, trong đầu hấn trống rỗng, quen biết hiểu nhau mấy ngày nay, hấn có thể cảm giác được nàng có tình cảm với hấn. Hai người trong lúc đó cũng tồn tại lực hấp dẫn, nhưng hấn tình nguyện làm rùa đen rút đầu, chính là không nghĩ xé bỏ tầng sa mỏng kia.

Mà nay hấn mới phát hiện chính mình có bao nhiêu tàn nhẫn, cho người ta hy vọng lại không thể đáp lại, lừa mình dối người rồi cuối cùng cũng phải tỉnh lại.

”Này! Tôi chỉ nói giỡn thôi, đừng nghiêm trọng thế được không? Bỏ tiểu thư tôi không mạnh mẽ vậy đâu, yên tâm đi!” Hấn thật lâu không trả lời, nàng đành xấu hổ tìm bậc thang leo xuống.

Nàng rõ ràng là miễn cưỡng nói cười, hấn cũng không thể an ủi nàng, càng không thể để nàng ảo mộng. (shu: tội nghiệp Hình tỷ , xương tỷ lắm nha *sò má* *nặng nặng* ... *thở dài* ta biết có người đang lườm ta mà)

”Tôi cũng biết cô nói đùa mà, cái kia... Hình như ba tôi đang gọi điện cho tôi, trước hết cứ như vậy đi.”

”Vâng, anh đừng nghĩ lung tung, ngày mai gặp!”

”Mai gặp.” Vội vàng ngắt điện thoại, hấn nhận ra có di động thật tốt. Trèo lên giường nằm, cảm thấy tâm tình không thể bình tĩnh nổi.

Đều là hấn không tốt, tham lam trở thành bạn của nàng mà quên giữ khoảng cách. Đến nước này, hấn thừa nhận hấn thích nàng. Không thể nói rõ là sâu sắc hay chỉ hơi hột, liền thừa dịp còn khoảng cách mơ hồ không rõ, dùng dao sắc chặt một nhát giải quyết dứt khoát đi!

(shu: *quất roi xuống đất* *gầm* rút cuộc có chuyện gì, anh nói ra cái coi, thích thì làm tới đi cho rồi, lại mà còn ...)

(LMT: trời ơi! ta muốn ngắt với bé shu=)))

(nga: ta cũng muốn ngắt theo =.=)

(shu *icon tức hộc máu* hai chị...)

Thời gian nghỉ trưa, Tạ Giai Hình lại đến thăm Như Ý khoa phụ sản. Nàng đã trở thành khách quen, phòng khám lý mọi người đều biết là nàng tới tìm Lâm Thu Hoàng, chuẩn bị ra một quyển nhập môn khoa phụ sản. Mọi người đối với nàng không những thân thiết, mà còn rất rất thân thiết, y tá Hứa Thế Linh là người ủng hộ lớn nhất, vừa thấy đến nàng liền lộ vẻ mặt tươi cười.” Giai Hình, cô đã tới!”

” Ân! Hộp bánh ngọt này mời mọi người ăn.” Tạ Giai Hình cố ý cải thiện quan hệ với nhân viên phòng khám. Ngoài việc nàng thích giao tiếp, đương nhiên còn có ý đồ khác, nàng muốn ngồi lên cái ngai vàng mang tên bác sĩ phụ nhân.

”Sao khách khí vậy?” Hứa Thế Linh cau mày, bất quá nàng cũng có chuẩn bị.” Có túi lè, cô cầm ăn đi.”

”Di Hứa... di...” Hảo tri kỷ a!

”Mau vào thôi! Bác sĩ Lâm đang đợi cô.” Hứa Thế Linh đem nàng đẩy về hướng phòng khám, về mặt ám muội.

Tạ Giai Hình cười khỏ, mọi người đều nhìn ra nàng công và tư chẳng phân minh, chỉ có nam chính có mắt như mù. Thâm hại hơn là, tối trong qua điện thoại nàng đã dọa hấn sợ, nàng chỉ nói một câu nửa giả nửa thật, hấn làm gì mà phải im lặng lâu đến thế?

Nếu hấn nói hấn thực sự thích nam nhân, nàng cũng sẽ không ép buộc, nhưng là nàng cảm giác được hấn không chán ghét những lúc bên cạnh nàng. Cho dù chưa tiến vào sâu trong nội tâm của hấn, nhưng nàng tin cũng sắp mở được trái tim hấn.

Ai, nàng rút cuộc nên làm sao bây giờ? Quá nhanh chỉ sợ hấn lùi bước, quá chậm lại sợ hấn sẽ lạnh lùng, nam nhân còn khó hiểu hơn cả nữ nhân a.

”Hello!” Vào phòng khám bệnh, nàng vẫn bày ra khuôn mặt tươi cười sáng sủa.

Lâm Thư Hoàng gật đầu chào nàng, ánh mắt do dự, không biết đối mặt như thế nào.

”Anh làm sao vậy? Vẫn hữu khí vô lực.” Xem ra nàng không nên đánh rần động cỏ rồi. Nhìn vẻ mặt hần giống như sống sót sau tai nạn, nàng tiến thêm một bước hần sẽ hô to cứu người.

”Tôi không sao.”

”Đây là bản ghi chép cuộc phỏng vấn hôm đó, anh xem qua đi. Có vấn đề gì cứ ghi ra, hoặc đến tìm tôi.”

Trên thực tế hần chưa bao giờ tìm tới nàng, đều là nàng chủ động. Hần không cự tuyệt cũng rất tốt lắm, nàng không dám yêu cầu xa vời hần thay đổi.

”Vất vả cho cô rồi.” Hần nhận lấy tập tư liệu, không mở ra ngay mà còn ngẩn người nhìn.

Nàng ngồi xuống trước mặt hần, mở hộp com mệ làm ra, rất tự nhiên gấp đồ ăn cho hần.

”Anh xem này...”

Hần đem hộp com của mình đẩy ra xa một chút, lắc đầu nói: ”Không cần, hôm nay tôi không muốn ăn.”

”Ack...” Có cần không khoa trương như vậy không? Nàng đang có bệnh truyền nhiễm sao? Hần né tránh rất cứng ngắc, một chút cũng không diễn kịch, lại tạo thành hiệu quả thật tốt, hần quả thật làm cho nàng bị tổn thương.

Không khí trong phút chốc trở nên trầm mặc, ngày trước đều là nàng thì thầm to nhỏ, hần cho dù ít nói cũng sẽ đáp lại. Nhưng hôm nay nàng nói gì, làm gì cũng không đáp lại, hần rốt cuộc muốn như thế nào? Kim nén buồn bực để bỏ vào thức ăn sẽ ngon hơn ư?

Bỗng nhiên, tiếng Lâm Thư Hoàng bay tới bên tai: ”Em trai tôi là nha sĩ.”

”Ân.” Nàng đã nghe hần nói qua, ông nội hần là bác sĩ ngoại khoa, ba là bác sĩ khoa chỉnh hình, cô hần là bác sĩ thú y, em là nha sĩ, rồi sao nữa? Gia tộc bọn họ còn có ai không làm bác sĩ? (ack, anh đã khai 18 đời tổ tông nhà mình cho chị từ khi nào mà em không biết nhỉ? *ngu ngo*)

”Nó có mấy đồng nghiệp vẫn còn độc thân...”

”Anh đang giới thiệu cho tôi?” Nàng lập tức hiểu ý tứ của hần, thật hy vọng mình đừng có thông minh như vậy, không giả ngu thì cũng khờ dại một chút chứ.

Hần cứng ngắc gật đầu. ”Nếu cô có hứng thú...”

”Tốt thôi, cảm ơn anh!” Cảm giác đau lòng thì ra là như vậy, như là bị ai bóp nghẹt trái tim, tuy khó thở, mặt ngoài lại làm như không có việc gì. Đối phương nói đến như thế, nàng ngoài căn răng chấp nhận còn biết làm gì được?

”Như vậy... Tôi đem số điện thoại di động của cô cho em tôi, nó sẽ nhanh chóng liên lạc với cô.”

”Nếu thành công, tôi sẽ mời anh và em anh một bữa com, nơi nào tùy mọi người chọn nhé.” Phải có khí chất!

Không có ai yêu càng phải có khí chất, đây mới là tính cách phụ nữ hiện đại, dù cho tan nát cõi lòng cũng vẫn phải ngẩng cao đầu!

”Ân, đến lúc đó nói sau.” Hần vốn muốn từ chối, nhưng tựa hồ chỉ có đồng ý mới có thể tỏ vẻ thờ ơ.

”Anh thì sao? Có muốn tôi giúp anh giới thiệu vài đối tượng? Nhà xuất bản cùng giới văn nghệ có rất nhiều nữ độc thân á!” Đương nhiên nam nhân cũng không thiếu, hần nếu muốn một tên, nàng đều có thể hỗ trợ vun đắp cho. Trời đất, nữ nhân lương thiện như nàng sao cứ bị bỏ qua hoài thế nhỉ? (LMT: ài. Ê sắc ế rùi còn đâu *hắc hắc* Hình tỳ: ta mà ế, có người mới ế, cả họ nhà người ế. LMT *icon khóc ròng*: đừng động đến nỗi đau của em chứ. Híc híc)

”Tôi không cần.”

”Vì sao?” Nhịn không được muốn hỏi, vì sao, vì sao không thích tôi?

”Tôi... Tôi có lý do của tôi.”

”Thật có lỗi, tôi không nên hỏi.” Mỗi người đều có sự riêng tư, hần lại luôn bảo vệ chính mình, nàng thực ngu ngốc mới hỏi tới.

”Không sao đâu.”

”Vậy tôi đi trước, bái bai!” Nàng mới đến được nửa giờ liền đi ngay. Trước kia không như thế nhưng nàng thật sự không ngồi nổi nữa!

Đa tình rồi cuối cùng cũng sẽ bị vô tình làm tổn thương. Hắn đã vô tình như thế, nàng cần gì phải lưu luyến? Cho dù đã từng có thời gian cùng nhau thân mật (không biết nội chẵn có tính không), hắn ngay từ đầu cũng chỉ xem nàng là bệnh nhân, sau lại một biên tập viên cùng hợp tác, chưa bao giờ có đem nàng để vào trong mắt.

Hắn là vậy. Hết thấy mọi chuyện đều là nàng xuẩn ngốc, si tâm vọng tưởng!

”Làm ơn, em cũng không phải bà mỗi chuyên nghiệp, sao lại tìm em?” Nhận được điện thoại của anh trai, không bao lâu, Lâm Duy Chí liền cảm thấy mình có đến hai cái đầu.

Lâm Thư Hoàng một bộ đương nhiên nói:” Trước đây không phải em đã nói có rất nhiều đồng nghiệp nam độc thân sao? Giới thiệu một người có sao đâu?”

” Anh chẳng phải cũng độc thân? Sao anh nhiệt tình thế? Anh thực sự không có hứng thú với Tạ tiểu thư à?” Không có việc gì tự dưng lại xum xoe, chắc chắn là đặc biệt quan tâm đến người ta, vậy tại sao không đến với nhau?

” Anh không hợp với cô ấy.” Lâm Thư Hoàng đã quyết định, không nên yêu cầu xa vời lại càng không nên dao động, hắn nhất định là cô đơn suốt đời.

” Vậy anh hợp với ai?”

” Anh hợp với sự độc thân.”

Chết tiệt! Hai anh em hơn kém nhau hai tuổi, như thế nào một người cứng nhắc, một người linh hoạt? Lâm Duy Chí lớn như vậy vẫn không hiểu, hắn với anh trai rồi cuộc là ai được nhất về nuôi? “Mọi việc nhất định đều có biện pháp, sao anh không thử đi xem mắt đi?”

” Nếu vẫn không có biện pháp thì sao? Anh không muốn cản trở người khác.” Trải qua một lần bị tình cảm giày vò đã làm cho anh hùng Lâm Thư Hoàng hụt hối, cho dù thực sự nữ nhân nguyện ý cùng hắn cố gắng thử nghiệm, hắn như thế nào đối mặt nhà gái? Hắn không nhận là vì chính mình không có đủ dũng khí cùng tin tưởng, tôn nghiêm của nam nhân chẳng qua chỉ là một tiểu quỷ yếu ớt.

” Anh không biết chân ái là vô địch sao?”

” Anh chưa từng trải qua chân ái, đương nhiên là không biết.” Hắn có yêu bạn gái trước, nhưng sau khi chia tay mới biết đó không phải là chân ái, đời này kiếp này hắn sẽ không biết đến chân ái là gì, trừ phi phát sinh kỳ tích.

” Anh không tranh thủ, đương nhiên không gặp được!”

” Đừng nói nữa, tóm lại em giúp Tạ tiểu thư giới thiệu đối tượng, nhớ chọn lựa cẩn thận, không được tùy tiện.”

“Làm mai có bao luôn việc sinh đứa nhỏ không? Anh trai à, anh cũng thương thằng em này quá đi?” Nếu hắn giới thiệu người đều thành công, làm gì mỗi ngày vất vả chài rặng cho người khác? Đã sớm đi mở phòng môi giới hôn nhân tạo phúc cho nhân dân rồi!

” Em không phải chuyện đính hôn rất thuận lợi sao? Nhất định có mắt nhìn người, anh tin tưởng em.”

” Hừ!” Lâm Duy Chí một chút cũng không tin tưởng anh hắn, làm như vậy rõ ràng đang tự lừa dối mình. Được lắm, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, đợi cho vị Tạ tiểu thư kia thật sự được gả ra ngoài, chỉ sợ anh sẽ oán giận hắn đã giới thiệu người quá tốt!

” Vậy phiền em rồi, anh nợ em lần này.”

” Sẽ có ngày em đòi cả vốn lẫn lãi!”

” Chỉ cần anh làm được, một câu: không thành vấn đề.” Điều quan trọng là nàng có thể hạnh phúc, hắn nửa lời cũng không oán hận.

Cúp điện thoại, Lâm Thư Hoàng tiếp tục ngày nghỉ ngơi nhàn chán của hắn, trong đầu lập kế hoạch, đi mua đồ ăn trước, trở về nấu cơm, sau đó ăn cơm, đọc sách, viết sách... Giống mọi ngày bình thường, không có gì khác biệt.

Đây là cuộc sống trước đây của hắn sao? Nghĩ nghĩ, hắn lắc đầu, hắn được quyền lựa chọn sao? Có lẽ chỉ có thể chúc phúc cho nàng thôi...

Bác sĩ Vương, Bác sĩ Trang, bác sĩ Diêu, mặc kệ cao thấp mập ốm đều có một hàm răng trắng sáng, nha sĩ quả nhiên không phải làm giả.

Tạ Giai Hinh khẳng định chính mình là trời cao, loại nam nhân chất lượng tốt như vậy nguyện ý cùng nàng xem mặt, có thể nói là tổ tiên nàng tích đức mấy đời, hoặc là ông trời rất tốt, đầu phải ai cũng được như nàng.

Trong một ngày xem mặt tới ba vị bác sĩ, trong đó có hai người đã gọi điện cho nàng, muốn lần sau gặp mặt. Nàng lại không biết tốt xấu, một chút cảm giác cũng không có. Tùy tiện tìm có tránh mặt người ta, may mắn người mai mối Lâm Duy Chí cũng không để bụng.

Trải qua ba lần, trong lòng nàng đã có kết luận, nam nhân tốt như vậy lại còn ăn không vô, cho dù bị thiên lôi đánh cũng xứng đáng. Xem ra đời này nàng nhất định bảo trì thân xử nữ.

Ngoài việc đi tìm nam nhân nàng vẫn còn phải đi làm, mà đã đi làm thì nhất định phải lên mạng chát chít. Trương Trí Uyên dùng MSN gửi tin nhắn đến ”

Chị, gần đây đi xem mặt nhiều người quá nha, sẽ không bị hồ đồ chứ?”

”Đúng vậy, thay đổi thất thường thật sự là tội ác.” Tạ Giai Hinh hai tay lướt trên bàn phím như khiêu vũ, dân biên tập mà, điểm mạnh chính là việc đánh máy.

”Còn vị thần y khoa phụ sản thì sao? Gần nhau lâu ngày vậy sao không chén một miếng?”

”Người ta là thần thánh, không thể xâm phạm, bằng thanh ngọc khiết giống như hoa mai á. Mỗi lần đều là chị chủ động tìm anh ta, lại còn giúp chị giới thiệu đối tượng, nói không chừng anh ta là cái loại thích hợp với cậu, có muốn chị giới thiệu hai người không?”

”Yên tâm, em đánh chết cũng không thêm tranh anh ta với chị, cho dù điều kiện hần tốt cũng không muốn, chúng ta là anh em tốt mà!”

Ai là anh em với hần? Phải là chị em tốt mới đúng. ”Cậu cười gì? Gần nhất có thực hành tình dục an toàn không?”

Hần đưa nàng một cái mặt quỷ.” Bỏn thiếu gia đã thật lâu chưa có quan hệ nha.”

” Bao lâu? Một tuần hay một tháng?” Nhan sắc như hần, hàng đêm xuân tình cũng không có gì lạ. Ăn người cũng phải chọn lựa, không biết có bao nhiêu người bị dày vò. Đòi người 10 phần thì 8-9 phần không như ý muốn mà.

” Cũng được 10 ngày rồi.”

”Biến đi chỗ khác mà mát mẻ!” Mười ngày thì tính làm gì? Nàng âm dương mất cân đối những 25 năm!

Cắm dục nam hiển nhiên không cần mát mẻ một chút, tiếp tục xuân ý dạt dào trong lời nói.” Hôm nay chị lại muốn mượn việc công đi hẹn hò ăn trưa sao?”

”Không được, phải làm cho xong bản thảo, có việc thì gọi điện thoại, chị không muốn để người ta nghĩ chị đang trồng cây si.” Theo đuổi người ta phải có mức độ chứ, tôn nghiêm nữ nhân cũng không được bỏ quên, nếu không ngay cả tên mình cũng không nhớ là cái chắc.

”Tốt xấu gì cũng nên gặp lại, coi như lời từ biệt cuối cùng. À, trang phục phải là đẹp nhất, làm cho hần suốt đời không quên.”

”Có cần thiết không?”

”Chị đúng là không có kinh nghiệm, hình ảnh lúc chia tay luôn luôn khắc sâu vào con người ta hơn là ấn tượng ban đầu, sự kinh ngạc còn cao hơn. Thời gian gặp mặt ngắn, hần muốn giữ lại cũng không được, cam đoan anh ta muốn hồi hận cũng không kịp.”

Nghe “quân sư quạt mo” giảng giải một hồi còn hơn 10 năm đọc sách. Như thế nào nàng không biết sớm hần có cái tài này nhỉ? “Nghe cậu nói vậy, tốt xấu gì tôi cũng muốn anh ta ngứa ngáy cắn rứt lương tâm” (2 ông bà nì ác ghê. khổ thân soái ca của ta. Híc. Hình tỳ + Uyên ca: cho đáng đời, ai bảo có mặt không trông a *cười gian ác*)

”Đây mới là khí phách nữ nhân nha!” Trương Trí Uyên gắn 5 ngôi sao lấp lánh.

Thằng nhóc này không hổ là cao thủ tình trường, nàng càng nghĩ càng thấy đúng, còn muốn nữ nhân mình theo đuổi phải ghi nhớ vào tâm khảm hình ảnh tốt đẹp, làm cho nàng nhớ mãi đến hần. (điển hình giới lí thuyết, thực hành lại vụng về. há há)

Trước mắt thấy sách viết ra sai sót không nhiều lắm, nếu muốn gặp lại trừ phi hần ra quyền sách thứ hai, hoặc là nàng sinh bệnh cần hần khám, khả năng gặp nhau không cao, như vậy hiện tại phải nắm chắc cơ hội.

Tạ Giai Hinh lập tức ra quyết định, một phen phải giành lấy vinh quang. Về nhà, vừa chọn lựa trang phục và đạo cụ, vừa gọi điện thoại cho y tá Hứa Thế Linh, biết được Lâm Thư Hoàng ngày mai 5 rưỡi chiều tan sở. Hắc hắc, chuẩn bị đi săn tìm...!

Xế chiều, Giai Hinh nhắm tính thời gian, thần sắc tự nhiên bình thản từ cửa hàng đi ra, đến nửa đường vừa vụng vụng Lâm Thư Hoàng, cước bộ liền đứng ở trước cửa xe, thời cơ hoàn toàn phù hợp.

Lâm Thư Hoàng đẩy kính mắt, ngữ khí không quá xác định nói” Tạ tiểu thư, cô tìm tôi à?”

”Bác sĩ Lâm, đây là đĩa chứa bản thảo đã viết xong, văn hay tranh đẹp, anh xem nếu không có vấn đề gì sẽ chuẩn bị xuất bản.”

”Ác, vâng...” Hần nhận chiếc đĩa, mắt vẫn nhìn chăm chăm vào nàng, cứ như là lần đầu tiên nhìn thấy nàng.

Hồi hận đi? Không nghĩ tới bốn tiểu thư cũng có thể biến thành mỹ nhân như vậy, nay hồi hận đã giúp nàng giới thiệu đối tượng đi? Nàng không khỏi cười đắc ý, lắc lắc mái tóc nói.” Chờ đến lúc ra sách, tôi sẽ gửi đến phòng khám cho anh.”

Hần thất thần gật đầu” Vậy làm phiền cô.”

”Đừng khách khí, về sau tôi cũng không quấy rầy anh, nếu có cơ hội gặp mặt, hần là tôi sinh bệnh phải tìm anh khám”

”Hy vọng cô khỏe mạnh, lần sau nếu vì mang thai mà tới tìm tôi thì tốt rồi.” Hần thành tâm thành ý nói.

”Như thế là tốt nhất!” Nói dễ nghe nhỉ, mang thai đơn giản như vậy hả? Thời buổi này tìm được nam nhân tốt khó còn hơn lên trời.

”Lần này có thể ra sách, rất cảm ơn cô đã giúp đỡ.” Hần cũng ý thức được hôm nay chỉ sợ là lần cuối cùng gặp mặt, cái gì nên nói thì nói ra, những chuyện không nên nói thì cho nó vào im lặng.

”Kỳ thật là vinh hạnh của tôi, tôi thật may mắn mới quen được anh.” Vô luận như thế nào, từ ngày đó tới nay, nàng thật sự hạnh phúc.

”Tôi cũng vậy.” Nói không hề khoa trương, nàng đã mang đến cho hắn sức sống. Thế giới hắn đang sống nghèo nàn tựa như hoang mạc khô cằn.

”Tôi đi trước đây, bái bai!” Nàng nhớ lời Trương Trí Uyên đã dặn, không thể lưu luyến, thật vô tình mới có thể làm cho người ta ấn tượng sâu sắc.

”Tôi đưa cô về nhé?” Không thể nói rõ vì sao, hắn bỗng nhiên nghĩ không thể để cho nàng đi như vậy được.

”Không cần, tôi còn có hẹn.”

Bóng dáng của nàng đủ tiêu sái, đủ mê người sao? Tạ Giai Hình không nhìn thấy, nhưng có thể cảm giác có một ánh mắt nhìn chằm chằm vào lưng nàng, cho nên nói nàng đã thành công? Chuyện đến nước này, nàng không mong gì nhiều lắm, chỉ hy vọng hắn có thể nhớ rõ từng có người như nàng mà thôi.....

“Như Ý khoa phụ sản phong vân khải” rốt cục được đưa ra thị trường, Tạ Giai Hình gửi qua bưu điện 300 bản đến phòng khám, bên trong ghi rõ đưa 20 bản cho tác giả, 280 bản để bán, đổi lấy chỉ nhận được từ Lâm Thư Hoàng một tin nhắn, chỉ nói: “Đã nhận được sách, cảm ơn.”

Nhiệt tình quá mà, kể cả dấu chấm câu chỉ có 8 chữ, nếu nói một chữ ngàn vàng, nàng đã là tì phú.

Loại sách này thuộc loại bán chậm, nhà xuất bản cũng không mong đợi nhiều, như thường lệ cũng quảng cáo một chút. Có thể là do khách quen của phòng khám quảng cáo dùm nên lượng tiêu thụ cũng không tệ lắm, nhất là ở phòng khám, cứ mỗi tuần đều phải lấy thêm sách!

Tạ Giai Hình đối với kết quả này tương đối vừa lòng, nhưng cũng thấy trong lòng chán nản, về sau nàng với Lâm Thư Hoàng sẽ không gặp nhau nữa sao?

Đến lúc họp hội giao ban, tổng biên tập đại nhân đặc biệt nhắc tới cuốn sách này. “Chúng ta phải thừa thắng xông lên, tác giả cũng phải gấp mặt đọc giả chứ? Bác sĩ Lâm rất đẹp trai, có thể lợi dụng anh ta để đẩy mạnh tiêu thụ, tăng sự nổi tiếng, sách cũng có thể bán nhanh hơn!”

”Anh ta không thích họp làm ngôi sao, anh ấy rất bận.” Tạ Giai Hình lập tức nhủ mảy, theo những gì cô biết, con đường này là từ lộ a~~.

Tổng biên tập nháy mắt mấy cái cười nói: ”Lần đầu không cần khiêm tốn thế chứ. Cũng không có việc gì, ông A hay bà B cũng đều cần danh tiếng chứ.”

”Tôi sẽ thuyết phục anh ta, nhưng là tôi không thể cam đoan, cũng không muốn miễn cưỡng, sợ hiệu quả không tốt.”

”Ít nhất cũng phải thuyết phục nhiều cho bác sĩ ấy rõ, nào là phương tiện truyền thông rất lợi hại a, rồi thì phóng sự, chuyên mục... Cô đi thử xem thế nào.”

”Vâng, tôi sẽ tìm anh ta thương lượng.” Như thế rất tốt, vừa muốn cùng hắn liên lạc, quá vất vả mới có hy vọng. Hazzzz...

Họp xong, Tạ Giai Hình cả người tinh thần không yên, ngay cả ngón tay gõ chữ cũng đều loạn xạ. tự nhủ rằng như vậy không được, hẹn chú em trốn đến kho sách chưa bán rồi thừa cơ bắt đầu kẻ lè ”Làm sao bây giờ? Tổng biên tập bảo chị đi tìm người ta.”

Trương Trí Uyên không cần hỏi cũng biết “người ta” là ai, nhún vai nói: ”Bản lĩnh chuyên nghiệp của chị đâu rồi, chị là tiền bối của em mà!”

”Cậu không hiểu rồi.” Từ ngày đó, nàng cố gắng thể hiện như cũ, ăn được, ngủ được, chỉ là trong lòng trống rỗng khó chịu.

”Chỉ là thất tình thôi mà, có gì đâu mà không hiểu? Em đây thất tình cũng hơn mười lần rồi.” Trên tình trường rất được hoan nghênh, dù sao cũng phải có một chút dứt bỏ, hắn cũng còn có kinh nghiệm thất tình.

”Không đúng, chị với anh ta yêu còn chưa kịp, sao có thể gọi là thất tình?” Nàng cảm thấy có vài điều cần được làm sáng tỏ, nếu thật sự có yêu nhau rồi mất nhau, nàng trong lòng còn có thể có vẻ cân bằng, trong khi ngay cả nắm tay, hôn môi cũng không có!

Trương Trí Uyên lắc đầu, không hiểu nàng đang kiên trì vì cái gì. ”Chị hiện tại chỉ có hai con đường, một cái là không ngừng cố gắng, còn không thì biết điều mà buông tay đi, chị chọn cái nào?”

”Chị thấy sống cũng như chết.”

”Không có khí chất!” Hắn đưa cho nàng một ánh mắt khinh bỉ.

Nàng lập tức khom lưng, hai tay vươn ra có thể chạm tới sàn. ”Ai, chị trời sinh gân cốt mềm mại cũng không được? Cậu không phải bảo chị lưu lại bóng dáng cuối cùng cho anh ta, làm cho anh ta đời này hối hận không thôi, như thế nào còn muốn chị không ngừng cố gắng?”

” Nếu chị thật sự đã muốn buông, đương nhiên có thể xoay người bước đi. Nhưng chị cần bản là đi không được, vậy tại sao không thử lại một lần nữa?”

” Thử lại một lần? Nói nghe đơn giản!” Lòng của nữ nhân là làm bằng đậu hũ nha ~~, không chịu nổi suốt ngày ngã lên ngã xuống a!

Hắn thở dài, quyết định chỉ bảo một chút.” Em nói chị nghe này, chị có nghe thấy nói đến bày tỏ sau khi chia tay chưa?”

” Có ý tứ gì?” Từ biệt rồi mà còn có bày tỏ nữa hả?

Hắn lấy thái độ dạy cho đứa trẻ 3 tuổi, hướng dẫn nàng từng bước.” Thân là bị chồng ruồng bỏ cũng là có thể phản kích. Sau khi từ biệt lại đi tìm hắn thổ lộ, nói sao cho lòng hắn chưa xót lại ngọt ngào, khiến cho dù từng trải cũng khó mà chống cự lại được. Cam đoan làm cho hắn nơi này cũng thích thú, nơi đó được mon tron, hai người còn có cơ hội thấy kích thích bên nhau”

Oa! Nhếch mép lại nói được chiều này, bắt quá...” Cách dùng từ của cậu thật thô tục quá mức!”

” Cái này là miêu tả thích đáng a!”

Mặc kệ thô tục hay thích đáng, Tạ Giai Hình không thể không thừa nhận thẳng thắn này nói có lý lắm, tuy rằng nàng cảm thấy có khả năng hắn đang đùa giỡn nàng. Tóm lại, nàng đời này còn chưa từng thực sự ngó lòng với ai, giờ không ngại liền nói với Lâm Thư Hoàng cũng được. Cho dù là có khờ khạo hay đùa bỡn, cuối cùng cũng để lại một kỉ niệm, ít nhất để xem hắn bối rối không biết phản ứng như thế nào, đáng giá!!!

” Đã biết, chị sẽ mau chóng dò xét địch tình.”

” Từ từ, đừng làm cho đối phương phát hiện ra việc bên ta. Quan sát kĩ vào, thời cơ đến thì đem quân ra đánh, lấy nhu thắng cương, lấy lui mà tiến, nhất định phải đánh hắn không còn một mảnh giáp!”

Nàng nghe được liên tục gật đầu, hưng phấn đến nỗi thiếu điều phun máu mũi, nếu mười năm trước được nghe đứa em này dạy bảo, nói không chừng nàng được làm mẹ của hai đứa nhỏ rồi.

Giữa trưa, Tạ Giai Hình nghĩ thời gian chẩn bệnh của Lâm Thư Hoàng chắc đã xong, liền gọi điện cho hắn nói” Xin chào bác sĩ Lâm, tôi là Tạ Giai Hình.”

” Xin chào...” Hắn nghe thanh âm xa lạ lại quen thuộc, xa mà như gần.

Đã bao lâu rồi không gặp nhau, nàng không nghĩ rằng chính mình hoài niệm lại như vậy, hay là đời trước nàng nợ hắn cái gì chăng? ” Khụ...! Là như vậy, tôi muốn tìm anh nói chuyện một chút về việc mở rộng phát hành sách, không biết giữa trưa ngày mai anh có rảnh không? Tôi đến phòng khám tìm anh nhé?”

” Ngày mai tôi nghỉ.”

” Bằng không chúng ta đi ăn ở bên ngoài?” Đừng nghĩ chỉ như vậy mà trốn được ma chướng của nàng !

” Ách..... Không bằng đến nhà tôi, tôi nấu cho cô ăn, được không?”

” Hà? Có được không?” Hắn cho dù cự tuyệt nàng, nàng cũng không tới nỗi rất kinh ngạc, ai ngờ hắn lại đề nghị như thế. Chắc hẳn bóng dáng lúc trước nàng rời đi rất đẹp, làm cho hắn ngày đêm mong nhớ, nhớ thương vô cùng, bỗng nhiên thấy đã ăn xong?

” Nếu cô không chê.” Hắn khách khí nói.

” Chính tôi còn không biết nấu cơm, làm sao dám chê anh? Mai tôi sẽ mang theo một chút quà tặng!” Có được một ông chồng biết nấu ăn là ước mơ của nàng, tuy nói việc hắn trở thành chồng của nàng cứ như lên trời. Nhưng lại nói trước là ăn món do hắn tự tay nấu, trên cơ bản là làm chiến tích cũng trở thành khó chấp nhận. (không những thắng mà phải thắng chẹp, thắng lẳng mạn he he)

” Như vậy thì giữa trưa đến nhé, cô còn nhớ nhà tôi ở đâu không? Tôi đưa địa chỉ cho cô.”

” Được!” Lần trước đến, nàng là đang trong tình trạng cực không thoải mái, chỉ nhớ rõ nhà hắn thực sạch sẽ, rất vắng vẻ. Hiện tại cũng đã chịu mời đến ăn cơm, thiên thời địa lợi chỉ thiếu nhân hòa, nàng tuyệt đối muốn lưu lại những kỉ ức hoàn toàn khác với lần trước.

Chào tạm biệt rồi cúp điện thoại, nàng lập tức nhìn sang đứa em trí tuệ tuyên bác vạn sự đều thông, thấp giọng hỏi: ” Trí Uyên, em có biết rượu gì tôi thích một chút không?”

” Làm gì? Chị muốn dụ dỗ ai?” Trương Trí Uyên một phát liền bắn trúng hồng tâm.

” Thật ra thì ... Anh ta mời chị tới nhà ăn cơm, chị nghĩ không biết có thể mang bình rượu qua, em cũng biết mà, uống dấm ba ly lấy dũng khí tỏ tình!” Thân là xử nữ nàng vẫn có chút rụt rè, không dám nói thẳng là muốn đem người ta ăn sạch. (chị gái à! Mang rượu đi muốn dụ dỗ soái ca của em mà còn tự nhận mình rụt rè. Mặt dày quá đi)

Nghe nói xong, hắn chỉ còn tiếc là rèn sắt không thành thép mà phun một câu:” Đứa ngốc, rượu gì cũng đều được, chỉ cần giả vờ say là được rồi!”

(shur: tại sao anh Hoàng lại thay đổi nhanh như thế, chờ phần sau sẽ rõ, hí hí)

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Như Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Nhìn chăm chăm vào màn hình di động, Lâm Thụ Hoàng bất tri bất giác ngây ngốc, không phải đã sớm quyết định buông tay sao? Vì sao vừa nghe đến giọng của nàng lại dao động?

Gần một tháng không gặp, trong đầu hắn thường xuất hiện âm thanh cùng ảo giác, thường tưởng tượng nàng đột nhiên chạy tới tìm hắn. Cũng thường nghĩ đến lần cuối cùng hai người gặp mặt, thấy trang phục nàng cho rằng nàng như có hẹn, không biết cùng nhà sĩ nào gặp mặt? Rõ ràng là chính hắn muốn em trai giới thiệu giúp, nay lại vô đầu bút tại vì có cảm giác hồi hận.

Không nghĩ tới hắn còn có cơ hội gặp lại nàng, cho dù là vì công việc. Tâm tình hắn lại trở nên cao hứng, hắn nhất thời xúc động liền mời nàng đến nhà hắn ăn cơm, không biết nàng sẽ nghĩ như thế nào? Kỳ thật, bạn bè cùng nhau ăn một bữa cơm cũng không sao cả, ở nhà hắn lại càng tiện, tự mình nấu cơm càng đảm bảo vệ sinh, huống chi biểu hiện né tránh của hắn trước đây, người thông minh như nàng hẳn là hiểu được dụng ý của hắn.

Đã như vậy thì cứ coi như gặp may đi, có thể gặp nhau lần nào hay lần đấy, dù không có kết quả tốt thì cũng không có gì phải ân hận.

Sau một hồi gõ cửa, y tá Hứa Thế Linh đi vào phòng khám bệnh, tò mò hỏi: "Bác sĩ, sao anh lại ngăn người thế?"

"Có chuyện gì sao?" Lâm Thụ Hoàng lập tức khôi phục vẻ mặt bình thường, mặt không chút thay đổi.

"Tôi chỉ muốn nhắc anh, còn có 5 phút nữa sẽ bắt đầu khám bệnh buổi chiều, anh xem cơm hộp của anh mới ăn một nửa."

"Không có gì, tôi cũng không đói."

"Tạ tiểu thư đã lâu không có tới..." Y tá Hứa Thế Linh thở dài.

"Khụ! Tự nhiên tôi lại cảm thấy đói." Hắn cầm đầu ăn, khẩu vị ngay lập tức trở nên tốt hơn bao giờ hết.

Hứa Thế Linh không biết làm thế nào để gây khó dễ cho hắn. Hắn là bác sĩ lại là ông chủ, coi như trước giờ đối lập nhau thì hắn vẫn đúng, chỉ hy vọng bà chủ sau này sẽ để ý mà quản hắn cho tốt.

Sau khi hết giờ, Lâm Thụ Hoàng đến siêu thị mua nguyên liệu nấu ăn. Chạy tận ba siêu thị mới mua đủ đồ, không biết như thế nào lại có cảm giác giống như mỗi lần đầu tiên thiếu niên, thậm chí đem mọi thứ tốt nhất cho người yêu.

Hắn yêu nữ nhân sao? Hắn còn có thể yêu sao? Đừng nghĩ nhiều, coi như một giấc mộng, quay lại vô tung vô ảnh.

Lăn qua lộn lại suốt một đêm, sáng sớm hôm sau hắn liền rời giường chuẩn bị đi tắm. Chỉ có tắm rửa có thể làm cho hắn bình tĩnh lại.

Sau khi hắn chia tay bạn gái trước mới có bắt đầu vào bếp, lúc ấy hắn nghĩ có thời gian rảnh sẽ lại nghĩ ngợi lung tung, vì thế muốn đòi sự chú ý, làm món ngon coi như thưởng cho mình. Trừ bỏ người nhà, nàng là nữ nhân đầu tiên được thưởng thức tay nghề của hắn. Nghĩ đến đây thì đột nhiên tim hắn đập thình thịch.

Một hồi chuông cửa vang lên làm gián đoạn suy nghĩ của hắn, hắn lau khô hai tay đi ra cửa. Hắn tự nhủ không cần vội vàng, hôm nay chỉ là nói chuyện công việc, ăn một bữa cơm, tuyệt đối không phải ước hẹn, không phải hẹn hò,... "Hello, tôi đến xin ăn nhờ!" Tạ Giai Hinh mặc một bộ quần áo màu lam, mang theo một cái túi giấy, tươi cười trong sáng như bầu trời.

Nàng vẫn hoạt bát và thẳng thắn như vậy. Một thời gian không gặp, nàng không có nửa phần tiêu tụy, ngược lại càng sáng chói hơn rất nhiều. Hắn ổn định nhịp tim, bình tĩnh nói: "Mời vào."

Nàng nhìn hắn đánh giá, nhìn không được sợ hãi than: "Anh mặc tạp dề rất hợp, giống như đang diễn" Soái ca đầu bếp đến nhà của tôi?"

"Cảm ơn." Đây cho là khách lệ đi? Nàng thật sự cho rằng hắn rất tuấn tú?

"Tôi mang rượu và bánh ngọt, lát nữa cùng nhau ăn." Nàng đem túi đặt trên bàn, hai mắt nhìn xung quanh phòng, lần trước không cẩn thận quan sát, hôm nay thế nào cũng phải thưởng thức, nam nhân đầu gối khó chịu này rốt cuộc sống ra sao.

” Cần gì khách khí, người đến là tốt rồi.” Hấn thật lòng nói, nàng muốn gặp hấn là đủ.

” Lần đầu tiên đến ăn cơm đương nhiên khách khí, lần sau sẽ không như thế.”

Còn có thể có lần sau sao? Bọn họ có thể chỉ làm bằng hữu hay không, không có chờ mong, không có mất mát? Sợ là chính hấn cũng làm không được... ”Thơm quá, anh làm đại tiệc hả?”

” Cũng sắp xong rồi, cô uống chén trà, chờ tôi một chút.” Hấn không biết mình có làm nhiều quá hay không, tóm lại làm đều đã làm, cũng không kịp đổi ý nữa.

” Từ từ, tôi sẽ đợi.” Tạ Giai Hinh tự ngồi vào sofa, bưng chén trà trên bàn, lần trước tới là vì lấy tampon, lần này là tới ăn cơm, không biết khác bao nhiêu.

Căn nhà này rất lớn, hấn ở một mình không thấy buồn sao? Bốn phía cực kỳ sạch sẽ, chủ nhân thật có khả năng sắp xếp. Ngắm lại phòng của mình giống cái ổ chó, hy vọng hấn không có cơ hội thấy, nếu không nàng chẳng còn mặt mũi nào nữa.

Ngay sau khi nàng uống xong trà, đang trầm tư nghĩ ngợi, Lâm Thu Hoàng từ phòng bếp đi ra, hơi thấp thỏm hỏi: ” Có thể ăn cơm được rồi, cô đói bụng chưa ?”

Đã đói bụng những 25 năm, chờ một chút cũng không sao, nàng nhìn hấn cười thần bí. ” Mờ rượu, chúng ta cùng nhau uống đi.”

” Được!”

Hai người mặt đối mặt ngồi vào bàn ăn, Tạ Giai Hinh tròn mắt nhìn. Hoa tươi, mỹ thực, giống như hình ảnh lãng mạn trong phim. ”Oa! Có phải anh rất chú ý không? Cái này rất giống cách bài trí của nhà hàng cao cấp!”

” Ách... Hôm nay là ngày nghỉ, nhàn rồi cũng là nhàn rồi.” Hấn ý tứ không tốt lắm nói, rót cho hai người mỗi người một ly rượu. ” Tôi làm bánh mì thôi, mỳ ý sốt nấm cùng canh hải sản, hy vọng cô sẽ thích.”

Tôi, nấm, hải sản, rượu vang đỏ... Ân, tựa hồ đều có hiệu quả tráng dương, nàng thực vừa lòng gật đầu nói: ” vừa nhìn đã thấy ngon lắm rồi, tôi đói bụng lắm.” (không biết cái đầu heo kia nghĩ những cái gì nữa. >_

” Khi đói bụng càng nên ăn từ từ, như vậy cơ thể mới khỏe mạnh được.”

Bác sĩ chính là bác sĩ, nàng trong lòng xem thường, nhưng quyết định nghe hấn lần này. Khoảng thời gian hôm nay rất hiếm có, cũng nên chậm chậm một chút.

Ăn uống xong, nàng lập tức khen ngợi: ” So với nhà hàng bên ngoài còn ngon hơn, anh có thể đổi sang nghề đầu bếp.” (=p~ em cũng muốn lấy người nấu ăn ngon làm chồng. Hoàng ca: mi lộn đi, ta chỉ nấu cho vợ yêu ăn thôi. *ôm Hinh tý nựng nựng* LMT :-& *chạy đi WC*)

” Cảm ơn.” Hấn mỉm cười ngượng ngùng, xem ra công sức bỏ ra từ tối hôm qua đến giờ cũng không phải là uổng phí.

Nàng phát hiện hấn so với trước không giống nhau, vẻ mặt không lạnh lùng, đã biết thể hiện tình cảm, vì sao nhỉ? Tâm hấn không còn lạnh lẽo nữa sao? ” Đúng rồi, tổng biên tập của chúng tôi muốn hỏi anh có muốn làm chút hoạt động tuyên truyền không?”

” Cần làm thế nào? Tôi sợ không quen.”

” Tôi cũng nói như vậy với tổng biên tập rồi.” Nàng nhún nhún vai, không hề ngoài dự liệu của nàng.

” Nếu tuyên truyền nhiều hơn như đã nói, rất có lợi cho việc bán sách có phải không?” Nàng bộ dạng không quan tâm, ngược lại làm cho hấn để ý, nếu có thể giúp nàng ở trước mặt thủ trưởng, hấn nguyện ý thỏa hiệp một chút.

” Ít nhiều cũng sẽ hỗ trợ, nhưng tôi biết anh không thích những nơi ồn ào, cho nên tôi đã nghĩ giúp anh vài cách. Đầu tiên, anh lập một cái blog, sau đó làm một trang web cùng với chuyên mục báo chí, như vậy có thể gia tăng nổi tiếng, lại không cần cho anh phải ra mặt.”

” Cách của cô hay lắm.” Nàng quả nhiên hiểu hấn, có lẽ so với người nhà và bạn bè của hấn còn hiểu hơn.

” Tôi cho rằng, bác sĩ là nghề nghiệp cao quý, bông bột nông nổi không bằng thâm trầm sâu sắc.

Anh cũng không phải chịu áp lực gì nhiều, cứ làm việc bình thường, chỉ cần đem bài gửi e-mail cho tôi, tôi sẽ giúp anh sửa rồi cho đăng báo”

” Như vậy có phiền cô quá không?” Mỗi lần đều là nàng hao công tốn sức, hấn không biết nàng làm thế này có phải là vì trách nhiệm của biên tập viên hay không, nhưng hấn có cảm giác hấn nợ nàng rất nhiều, không biết làm sao mà trả hết.

” Tôi rất thích giúp đỡ người khác, cũng hi vọng nhiều người yêu quý tôi hơn.”

”Gặp được cô, tôi thực sự may mắn.” Hấn đối nàng cũng không phải nhất kiến chung tình, ở chung lâu mới phát giác những tính tốt của nàng, cho dù có chút khuyết điểm nhỏ, cũng là khuyết điểm đáng yêu. Nếu có thể, hấn mong mỗi ngày đều nấu cho nàng ăn. (nấu cho ta ăn với nhá nhá nhá=p~ Hinh tý:

soái ca chỉ nấu cho mình ta ăn thôi, người làm gì có phần. LMT: đồ ki bo kiệt xi. ta không làm tiếp nữa xem các người có yêu nhau được không *hắc hắc*)

Nàng mỉm cười, đầu gối xem ra là thông suốt. Tiếp theo, nàng sẽ cho hắn một phát kích thích trí mạng, không tin không mở được trái tim hắn. Nghĩ đến nàng càng tức, tâm tình buồn bực này suốt một tháng qua đều do hắn không hiểu phong tình, có cơ hội mà không biết nắm bắt.

”Đúng rồi... Cô và mấy vị nha sĩ kia có gì tiến triển không?”

”Không có.” Nàng thành thật trả lời.

”Vì sao?”

”Tôi cũng tự hỏi mình vì sao, chỉ là không có cảm giác.”

”Tại sao có thể như vậy?” Hắn vẻ mặt hoang mang lại không khỏi mừng thầm trong bụng.

Nàng chăm chú nhìn vào mắt hắn, hai mắt nhìn không được cúi đầu, thật lâu sau mới nghe được nàng nói: ”Có thể là bởi vì... em thích anh!” (Oành! Oành! Oành! Sét đánh long trời lở đất nha. Cuối cùng thì Hình tỷ cũng đã tỏ tình. Đúng, thích là thích. Chỉ khổ cái vẻ mặt lơ ngơ của Hoàng ca *há há*)

”Cái gì?” Hắn ngẩng đầu, bỗng nhiên một trận rét run rồi lại nóng bừng lên.

”Anh đừng kinh ngạc như vậy, em biết anh không thích em, chỉ coi em như bạn bè bình thường, bệnh nhân bình thường, biên tập bình thường, không có quan hệ gì. Em cũng không biết phải làm như thế nào.” Hừ hừ, tự nhiên lại đi tỏ tình. Vừa ai oán, vừa sầu sã, lại ủy khuất, xem ra nàng lại dọa nam nhân này sợ chết khiếp rồi.

”Tôi...” Nếu có thể như thế nào cũng muốn như thế nào, chỉ sợ là không cách nào như thế nào.

”Phụ nữ bây giờ sau khi thất tình, qua một thời gian ngắn sẽ trở lại bình thường. Đến lúc đó nhất định sẽ đông sơn tái khởi, mỗi ngày đều đi xem mắt, chắc chắn sẽ có người tốt như anh.”

”Thực ra tôi...” hắn muốn bảo nàng đừng đi xem mắt nữa, đừng cùng nam nhân khác gặp gỡ, đừng làm cho hắn nóng ruột nóng gan, nhưng hắn có tư cách sao?

”Anh thật sự không cần nói gì nữa, em không cần sự thương hại của anh. Em thích anh là việc của em, anh không thích em là chuyện của anh, hai chúng ta không có xung đột. Em chỉ muốn nói ra, để mình không có gì phải tiếc nuối.”

Nghe nàng nói xong hắn thật muốn mổ bụng tạ tội, vì sao hắn lại làm cho nàng khổ sở như thế này? Đây không phải là ý muốn của hắn, kỳ thật hắn đối nàng... ”Trước hết cô nghe tôi nói được không?”

”Anh không cần miễn cưỡng, em hôm nay tới...”

“Giai Hình!”

Lần đầu tiên hắn gọi tên của nàng, trước đây hắn luôn khách khí gọi “Tạ tiểu thư”, nàng còn chưa sử dụng chiêu giả say, lúc này sẽ thời tiết thay đổi sao? ”Uh, em đang nghe.”

”Tôi... Anh không phải không thích em.”

”Có thể đem ba chữ ‘không phải không’ này cắt bỏ không?” Nói thẳng ‘anh thích em’ là được rồi!

”Thật xin lỗi, anh có nỗi khổ riêng.”

Thường là chuyện tình yêu xưa luôn luôn có nỗi khổ, chẳng lẽ hắn có bệnh nan y, sắp chết? Hay là thanh mai trúc mã của hắn vì hắn mà bị thương, cả đời tàn phế?

”Bởi vì anh... Anh có bệnh tế nhị khó nói, anh sợ không thể đem lại cho em hạnh phúc.” Trừ... em trai và bạn gái trước, không ai biết bí mật của hắn, bây giờ hắn phải thẳng thắn nói với nàng sao? Nàng sẽ nghĩ như thế nào về hắn, thấy hắn thế nào?

“Ý anh là sao? Chẳng lẽ anh không thể ‘đứng lên’.” Nàng đột nhiên linh quang chợt lóe, thuận miệng suy đoán.

“Em... làm sao em biết?”

Thật xấu hổ, hoàn cảnh trong phòng cực kỳ xấu hổ. Nói cái gì đều xấu hổ, chỉ có đôi mắt to nhìn đôi mắt nhỏ.

Không khí trầm trọng làm hắn cảm thấy khát, Lâm Thư Hoàng nâng ly rượu vang uống một hơi, thở hắt hắt nói: ”Giai Hình, trước hết em nghe anh nói. Nghe xong, sau này em muốn rời đi hay ở lại cũng được, không cần miễn cưỡng cũng không tự tạo cho mình áp lực.”

Nghe hắn nói như vậy, lòng nàng nảy sinh một tia ai oán, vừa ghét vừa thương, vừa ủy khuất. Nàng chỉ có thể ngây ngốc đứng nhìn hắn.

” Anh không hề hối hận đã lựa chọn khoa phụ sản, làm một bác sĩ như thế này, anh tự nhận hết sức tận tâm, chỉ cần bệnh nhân tốt anh thấy rất hài lòng... Nhưng anh ngàn lần không nghĩ tới, lâu ngày nhìn “chỗ đó” của nữ nhân lại khiến anh sinh bệnh. Năm năm trước bạn gái cũ của anh vì thế mà bỏ anh...”

“Áck, anh vì nhìn nhiều mới thành như vậy?” Nàng dè dặt thăm dò suy đoán.

“Có thể là thế, thật ra khi bắt đầu ‘thân thiết’ vẫn bình thường, nhưng chỉ đến thời điểm kia, anh sẽ trở nên...”

” Cho nên năm năm này anh đều không có biện pháp...?”

Hắn gật đầu, khuôn mặt tuần tú đỏ rực xấu hổ nói: ” Bởi vì anh tự ti, anh vô năng... Cho nên không dám gần gũi em, còn muốn em trai giúp em giới thiệu đối tượng, chỉ sợ ảnh hưởng đến em”

” Quả thật là có nỗi khổ.” Còn là siêu cấp vô địch đại nỗi khổ! Cái này kêu trời không linh, kêu đất không thiêng. Trái tim nàng bây giờ phải làm gì đây?

” Anh không xứng với em, chỉ hy vọng có thể làm bạn bè của em, càng hy vọng em có thể có được hạnh phúc.”

” Thư Hoàng...” nàng cũng lần đầu tiên gọi tên của hắn, lại nghĩ đến cái từ “Sơ Hồng đạo” nhảm chán này.

” Anh thích em, em cũng thích anh, nhưng tình cảm nam nữ không nhất thiết phải là tình yêu. Nếu em không thể chấp nhận được bệnh tình của anh, chúng ta vẫn có thể làm bạn tốt, được không?” Hắn không dám yêu cầu xa vời hai người có thể về sống chung một nhà, đời này cũng còn có một hồng nhan tri kỷ.

Lấy nhu thắng cương, lấy lui để tiến, Tạ Giai Hình nghĩ tiểu đệ Trương Trí Uyên thật đúng là túc trí đa mưu. Lúc này lại nghe Lâm Thư Hoàng nói, hơn nửa hiệu quả rất tốt, nàng chụp bàn đứng lên, ngẩng khí kinh hoàng nói: ” Em nhất định sẽ nghĩ ra cách giúp anh ‘đứng lên’. (Nga=)) LMT: đứng lên, đứng lên,... OMG *ngất*)

“A?” Sự tình thay đổi quá nhanh, hắn phản ứng bất ngờ.

Trần đầy hào khí nàng tới trước mặt hắn, không nói hai lời ngồi tốt lên đùi hắn. “Đời người 10 phần thì 8-9 phần không như ý muốn, em chỉ muốn được ở cùng anh, em đã thỏa mãn rồi, anh có tin em không?”

Giai nhân nằm trong ngực, hắn không dám tự tiện lộn xộn, chỉ là nhẹ nhàng ôm bả vai của nàng. “Em đồng ý làm bạn gái của anh?”

“Ưu điểm của anh nhiều như vậy, nếu em buông tha anh thì em mới là kẻ ngốc!” Hắn không chỉ chăm chỉ, rất đẹp trai, chính trực, biết nấu cơm lại lo lắng cho nàng, nam nhân hoàn hảo thế này nàng làm sao có thể để hắn chạy mất?

“Nhưng nếu anh vẫn không thể...”

” Nếu như cả đời anh không thể ‘đứng lên’, nhưng anh còn có hai tay và miệng, còn có thể mua các loại đồ dùng tình thú. Hai chúng ta cùng nhau nghiên cứu, phương pháp khoái lạc sẽ không chỉ có một cách.” Có lẽ nàng nghĩ ngây thơ, nhưng chính là ngây thơ mới có thể lạnh nhạt như thế, nam nữ hoan ái là rất việc rất quan trọng, đối với xử nữ chưa từng trải qua nên không có nghiệm, dùng phương pháp khác là có thể thỏa mãn, chỉ cần có thể cùng người mình thích ở chung một chỗ. (:-& ai bảo Hình tỷ không có kinh nghiệm? không có mà nói nghe buồn nôn, sồn hết cả gai ốc *gừ gừ*)

Hắn cảm động muốn rớt nước mắt. “Nhưng anh không muốn em chịu ủy khuất...”

” Anh đừng lo, cứ từ từ nghiên cứu phương pháp giúp em thỏa mãn đi!” (khụ khụ. Ta bỏ cuộc. ai mặt dày vô làm tiếp giùm đi. Phụt hết cả máu mũi rồi)

Nhìn nàng giống như tiểu cô nương bốc đồng, hắn không khỏi cười. Nàng nói quả thật có lý, chuyện chưa chắc đã gay go như vậy. Là hắn quá yêu để tâm vào chuyện vụn vặt, cho dù hắn ở trên giường không thể một tầng hùng phong, chỉ cần có lòng, nhất định có thể làm cho nàng khoái lạc. Nghĩ lại, hắn từ bỏ chủ nghĩa hoàn mỹ, càng quý trọng những thứ hai người có thể có được.

Không nghĩ tới ông trời chiếu cố hắn như thế, giúp hắn gặp được một người khả ái, đặc biệt lại là nữ nhân thiện lương nguyện ý đón nhận hắn. Mai sau hai người còn gặp nhiều khó khăn trở ngại, còn chưa bắt đầu mà hắn đã thiếu nợ nàng nhiều như vậy, cả đời này sẽ phải báo đáp sao đây?

” Đã biết em là bảo bối chưa? Sau này có dám đem em đi cho người khác không?”

” Anh không nỡ.” Hắn rốt cục có lấy dùng khí ôm chặt nàng, hít hà hương thơm trên cổ nàng. (hít hít...=]])

“Vậy anh nói, em là gì của anh?” Nữ nhân luôn cần hứa hẹn, coi như nàng hiện tại đang trào đắc ý cũng cùng một dạng.

” Em là bạn gái của anh, nữ nhân của anh, bảo bối của anh.” Đầu gối cũng đã thông suốt. Sau này, nếu như hắn không nói lời ngon tiếng ngọt, cũng không giống như đang yêu nam nhân. (=p~ bao giờ mới có soái ca nói thể với mình đây? Buồn quá đi (Hình tỷ: nhan sắc như người, tính tình như người thì chỉ có thể làm bà cô già cả đời thôi cung á há há. LMT: *icon ăn vạ, khóc nức nở*)

“Hừ! Thực sự không có gì khác.” Nàng ghé vào lỗ tai hắn thổi khí, dụ dỗ nói: “Nếu như vậy, có muốn... thử xem?” (đồ dâm dê, dám dụ dỗ nam nhân ban ngày. Hình tỷ *vênh mặt*: Dù sao cũng là người yêu ta. mi không có nên ghe tị hả? *cười ngoác mồm* LMT: híc *chui vào chăn tự kỉ*)

” Giai Hinh, em như thế anh rất vui, nhưng em có thấy... Chúng ta trước hết nói chuyện yêu đương, chờ chuẩn bị tốt sẽ lại làm sự kiện kia?” Hân tính tình bảo thủ, vừa mới bắt đầu gặp gỡ thôi mà, như thế nào có thể nói trên giường liền trên giường?

“Ha ha! Nói thật là do em nhất thời cao hứng quá...!” Đều là hiệu quả của cơm trưa trắng dương, hại nàng đầu óc có tư tưởng tà ác. (tỷ không tà ác mới lạ))

“Chúng ta cứ bước từng bước, bây giờ anh có thể hôn em không?”

Việc này còn phải hỏi? Nàng nhắm mắt lại chờ hân. Đợi lâu như vậy, nụ hôn đầu tiên rốt cục muốn tới, nàng nghĩ muốn lớn tiếng hoan hô, còn muốn đốt pháo a! Bất quá vẫn còn là chờ hôn xong nói sau, nếu mắc sai lầm nàng lại gặp trở ngại nữa.

(LMT: hôn thôi mà, có gì mà sung sướng thế nhỉ?)

(Hinh tỷ: mi không biết ta đã chờ đợi những 25 năm rồi sao!)

(LMT: chẹp. nhất định không thể để bị dối lâu ngày, nếu không sẽ giống như sắc nữ phía trên. Ta không làm nữa. đi kiếm bạn trai a.

(hinh tỷ: mi cho chúng ta hôn xong đi đã :-> please)

Nụ hôn của hân cực kỳ thận trọng, nhẹ nhàng chậm rãi, ôn nhu tinh tế, phảng phất gió thoảng qua. Hân sợ nàng sẽ bị nghiền nát, hoặc là tình mộng nàng sẽ biến mất. Thái độ che chở của hân làm nàng thiếu chút nữa rơi lệ. Năm năm qua hân nhất định rất khổ, thân là nam nhân điềm đạm, cũng là bác sĩ kiêu ngạo, có nỗi khổ riêng hóa thành tự ti, nay có cơ hội yêu lại, nàng tin tưởng hân sẽ rất quý trọng.

Cuộc đời nàng chưa từng có cảm xúc mãnh liệt, trước đây lại thường rụt rè. Vì thế nàng biết, mình đã tìm được đúng nửa kia.

Tạ Giai Hinh tuy lớn như vậy nhưng đây là lần đầu tiên biết yêu. Người thực sự muốn cảm tạ chính là tỷ muội tốt của nàng, nếu không có liên hoàn diệu kế của Trương Trí Uyên, có khả năng đến bây giờ nàng còn không biết cái gì là vị nam nhân, hiện tại ít nhất cũng có nụ hôn đầu, trải qua mới biết có bao nhiêu tuyệt vời.

Đương nhiên, nàng đối Lâm Thư Hoàng không phải chỉ có dục vọng, nếu không như thế nào lại mạo hiểm cùng hân yêu đương?

Cho dù hân vẫn không ‘đứng lên’ nàng cũng muốn hân, nghĩ đến... cái kia, hoàn toàn không rõ mình tốt thế nào. Nàng thế nào cũng phải làm cho hân khôi phục khí phách đàn ông.

Ngày hôm sau, nàng vừa đến công ty liền nói với Trương Trí Uyên:” Buổi trưa đừng mua cơm hộp, chị mời cậu ra ngoài ăn cơm!”

” Tốt .” Hân không cần hỏi cũng đoán được, nữ nhân rạng rỡ thế này chắc chắn là nhờ tình yêu.

” Tôi nay chị với cậu lại tán gẫu.” Lời muốn nói nhiều lắm, nàng chỉ sợ người bên ngoài chú ý, bởi vì nàng mở miệng nói là khó có thể ngừng lại.

” Em đợi đó!” Hân nháy mắt với nàng, ăn ý mùi phần không cần nói rõ.

Giữa trưa, hai người đi vào nhà ăn gần công ty. Trương Trí Uyên cũng không khách khí, gọi đại tiệc xa hoa nhất, dù sao một nữ nhân 25 tuổi mới có mối tình đầu, không cho nàng tổn chút tiền lớn chúc mừng sao được?

Tạ Giai Hinh vui vẻ đến mức ăn không ngon, đem toàn bộ sự việc hôm ấy kể ra. Niềm vui lớn vậy, nếu không tìm người chia sẻ, nàng có khả năng vui đến phát điên. Bất quá nàng chỉ che giấu bí mật nhỏ của Lâm Thư Hoàng, nghe nói nam nhân đối phương diện này đều rất để ý. Về sau, khi gặp mặt mọi người, nàng sợ bạn trai sẽ có tâm lý tự ti.

” Chúc mừng! Rốt cục cũng có tin mừng, nếu đợi thêm nữa thì “tiểu muội muội” mọc meo mắt.” Trương Trí Uyên không nghĩ sự tình thuận lợi như vậy, có thể là đối phương sớm có ý, mới có thể nước chảy thành sông.

” Phi phi phi, miệng quạ đen!” Bất quá cũng chính là bởi bị mọc meo, nàng mới có thể gặp gỡ Lâm Thư Hoàng, mới có thể mạo hiểm tỏ tình. Nói đến hay là muốn cảm ơn bệnh nấm ngứa... Được rồi, nấm ngứa vạn tuế, nhanh đi tìm người khác đi. (chị này hay thiệt =)))

” Cảm ơn trời đất, cuối cùng em cũng có anh rồi, cảm động đến mức muốn khóc nha .” Trương Trí Uyên thở dài, giả ý mặt mặt khóc mắt. (có mà khóc thật vì tan nát trái tim thì có ()

” Đều phải cảm ơn Gia Cát Lượng đây, mời ăn một bữa cơm có gì đáng kể, về sau có việc tốt chị sẽ nhớ tới cậu.”

Chỉ chờ nàng nói câu này, hân thừa cơ đưa ra yêu cầu.” Được, vậy tối nay chị đi cùng em được không?”

“Làm gì? Cậu muốn đi bắt gian hay là chôn người?”

Hân tỏ ra xem thường, mặc kệ nàng cười lạnh nói. ” Chị còn nhớ lão giám đốc nhà sách kia không? Hân rất si mê em, mấy ngày nay lại còn theo dõi em, chúng mình là chị em tốt, chị giúp em nha!”

"Con gấu đen kia á? Chị chỉ là mỹ nữ chân yếu tay mềm, có thể giúp em cái gì đây?" Từ hôm Lâm Thư Hoàng ôm nàng gọi nàng là bảo bối, thói ham hư vinh của nàng tăng vọt, tự gọi mình là mỹ nữ mà không biết ngượng.

"Chị có thể làm bạn gái của em"

"A?" Nàng biến sắc, ngón tay chỉ vào mặt hắn: "Nói, cậu thăm mền ta đã bao lâu rồi? Cậu... cái mặt tiểu nhân này, lại giả làm chị em tốt của chị, lén lút muốn đánh cắp trái tim của chị"... (lâu rồi tỷ ơi. Sao tỷ không nhận ra nhỉ? Uyên ca: con bé kia im mồm ngay. Ta đập một phát chết bây giờ! LMT: soái ca đừng giận mà 'cậu mà vẫn đẹp giai dễ sợ' =p~)

Hắn nghe vậy khoe miệng giật giật "Không cần cao hứng quá sớm, ý em là giả làm bạn gái thôi, làm con gấu kia biết khó mà lui."

Thì ra là giả vờ yêu đương, nàng đối với việc này không gì ý kiến, nhưng có điểm hoài nghi.

"Nhưng chị không biết diễn kịch, em không tìm làm người chứ? Nếu hỏng việc chị không chịu trách nhiệm nổi đâu!"

"Em cũng biết là không trông cậy được nhiều vào chị. Nhưng chị yên tâm, em sẽ tùy cơ ứng biến, chị chỉ cần phối hợp tốt là được."

"Được rồi, nhưng cậu cũng không cần quá nhấn tâm với người ta, chị sợ gây ra scandal, chị còn muốn cùng Thư Hoàng sống với nhau trọn đời!" Nàng đã bắt đầu nghĩ tên đứa nhỏ, sinh hai đứa hẳn là không nhiều lắm?

(LMT: ới giới ơi, tỷ nghĩ sớm thế? vẫn chưa có lần đầu tiên nha. Mà không biết anh Hoàng có 'đứng lên' được không ta?)

(Hình tỷ: mi đừng có nói vậy, Thư Hoàng của ta nhất định sẽ không thua kém các nam nhân khác. Có chồng mi vô năng thì có. Hix)

(LMT: ề ề. tỷ nói gì vậy? em còn chưa có người yêu mà >_

"Mới bắt đầu yêu đương mà đã ảo tưởng như vậy rồi, chị rất biết nghĩ cho tương lai đó."

"Cậu chưa nghe nói qua sao? Tình yêu chính là sức mạnh, nếu người sống không có ước mơ, thì có khác gì cá chết*?"

* nguyên văn Hàm Ngư bà con ạ

Trương Trí Uyên làm ra vẻ trẻ con dễ dạy. "Chị, chị vẫn đáng để em học tập, em rất kính ngạc."

"Đi chết đi!" cầm tiền ném chết hắn. Dù sao chút nữa cũng là nàng trả tiền, cũng là đòi một chút tiền này, dùng nó quen biết mấy vị phu nhân cao quý cũng tốt.

Tối đó sau khi tan việc, Tạ Giai Hình cùng Trương Trí Uyên đi diễn một vở kịch. Mặc dù nàng diễn không đạt lắm, nhưng có Trương tiểu đệ nhanh trí cùng khéo mồm khéo miệng, hơn nữa giám đốc "gấu đen" cũng không quá thông minh, thấy khó liền bỏ qua.

Giám đốc "gấu đen" khóc lóc một hồi đầy nước mắt nước mũi, hoàn toàn không hợp với vẻ cường tráng bên ngoài. "Tiểu uyên... Em thật sự thích nữ nhân này? nàng vừa không xinh đẹp lại không đáng yêu..."

Tạ Giai Hình tức giận thiếu chút nữa chửi ầm lên, như thế nào người yêu đều phải mỹ nữ bậc cao, khi dễ người bình thường như chúng ta a?

"Người yêu trong mắt mình như Tây Thi, trong mắt của tôi cô ấy chính là người đẹp nhất." Trương Trí Uyên thái độ vênh hân nhếch nhếch lên má nàng. Vì vở kịch hôm nay, thân mật một chút cũng không sao, Tạ Giai Hình vẫn cần răng chịu đựng.

Nhìn người mình yêu cùng người khác thân thiết, giám đốc "gấu đen" khóc càng lớn hơn, tâm không cam lòng không chịu nói: "Em đã không thích nam nhân, anh dù cố gắng như thế nào cũng chẳng thay đổi được gì, thôi thì đành chúc phúc cho em vậy..."

"Cám ơn, anh cũng không nên quá đau lòng, một ngày nào đó anh sẽ gặp được chân mệnh thiên tử của mình." Trương Trí Uyên xã giao nói những chuyện không đâu.

"Àn..." "Gấu đen" nắm một tay Trương Trí Uyên đồng thời hôn chụt một cái lên đôi môi anh đào "Anh sẽ không bao giờ quên em!" (ack! ở đây có đam mỹ nè :-&)

Nói xong, "Gấu đen" xoay người tông cửa xông ra, đáng tiếc bên ngoài không có ánh mặt trời buổi chiều, chỉ có đèn đường, bằng không hình ảnh sẽ rất lung linh.

Tạ Giai Hình buồn bã: "Bóng dáng của hắn làm cho người ta cảm thấy thật đáng thương, chị cũng đã từng trải qua những cảm xúc như thế, chỉ có thể cảm nhận thấy nỗi đau của hắn... Nhưng bây giờ hắn không phải là người trả tiền, nên có lẽ cậu phải mời khách thôi."

Trương Trí Uyên vô lực, tựa đầu vào vai nàng. "Em thấy rất mệt mỏi, vừa muốn có chị lại vừa muốn bị hắn yêu." (anh ni là bi diễn hình a!)

"Thiếu gia, có thể giải quyết việc này dễ dàng vậy là tốt rồi. Cậu đúng là mồm mọng phong lưu, sau này đừng tìm mấy cái dạng phong lưu kiểu này nữa!"

"Chị dạy rất phải" Hắn ngẩng đầu, nở một nụ cười kiêu mi. "Đại ân đại đức này không biết làm sao mới báo đáp hết được. Sau này có vấn đề tình yêu

nào khó giải quyết, cho dù ở trên giường hay dưới giường thì cứ tìm em nhé."

"Có chuyện đương nhiên sẽ tìm cậu, bất quá có chút bí mật chị chỉ có thể cùng bạn trai chia sẻ. Cậu còn không mau làm như lời đã nói, mau tìm chân ái đi."

"Chân ái?" Hấn như lần đầu tiên nghe thấy, vẻ mặt hoảng hốt.

"Chị nói thật, em đẹp trai như vậy, chỉ số thông minh lại cao, như thế nào vẫn còn độc thân?" Từ khi hai người quen biết tới nay, nàng nghe được hấn nói về đủ loại chuyện xưa nay. Ngay từ đầu những người hấn thích đều rất đặc biệt, bây giờ chỉ còn nước đồng ý thôi. (sao tỷ không nghĩ tỷ cũng là một người đặc biệt nhỉ? =.=)

"Em..." Rất khó giải thích, Trương Trí Uyên không thể nói lời nào.

"Ngay cả nữ nhân bình thường như chị, không có nửa điểm kinh nghiệm cũng đã tìm được một nửa của mình rồi, em trình độ cao thâm như vậy không cảm thấy xấu hổ sao?"

"Chị, nếu như em thích nữ nhân, em muốn lấy chị!"

"Tốt, chờ kiếp sau, chị sẽ cho cậu cơ hội." Nàng trả lời dễ dàng, chăm chú đem đồ ăn trên bàn đánh chén sạch sẽ.

Hấn mỉm cười ngồi nhìn nàng ăn giống như đối quý. Nếu như còn có kiếp sau, hấn tin đã tìm được nửa kia của mình.

Đêm đó, Trương Trí Uyên thể hiện hết trách nhiệm của một người bạn trai tạm thời, đưa Tạ Giai Hinh đến tận trước cửa nhà. Lại còn hôn nhẹ lên trán nàng, dặn dò: "Khi nào kết hôn thì phải mời em làm phù dâu nhé." (ack... sao lại đòi làm phù dâu? Anh này thiệt là *lắc lắc*)

"Ừ, nhưng cậu không thể đẹp hơn chị được."

"Khó vậy á? Làm sao bây giờ."

"Nhóc con! Cút mau!" Bạn gái tạm thời lập tức trở mặt.

Hấn đưa tay vuốt tóc nàng, cười dịu dàng nói: "Ngủ ngon nhé, mai gặp lại."

"Không nên trốn trong ổ chăn khóc trộm một mình, mai lại là một ngày mới, chúng ta đều là loạn thế giai nhân." Nàng và hấn đều thích lời kịch: afterall, tomorrow is anotherday.

Hấn gạt đầu, xoay người làm cho nàng thấy một cái tiêu sái bóng lưng, đứng vậy, cho dù như thế nào, ngày mai lại có thể bắt đầu lại.

Ngày hôm sau, trước cửa phòng khám Như Ý khoa phụ sản xuất hiện một hình ảnh hình ảnh kỳ lạ. Thời gian nghỉ ngơi giữa trưa, viện trưởng – bác sĩ Lâm Thư Hoàng đứng ở cửa, hết nhìn đông lại tới nhìn tây, không biết đang đợi ai.

Sau đó, Tạ Giai Hinh mang theo túi lớn túi nhỏ xuất hiện, các bác sĩ ở phòng khám lờ mờ đoán được, chắc nàng đến vì công việc. Chỉ là Tạ tiểu thư đã lâu không tới, bác sĩ Lâm cũng chưa bao giờ cư xử như vậy.

Kì lạ! Hôm nay xảy ra chuyện gì?

Sau một khắc, tất cả mọi người há hốc miệng, chỉ thấy Lâm Thư Hoàng đi tới trước mặt Tạ Giai Hinh, một tay tiếp nhận... túi xách, một tay ôm... bả vai của nàng, bình thân tỏ vẻ ôn nhu, giống như hấn đang ôm người yêu đầu nhất.

Y tá Hứa Thế Linh lớn tuổi nhất, dừng cảm tiến lên hỏi: "Bác sĩ Lâm, Tạ tiểu thư, xin hỏi hai người..."

"Chúng tôi đang hẹn hò." Lâm Thư Hoàng cho rằng điều này là bốn phận nam nhân, nên nhân lúc này nên thông báo mọi người biết, mới có thể cho nữ nhân của mình cảm giác an toàn.

"Thật tốt quá! Chúng tôi cũng chờ được đến ngày ăn kẹo cưới rồi." Hứa Thế Linh nháy mắt với Tạ Giai Hinh. "Bà chủ, sau này mong cô chiếu cố."

"Di Hứa đừng khách khí, tất cả mọi người đều là người một nhà mà!" Tạ Giai Hinh đã bắt đầu ngồi vào chức bác sĩ phụ nhân. He he, nàng tự mình cười thâm trong bụng. Lâm Thư Hoàng hoảng nghe xong mỉm cười, ngầm đồng ý với nàng, như là bọn họ đang tuyên bố tin vui. Tất cả đều tới một cách tự nhiên.

Vào trong phòng khám Tạ Giai Hinh mang ra hai phần cơm, cùng nước hoa quả, cười híp mắt nói: "Hôm trước em nói chuyện về anh với mẹ, mẹ rất vui. Sáng sớm đã chuẩn bị đồ ăn, những thứ này muốn gửi cho anh!"

"Mẹ em đã biết chuyện của chúng mình?" Lâm Thư Hoàng lập tức thụ sủng nhược kinh*.

* Cái này chắc ai cũng biết, là vui quá hóa sợ

"Vâng, em chỉ nói cho mẹ biết thôi, mẹ hứa sẽ giúp chúng mình giữ bí mật. Sau này tìm cơ hội nói cho ba và anh trai vì họ rất khó, chỉ sợ bọn họ đến

phòng khám tìm anh, rồi lại điều tra anh này nọ.”

“Áck...” Hấn cúi đầu, ánh mắt có vẻ u sầu.

” Anh đừng buồn. Hôm nào đó em nhất định sẽ nói cho mọi người biết chuyện của chúng mình. Em còn muốn đưa anh về nhà ăn cơm!” Cuối cùng cũng có bạn trai, sao nàng lại có thể bỏ qua cơ hội này, đương nhiên nàng muốn một mối quan hệ lâu dài.

“Giai hình, thật ra anh... Anh đồng ý nguyện ý làm nhỏ.” (hí hí. Đồ mọi người ‘nhỏ’ ở đây là gì? Đoán được thưởng trước một chương này luôn))

” Nhỏ? Anh nhỏ ở chỗ nào?” mặc dù hấn không phải đẹp trai kiệt xuất, nhưng cũng hơn nàng rất nhiều lần. Hấn to cao đẹp trai như thế, nàng không nhìn ra nơi nào nhỏ. Chẳng nhẽ là tiểu đệ đệ của hấn? 0_o Không, dựa vào trực giác phụ nữ, nàng tin tưởng của hấn rất lớn!

Lâm Thư Hoàng nhắm mắt lại rồi mở ra, buộc chính mình đối mặt với sự thực.” Tôi hôm qua anh thấy, cái... gã đàn ông kia đưa em về nhà, nhìn hai người rất thân mật.”

” Tôi hôm qua anh đến tìm em?”

” Ừ, anh có mua chút điểm tâm, muốn mang đến cho em, đúng lúc thấy dưới nhà em...” Nhất thời bỗng bột, ai ngờ lại đổi lấy cõi lòng tan nát.

” Nếu đến, sao anh không gọi em?” Đây không phải vai nữ chính trong bộ phim bi tình sao? Sao hấn lại diễn nhịp nhàng ăn khớp như vậy, vẫn còn chủ động giáng cấp nói muốn nhỏ, thật nghĩ muốn đổi nghề a?

” Anh không muốn quấy rầy hai người. Hấn thoát nhìn còn trẻ lại rất đẹp trai. Anh chỉ là một lão già, lại còn không...”

” Ngốc ạ! Anh hiểu lầm rồi.”

” Anh không quan tâm, anh có thể làm tình nhân bí mật của em, hoặc là tiểu lão công*, chỉ cần em thực sự muốn anh...” (* chồng bé hả? được đấy chứ! Có ai muốn lấy hai chồng thì đến tìm Hoàng ca nhà. Riêng em một là đủ rồi *hé hé*)

” Dừng lại cho em! Anh thật sự hiểu lầm mà!” Nàng quyết định phải làm sáng tỏ sự thật, nếu không hấn còn nghĩ linh tinh thêm nữa. ” Người kia là Trương Trí Uyên, một đồng nghiệp trong công ty em. Đúng là hấn rất đẹp trai, khả năng của hấn cũng OK. Nhưng hấn chỉ thích nam nhân, hấn là GAY, em và hấn là chị em tốt của nhau!”

” Chị em? Có thật không?” Trong đám mây đen ló rạng ánh mặt trời, thế giới của hấn lại có hy vọng.

” Em phải rất vất vả mới có được anh, sao lại có thể hồng hạnh vượt tường, đi tìm người khác được chứ!”

“Nhưng hấn còn hôn lên trán em...” Lâm Thư Hoàng chính mắt trông thấy, lúc ấy thiếu chút tức hộc máu.

“Hấn chỉ đùa chút thôi! Lúc trước em giả làm bạn gái của hấn để gã kia buông tha cho Trí Uyên. Trí Uyên và em hay cãi nhau ầm ĩ, hành động cũng tùy tiện. Anh đã không thích, sau này em sẽ sửa. Tóm lại anh yên tâm, em căn bản không có... ý tứ kia.”

Suy bụng ta ra bụng người, yêu thương nhau lại càng phải thông cảm cho nhau. Nếu chẳng may có đàn ông hoặc phụ nữ làm động tác thân mật với Lâm Thư Hoàng, nàng cũng sẽ cảm thấy không thoải mái, đã như vậy thì sao phải làm hấn khó chịu?

Nhìn vào đôi mắt trong suốt của nàng, hấn hiểu ra, áy náy nói: “Xin lỗi, đều tại anh không đủ tự tin, một... không... Buổi tối anh sẽ làm hồng mọi chuyện.”

“Sau này không được suy nghĩ linh tinh, trước đây anh thấy rất khó khăn sao?”

“Án...” Khổ sở đến mức không ăn không ngủ được, giờ mới khôi phục, muốn ăn một chút, nữ nhân này có thể ảnh hưởng tới hấn sâu sắc như vậy ư? Nếu có ngày nàng không còn ở bên hấn, hấn có thể trở lại như trước đây không?

“Án...” Khổ sở đến mức không ăn không ngủ được, giờ mới khôi phục, muốn ăn một chút, nữ nhân này có thể ảnh hưởng tới hấn sâu sắc như vậy ư? Nếu có ngày nàng không còn ở bên hấn, hấn có thể trở lại như trước đây không?

” Chỉ ít thì sau này trong phòng khám, anh hi vọng chúng ta là một. Coi như là nguyện vọng của anh đi.”

” Sau này anh cũng sẽ có những ích kỷ nhất định. Mà cho dù đi đâu cũng phải giới thiệu em là bạn gái của anh.”

” Ừ, anh biết rồi.” Sự tự tin của hấn nhất thời vẫn không có cách nào khôi phục hoàn toàn, nhưng sự kiên định của nàng giúp hấn có cảm giác an toàn.

“Không nói nữa. Chắc anh đói bụng rồi.” Nàng chủ động chuyển đề tài. Nhìn vẻ mặt thỏa mãn, cũng không khang mòi hấn an tâm. “Chuyện vẫn chưa xong đâu, chờ chút nữa em sẽ phạt anh.”

“Áck...” Hấn không dám hỏi nàng muốn xử phạt thế nào, lại có phần mong đợi.

(*hò hét* Hoàng ca thích bị ngược đại nè. Sao ta nghĩ thấy có phần giống đam mỹ quá ta?)

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Một người nào đó đang chờ mong, một người nào đó đang mừng thầm trong bụng. Khi bọn họ ăn được nửa bữa cơm trưa, Tạ Giai Hình ánh mắt gian tà, ngữ khí nhẹ nhàng nói: "Vì xử phạt anh hiền lắm em, không tìm em nghe giải thích, cho nên em quyết định muốn... chơi đùa với Tiểu Lâm một chút!" (trời ơi ta té ghế rồi =))))))))) bội phục, bội phục)

”Yên tâm, chỉ là nhìn, xem, sờ sờ một chút, giống như anh giúp em làm nội chẩn.” Đây là mong ước lớn nhất của nàng, đem bác sĩ khoa phụ sản thành bệnh nhân, cho hắn ném mũ điên đảo trời đất.

”Nếu anh là bác sĩ, sẽ dạy em bảo vệ sức khỏe. Anh lại là bạn trai em, chúng ta phải thẳng thắn, thành khẩn, cho nên mau coi ra đi!” (vội gì chứ, sớm muộn gì cũng là của tỷ mà. Hình tỷ *trợn mắt* người thì biết cái gì chứ, ta muốn mau mau ăn sạch soái ca a =p~ *lấy xô húng*))

Nghĩ đến lúc trước hai người lần đầu tiên gặp mặt, nàng phải để hán nhìn thấy tiểu muội muội của mình, đối với một xử nữ mà nói, không biết có bao nhiêu khùng khiếp. Hiện tại tình huống của hán xem như tốt hơn nhiều, ít nhất bọn họ đã có những quen biết nhất định, hán tái khản trương cắn răng nhìn xuống.

”Ngại quá.” Rất muốn che đi, lại muốn để cho nàng xem cẩn thận.

”Hưng phấn...” Không nghĩ lại giấu điểm nằng, lại cũng bởi vì muốn giấu cũng không được. (=) anh được chị khám cho sao mà không hưng phấn được cơ chứ)

”Ngay từ đầu không có vấn đề, nhưng chỉ cần em coi hết đồ, không hiểu sao anh lại không ‘đứng lên’ được.”

”Em nói đúng! Em thật thông minh!” Hân chưa bao giờ nghĩ tới có thể dùng tới hai chiêu này. Chỉ cần hân nhìn không nhìn thấy hoặc là nàng che chỗ đó đi, không phải có khả năng sao? Hy vọng bỗng nhiên trở nên vô cùng, hân bắt đầu hưng phấn, thật khó chịu.

”Càng lúc càng lớn, tại sao có thể như vậy?”

”Đề em xem một chút đi, yên tâm, em sẽ rất nhẹ nhàng.” Tất nhiên nàng không mang găng tay, hai tay nhẹ nhàng sờ sờ nắm nắm.

”Giai Hinh em đừng...” Hấn nói không ra lời, tay nàng ầm áp lại nghịch ngợm, rõ ràng là đang tra tấn hấn mà!

Nàng không có kinh nghiệm, bất quá nghe Trí Uyên tiểu đệ nói qua, cũng đại khái biết chuyên gì đang xảy ra. Dù sao cũng là nam nhân của mình, lòng

nàng cũng bắt đầu đánh lửa, ai ngờ núi lửa liền phun trào. ” Hả? Thật nhanh!”

Nam nhân thứ nhất sợ mình vô lực, thứ hai sợ nữ nhân nói hấn mau ra. Hôm nay hấn chịu đủ hai đả kích nghiêm trọng, thật đáng tội.

” Thật ra sẽ không nhanh như vậy, có thể là bởi vì lâu lắm không có... Hôn nữa tại đây lại là tình huống nhạy cảm, khó tránh khỏi ra nhanh như vậy.” Giải thích như thế có phải rất gượng ép không? Sự tình phát triển đến mức như thế này, hấn đều gặp trở ngại về tâm lý.

” Thì ra là như vậy, để em giúp anh lau đi, đừng nhúc nhích.” Hi hi. Đại bàng biến thành chim nhỏ, thật đáng yêu. Nàng sợ nếu trêu đùa thì hấn lại càng xấu hổ nên giữ im lặng.

Chờ nàng giúp hấn rửa sạch, hấn mới ngồi dậy mặc quần, nhìn trái nhìn phải khắp phòng khám mà không dám nhìn nàng. ” Em thật sự không ngại?”

” Làm cái chuyện kia không phải như thế sao? Chỉ cần là anh, mặc kệ tốt xấu em đều hài lòng. Về sau chúng ta sẽ thử nhiều hơn, hôm nay đến đây thôi.”

” Sao lại giống làm chuyện kia được? Em trở thành bác sĩ, anh lại thành bệnh nhân.” Thân thể hấn cùng trái tim hấn đều phải nắm chắc trong tay, nhưng là không biết nên làm thế nào. Nếu nàng tội nghiệp hấn, nếu nàng buông tay thì hấn sẽ suy sụp mất...” Bình thường đúng là em rất yếu đuối, nhưng chỉ cần ở bên anh, em sẽ mạnh mẽ hơn.”

Hấn nhẹ nhàng kéo nàng vào trong lòng, cảm động tột đỉnh. Cho dù nàng mỗi ngày xử phạt, hấn cũng nguyện ý, chỉ vì hấn hiểu được nàng thật lòng yêu hấn. ”Trước kia anh cảm thấy mình thật bất hạnh, nay mới biết mình rất may mắn, vì anh có em.”

” Nói cho cùng, phải giữ chặt lấy em, không được đẩy cho người khác, cũng không được cùng người khác, được không?” Tay nàng khẽ vuốt hai má hấn, vì tới qua hấn đã phải đau lòng.

Hấn dùng lực gạt đầu, cười đến giống như có được cả thế giới.

Tuy rằng chỉ là một bước nhỏ ban đầu, thể xác và tinh thần lại giống như đã gắn chặt vào nhau. Hai người nhìn nhau chăm chú, có rất nhiều điều muốn nói, nhưng lại nói không được, chỉ có thể dùng nụ hôn để biểu đạt. (hun đến sung môi :-*)

Cảm giác khi tưởng đã mất đi rồi lại tìm lại được làm nụ hôn của hấn ngoài sự ôn nhu còn hơi kích động, nàng cảm nhận được điều đó. Khối đầu gối này càng ngày càng giống người. Không chỉ quý trọng nàng như bảo bối, lại một nữ nhân, một nữ nhân của hấn. (ngày trước không giống người thì giống gì? Ma chăng? Hay cảm thú =>))

Thỏ lộ cùng nhau giúp nhau tháo gỡ hiểu lầm, cô dâu mới nói đến tình yêu ngọt ngào vui đến độ cười muốn rách mép. (=)) liệu có rách được không nhỉ?)

Tạ Giai Hinh cô đơn đã lâu, Lâm Thư Hoảng là tự ti dài dài. Đau khổ, áp lực một khi bùng nổ, biến thành pháo hoa sang chói bắn ra bốn phía.

Ngoài việc mỗi ngày đều gọi điện thoại, khi rảnh rỗi thì hẹn hò gặp mặt, cái ‘chuyện kia’ cũng có tiến triển, mỗi lần gặp đều phải ôm, hôn cùng sờ sờ. Bất quá hấn sờ tiểu mũi mũi của nàng vẫn cách một lớp quần áo. Nói như vậy có vẻ hấn dễ dàng mang nàng ăn sạch bất cứ lúc nào, việc này nàng cũng không để ý, hấn làm như vậy cũng phù hợp với thân phận xử nữ của nàng. Có khi nàng còn trêu ghẹo hấn, khiến cho hấn đỏ mặt tía tai... Buổi trưa những ngày sau đó, Lâm Thư Hoảng nấu cơm, ăn trưa cùng bạn gái xong, liền ôm nàng đến phòng trong, cho nàng dùng một phương pháp khác ăn no hấn.

Hai người nằm trên giường, dùng một cái gối là đủ. Vì hấn không muốn nàng cách xa hấn như thế, thỉnh thoảng lại tham lam nhắm nháp đôi môi nàng.” Thật ngọt, chúng ta ăn giống nhau, sao em lại ngọt như vậy nhỉ?”

” Anh thay đổi rồi, đã biết nói những lời đường mật...” Kỹ thuật hôn đột nhiên tiến bộ vượt bậc, hơn hấn lần đầu tiên rất nhiều. Khi đó gọi là ngây thơ, hiện tại hấn đã trở thành hắc phúc lang chính hiệu, hại nàng không thể chống đỡ được, xụi lơ trong lòng hấn.

” Anh nói thật mà, em có biết em xinh đẹp biết nhường nào không?”

” Đừng gạt em, em không phải mỹ nữ.” Nàng tự biết bản thân, nhiều nhất chỉ là dễ nhìn mà thôi.

” Con mắt đàn ông và phụ nữ không giống nhau. Mắt em nhìn không chuẩn, anh nói mới tính.”

Hấn hé mở áo mình, cầm bàn tay nhỏ bé của nàng đưa vào vuốt ve. (muốn ngát với anh này. =>)) Cơ mà ăn đậu hũ soái ca cũng ngon lắm cơ *mắt long lanh thèm thường* =>p~)

Oa!! Nam nhân khó chịu này thực sự không thể xem thường, nàng một bên ăn đậu hũ, một bên âm thầm cảm khái. không biết chỗ núi lửa này của hấn đã nhún nhin năm năm, một khi bùng nổ sẽ có bao nhiêu năng lượng.

” Giai Hinh, anh muốn sờ em một chút, có được không?” Hấn ghé sát lỗ tai của nàng thì thầm, thanh âm thoảng chút khàn khàn.

” Ân...” Tác phong của hấn luôn luôn nhẹ nhàng, nàng rất thích điểm này của hấn, nhưng có đôi khi cũng hy vọng hấn không thèm hỏi, trực tiếp đem nàng ăn sạch.

(chuẩn bị coi hai anh chị ‘đánh chén’ nhau này =>))

Được sự cho phép của nàng, hấn trên miệng hôn môi, dưới tay hành động. Không bao lâu sau, cả người hấn đã trở nên trần trụi, nhưng nội y của nàng vẫn còn đó, hơn nữa nửa dưới người còn mặc váy. Đây là điểm mấu chốt trước mắt của bọn họ, nhưng vẫn còn nhiều thời gian, có thể có được sự tiến triển như bây giờ đã là tốt lắm rồi.

Lâm Thư Hoàng nhìn chằm chằm vào cơ thể bạn gái mình, hai điểm mấu chốt cứ ần ần hiện lên lại càng thêm dụ hoặc. Đây là nàng chiều theo ý hấn, đôi lại là nữ nhân khác, ai có thể chịu được phương thức thân thiết cổ quái như thế? Còn một vấn đề nan giải nữa, nếu tiến vào giai đoạn cuối cùng phát hiện hấn không thể ‘đứng lên’ được, nàng lại chú trọng trình tiết như vậy có phải là phiền toái lớn không?

” Anh sao vậy?” Nàng nhìn hấn thất thần, tay muốn tìm cái áo mặc vào cho đỡ ngượng.

” Không, không cần mặc.” Một lần nữa hấn lại bị hành động của nàng làm mất bình tĩnh. Vô luận kết quả có như thế nào, đời này hấn chỉ cần một mình nàng.

” Thư Hoàng, anh muốn làm gì...” Hai mắt nàng tròn to, vì động tác của hấn đột ngột mà cứng ngắc.

Tay hấn tham lam tiến vào trong váy nàng, khiến nàng thở gấp không thôi. Lần trước ở phòng khám nàng hại hấn không cẩn thận bùng nổ, lần này hấn cũng sẽ cho nàng nếm thử mùi vị kia, hơn nữa muốn từng giọt từng giọt một, khiến cho nàng không bao giờ quên được.

” Anh đang trả thù em?” Lòng dạ nam nhân này cũng thật hẹp hòi, nhưng đây là cách trả thù ngọt ngào a...

” Anh đang yêu em mà, sao lại đổ oan cho anh vậy?” Hấn dùng đầu gối tách hai chân nàng, một bên hôn môi của nàng, một bên vỗ về chơi đùa tiểu muội muội mềm mại của nàng.

Trời ạ, là ai nói mình vô năng? Đáng ra nàng không nên tin tưởng hấn, cái này căn bản là thiên phú bẩm sinh, năm lần bảy lượt hại nàng thần hồn điên đảo. Xem ra không cần mua đồ dùng tình thú, chỉ cần dựa vào đôi tay hấn cũng có thể tạo kỳ tích.

Cuối cùng, nàng run rẩy tựa vào hấn trên vai, nhin không được cấn hấn một cái. “Đủ, đủ rồi...”

” Có nhanh quá không?” Hấn không có ý tốt hỏi.

” Không nhanh cũng không chậm, rất tuyệt...”

Hấn cười rất thoải mái, so với việc mình được giải phóng có vẻ như thỏa mãn hơn. Chờ nàng khôi nhip thở, hấn mới mở miệng hỏi: ” Em còn nhớ em trai anh không?”

” Ừ, người đã giới thiệu cho em nhiều nha sĩ độc thân.” Bởi ba lượt xem mắt, nàng và Lâm Duy Chí gặp qua ba lượt. Trong ấn tượng của nàng, hấn là người hoạt bát vui vẻ, khác hẳn anh trai hấn.

” Trước khi nó đính hôn, anh và em còn chưa yêu nhau. Cuối tuần này là hôn lễ của nó, lúc đó ba mẹ anh cũng đến. Anh muốn đưa em cùng đi ăn cưới, giới thiệu em với gia đình, em thấy thế nào?”

Đó là một tin vui, nàng lại nhú nhú hàng lông mày, chậm chạp không đáp lại.

” Em không muốn đi?” Nàng đã từng nói, mặc kệ ở đâu hấn đều phải tuyên bố nàng là bạn gái hấn, chẳng lẽ nàng hối hận?

” Em đang nghĩ, ba mẹ anh có thể không thích em, cảm thấy em không xứng với anh?” Điều kiện của nàng chỉ có thể tính bình thường, hấn lại là danh y, khó tránh khỏi nhị vị phụ huynh chê con dâu không môn đăng hộ đối.

Thì ra nàng nghĩ như vậy, hại hấn lo lắng thiếu chút nữa làm hỏng hết mọi chuyện. “Đừng nói cái gì xứng với không xứng, là anh khiến em ủy khuất. Anh mới lo người nhà em không thích anh.”

” Em quả thật rất ủy khuất, tiện nghi đều bị anh chiếm hết.” Nghĩ đến vừa rồi hấn quá tuyệt, nàng nhin không được đem trách nhiệm đổ hết lên đầu hấn.

Hấn thích ý đón nhận sự lên án này, mỉm cười nói:” Nói thật, ba mẹ anh vui mừng còn không kịp. Trước kia luôn ép anh có bạn gái, giờ em là cứu tinh của nhà anh, bọn họ nhất định sẽ yêu quý em mà.”

” Chỉ cần là bạn gái của anh, bọn họ sẽ đồng ý sao? Nói không chừng sau khi gặp em lại có thành kiến.” Nàng tin tưởng tình cảm của hai người, chỉ sợ bị ảnh hưởng củ nhân tố bên ngoài. Trong phim truyền hình đều thế cả, cái gọi là diễn như đời thật là thế này sao?

” Ba mẹ anh đều đã xem qua quyển sách chúng ta hợp tác, anh cũng đã nói qua chuyện của chúng ta. Em yên tâm, bọn họ rất thích em mà.” Bình thường nàng đều qua loa đại khái... Không, nên nói là không câu nệ tiểu tiết, không nghĩ tới nàng lại dễ ý phản ứng của ba mẹ hấn. Con gái đều giống nhau như vậy, ý muốn bảo vệ nàng tăng vọt trong nháy mắt, thậm chí đem nàng đặt trong lòng bàn tay.

” Vậy anh phải nói tốt về em, cam đoan em có thể qua được kì kiểm tra này mới được.”

” Yên tâm, đã có anh rồi. Anh là cửa khó qua nhất, em cũng đã qua rồi, còn gì phải lo lắng nữa?”

Nàng nghe thế mới nở nụ cười, cầm bàn tay to đùa bỡn. Tay bác sĩ tựa hồ đều rất đẹp, mười ngón thon dài lại linh hoạt, vừa rồi còn đùa dõn nàng như

vậy... Theo cảm nhận của nàng, tình cảm của hắn là thật lòng, hắn là sẽ không lừa gạt nàng.

”Kể cho em nghe chuyện bạn gái trước của anh có được không?”

Hắn đang hí hóp mắt, hưởng thụ sự vuốt ve của nàng, bỗng nghe yêu cầu đó làm cả người hắn cứng đờ.

”Tại sao em lại muốn biết chuyện của cô ấy?”

”Em muốn tìm cách chữa trị cho anh. Em cái gì cũng là lần đầu tiên, không có chút kinh nghiệm nào. Tuy rằng anh đã một lần thất bại, nhưng nói không chừng vẫn có những điều em có thể học tập được nha!”

”Suy nghĩ của em thực lạc quan, giống như mỗi việc đều có ý nghĩa riêng của nó.”

”Vốn là thế mà! Mau nói đi, không phải sợ em ghen đâu, anh nhất định là của em, không ai được lấy đi.”

”Anh cũng muốn tự tin như em.” Nàng nhỏ bé hơn hắn, còn ít hơn hắn 5 tuổi, trong chuyện tình cảm của hai người nàng cũng kiên định hơn hắn. Có lẽ bởi vì nàng từng này tuổi mới lần đầu biết yêu, làm cho nàng mơ mộng về mối tình đầu, lần đầu đã thành công nên xem thường không chịu buông tha.

Nếu nói không xứng, chắc chắn là hắn không xứng với nàng, một lần đau khổ khiến hắn chịu nhiều đã kích, chỉ sợ không được như mong muốn của nàng.

”Anh có thể học theo em, em không sợ bị bắt chước, anh nhớ chăm chỉ học nha!” Nàng tự nhiên hào phóng nói.

Về mặt của nàng rất đáng yêu, hắn nhìn không được liền hôn nàng vài cái. Bắt đầu nhớ lại chuyện tình trước đây, không biết nên bắt đầu từ đâu, cảm giác đau lòng cũng đã dần phai nhạt.” Cô ấy tên Thạch Hiểu Vi, bọn anh là bạn cùng đại học. Nhưng cô ấy học khóa dưới, vẫn là em trai anh giới thiệu bọn anh. Cô ấy là bạn gái đầu tiên của anh, bọn anh yêu nhau năm năm, từ khi anh 20 tuổi. Anh cũng đã có ý định kết hôn.”

”Hai người yêu nhau những năm năm, tại sao Thạch tiểu thư lại bỏ đi?”

”Thật ra anh cũng là người có lỗi, ngay từ đầu khi có vấn đề đã không thẳng thắn trao đổi cùng cô ấy, ngược lại tìm lý do tránh mặt, cho dù gặp cũng không nói chuyện, khó tránh khỏi làm tình cảm rạn nứt. Sau khi cô ấy phát hiện ra vấn đề của anh, muốn anh đi khám bác sĩ, anh và cô ấy cãi nhau một trận, chiến tranh lạnh rất lâu...”

”Sao anh khó ở chung vậy?” Nàng chỉ người yêu, công bằng bình luận.

”Lúc ấy quả thực anh rất gay go, trốn tránh vấn đề lại không chịu hiểu, khó trách cô ấy muốn chia tay.”

Nàng tự hỏi một lát, khách quan nói: ”Em không biết vị Thạch tiểu thư kia, nhưng em nghĩ tính cách hai người không hợp nhau. Nếu cô ấy thực sự hiểu anh, kiên trì một chút, dành nhiều thời gian cho anh hơn một chút, chờ anh có thể hiểu ra, hai người lại cùng nhau cố gắng.”

Đúng vậy, năm đó hắn rất bảo thủ, Thạch Hiểu Vi thì lòng tự trọng rất cao, hai người chỉ biết cứng đối cứng, khó trách cuối cùng chuyện thành ra như vậy. Cả hai đều sai, trách ai cũng không công bằng, hắn cần gì phải bận tâm.

”Giai Hinh, nếu là em, em đồng ý chờ anh sao?”

”Con người có sớm tối họa phúc, hai người yêu nhau khó tránh khỏi mâu thuẫn nhiều vấn đề. Ngoài việc anh có tình nhân bên ngoài, em sẽ giết người phóng hỏa, còn không em thấy vẫn còn đường cứu vãn. Em biết anh là người tình tế, còn em chỉ là người thô lỗ, có thể em sẽ làm tổn thương anh. Nhưng nhất định em sẽ cùng anh nói chuyện thẳng thắn, vì em biết cốt lõi vấn đề, quan trọng là tình cảm của chúng mình, nếu vì cái nhỏ mà đánh mất cái lớn thật không đáng.”

Hắn kinh ngạc nói không nên lời nói, nàng mới yêu lần đầu, sao lại hiểu chuyện như thế?

”Nếu tình yêu có được dễ dàng, có khả năng em cũng sẽ nhanh chán. Với em mà nói, tình yêu chính là kì tích. Em đã chờ đợi 25 năm mới gặp được anh. Anh thích em, em cũng thích anh, cho dù anh bị ung thư em cũng sẽ không bỏ anh, huống chi chỉ là một vấn đề nhỏ này.”

Cảm xúc mãnh liệt cảm dâng trào trong lồng ngực, hắn chống tay hôn khắp khuôn mặt nàng hơn 10 cái.” Nhìn em giống cô ngọc, thật ra lại rất thông minh. Em đúng là bảo bối!”

”Ai là ngọc? Anh mới là đồ ngọc!” Ngọc luôn ghét người khác nói mình ngọc, gã này hắn là không muốn sống nữa rồi.

”Đừng tức giận, nơi đó không thể dùng lực mà đánh đâu, bảo bối ngoan.....”

Trên giường lại là một phen kịch chiến, tuy rằng không thể phát huy toàn bộ công lực công thành chiếm lũy, vẫn chỉ đang luyện tập. May mắn là hai người bọn họ không sợ khổ, không sợ mệt, hết thảy cố gắng vì ngày nào đó...

Một tuần trôi qua rất nhanh, Tạ Giai Hinh ngồi trước bàn trang điểm, một lát nữa Lâm Thư Hoàng sẽ đến đón nàng, hôm nay là một ngày trọng đại.

”Mẹ, con làm tóc như vậy đã đẹp chưa?” Quần áo và giày thì không cần hỏi, vì nàng cùng mẹ và chị dâu đi mua. Ba nữ nhân này đang có chung một bí

mặt, đều biết Lâm Thu Hoàng là một nhân vật quan trọng, cũng biết Tạ Giai Hình tối nay sẽ đi gặp người nhà họ Lâm.

Về phần lão ba nàng cùng anh trai, ngoài việc chẳng hay biết gì, giờ phút này còn bị phải đi mua sắm, hoàn toàn bị đặt ra ngoài cuộc.

”Đương nhiên rất đẹp, con gái của mẹ sao lại không xinh đẹp được cơ chứ.” Tạ mẫu cười híp mắt, cái gì cũng không thấy rõ.

Tạ Giai Hình lắc đầu, quay sang chị dâu Lạc Thu Quân. ”Chị, chị giúp em nhìn xem.”

Lạc Thu Quân ngó nghiêng đánh giá vài lần. ”Tóc không có gì vấn đề, chỉ là hơi thiếu thiếu cái gì đó, hay là mang một vài món trang sức?”

Làm ơn đi, khuyên tai, vòng cổ, lắc tay đều đã mang đủ, hai người nghĩ hôm nay nàng làm cô dâu sao? ”Em thấy như thế này được rồi, chút nữa phiên hai người pha trà, tiếp đón Thu Hoàng.”

Tạ mẫu quay sang con gái nói như tranh công: ”Đã sớm chuẩn bị rồi, hoa quả, điểm tâm, trà long tinh, chờ con rể đến.”

”Anh ấy sẽ đến ngay, hai người không cần quá nóng lòng, dọa anh ấy sợ chết khiếp con sẽ rất đau lòng.”

”Thật sự là, còn chưa lập gia đình mà đã bắt công như vậy.” Lạc Thu Quân miệng trách móc, kỳ thật trong lòng rất cao hứng, bà cô già rốt cục cũng có ngày xuất giá.

”Kính coong!” Tiếng chuông cửa vang lên, tạ mẫu và Lạc Thu Quân cùng nhau nhắm phía cửa, lao ra như tên bắn.

Mở cửa ra, chỉ thấy một thanh niên âu phục là lượt, đeo kính mắt, đang cầm một bó hoa tươi đứng ở nơi đó, về mặt hàm súc nói: ”Chào bác gái, chào chị, cháu... cháu là Lâm Thu Hoàng, cháu có hẹn với Giai Hình, cháu tới đón cô ấy.”

”Mời vào, mời vào!” Tạ mẫu hai mắt sáng rực, lóe ra như cô gái trong tranh châm biếm. ”đi là mẹ của Giai Hình, cháu cứ gọi là dì cũng được.”

”Dạ, cháu chào dì.” Lâm Thu Hoàng đương nhiên phải biết nghe lời, mẹ vợ có lệnh, cho dù có phải gọi là đại tỷ cũng chịu.

”Chị là chị dâu của Giai Hình, gặp được cậu thật vui. Nhưng mà... cậu cũng để chúng ta chờ lâu quá!” Lạc Thu Quân trái lại cố ý trách cứ.

”Ách, em đến muộn sao?” Hắn còn tưởng rằng mình đến sớm.

”Sao cậu không đến sớm hơn, để Giai Hình phải đợi nhiều năm như vậy?”

Thì ra là ý tứ này, hắn cũng nghĩ vậy. ”Thật xin lỗi, đều là em không tốt.”

Mới nói mấy câu, tạ mẫu cùng Lạc Thu Quân kết luận, tuyệt đối không thể buông tha người này, Tạ Giai Hình nếu gả nhất định phải gả cho hắn!

Vào phòng khách, tạ mẫu niềm nở tiếp đón con rể tương lai. ”Đừng khách khí, cứ xem như đang ở nhà mình nha.”

Trên bàn bày rất nhiều trà bánh, Lâm Thu Hoàng tuy rằng không đói bụng, vẫn nhắm nháp một chút. ”Cảm ơn dì, Giai Hình hay mang com hộp tới ăn cùng cháu, đồ ăn dì làm thực sự rất ngon.”

”Vài ngày nữa đến nhà ăn com, cháu thích ăn gì cứ nói.” Đáng tiếc nữ nhi chỉ biết rửa chén, đun nước sôi, hy vọng con rể lý tưởng sẽ không bởi vậy mà lui bước.

”Cháu cũng có chút hứng thú với việc nấu ăn, có cơ hội hy vọng có thể mời mọi người đến nhà dùng bữa.”

Tạ mẫu nghe xong mừng rỡ, so với nghe được chồng mình được tăng lương còn vui hơn. ”Cháu biết nấu ăn? Giai Hình nhà chúng ta rất ngốc, cái gì cũng không biết, có thể gặp được cháu thật sự là phúc của nó a!”

”Giai Hình cô ấy... quả thực rất đặc biệt, là một cô gái đáng yêu, phải nói cháu có thể gặp được cô ấy là phúc phận của cháu mới đúng.”

Hắn không dám nói hết chi tiết quá trình cũng như bí mật của hắn, nhưng về mặt hắn đã lộ ra hết thảy.

Tạ mẫu cùng Lạc Thu Quân trao đổi ánh mắt, tuy rằng không biết Tạ Giai Hình đã làm những gì, nhưng hiển nhiên chàng trai hoàn hảo này đã bị nàng bắt mất hồn rồi. Ngốc nữ nhà mình kiếp này có hi vọng rồi!

Đúng lúc này, Tạ Giai Hình lẳng lặng tiêu sái đi vào phòng khách, Lâm Thu Hoàng ngần ngừ quên cả uống trà, cũng quên luôn bó hoa bên cạnh, đi đến trước mặt, nắm chặt bàn tay nàng nói. ”Giai Hình, anh đến rồi.”

Đêm nay nàng xinh đẹp tựa như tiên nữ, hắn chỉ hy vọng mình có thể xứng đôi với nàng. Vốn tưởng rằng cả đời này hắn phải cô độc, là nàng mở cánh cửa tâm hồn hắn, giúp hắn lại có dũng khí yêu thêm lần nữa. Nếu không gặp được nàng, hắn chỉ có thể sống vô vị qua ngày, sao có thể có được tình yêu ngọt ngào như vậy?

Dù không có cầu vồng cũng chẳng có trăng sao, hình ảnh trước mắt lại vô cùng lung linh đẹp đẽ. Tạ mẫu ở bên cạnh lén lau nước mắt, Lạc Thu Quân cầm máy ảnh chụp lia lịa. Bọn họ giống như Hoàng tử và Công chúa cùng nhau tham gia vũ hội vậy.

” Chúng con đi đây.” Tạ Giai Hình nói.

” Cháu chào dì, chào chị dâu, hẹn gặp lại.” Lâm Thu Hoàng lễ phép cúi đầu.

” Đi đường cẩn thận, tối nay không cần về cũng được!”

Đem bán con gái mình cũng không cần trực tiếp như vậy chứ? Tạ Giai Hình làm bộ không nghe thấy câu nói kia, Lâm Thu Hoàng bên cạnh đang cố nín cười, bả vai chỉ hơi hơi rung nhẹ.

Lên xe, hần mới thờ phào nói,” Mẹ em và chị dâu đều rất thân thiện, anh thấy yên tâm hơn.”

” Bọn họ đều là phụ nữ mà, chờ khi anh gặp cha và anh trai em rồi nói sau. Nhưng cũng không cần quá lo lắng, chúng ta đã có được hai phiếu, muốn vượt qua quan ải này cũng không khó.”

Hần muốn vuốt tóc nàng, lại sợ làm hỏng kiểu tóc đẹp, đành phải chuyển qua nắm tay. Gửi tâm tình qua im lặng, có khi không nói gì cũng là cách thổ lộ tốt nhất.

Lái xe vào khách sạn, thời gian còn sớm, hai người tay trong tay đi vào phòng cưới. Bên trong ngồi đầy song phương thân hữu, ầm ầm có điểm hao hao giống chợ, chỉ có điều ở đây tràn ngập không khí hạnh phúc.

Lâm Thu Hoàng ưỡn ngực, giới thiệu bạn gái với người nhà:” Ba, mẹ, đây là bạn gái con, Tạ Giai Hình.”

” Cháu chào bác trai, bác gái.” Trong lòng mỗi cô gái đều tưởng tượng giờ khắc này, cuối cùng cũng đi gặp gia đình người yêu, Tạ Giai Hình hy vọng để lại ấn tượng tốt đẹp trong lần đầu tiên gặp mặt, vạn nhất bị làm khó dễ (nguyên văn là ‘tìm xương trong trứng’ – một câu tục ngữ của TQ. Muốn để một câu tiếng việt tương tự mà nghĩ mãi không ra, đành để nghĩa của nó vậy. Hic) thì thậm, mấy bộ phim truyền hình gây ảnh hưởng rất lớn nha.

Lâm Hán Dương kinh hi nói.” Cháu chính là bạn gái của Thu Hoàng? Nhà xuất bản của cháu có sách chỉ cần là sách của cháu biên tập, bác đều mua, nội dung gì cũng có, cháu thật có tài! “

” Bác đừng quá khách khí, về sau có sách mới cháu sẽ gửi tặng bác.” Nàng thụ sủng nhược kinh, không nghĩ tới chính mình cũng có” fan “.

” Chúng ta đã về hưu, nhàn rồi không có việc gì làm nên thích đọc sách.” Hạ Tương Hoa mỉm cười nói:” Sớm bảo Thu Hoàng giới thiệu bạn gái, nó nói sợ sẽ dọa cháu. Hôm nay mới đồng ý cho chúng ta gặp mặt.”

” Là do cháu, cháu sợ mọi người không thích cháu.” Xem ra là do nàng nghĩ nhiều, bác trai, bác gái cũng khá dễ tính.

” Chị dâu yên tâm, về sau nếu hai người có cãi nhau, mọi người sẽ đứng về phía chị.” Lâm Duy Chí nắm tay vợ đi tới, nhin không được vỗ vỗ bả vai anh trai.” Em đã nói rồi, tất cả đều tại anh. Lúc trước không nên bảo em giới thiệu chị dâu cho người khác, lãng phí thời gian của mọi người.”

” Là anh ngốc.” Lâm Thu Hoàng bị quả trách lại còn tỏ ra vui mừng, hần thật ngốc mới chạy một vòng lớn như vậy.

” Anh không ngốc, anh là người cẩn thận.” Tạ Giai Hình muốn bênh vực bạn trai, sợ hần phải chịu ủy khuất.

Lâm Duy Chí cười vui vẻ.” Anh đã có chỗ dựa, sau này có bị mắng cũng đều có chị dâu bênh vực, chúc mừng a!”

Mối công khai tình cảm khó tránh khỏi bị hỏi vài câu, Lâm Thu Hoàng và Tạ Giai Hình cũng là không để ý, dù sao đều là người trong nhà, vui vẻ là tốt rồi.

Mọi người ngồi quanh bàn trà nói chuyện phiếm, Lâm Thu Hoàng có nhiều lúc trầm mặc, nắm tay bạn gái không buông, thi thoảng hỗ trợ trả lời vài câu, nhìn bạn gái cùng người nhà nói chuyện vui vẻ trước mặt, chỉ là cảnh tượng trước mặt khiến cho hần cảm thấy mỹ mãn, về phần nói cái gì, làm cái gì, hần ngược lại có điểm tri độn.

Lâm gia vợ chồng đối với Tạ Giai Hình có rất nhiều vấn đề, nàng cũng cảm giác được bọn họ mãnh liệt hiếu kì, nói vậy thân phận ” bạn gái Lâm Thu Hoàng ” này rất thần kỳ, mới làm cho bọn họ kinh ngạc như thế, hy vọng đây là một khởi đầu tốt đẹp, chỉ cần bọn họ không có thành kiến, nàng có tin tưởng có thể tự tin ở chung với mọi người.

Sáu giờ tối, mọi người ngồi vào bàn tiệc. Bọn họ ngồi ở giữa bàn thứ hai, phần lớn là bạn học và bạn bè của chú rể, Tạ Giai Hình không quen ai cả, nhưng tâm tình của nàng không chịu ảnh hưởng, ăn cười luôn có chuyện như vậy, không biết càng thoải mái.

Lâm Thu Hoàng mang cho nàng chén nước trái cây, tới gần nàng bên tai nói.” Anh đi tìm Duy Chí tìm một chút, em chờ anh, đừng sợ.”

” Ân, anh cứ yên tâm” Nàng cũng không phải là trẻ con, cho dù một mình ăn xong bữa tiệc này cũng biết.

Lâm Thu Hoàng vừa đi khỏi, một nam nhân lạ mặt đi đến bên cạnh nàng, nở một nụ cười tươi rói, nói,” Đã lâu không gặp!”

Ai cùng hần đã lâu không gặp? Nàng hai mắt tròn to, lập tức nhận ra đối phương, gật đầu nói:” Áck! Là bác sĩ Diêu, xin chào.”

Thật tốt. Tự nhiên gặp mặt ba vị nhà sĩ. Kỳ thật cũng không có gì đáng kinh ngạc, bọn họ đều quen biết chứ rể, nếu giao tình tốt một chút sẽ bị mời, nàng sớm nên chuẩn bị tâm lý thật tốt mới đúng.

” Cô đến với ai?” Bác sĩ Diêu tò mò hỏi.

” Anh trai Lâm Duy Chí, Lâm Thư Hoàng, chúng tôi đang hẹn hò.”

” Tiểu tử này! Thì ra là giới thiệu cho anh trai mình, thực không có suy nghĩ.” Diêu thầy thuốc cá tính thẳng thắn, nghĩ gì nói đó.

” Thật xin lỗi.” Nàng trong lòng mãnh liệt phần nộ, trên tình trường luôn tàn khốc, thua là thua, đừng viện cớ.

” Đừng nói như vậy, hy vọng tôi cũng có thể đến uống rượu mừng của hai người.”

” Cảm ơn...” Nếu bọn họ kết hôn có thể mời hân sao? Bác sĩ Diêu cũng thực khôi hài, khó trách nàng không thể cùng hân nói chuyện, hân hài hước theo cách khác với người thường nha!

Bỗng nhiên, một trận lạnh lẽo ở tầm mắt đối diện truyền đến, nàng có dự cảm, đêm nay sẽ phát sinh không chỉ một chuyện.

” Sao em lại mời cô ấy đến?” Vừa thấy em trai, Lâm Thư Hoàng liền kéo hân vào một góc chật vãn.

” Ai a?” Lâm Duy Chí còn không biết chết sống hỏi lại.

” Em còn không nhìn thấy?” Lâm Thư Hoàng cắn răng chỉ hướng. ” Ngồi cùng bàn của anh, người ngồi cạnh lớp trưởng của em, THẠCH – TIỂU – VI.”

” Thật hay giả? Sao lại xảy ra việc này?” Lâm Duy Chí xa xa nhìn lại, thế này mới thấy tình thế nghiêm trọng, nếu là chuyện của hân trên người, chỉ sợ vợ mới cưới giận dỗi bỏ đi.

” Phải là anh hỏi em mới đúng.” Lâm Thư Hoàng về mặt âm trầm nói.

” Oan uổng a! Em chỉ biết lớp trưởng nói muốn dẫn bạn gái đến, ai biết bạn gái hân chính là bạn gái trước của anh?”

” Em không biết trước sao?”

” Đương nhiên, em cũng đâu có điên! Lớp trưởng giúp đỡ em rất nhiều, còn cùng nhau đi thực tập, em không mời không được, cái này hoàn toàn là trùng hợp.” Lâm Duy Chí nghĩ nghĩ còn nói: ” Bất quá thạch tiểu thư cũng coi như thủy chung như nhất, vẫn tìm bác sĩ để kết giao!”

” Bây giờ phải làm sao? Có thể đổi vị trí khác được không?”

” Các bàn đều có người ngồi cả rồi, em cũng đặt thêm hai bàn, cũng đã chật chỗ, trừ phi anh và chi đầu muốn làm cô đầu chú rể?”

” Đều là nhờ phúc của em!” Lâm Thư Hoàng đương nhiên sẽ không cùng em trai tranh dành chỗ ngồi, ít nhất hôm nay sẽ không.

” Ngại quá! Nhịn một chút rồi cũng sẽ qua thôi. Em tin Thạch tiểu thư cũng không dám làm gì quá đáng, dù sao lớp trưởng đang là bạn trai của cô ấy, nếu cô ấy không cần mặt mũi cũng phải giữ thể diện cho lớp trưởng chứ.”

Lâm Thư Hoàng cũng biết em trai nói đúng, biện pháp duy nhất chính là cứng rắn chống đỡ vượt qua. Sau khi chia tay tới nay hân cùng Thạch Hiểu Vi chưa từng gặp gỡ, ai ngờ gặp lại trong hoàn cảnh này. Hân sống ba mươi năm, yêu hai người con gái, tự nhiên xuất hiện cùng một ngày, ngồi cùng bàn ăn, một việc nhỏ này, cuối cùng sao lại xảy ra.

Hân không sợ, chỉ sợ Giai Hinh khó chịu trong lòng, hân biết nàng đã chuẩn bị thật kỹ cho ngày hôm nay, vừa rồi gặp mặt ba mẹ hân cũng rất lo lắng, hỏi hộp. Một ngày nào đó hân chỉ muốn nhìn thấy nụ cười của nàng cũng là một yêu cầu xa vời?!

Lâm Thư Hoàng trở lại bên cạnh bạn gái, ôn nhu hỏi: ” Có khỏe không?”

Tạ Giai Hinh thì thầm bên tai hân: ” Gặp một người quen, lần trước em trai anh giúp em giới thiệu nhà sĩ, có điểm xấu hổ.”

” Không sao, đừng nghĩ ngợi nhiều.” Cũng chỉ là đối tượng xem mắt, gặp gỡ qua một lần, yêu đương năm năm mới nghiêm trọng...” Ân, em đã nói với anh ấy, em với anh mới là một đôi.”

” Vậy là tốt rồi.” Hân gạt đầu cứng ngắc, cười trừ.

Tạ Giai Hinh phát giác bạn trai mình có điểm khác lạ, hôm nay hân đặc biệt ân cần, ngoài việc thay nàng gấp đồ ăn, rót nước trái cây, còn lấy khăn tay giúp nàng lau miệng, xem nàng như trẻ con mà chăm sóc, chính hân lại ít ăn không uống, về mặt cứng ngắc.

Ngoài ra, xung quanh còn tràn ngập một cỗ không khí quý dị, những người khác giống như biết một người bí mật mà nàng không biết. Hơn nữa vị mỹ nữ ngồi đối diện bọn họ thì thoảng nhìn họ bằng ánh mắt lạnh lùng, tựa hồ có đôi chút trào phúng.

Tình tiết phát triển y hệt phim ảnh, tiểu thuyết và tranh châm biếm, Tạ Giai Hinh vắt óc suy nghĩ, cuối cùng cũng tìm ra đầu mối. Lại lần nữa kê tai bạn trai

hỏi nhỏ.” Thư Hoàng, vị mỹ nữ kia có phải là bạn gái trước của anh không?”

Chiếc đĩa trong tay hắn rơi trên mặt bàn, thanh âm trả lời nhỏ đến mức không thể nghe thấy.” Ân. . .”

Ai da! Quả nhiên đời người mười phần thì tám, chín phần không như ý muốn, ngày trọng đại gặp gia đình bạn trai, lại còn phải ngồi ăn cơm cùng bạn gái cũ của bạn trai, đây là hạnh phúc hay bất hạnh đây?

” Thạch tiểu thư đẹp như vậy, sao anh lại yêu em?” Dù cho bị chán ghét đi nữa, mỹ nữ chính là mỹ nữ, Tạ Giai Hình ra sức công kích.

” Với anh mà nói, em mới là đẹp nhất.”

” Em đi trang điểm lại một chút.” Nàng tin tưởng bạn trai chân thành, nhưng nữ nhi tự ái vẫn cần một chút son phấn.

” Giai Hình.” Hắn hoảng, hai mắt mở to nhìn nàng.

” Đừng lo lắng, em không sao.” Nàng hôn nhẹ lên má hắn, hy vọng hắn có thể hiểu được, nàng cũng không muốn làm lớn chuyện, chỉ là muốn thử biến thành hồ ly một lần chi biết, xem ra bầu không khí quý dị này sẽ bị nàng phá hỏng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Như Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Người ta nói nhà vệ sinh nữ là nơi lời đồn đại truyền bá nhanh nhất, cũng là nơi dễ dàng gặp được tình địch nhất. Đúng như dự đoán, Tạ Giai Hình vào WC nữ không bao lâu, mới đang tô lại môi son, chợt nghe bên tai tiếng gầy cao gót hăm hăm sát khí, cáchch. . . cách. . . cách. . .

” Này!” Thạch Hiểu Vi dựa người vào tường, hai tay khoanh trước ngực càng hiện rõ vẻ đầy đặn của vòng một.

” Xin chào.” Tạ Giai Hình cũng rất lịch sự, người ta chào hỏi, cô tự nhiên cũng sẽ đáp lại.

” Cô chắc hẳn đã biết tôi là ai?”

” Cô là ngôi sao? Muốn cho tôi chữ ký? Nhưng mà tôi đây lại chẳng mang theo giấy bút!”

Thạch Hiểu Vi đầu tiên là sững sờ, rồi cười lạnh, ” Đừng giả ngốc, ở đây ai mà chẳng biết, tôi và Thư Hoàng yêu nhau hơn năm năm.”

Năm năm thật sự thật lâu, nên nào có thể dễ dàng buông tay? Tạ Giai Hình chỉ có thể tiếc nuối trả lời một tiếng.” Hazz. . .”

” Thư Hoàng anh ấy từ nhỏ đến lớn đều rất xuất sắc, là người được nuôi dưỡng tốt, luôn đứng đầu, luôn theo chủ nghĩa toàn diện, không nghĩ giờ đây mắt nhìn người của anh ấy lại kém đến vậy.”

” Tôi không biết con mắt của Thư Hoàng có vấn đề gì, nhưng mà có gì đi cũng chẳng liên quan gì đến cô.” Bọn họ yêu nhau, bạn gái Cũ như cô ta lấy có gì mà bình luận?

Cho dù xinh đẹp đấy, bộ ngực nhìn được đấy, cũng vô dụng thôi nha, hừ!

” Tôi nghĩ cô chắc cũng biết vì sao ngày xưa tôi và anh ấy chia tay. Giống như cô, tiêu chuẩn bình thường của một người đàn ông cũng không đạt được. Yêu một người như vậy chẳng làm ăn được gì đâu.” Thạch Hiểu Vi biết công kích cô không được, liền chuyển đối tượng qua người yêu của cô, chắc mầm đồn này sẽ khiến Tạ Giai Hình đỏ gục.

Tạ Giai Hình cười to ba tiếng.” Đến bây giờ cô vẫn không hiểu? Tiêu chuẩn bình thường của một người đàn ông, haha, còn phải tùy thuộc vào người phụ nữ nhân bên cạnh nữa.”

” Cô có ý gì? “

” Thư Hoàng khẩu vị rất lớn, mỗi ngày đều phải làm, hơn nữa không chỉ một lần, tôi muốn anh ấy dừng lại cũng không được, may mắn anh ấy cũng thực ôn nhu, sau đó còn giúp tôi mát xa toàn thân, haha, bởi vậy tôi mới không buông tha cho anh ấy đấy!” Tạ Giai Hình không chút xấu hổ mặt dày nói dối, tuy cô vẫn là còn là một xử nữ, nhưng bắt đầu dĩ thôi, bạn trai người ta đâu được để người khác thích chặt chém là chặt chém, uy phong cũng không được để mất.

” Cô nói dối!” Thạch Hiểu Vi hoàn toàn không tin, anh ấy rõ ràng có bệnh, ngày xưa chỉ cần cô thoát y, dù có thể nào anh cũng không thể ‘đứng lên’

được.

”Chắc chắc!” Tạ Giai Hinh kéo lệch một bên dây váy, lộ ra những dấu hôn trên ngực.” Thấy không? Cái này gọi là nhiệt tình như lửa, hung mãnh như sói, trước kia cô có nhiều dấu vết như thế này không?”

”Làm sao có thể có chuyện này?” Chẳng lẽ trong năm năm qua đã chữa khỏi bệnh? Trước kia cô khuyên như thế nào đi nữa, anh ta cũng không chịu thỏa hiệp, vì sao cô gái này có thể?

”Tôi thừa nhận tôi không xinh đẹp bằng cô, dáng người cũng không quyến rũ như cô, nhưng mị lực không phải chỉ có như vậy. Thư Hoàng hiện tại chết sống gì cũng bám lấy tôi, yêu thương tôi, chiều chuộng tôi. Ngay cả đi và mẹ tôi đến đây, cũng không ngưng ngừng gì mà đòi hỏi, anh ấy tình lực thật tràn đầy, tôi có lúc cũng cảm thấy mệt!”

”Cô.... Cô khỏe khoắn như thế làm cái gì chứ.” Thạch Hiểu Vi cho dù trong lòng nổi sóng nhưng gương mặt vẫn giữ được bình tĩnh.

”Nói cho cô biết, muốn cho đàn ông thể hiện được hết sức mạnh của mình, phải dựa vào bản lĩnh của người phụ nữ đã được tôi luyện. Cô không kiên nhẫn lại không có nghị lực, đương nhiên làm sao mà chờ được đến thời điểm con bướm phá kén chui ra, phải có con mắt tinh tường biết nhìn xa trông rộng như tôi mới chọn được một người chồng tốt mang về!”

Thấy đối phương nói hoàn toàn đúng, Thạch Hiểu Vi vẫn cố sống cố chết vẫn không chịu thừa nhận.” Kiêu ngạo cái gì? Dù sao thì tôi đây cũng không cần, cô cứ việc tự nhiên!”

”Vậy cảm ơn! Hy vọng cô đừng tiếp tục dây dưa với Thư Hoàng nhà tôi, chúng tôi hai người ân ái mỹ mãn, cô nên biết điều tránh xa Thư Hoàng ra một chút!”

”Yên tâm, tuyệt đối không sờ vào thứ người khác đã ăn, loại đàn ông đó có tặng tôi cũng không thèm.”

”Vậy cứ định thế đi, thân ái chào tạm biệt ‘hào mã’, không hẹn ngày gặp lại!” Đây là kết quả Tạ Giai Hinh mong muốn, mỹ nữ thì sao, hấp dẫn tới mức nào, cô cũng sẽ không đòi nào chấp tay đem dâng bạn trai cho người ta, đừng trách cô ác độc!

Vừa đi ra WC nữ, Tạ Giai Hinh nhìn thấy bạn trai giống như môn thần đứng ở cạnh cửa, cũng không để ý đến ánh mắt ngạc nhiên của người khác.

Nhìn này, vẻ mặt anh kinh hoàng, không biết đợi bao lâu, lại làm như suy nghĩ gì đó ghê gớm lắm, như một đứa trẻ nhỏ, thật muốn xoa đầu anh quá.

Lâm Thư Hoàng nắm lấy vai bạn gái, kiểm tra từ trên xuống dưới.” Cô ấy... Cô ta không làm gì em chứ?”

”Cô ta mà dám? Em không làm khó cô ấy là tốt lắm rồi.” Tạ Giai Hinh ha ha cười, thật muốn vì thắng lợi của mình mà hát thật to.

Anh nhìn cô tóc không loạn, quần áo không xộc xệch, biểu tình tươi tắn, mới thở phào nhẹ nhõm.

Cầm tay cô đi đến góc cầu thang, thấp giọng hỏi.” Hai người rút cuộc làm gì trong đó?”

”Cô ấy nói xấu anh, em bực mình quá, liền cùng cô ấy nói chuyện một chút.”

”Nói chuyện? Em với cô ấy cãi nhau hả?” Anh nhìn rõ ràng Thạch Hiểu Vi là con người cá tính cao ngạo, ai cũng không dám dễ dàng trêu chọc, Giai Hinh làm sao dám cùng cô ta nói chuyện?

”Yên tâm, em thắng, em thắng mà. Cô ấy làm sao sánh được với em?”

”Em đã nói gì?”

”Cũng không có gì, em nói anh là đừng mảnh thiện chiến, yêu cầu vô độ, hai em ăn không tiêu, còn giáo huấn cô ta một chút, rằng đàn ông cũng cần phải có thời gian cân nhắc, chứ như cô ta không kiên nhẫn đợi người mình yêu, thất bại là cái chắc.”

Lâm Thư Hoàng nhất thời sững sốt, ban đầu anh lo lắng vô cùng, lo sợ bạn gái mình sẽ bị tổn thương, nên đã chuẩn bị tinh thần an ủi cô, không nghĩ tới cô lại có thể nhanh mồm nhanh miệng phản kích lại, nói không chừng còn đem Thạch Hiểu Vi mắng tan tác tả tơi!

Cô nhìn anh thấy là lạ, vội vàng hỏi.” Anh không tức giận chứ? Chúng ta thực sự chưa có chuyện gì, em lại nói khoa trương như vậy, nhưng... bởi vì em thật sự thực khó chịu, cô ta căn bản là quá kiêu ngạo, không cho cô một chút giáo huấn không được!”

”Anh giận không. Cảm ơn em.” Anh đem cô siết chặt vào lòng, nở nụ cười mãn nguyện.” Kỳ thật anh rất vui, cô ấy đối với anh chỉ là người đi qua đường mà thôi, anh chỉ sợ em không chịu nổi đã kích, ai ngờ em thật kiên cường.”

”Anh nghĩ rằng em sẽ chạy đến chỗ anh khóc lóc?” Làm ơn đi, phụ nữ chiến tranh với phụ nữ, cần đến đàn ông làm gì?

”Anh đáng lẽ phải tin tưởng em mới phải, về sau anh nhất định sẽ vậy. May mắn em chưa từng có bạn trai, chứ không chuyện ngày hôm nay mà xảy ra với anh, chắc chắn anh sẽ ăn dấm chua.” Lần trước cô cùng đồng nghiệp thân mật nói chuyện, khiến cho anh chịu đã kích, tình nguyện ủy khuất làm thiếp, có thể thấy được khả năng khống chế mình trước cô của anh thật tệ.

” Em cũng có ghen đấy nhé, xem cô ta có bộ ngực lớn như vậy, anh ngoài mặt không nói ra, nhưng trong lòng có phải rất bất mãn với em không?

Ý tưởng của cô thật thú vị, anh không kim được mà bật cười.” Ngốc, em biết rõ anh yêu em mà.”

” Coi như anh có thành ý.” Cô hôn lên má anh một cái coi như phần thưởng.

” Đi, chúng ta về nhà đi!” Anh nắm tay cô đi về phía thang máy.

” Rượu mừng mới uống một nửa, như thế nào không biết xấu hổ mà rời đi?” Cô cũng không muốn trở lại chút nào, nhưng chỉ sợ tổn hại đến hình tượng của con dâu tốt.

” Không sao đâu, anh đã nói với họ rồi, lý do là chúng ta đi bồi đắp tình cảm.”

” Sao anh lại nghĩ ra lý do đó? Với lý do này thì không đi không được rồi!” Có bạn trai làm làm chỗ dựa, cô đương nhiên cũng vui đùa một chút.

Hai người đi vào bãi đỗ xe, ngồi trên xe anh ngập ngừng hỏi:” Giai Hinh, tối nay... em có thể đến nhà anh được không?”

Tên đầu gối sao lại đột nhiên thông suốt? Tối nay muốn quay về gần nhà sao? Mặc kệ vì nguyên nhân gì, cô đương nhiên là gật đầu cái rụp, cô chờ hôm nay đã lâu lắm rồi. [shur: ừ? Chờ hiến thân hả chị]

” Đúng rồi, ba mẹ anh đâu?”

” Bọn họ hôm trước ở chỗ anh, nhưng là hôm nay lại đang ở khách sạn, nói là muốn ôn lại tuần trăng mật. Anh nghĩ chắc họ muốn cho chúng ta không gian riêng tư.” Không thể nói rõ vì sao, anh cảm thấy đêm nay là thời cơ tốt nhất, thiên thời địa lợi nhân hoà, không nên để mất.

” Anh nói thế mà không biết xấu hổ à?” Hai bác cũng thật tâm lý, cô lần sau nhất định mua chút quà cho họ.

” Đây là ý tốt của mọi người, chúng ta phải biết quý trọng, đêm nay anh muốn... em, được không?” Anh chăm chăm nhìn con đường phía trước, không dám liếc cô một cái, mấy câu ga găm kiểu này thật không hợp với anh nhưng không nói ra anh sẽ thấy hối tiếc.

” Em đã nói gì nhỉ? Để xem, có phải là như em đã nghĩ... Khẩu vị của anh thực sự rất lớn, mỗi ngày đều phải làm, hơn nữa không chỉ một lần, nhiệt tình như lửa, dưng mãnh như hổ, em muốn anh dừng cũng không được, những lời này đều có thể thành hiện thực sao?” Cô đặt tay lên đùi anh khẽ vuốt, mỉm cười tà ác. [shur: mỐa oi :-j]

Thành thật mà nói, cô làm gì có kinh nghiệm mấy chuyện này, phải là cô lo lắng mới đúng. Nhưng mỗi lần nhìn bộ dạng rụt rè như học trò nhỏ của anh, cô rất muốn trêu chọc anh, không biết đây là loại cảm xúc gì? Nói không chừng cô là một người phụ nữ hư hỏng, chuyên môn nghĩ đến làm những “chuyện xấu” với anh.

” Khụ .. khụ ... anh sẽ cố gắng.” Cô gái này... những điều như vậy mà cũng dám nói. Vậy mà không hiểu sao làm anh thấy hưng phấn, chả lẽ tận xương tủy trong người anh có một phần biến thái tiềm tàng nào đó, là cô đã khai phá sao?

” Em sẽ chống mắt lên nhìn!”

Còn chưa vào cửa chính, hai người đã hôn nhau cuồng nhiệt không rời ngay trên hành lang, rõ ràng không uống rượu mà lại có cảm giác như đang say?

Lâm Thư Hoàng một tay ôm bạn gái, một tay lấy cái chìa khóa mở cửa. Phòng tối hù, anh cũng không vội bật đèn, ép cô vào tường ngấu nghiến đôi môi ngọt ngào của cô, hai tay đã ở trên người cô chạy loạn. Bóng tối khiến mọi vật mờ hồ không rõ ràng, càng kích thích dục vọng trong anh thêm mãnh liệt.

” Anh cảm thấy hình như anh đã yêu em mất rồi...” Anh đã từng muốn nói ra tất cả, chỉ sợ đột ngột quá lại thành dọa cô. Nhưng từ giờ trở đi, anh sẽ không tạo áp lực cho chính mình nữa.

Tạ Giai Hinh thở hổn hển mấy hơi, không có cảm động, chỉ có oán giận ” Em kháng nghị! Làm ơn đem “Cảm thấy” và “hình như” bỏ đi, nói lại một lần nữa.”

” Anh yêu em, Giai Hinh.” So với tưởng tượng của anh thì cô càng đáng yêu hơn, ngoài cô anh ra còn có thể yêu ai?

” Em cũng vậy, em yêu anh, đầu gối ngọc ngàch...”

Lời cuối vừa thốt ra, hai đôi môi lại dính chặt triển miên vào nhau. Xen lẫn những âm thanh yêu đương, anh khẽ thì thầm vào tai cô: “Anh muốn em, được không?”

Cô không trực tiếp trả lời mà hỏi ngược lại: “Anh muốn bị bịt mắt hay là em che ‘chỗ đó’ đi?”

” Đây là chúng ta lần đầu tiên, anh muốn nhìn thấy em, cho nên...”

” Em biết rồi, em đi thay áo ngủ.” Cô đã chuẩn bị mấy bộ áo ngủ được thiết kế đặc biệt chuẩn bị cho ngày hôm nay.

” Cảm ơn em đã làm điều này vì anh.” Đêm đầu tiên là đêm trân quý, cô lại làm ‘chuyện đó’ với anh theo kiểu như vậy, thật sự là ủy khuất.

”Đừng nói như vậy, tất cả bởi vì em yêu anh.”

Anh bật đèn, nhìn rõ gương mặt cô, hỏi lại một lần cuối ” Nếu anh không làm được như lời đã nói, em có thất vọng không?.”

” Mặc kệ như thế nào, em vẫn yêu anh.” Cô cho anh một cái hôn gió, khoe miệng cười xấu xa.” Chờ khi em bảo được rồi thì anh hãy vào nhé.”

” Uh... ” Nhìn cô xoay người đi vào phòng ngủ, anh tựa vào tường hít một hơi thật sâu. Đêm nay sẽ đi đến cửa ải cuối cùng, anh chờ mong vạn phần lại sợ mình vừa lâm trận đã lùi bước, mầu thuẫn quá phải không?

Không bao lâu, một âm thanh mê hoặc khe khẽ truyền đến.”Thư Hoàng, em đang đợi anh.”

” Anh ... anh đến đây.” Không thử xem thì làm sao biết được kết quả? [shu: không thử sao bit :->]

Anh mở cửa phòng, cảm giác như vừa bước vào một thế giới mới.

Tạ Giai Hình buông mái tóc dài, tẩy sạch lớp trang điểm, mặc một chiếc áo ngủ màu trắng, hở vai hở lưng vô cùng khêu gợi, làn váy chỉ tới đùi, rất thuận tiện cho mấy kiểu yêu đương của họ.

” Thích không?” Cô xoay một vòng, muốn xác định lại một lần nữa.

” Thích, rất thích!” Anh nâng mặt cô lên cuồng nhiệt xâm chiếm đôi môi cô. Người này đã từng vì ở bên cạnh anh mà cãi nhau, vì để tiếp cận anh mà đã dùng mọi cách, thế nên đời này anh mà thiếu cô quả thực không xong rồi.

Nhiệt độ cơ thể ngày càng tăng cao, hai người từ từ ngã xuống giường lớn. Chẳng mấy chốc anh đã cởi bỏ hết quần áo rồi dán chặt người vào cô. Mặc dù cách một lớp áo ngủ, dòng điện chạy rần rần trong anh vẫn rạo rức.

Một tay phủ trước ngực cô, một tay thâm nhập vào dưới váy cô, muốn làm cho cô khoái hoạt một hồi. Nếu cuối cùng anh vẫn không được, ít nhất cô vẫn còn nhớ đến một chút tốt đẹp này.

” Thư Hoàng...” Cô hôn môi hôn cổ hôn bả vai, tùy ý để anh đùa, đến khi cô không chịu nổi.

Anh tạm thời ngừng lại, đứng dậy đến gần kéo lấy ra một cái BCS, dù sao cũng phải cẩn thận, bọn họ còn chưa đến lúc mang thai.

” Muốn sao?” Anh hỏi, lại thấy cô mê loạn gât đầu, nhìn không được hôn cô một lần rồi một lần nữa.

” Ngoan nào cô bé, ngồi lên người anh.” Anh sợ chính mình không khống chế được lực đạo, khiến cô đau đớn nên quyết định dùng tư thế nam dưới nữ trên.” Anh nhắm mắt lại, tự em đến.”

” Vâng, nhưng không được nhìn lên nha!” Thời khắc mấu chốt cô vẫn bị mặt đỏ, chậm rãi khóa người ngồi trên người anh, làm cho bản thân một tác một tác từ từ đi xuống. Đau đớn là khó tránh khỏi, nhưng còn trong phạm vi chịu đựng được. Mà việc chính là, anh không có dấu hiệu mềm yếu đi, bọn họ thành công!

” Có thể sao? Anh muốn nhìn thấy em.” Anh quả thực không thể tin được, năm năm hơn, anh nghĩ đến chính mình không bao giờ sẽ trải qua như vậy. Kết quả cô đã cứu vớt thân thể cùng tâm chân tình của anh, nói là kỳ tích cũng không đủ!

Cô cuốn lấy làn váy, che khuất chỗ hai người kết hợp.” Có thể mở mắt ra.”

” Vất vả cho em, cảm ơn em! Cảm ơn!”

Anh trong lòng mừng rỡ không thôi, động tác lại cực kỳ ôn nhu, ôm thắt lưng của cô chậm rãi đong đưa, e sợ cô có một tia không thoải mái.

Từ chỗ không thích ứng rồi đạt đến cảnh đẹp, hai người tìm được nhịp điệu hài hòa. Cô lại bởi vì không quen tư thế này mà bĩu môi “Thư Hoàng, chân em mỏi quá, anh nhắm mắt lại được không?”

” Được, em nói gì anh cũng làm.” Anh ngoan ngoãn làm theo để cho cô cẩn thận điều chỉnh tư thế của hai người biến thành anh đè trên người cô, chỗ tư mật vẫn được che kín, chỉ sợ động tác của anh quá mạnh sẽ tốc làn váy đó.

” Đừng nhìn lên xuống phía dưới, cứ như vậy... Đừng dừng lại a...”

” Bảo bối của anh, cô bé của anh, anh yêu em...” Đã qua rồi cái thời khắc xấu hổ, anh nhìn chăm chăm gương mặt của cô, mắt đắm sương mù đến say mê, càng làm cho anh thêm điên cuồng.

Nam nữ hoan ái, mây mưa thất thường, cho dù so với người khác thì hơi có bất đồng, nhưng hạnh phúc tinh khiết không có chút tạp chất nào.

Sự thật chứng minh, biểu hiện của Lâm Thư Hoàng so với những người đàn ông bình thường khác cũng giống nhau. Ngoại trừ có đôi khi anh phải nhắm mắt lại mà để cho bạn gái hướng dẫn.

Cô tuy là lần đầu tiên, nhưng đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, nên nói cái gì, nên làm cái gì cũng không hăm hồ. Vì hạnh phúc lâu dài của hai người, tuyệt đối không thể làm cho anh bị ám ảnh những điều không tốt.

Khi kích tình rút đi, hai người lại nằm chung một cái gối, anh hơi bất an hỏi: "Giai Hinh, em cảm thấy thế nào?"

"Ngay lúc đầu có điểm đau, nhưng về sau lại thực thoải mái..." Rốt cục đã bỏ được thân xử nữ, nếu không phải bởi vì quá mệt mỏi, cô thật muốn hát to lên để chúc mừng!

"Thật sao? Dễ chịu đến mức nào?"

Cái tên này! Được voi lại đòi tiên. Có cần phải ca ngợi không?" Chính là rất muốn tiếp tục, muốn nhiều một chút, thêm một chút nữa..."

"Em đừng nói nữa, anh lại muốn rồi" Anh không biết nên cao hứng hay lo lắng đây, năng lực biểu đạt của cô thật quá tốt, từ thanh âm đến ngôn ngữ đều đủ để mê hoặc lòng người, tùy tiện liên tiếp khiến cho cảm xúc của anh trào dâng.

"Hừ, về sau anh bảo nói thì em không nói. Anh không cho em nói thì em càng cố tình muốn nói."

Cô phát hiện anh rất thích nghe lời nói mỉa mai, nói vài câu anh sẽ chịu không nổi. Lỗ tai của anh thực miễn cảm, thổi qua một hơi đều đã làm cho anh run lên. Bình thường hay nói, con trai yêu bằng mắt, con gái yêu bằng tai. Kết quả anh lại tương phản, về sau nhất định lợi dụng nó mà ăn đậu hũ của anh.

Anh hoàn toàn không biết cô có chủ ý xấu xa gì, vẫn là lòng tràn đầy cảm động cùng nhu tình, "Cám ơn em, cho anh một trải nghiệm hoàn mỹ như vậy, anh giờ chết cũng còn thấy mừng."

"Ê ê! Chúng ta còn muốn cùng một chỗ thật lâu, làm sao mà anh có thể tùy tiện nói như vậy?"

"Anh xin lỗi, chẳng là anh nhất thời rất cao hứng." Anh luyến tiếc rời đi, thật vất vả mới đi đến như hôm nay, nhưng tương lai của bọn họ hẳn sẽ lâu dài.

"Lần sau chúng ta tắt hết đèn, rèm cửa cũng kéo lại, cứ để tối thui cái gì đều nhìn không rõ, nói không chừng cũng có thể dễ hơn đó!"

Anh nhìn cô thán phục "Giai Hinh, em sao mà thông minh như vậy?"

"Đương nhiên, em là người ngàn năm mới có một, về sau anh phải yêu em nhiều vào, nghe không?"

"Không cần chờ về sau, bắt đầu bây giờ luôn!" Anh xuống giường vào phòng tắm, bung tới một chậu nước và khăn mặt, tỉ mỉ thay cô lau người, nhất là chỗ cô đổ máu, làm cho anh thật sự đau lòng.

"Anh cũng ra rất nhiều mồ hôi, đổi chậu nước khác đi, em giúp anh lau người."

Anh gạt gạt đầu, bế luôn cô vào phòng tắm để bàn tay nhỏ bé của cô giúp anh. Kích tình mãnh liệt cũng tốt, ôn nhu cũng tốt, chỉ cần cùng cô ở một chỗ, anh chính là người hạnh phúc nhất quả đất.

Là cô làm cho sinh mệnh của anh được trọn vẹn. Kiếp này anh thầm nghĩ chỉ muốn ôm người con gái này, ôm tấm chân tình này.

Có tình nhân trong ngực, hai người làm một giấc ngủ thẳng đến bình minh, ngay trong giấc mơ đều tươi cười.

uối sáng, Lâm Thu Hoàng vừa tỉnh liền có cảm giác cột cờ đang đứng lên, muốn hỏi bạn gái có thể lại thêm một lần nữa không thì đã thấy cô nhú mày, mặt nhăn nhó nói: "Thật kì lạ, em nơi đó hơi nóng rất, rất khó chịu..."

"Hả? Để anh xem xem." Bọn họ mới làm một lần, anh đã hết sức nhẹ nhàng, không đến mức tổn thương cô mới đúng.

Tạ Giai Hinh nhìn bạn trai trở lại bộ dạng bác sĩ, ngồi xổm giữa hai chân cô cẩn thận quan sát, về mặt tình nghiêm túc đến dọa cô. "Như em vậy là phản ứng bình thường sao?"

"Lần đầu tiên làm 'chuyện ấy' nếu có đau là chuyện hết sức bình thường. Nhưng mà em sung đỏ như vậy, có lẽ do nguyên nhân khác."

"Nguyên nhân gì? Có phải mãnh lực của anh quá lớn?"

Anh thiếu chút nữa nhịn không được cười to. "Cám ơn em đã tin tưởng anh như vậy, nhưng mà về y học theo anh thấy... hẳn là em dị ứng với BCS."

"Cái gì?" Trải qua vất vả gian khổ, trăm phương ngàn kế thì bọn họ thật không dễ dàng để có lần đầu tiên quan hệ thân mật. Kết quả không ngờ cô lại dị ứng đối với BCS. Đây là cái gì chuyện hài gì đây, ông trời căn bản là khi dễ người ta mà!

"BCS làm từ cao su tự nhiên, có vài người miễn cảm sẽ có phản ứng. Tình huống của em không phải nghiêm trọng, nhưng mà trong vòng một tuần không thể tiếp tục 'chuyện ấy'."

Trời ạ! Cô không còn lời nào để nói, miễn cảm, đau đớn, tạm dừng, sự tình còn có thể trở nên càng xui xẻo vậy sao?

"Phải nhớ không được gãi, cũng không được dùng nước quá nóng để tắm rửa." Anh đứng dậy chuẩn bị mặc quần áo. "Em theo anh đến phòng khám,

anh giúp em bôi thuốc.”

” Em không muốn đi!” Bởi vì loại sự việc này mà đi phòng khám thì tâm tình cô sẽ bị thương tổn!

Lúc này trông cô đáng thương như vậy, anh cũng không muốn cô mệt mỏi.” Vậy em ở nhà nghỉ ngơi, anh đi mua vài thứ rồi sẽ trở lại, sau đó làm bữa sáng cho em ăn, nhé?”

Cô giữ chặt hần ống tay áo, bỗng nhiên không nghĩ ở một mình một người.” Thư Hoàng, chúng ta cùng nhau thật sự khó khăn đến như vậy sao?”

” Em hối hận?” Trừ phi cô nói muốn buông tay, nếu không anh sẽ không bao giờ buông tay.

” Em chán ghét cơ thể mình, một đồng vấn đề thật phiền toái...”

” Đừng nói như vậy, vấn đề của anh so với em càng phiền toái.” Theo phương diện nào đó nói đến, bọn họ cũng coi như xứng đôi vừa lứa.

” Anh có nổi khở, em cũng có nổi khở, chúng ta chắc là đôi uyên ương số khở rồi.”

” Yên tâm, anh sẽ tìm được phương thức tránh thai thích hợp cho em, sẽ không để em phải chịu khở.”

Ngày trước cô luôn an ủi anh, cổ vũ anh. Hiện tại anh hiểu được cô, hiểu cô đang cảm thấy yếu ớt với bản thân mình, anh bây giờ chính là người cần hết mọi sóng gió cho cô.

” Có bạn trai là bác sĩ khoa phụ sản là một ý tuyệt vời, hơn nữa thể chất của em đặc biệt như vậy...” Cô hơi chút khôi phục bình tĩnh, có thể lấy chính mình vui đùa. Mặc kệ như thế nào đều đã có anh bên cạnh.

Cô cần gì phải để tâm vào chuyện vụn vặt?

” Không cần nghĩ nhiều, con người có ai hoàn hảo đâu. Em cũng không ghét bỏ anh, sao anh lại không quý trọng em được chứ?”

” Ừm, trông cậy hết vào anh đó!” Anh như thế, cô còn muốn gì nữa?

” Ở nhà chờ anh, không được chạy trốn.”

” Yên tâm, anh có đuổi em cũng không đi, không đi.” Cô cuối cùng cũng nở nụ cười, đây là điều anh cần, làm cho anh có thêm sức mạnh đối diện với tất cả mọi thứ.

Tạ Giai Hinh nhìn bạn trai xoay người rồi đi, trong lòng ề ảm lại ngọt ngào, không nghĩ tới buổi sáng sau đêm đầu tiên sẽ là loại xoay 1080 làm cho người ta học máu. Cái này gọi là khổ tận cam lai, không qua gian khổ sao biết được mùi vị chiến thắng lại ngọt ngào như thế? Tình yêu bọn họ so với người khác nhất định là vĩ đại, thánh khiết lại xinh đẹp, mới có nhiều khó khăn bất ngờ như vậy!

Chuyện tới nay cô chỉ có thể tiếp tục lạc quan, tin tưởng chính mình cũng như tin tưởng vào bạn trai. Bởi vì cô không muốn trở thành người phụ nữ chỉ có kinh nghiệm một lần. Đời này cô muốn còn có rất nhiều, rất nhiều lần thì mới có thể nhắm mắt xuôi tay!

Lâm Thư Hoàng thân là bác sĩ khoa phụ sản, đương nhiên biết rất nhiều biện pháp tránh thai, nhưng không có một cái thích hợp đối với bạn gái của mình.

Tạ Giai Hinh cho tới bây giờ cũng không chịu khổ sở vất vả như vậy. Lần tiên là uống thuốc tránh thai, cả ngày ăn gì đều cảm thấy ghê cổ buồn nôn. Một tháng sau thay vào là dùng miếng dán tránh thai, kết quả ngoài đau đầu còn đau bụng. Chỗ da tay dán miếng tránh thai cũng trở nên sưng đỏ, không thể không bỏ ra. (ai biết cái miếng kia là cái gì hem? Hem biết thì like nhiều nhiều rùi ta chỉ cho)

Lâm Thư Hoàng tự mình giúp cô đặt dụng cụ tránh thai vào tử cung, ngày hôm sau cô thấy choáng váng đầu óc, ề ảm thất lung, còn ra chút máu khiến hai người sợ tới mức mặt cắt không còn một giọt máu. Nếu muốn tính chu kì an toàn, kinh nguyệt của cô thường không đều. Còn xuất tinh ngoài âm đạo, quý mới biết có xảy ra tai nạn chết người hay không (thì trúng giải độc đắc chứ seo).

Buổi tối cuối tuần, Lâm Thư Hoàng ở nhà làm một chút món ngon, Tạ Giai Hinh cổ vũ ăn rất nhiều, nhưng không khí cũng không khỏi có chút trầm lắng.

” Ăn nhiều một chút.” Hần nhìn ra cô gầy đi nhiều, thể xác và tinh thần cô đều rất mệt mỏi.

” Vâng! Cả người em thấy đau ề ảm.” Cô lười nhác ưỡn lưng, giống con mèo nhỏ ngồi lên đùi anh, đầu tựa vào bả vai anh mà làm nũng.

” Có chỗ nào không thoải mái?” Anh một tay ôm bả vai nàng, một tay nhẹ nhàng giúp cô xoa huyết thái dương.

” Umm... Tiếp tục đi...” Cô uốn éo ở trong lòng anh vài cái, âm thanh thực mềm mại làm cho anh ngứa ngáy khó nhịn.

Gần đây bọn họ đều chỉ có hôn nhẹ hay ôm một cái. Từ sau khi oanh oanh liệt liệt lần đầu tiên, vì việc tránh thai nên không dám vượt qua Lôi Trì. Vốn chỉ nghĩ đến giải quyết vấn đề của anh thì chỉ còn hưởng phúc, ai ngờ vẫn còn cửa ải gian khổ khó khăn như vậy cần xông qua.

Những vất vả của nàng hẳn đều chứng kiến tận mắt, hẳn bất giác tự nhiên đau lòng rồi đột nhiên thờ dài nói:” Không bằng anh thất ồng dẫn tình cũng được.”

Cô vừa nghe liền trừng lớn mắt, chụp vội lên bả vai hắn ” Đừng làm vậy! Em muốn sinh cho anh hai đứa con. Anh không thể chịu tuyệt giống nhanh như vậy nha!”

Hắn cũng biết chính mình không thể làm xằng bậy, nhưng mà hắn thật sự thực vô lực. ” Nghe nói có người đang nghiên cứu thuốc tránh thai cho nam giới. Đáng tiếc còn chưa kiểm nghiệm xong, nếu anh có thể uống thuốc đó thì tốt biết bao nhiêu .”

” Em thấy chúng mình không có số hưởng phúc...” Uyên ương số khổ, khổ đến cực kì khủng khiếp!

Nghĩ đến như vậy, hai người chỉ còn thiếu nước ôm đầu khóc rống. Nhưng tục ngữ nói cũng đúng, thuyền tới đầu cầu ắt sẽ thẳng. Trong đầu anh bỗng nhiên lóe lên một tia sáng, hưng phấn nói:” Giai Hinh, chúng ta không cần tránh thai, trực tiếp ‘sản xuất’ em bé đi!”

” A? Anh nói thật chứ?” Tính theo tuổi, bọn họ cũng nên chuẩn bị sinh con rồi. Nhưng có thể đây chỉ là con xúc động nhất thời?

” Kỳ thật anh vẫn rất muốn cưới em, chỉ là không dám nói ra. Dù sao thời gian chúng ta yêu nhau không dài, anh sợ em còn chưa chuẩn bị tâm lý.”

” Như vậy a...” Quả nhiên là anh chàng có thành ý. Chỉ vì không muốn tránh thai mà kết hôn, cũng chỉ có cô mới gặp được loại chuyện tốt này đi!

” Có lẽ đây là ý trời, thể chất của em không thích hợp tránh thai. Vậy cần gì phải miễn cưỡng? Không bằng chúng ta liền kết hôn, sinh hai đứa con, sau đó ta đi thất ông dẫn tình, em sẽ không phải chịu khổ.”

” Vì sao đối tốt với em như vậy?”

” Bởi vì em đáng được như vậy.” Nghĩ đến cô không hề có kinh nghiệm, thể chất lại miễn cưỡng, nhưng lại vì hắn trả giá như thế. Hắn hy sinh mỗi điểm này thì tính làm gì?

Quả nhiên! Một đáp án hoàn mỹ, cô cho anh một nụ hôn vừa dài vừa nóng bỏng đến cay mũi. Hôn đến khi hai người đều thở không ra hơi, cô mới liếm liếm môi nói:” Em nghĩ, đã đến lúc anh đến gặp ba và anh trai em rồi.”

” Bọn họ rất khó tính sao?” Lâm Thư Hoàng nghĩ rằng sớm hay muộn cũng cần đối mặt, hơn nữa lần này là sau khi bọn họ quyết định kết hôn sinh con.

” Sẽ không đâu, chỉ là thực sự hơi soi mói. Có điều họ coi em như công chúa thì người đàn ông của em chỉ là dân đen hèn mọn.”

Anh sau khi nghe xong thì trầm mặc một lúc lâu ” Ách... Cảm ơn em đã chuẩn bị tâm lý cho anh như vậy”

” Không tin em sao?”

” Anh tin, chúng ta nhất định có thể.” Chỉ cần cô không tức giận, anh sẽ không lùi bước, có điều cũng nghĩ sẵn vài tuyệt chiêu “Trước hết anh cố gắng làm em mang thai, bọn họ sẽ cho phép chúng ta kết hôn.”

” Tính toán quá chuẩn...” Cứ lên tàu trước rồi mua vé bỏ sung sau, hừ hừ, vừa hay nàng cũng có ý này.

” Chúng ta cùng cố gắng!” Anh ôm lấy cô đi vào phòng ngủ để triển khai kế hoạch hoàn mỹ.

Chỉ để đèn ngủ thật mờ, rèm cửa lại khép thật kín, ở trong bóng tối mà sờ soạng, không có lớp áo ngủ ngăn cách, không cần băn khoăn việc có thể mang thai nên đêm nay bọn họ hoàn toàn thoải mái. Mặc dù không nhìn thấy gì, nhưng lại có thể cảm nhận cơ thể của nhau.

Tiếng rên rỉ của cô càng thêm kiều mị, anh càng ngày càng thờ dốc. Một đêm tình cuồng hoan, trước khi ánh bình minh rọi đến thì bọn họ chỉ có yêu yêu yêu và yêu...

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Như Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Trưa cuối tuần, trên bàn ăn Tạ gia bày la liệt các món ngon. Ba người phụ nữ bận rộn đi đi lại lại trong nhà bếp, giống như vương tử sắp đến, chuẩn bị chu toàn cũng không quá.

Hai cha con Tạ Vĩnh Thái và Tạ Thăng Bình mang về mặt bất mãn, ngồi như hai pho tượng trên sofa trong phòng khách. Đến tận ngày hôm qua họ mới được biết Tạ Giai Hinh có bạn trai, hơn nữa có vài lần cô qua đêm ở bên ngoài, đều là cùng anh chàng kia!

Nghe con gái nói, tiểu tử họ Lâm kia có nhà, có xe, có công việc, nhưng lại là nam bác sĩ khoa phụ sản. Vừa nghe đã biết chỉ có sắc lang mới chọn chuyên ngành đó. Ngành y có nhiều chuyên ngành như vậy, tại sao nhất định phải cùng phụ nữ tiếp xúc gần gũi, ngoài việc nhìn ngó lại còn phải... sờ!

Hai đứa trẻ đang nhàn rỗi, đúng lúc có chiếu phim hoạt hình, không ai quản bọn chúng, muốn chuyển kênh nào cũng được.

Tạ Vĩnh Thái thấy con gái đem thức ăn ra, tóm lấy cơ hội hỏi: “Giai Hinh, con cũng thật quá đáng, tại sao đến tận bây giờ mới cho ba biết?”

Tạ Giai Hinh nhún vai nói: “Vốn là con sợ anh ấy sẽ chạy mất, gần đây mới xác định chắc chắn bị con bắt được.”

“Có ý gì?” Tạ Thăng Bình không khỏi lo lắng cho em gái. “Chẳng lẽ hần ta đạt được mục đích rồi muốn cao chạy xa bay?”

Giai Hinh ở trong mắt bọn họ mọi thứ đều hoàn hảo, tuy rằng trên cơ bản cũng không phải mọi thứ đều khéo léo, diện mạo cũng không đến trình độ tuyệt mỹ, nhưng con gái nhà mình nói như thế nào cũng chính là bảo bối, không biết tiểu tử họ Lâm kia rốt cuộc ham cái gì? Có thể họ xem chương trình chính luận hơi nhiều, giờ cảm thấy khắp nơi đều có âm mưu.

Tạ Giai Hinh lắc đầu nói: “Mong hai người đừng tưởng tượng quá nhiều, trước kia bọn con mới gặp gỡ, cần nhiều thời gian tìm hiểu, cần ở cạnh nhau. Bây giờ mọi chuyện có tiến triển tốt, con mời anh ấy về nhà ăn một bữa cơm, đây có phải là một việc bình thường không?”

“Có phải hần không yêu em thật lòng?”

“Anh ấy muốn kết hôn với em, hai người nói đi?”

Hai chữ kết hôn quả thật hữu hiệu, hai cha con Tạ Vĩnh Thái đôi chút lâm vào trầm tư, gần như không còn đường phản bác.

Tạ Giai Hinh quay lại phòng bếp, Tạ Thăng Bình nói với lão ba: “Tiểu tử kia giống như rất hoàn mỹ, một chút tật xấu cũng không có.”

“Ba vẫn không thể tin, nhất định có vấn đề, nói không chừng anh bị đồng tính luyến ái, giống bộ phim ‘Dạ yến’!” Lúc trước Tạ Vĩnh Thái xem bộ phim đó đã bị ám ảnh. Làm cha mẹ sợ nhất chính là cuối cùng biết được chân tướng sự việc, nhất là vấn đề liên quan đến phụ nữ.

“Có đạo lý?” Tạ Thăng Bình lộ ra ánh mắt khâm phục, đúng là gừng càng già càng cay.” Khó trách tiểu tử kia phải làm bác sĩ khoa phụ sản, bởi vì hần căn bản không cảm giác, cũng sẽ không có phản ứng.”

Tạ Vĩnh Thái trong lòng đã hiểu, nói khẽ với con trai: “Chờ chút nữa chúng ta cứ im lặng xem diễn biến, tóm được cơ hội liền phản công đánh lại.”

“Dạ!” Hai cha con không biết bọn họ sắp phải đối mặt với loại tình huống nào, chỉ cảm thấy giống như trên chương trình chính luận, khiến người ta căng thẳng toát mồ hôi hột.

Mười một giờ năm mươi phút trưa, Lâm Thu Hoàng đứng trước cửa nhà bạn gái, mang theo hai túi quà lớn. Kỳ thật anh không biết phải mua cái gì, đều là bạn gái dẫn anh đi siêu thị sắm đồ.

“Cháu chào chú dì, chào anh chị, chào tiểu Thanh, tiểu Hoa. Cháu là Lâm Thu Hoàng, hôm nay đến quấy rầy mọi người một chút.” Anh chào tất cả mọi người một lượt, chỉ còn thiếu bảo bối của anh, nhìn cô cười ngọt ngào với anh, lòng anh thấy tự tin thêm một bậc.

“Mau vào đi!” Hồ Tuệ Lăng về mặt tươi cười, đón con rể vào cửa. “Người đến là tốt rồi, sao phải khách khí như vậy?”

“Cháu chào chú!” Hai đứa trẻ đồng thanh.

“Tiểu Hoa ngoan, tiểu Thanh ngoan.” Lâm Thu Hoàng tâm tình tốt, lập tức mang quà ra phân phát.

“Cảm ơn chú!”

“Chú thật đẹp trai!”

Tạ Vĩnh Thái cùng Tạ Thăng Bình trừng mắt nhìn hai kẻ tiểu phản đồ. Hiện tại thì tốt rồi, cả nhà chỉ có hai người bọn họ là đảng đối lập, sao có thể chống lại giặc ngoại xâm?

“Có thể ăn cơm rồi, mau tới ngồi đi!” Lạc Thu Quân xoa đầu hai đứa nhỏ, hôm nay mẹ con nàng cũng được thơm lây a.

“Đi thôi.” Tạ Giai Hinh nắm tay bạn trai, sắp chỗ cho anh ngồi bên cạnh cô. Hôm nay cho dù có phải đánh một trận âm ỉ hay cùng nhau thương lượng hòa bình, cô đều đã là người của anh.

Ăn cơm cùng đại hoàng đế, Tạ Vĩnh Thái và Tạ Thăng Bình tuy rằng trong lòng bất mãn, nhưng cũng không vội phản đối, mọi người bình yên ngồi vào bàn ăn, đang thưởng thức mỹ thực.

Hồ Tuệ Lăng cùng Lạc Thu Quân vội vàng cho hai tiểu tử tông ăn, nhưng cũng không quên tiếp đón khách quý. Hôm nay ai là nhân vật chính rất rõ ràng, chỉ sợ có người cố tình gây chuyện xấu, hai người nhất định sẽ không để xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Tạ Giai Hinh chủ động dẫn dắt đề tài, khen bạn trai nói: “Thu Hoàng ra quyền sách kia giống như kinh thánh vậy, khách hàng ngoài việc mua cho mình

một quyển còn mua về làm quà nữa.”

”Thật lợi hại a!”

”Thật sự rất giỏi!”

Chỉ có hai người lên tiếng đáp lại.

Tạ Vĩnh Thái và Tạ Thăng Bình tiếp tục không buồn lên tiếng, tỏ thái độ phản đối ra mặt, mặc kệ hai bà sư từ ở bên hét lườm lại nguýt, họ không đặt câu hỏi, không trả lời, không thỏa hiệp, kiên trì chính sách ba không.

Tạ Giai Hinh không ngừng thay bạn trai gấp đồ ăn, luôn tươi cười với anh, có cô ở đây, dù trời có sập cũng không phải lo.

Coi như bình yên qua bữa cơm trưa, cũng nên nói đến vấn đề chính. Tiểu Hoa với tiểu Thanh bị đuổi về phòng, hai tiểu quý biu môi không chịu nghe, Lạc Thu Quân đặc cách cho chúng chơi điện tử, bọn chúng vui vẻ bỏ về phòng mình.

Mọi người đến phòng khách ngồi, không có hai đứa trẻ con ở đây, muốn nói gì thì nói.

Lâm Thư Hoàng quyết định trực tiếp phá đề.” Chú, dì, cháu và Giai Hinh quen biết nhau cũng chỉ mới nửa năm, nhưng chúng cháu tâm đầu ý hợp, cũng đã nghĩ đến việc kết hôn, hy vọng mọi người có thể chúc phúc cho chúng cháu.”

”Kết hôn?” Hồ Tuệ Lăng cao hứng cơ hồ muốn nhảy dựng lên. “Trước tiên phải chọn ngày tốt, cũng cần nhanh chóng tìm một khách sạn tốt, nếu không không biết phải đợi bao lâu.”

”Đúng vậy, tháng này có ngày tốt a.” Lạc Thu Quân cũng nghĩ giống mẹ chồng, cưới vợ phải cưới liền tay, tránh đêm dài lắm mộng

Tạ Vĩnh Thái thân là trụ cột gia đình, lúc này rốt cục mở miệng. “Bác sĩ Lâm...”

”Gọi Thư Hoàng là được rồi, đều là người một nhà.” Hồ Tuệ Lăng néo thắt lưng chồng một cái, ám chỉ cơm có thể ăn bấy, nói không thể nói lung tung.

Tạ Vĩnh Thái âm thầm kêu đau, sửa lời nói: ”Lâm Thư Hoàng, chú muốn hỏi cháu tại sao lại làm bác sĩ khoa phụ sản?”

”Lúc cháu thi đại học cũng không biết chọn khoa gì, chỉ biết mình muốn làm bác sĩ. Lúc ấy bà nội cháu qua đời vì bệnh ung thư cổ tử cung, vì vậy cháu liền quyết định học khoa đó.”

Tạ Giai Hinh sớm biết sẽ có chuyện này, không khỏi đau lòng thay bạn trai. Vì muốn cưới cô mà anh lại phải nhắc tới chuyện thương tâm

Đáp án này làm cho người ta không tìm thấy điểm phản công. Tạ Vĩnh Thái đành phải tự hạ tiêu chuẩn, lại hỏi cấp thấp một chút. “Cháu xem quá nhiều phụ nữ như vậy, lúc làm việc có phản ứng không?”

”Cháu có thể cam đoan với mọi người, một chút phản ứng cũng không có.” Lâm Thư Hoàng trả lời quyết đoán, không hề do dự.

Tạ Giai Hinh nghe đến đó lòng càng chua xót, nếu mọi người biết chân tướng trong lời nói... Ai, hy vọng sẽ không đi xa đến mức đó.

Tạ Thăng Bình tuyền đúng lúc này ra chiêu “Có hay không phản ứng chỉ có mình cậu biết, mặc kệ như thế nào, cậu bình thường tiếp xúc nếu không phải nữ bệnh nhân thì là nữ y tá, muốn làm điều xằng bậy cũng có rất nhiều cơ hội.”

”Nếu đã muốn làm xằng bậy thì cho dù ngành gì cũng có thể, căn bản là anh có thành kiến!” Lạc Thu Quân dùng sức trừng mắt lườm chồng một cái.

”Gần mực thì đen, nếu làm việc trong môi trường đều là phụ nữ, tỉ lệ đàn ông ngoại tình sẽ cao hơn”

”Mọi người không cần quá đáng như thế...” Tạ Giai Hinh vốn đang muốn thay bạn trai nói chuyện thì Lâm Thư Hoàng bỗng nhiên buột ra.

”Không nói dối mọi người, thật ra cháu có bệnh nghề nghiệp, tại cháu xem nhiều quá, ngược lại muốn có phản ứng cũng khó khăn.”

”A?” Ngoài Tạ Giai Hinh đã biết rõ chân tướng sự việc, những người còn lại đều kêu lên một tiếng.

”Thế là có ý gì?” Tạ Thăng Bình không dám tin hỏi.

”Chính là em không thể điều khiển được mình.”

”Cậu... cậu có nói cho Giai Hinh biết không?” Tạ Thăng Bình thật sự ngây dại, đàn ông quan trọng nhất là thể diện, đề ý nhất là năng lực XX, tiểu tử này tự nhiên lại coi những thứ đó không đáng lo, nếu không phải rất dũng cảm thì chính là rất ngu dốt.

”Đương nhiên là có, khi chúng em quyết định yêu nhau, cô ấy cũng biết bệnh của em. Nhưng cố ấy nguyện ý giúp em chữa trị, cùng nhau đối mặt, cùng nhau cố gắng.”

”Thư Hoàng...” Tạ Giai Hinh nắm chặt tay bạn trai, hốc mắt đỏ hồng đã ngăn ngăn nước, anh ngay cả chuyện riêng tư như vậy đều nói ra, chỉ vì muốn

cam đoan với người nhà cô, đàn ông từ lúc khai thiên lập địa đến giờ, toàn thế giới chỉ có một người là anh!

Lâm Thụ Hoảng vẫn bộ dạng nghiêm trang, giống như chỉ là đang nói về tình trạng một bệnh nhân nào đó ” Mọi người không cần lo lắng, cuối cùng thì chúng cháu cũng thành công, Giai Hinh là cứu tinh của cháu. Cháu chỉ có phản ứng với mình cô ấy, cho nên mọi người cứ yên tâm. Cháu không chỉ sẽ không hoa tâm, mà còn có thể chung thủy và tận tâm với cô ấy”

Tạ Vĩnh Thái ho khan hai tiếng, hỏi nữ nhi:” Đó đều là sự thật sao?”

“Vâng.” Tạ Giai Hinh dùng sức gật đầu.” Thụ Hoảng chỉ có thể là của con. Con cũng vậy, con chỉ muốn đi cùng anh cả quãng đời còn lại.”

” Vì sao?”

” Hết thấy đều là vì tình yêu chân thành a!” Đây không phải điều đơn giản nhất làm sáng tỏ một sự kiện sao?

Ngoài đôi nam nữ nhân vật chính, những người khác đều chỉ có trợn mắt há hốc mồm. Lời nói đơn giản vậy, lại làm cho người ta nhất thời khó có thể đón nhận.

” Hiện tại mọi người đã hài lòng rồi chứ? Xin lỗi không cần tiếp tục nữa, chúng con muốn đi rửa bát!” Tạ Giai Hinh chịu không nổi không khí nặng nề, kéo bạn trai về phía phòng bếp, mặc kệ người khác muốn nói gì, cả đời này nàng cũng sẽ không buông tay anh ra.

Mở vòi nước ra, Tạ Giai Hinh nước mắt cũng tuôn rơi, nói trong tiếng nước: “Em vẫn giúp anh giữ kín bí mật, tại sao anh lại nói ra chứ?”

Lâm Thụ Hoảng hai tay đã bị ướt vì đang cầm bọt biển rửa chén đĩa, đành phải cúi đầu hôn đi những giọt nước mắt của cô “Anh không sao. Chỉ hy vọng bọn họ có thể yên tâm, tin rằng anh chỉ yêu một mình em”

” Vì bảo vệ tình cảm của chúng mình, anh phải nỗ lực nhiều như vậy... Em xin lỗi...” Ba và anh cứ chờ xem, cô sẽ chiến tranh lạnh với bọn họ. Một tháng cũng không thèm nói chuyện, trừ phi chính bọn họ nhận sai rồi về sau liệu liệu mà đối tốt với bạn trai cô.

” Chỉ cần em yêu anh là đủ rồi, anh không cần để ý người khác nhìn anh như thế nào.”

” Vâng, mặc kệ mọi người nói gì, em đều sẽ đứng về phía anh. Cùng lắm thì chúng ta bỏ trốn!”

” Chúng ta đều lớn như vậy, bỏ trốn có phải là cách cũ quá hay không?” Anh cười khế, cô cứ bất chợt nảy ra hệt ý này đến ý kia.

” Ai nói thế? Bỏ trốn không phân biệt biên giới, dân tộc, lứa tuổi, chỉ cần có tâm, mỗi người đều có thể bỏ trốn!”

” Được, anh sẽ nghe em” Anh hôn lên trán cô, ngửi khí súng nịnh.” Trước kia suy nghĩ của anh rất bị quan. Bởi vì anh hiểu vấn đề của mình nên rốt cuộc cảm thấy anh không đáng được hạnh phúc, cô đơn tịch mịch mới thích hợp với anh. Nhưng hiện tại đã khác, có em ở bên người, cho dù người khác biết nhược điểm của anh thì anh cũng không cho rằng đó là yếu điểm. Em là thiên sứ của anh, cho anh niềm tin và sức mạnh.”

” Thụ Hoảng, anh đang cố ý làm cho em khóc phải không...” Cảm động đã không đủ để hình dung cảm nhận của cô, chỉ có khóc lóc mới có thể giúp cô hóa giải u uất trong lòng.

” Đều tại anh không tốt, đừng khóc, ngoan.” Anh tiếp tục hôn nước mắt cô, đáng tiếc rõ ràng không có hiệu quả. Cô ôm chặt anh càng khóc càng dữ dội.

Lâm Thụ Hoảng lần đầu tiên rửa bát lâu như vậy. Nước mắt bạn gái còn chảy nhiều hơn so với vòi nước. Cuối cùng anh lau khô hai tay, nhưng ngực lại ướt sũng, có lẽ cô ấy thật sự là con cháu long vương (làm từ nước), thật đáng yêu làm cho anh không thể không yêu.

Cha con Tạ Vĩnh Thái và Tạ Thăng Bình trốn ở góc, nhìn lên, nghe lên thấy không có gì bất thường, vì thế hai người chuyển tới thư phòng bàn bạc.

” Ba, ba xem có âm mưu gì không?”

” Đương nhiên là có, hần muốn trộm mất trái tim Giai Hinh nhà ta”

” Trộm như thế nào?”

” Còn có khả năng làm đau lòng.”

” Không trộm như đã nói chứ?”

” Sẽ càng thương tâm hơn.”

” Cho nên kết luận là?” Trộm hay không trộm thì đều thực là thảm.

” Con gái lớn như bom nổ chậm giữ lại không ổn, đành phải chuẩn bị đồ cưới cho nó. Còn những thứ như tiết kiệm, bảo hiểm mua cho nó từ bé đều lấy ra xem lại.”

”Ba thật sang suốt!” Quả nhiên, tất cả cũng đều vì yêu a!

Sau ngày gặp gia đình bạn gái, Lâm Thư Hoàng nghĩ rằng bọn họ muốn kết hôn được thì còn phải đi một đoạn đường rất dài.

Cứ lo âu nhưng trong lòng vẫn kiên định. Bởi hai người bọn họ yêu nhau, chỉ cần như vậy là đủ rồi. Còn những thứ khác đều như chuyện qua đường, ngẫu nhiên thời tiết không tốt lắm mà thôi.

Qua vài ngày, khi anh lái xe đi đón bạn gái lúc tan tầm thì lại nghe một chuyện bất ngờ.

”Thư Hoàng, ba em bảo trà hôm trước anh biểu rất thơm, lần sau đến phải nhớ mua loại đó!” Tạ Giai Hình vừa lên xe liền cười hi hi nói.

Ý này không phải là...” Ba em sao lại đột nhiên thay đổi vậy?”

”Hắn là đã hiểu ra, con gái mình cũng không phải là vạ kẻ mê, khó có được người muốn kết hôn, còn mau không nắm chặt một chút?”

”Đừng nói như vậy, em chính là bảo bối, may là anh phát hiện ra trước...”

”Miệng ngọt như vậy, hôm nay muốn ăn kiểu số mấy?” Cô đưa tay vuốt ve gương mặt đẹp trai. Bạn trai của mình dù nhìn thế nào cũng rất đẹp trai nha.

Anh lại thật sự nghĩ ngợi rồi thận trọng đưa ra quyết định “Kiểu số hai đi”

Từ sau khi oanh oanh liệt liệt lần đầu tiên, bọn họ nghiên cứu ra ba loại hình thức thân thiết. Thứ nhất là tắt hết đèn sờ soạng, thứ hai là bịt kín mắt anh, thứ ba là để cô mặc quần áo nhẹ nhàng hồng che đi những nơi trọng điểm.

Sau đó bọn họ không hề phải tránh thai nên chuyện trên giường tiến hành càng thuận lợi. Anh đối với điều này thực cảm ơn mà cũng thực hài lòng. Có khi cũng không khỏi tự trách, bởi vì tình trạng đặc thù của anh nên không thể cho cô quá trình tự nhiên mà thoải mái, ngoài việc phải đối với cô thật tốt thì gần như không còn biện pháp nào để báo đáp nữa.

Trở lại nhà anh, hai người ăn bữa tối đơn giản, lại cùng nhau rửa sạch bát đĩa rồi ở ngay phòng ăn bắt đầu thân thiết.

Sau một hồi mon mon kích thích, anh bế cô đi vào phòng ngủ, lúc này mới nhớ ra mọi điều:”Tôi nay không về có sao không?”

”Yên tâm, mẹ em còn bảo em đến sống chung với anh!”

”Bao giờ em đến? Anh giúp em chuyển nhà.” Anh vừa nghe liền biết thuận buồm xuôi gió, âm thầm cảm ơn mẹ vợ tương lai.

”Uhm... Chờ đến khi em có thai đi.”

”Là anh chưa đủ cố gắng, anh nhất định sẽ cố gắng hơn” Anh nhẹ nhàng đặt cô lên giường rồi nhắm mắt lại để cô bố trí.

Trước hết cô tháo kính mắt của anh, dùng một cái khăn lụa bịt kín mắt. Khăn lụa rất mềm nhưng vẫn đủ dày, ngoài ánh sáng mờ ảo thì cái gì cũng không nhìn thấy. Tuy nói tắt đèn anh không nhìn được, nhưng phương pháp này đối với cô có vẻ tiện hơn vì có thể chỉ dẫn tư thế của hai người, cũng có thể nhìn thấy điệu bộ của anh biến đổi từng giây. Cô nói điều này rất quan trọng với cô, câu nói kia làm cho anh ghi nhớ trong lòng.

”Nào, anh nói xem đây là mấy ngón tay?”

Anh không nhìn cũng không đoán, há mồm khẽ cắn ngón tay cô, trêu chọc cho cô cười ha ha.

Cô vừa ra tay liền đẩy ngã anh rồi lột bỏ từng món quần áo trên người anh.

”Bảo bối, em càng ngày càng tệ...” Chỉ cần mỗi lần bịt mắt anh, cô liền nổi hứng thích trêu chọc anh, tranh thủ lúc anh không nhìn được mà đem hết khả năng có thể khiêu khích cảm xúc của anh.

”Em đối với anh sẽ càng ngày càng hư hỏng!” Nàng càng đùa càng đắc ý, dùng cả hai tay khiến anh nhịp tim và hô hấp đều rối loạn.

Đùa đến chán, cuối cùng hai người đều nhìn không được dục vọng dày vò, cô liền ngồi trên đùi anh. Đối với tư thế này đã quá quen thuộc, từ chậm đến nhanh mà triển khai nhịp điệu, hơi thở gấp gấp lọt vào lỗ tai anh nghe hết sức gọi cảm.

Đang lúc đến cao trào, anh bỗng nhiên đẩy khăn lụa ra nhìn chăm chú vào hình ảnh trước mắt. Quả nhiên rất đẹp, đẹp hơn nhiều so với anh tưởng tượng.

Cô hoảng sợ, lập tức dừng lại” Anh làm sao vậy?”

Dù cảnh đẹp ở phía trước, anh vẫn bị xui xuống, thờ dài nói:” Xin lỗi...”

”Sao anh làm như vậy?” Lần đầu tiên anh khác thường như vậy, nhất định có vấn đề rất lớn.

”Anh chỉ bỗng nhiên muốn thử nhìn xem, có lẽ anh muốn đột phá khúc mắc, có thể giống như những người đàn ông bình thường khác...” Kết quả vẫn là người si nói mộng, đang thời điểm sung sướng nhất thì bị anh miễn cưỡng kết thúc.

”Không có bình thường hay không bình thường, chỉ có yêu hay không yêu. Em yêu anh, chẳng lẽ anh còn không hiểu sao?” Cô nằm dài trên người anh, vùi đầu vào ngực anh, không thích âm thanh cam chịu của anh.

”Những người khác không cần phải làm như vậy, anh muốn điều tốt nhất cho em. Anh không muốn cả đời này em phải chịu thiệt...”

”Em không chịu thiệt gì hết, em đã nói rất nhiều lần rồi! Chúng ta cũng không phải người khác, chính là anh với em thôi.” Thật muốn tranh luận lại nữa sao, cơ thể cô cũng không khỏe mạnh. Hai người cho dù đều có bệnh thì có làm sao? Yêu một người chính là yêu tất cả.

Anh đưa tay khẽ vuốt mái tóc của nàng, ngữ khí cảm khái.” Giai Hinh, sao em lại dung túng cho anh như vậy?”

”Nói thật, anh phải có mấy khuyết điểm nhỏ thì em mới có cảm giác an toàn. Điều kiện của anh tốt như vậy, nếu một khuyết điểm cũng không có thì em sợ sẽ bị người khác cướp mất!”

”Cho nên thế này cũng coi là một chuyện tốt?” Suy nghĩ của cô lại làm anh kinh hi, thì ra không hoàn mỹ cũng là ưu điểm.

”Vâng, vì chuyện này mà Thạch tiểu thư bỏ rơi anh, thật ra em lại cảm thấy may mắn, vì như thế anh mới trở thành người yêu của em được.” Nếu anh vẫn luôn thật sự bình thường, vậy những người phụ nữ như hồ rình mồi đã sớm đem anh nuốt chửng, cô muốn nhặt cái mẩu đuôi để ăn cũng không tới lượt.

”Phải thế không? Vậy anh phải là rất yên tâm, em không chỉ có một khuyết điểm nhỏ, anh không cần sợ người khác sẽ cướp em đi mất.”

”Đồ xấu xa!” Còn có thể suy một thành ba nữa, thật vô cùng thích hợp.

Suy nghĩ nghịch hướng của cô lại là gọi cho anh chút hứng thú, mở miệng nói một câu: ”Nếu đây là chủ ý của ông trời thì không bằng chúng ta cứ hưởng thụ cho tốt đi.”

”Anh có ý gì?”

”Anh đang nghĩ xem, mua cho em thật nhiều quần áo, không kể áo ngủ thì còn có đồng phục học sinh, y tá, tiếp viên hàng không, mỗi nghề đều sắm một bộ.”

”Lâm Thư Hoàng!” Gã chậm chân này quả nhiên đặc biệt mạnh mẽ, khẩu vị lớn như vậy, như thế nào cô chịu nổi? Nhưng nói đi thì phải nói lại, nếu cần sắm vài nhân vật khác thì cô cũng có thể yêu cầu anh làm cảnh sát, giáo sư, nhân viên cứu hỏa, nghĩ đến là một chút cũng không mệt nha!

Tám giờ tối, Tạ Giai Hinh đi ra khỏi nhà khoảng 10 phút, bước vào một quán cà phê ở gần nhà cô. Nhìn thấy một người con trai mặc áo hoa ngồi ở bàn trong góc. Rõ ràng nó luôn khiến người ta chú ý, ăn mặc khiêm tốn cũng là vô dụng.

”Sao đột nhiên lại gọi chị ra đây?” Cô ngồi đối diện Trí Uyên, cầm điện thoại di động cựa quậy trên bàn lên xem mà nghĩ thầm, tiểu tử này luôn dùng hàng mới nhất, không phải là công tử nhà giàu chứ?

Đôi mắt hoa đào của Trương Trí Uyên nhìn cô chăm chăm, tinh tế nghiên cứu biến hóa trên mặt, ”Đã lâu không tìm chị, bình thường ở công ty cũng không nhiều thời gian tán gẫu nên em nhớ chị thôi.”

”Đừng có nịnh nữa! Gần đây bận rộn chuyện yêu đương nên không có thời gian dành cho đệ đệ tốt của chị.” Nàng vốn định vỗ tay hân hoan, nhưng nghĩ lại rồi vẫn từ bỏ. Dùng miệng nói chuyện cũng được, làm gì phải động tay động chân?

Phục vụ tới, cô chọn nước trái cây. Muộn thế này mà uống cà phê sẽ không ngủ được.

Trương Trí Uyên uống một ngụm cà phê nâu sẫm nhìn mặt cô: ”Gần đây có phải hàng đêm đều đánh chén no nê? Xem làn da chị đẹp lên trông thấy.”

”Mình cậu một đồng hậu cung nỉ lệ, chị chỉ có một người. Muốn nói làn da nhờ tình yêu tưới tẩm thì phải của cậu mới là đẹp!” Cô và bạn trai yêu đương, mọi chuyện đều định kỳ nói cho Trí Uyên biết. Ngoại trừ bí mật nhỏ kia thì tình tiết cơ bản không khác là mấy.

”Nếu thật sự là yêu thì một là đủ rồi.” Trí Uyên hai tay tì gò má giống cô gái đang mộng mơ.

”Cậu cũng biết vậy sao còn không mau tìm cho mình một người? Tìm được thì giới thiệu cho chị làm quen.” Không biết cô đã nói với thằng nhóc này bao nhiêu lần, nó luôn trả lời là tính cách trời sinh không có chí tiến thủ, đến lúc nó già đi thì biết làm thế nào?

”Nhưng tình yêu đích thực của em còn chưa sinh ra, nếu không thì sao em tìm khắp nơi cũng không thấy?”

”Cần phải kiên nhẫn chờ đợi, cẩn thận tìm kiếm. Cảm giác rất quan trọng, thà rằng cứ giữ tự do, chờ một lần thật tình ôm...” Cô vừa mới nói ra thì hân hạnh tức hòa theo, gần từng tiếng còn mắt mở to cười cười.

”Hai chúng ta thật đúng là tâm đầu ý hợp.”

”Phải nói ngư ngu tầm ngư, mã tầm mã mới đúng.”

”Chị, em mệt quá.” Trí Uyên nắm tay cô, muốn áp vào mặt mình. Cho dù tay cô rất nhỏ nhưng có thể trấn an nỗi mỗi một nhiều năm của mình.

Cô muốn rút tay về, nhưng Trí Uyên nắm rất nhanh.” Đừng như vậy, Thư Hoàng nhìn thấy sẽ tức giận.”

”Người ta không ở đây thì sợ gì?”

”Khó nói a! Trong phim không phải như vậy sao. Chỉ cần nữ chính làm chuyện gì đó mờ ám thì bất ngờ sẽ bị nam chính bắt gặp. Cho nên vẫn là cẩn thận tốt hơn” Lần trước Trí Uyên đưa cô về nhà, chỉ là hôn trán cô một cái, tự nhiên bị “Chủ tử” Thư Hoàng nhìn thấy. Từ đó có thể thấy được người làm thì có ông trời đang nhìn, trăm ngàn lần không thể đánh đổ với ông trời.

”Chị, trọng sắc khinh bạn!” Trí Uyên nhếch mép, càng bám chặt lấy tay cô không thả.

”Chúng ta là chị em, chủ yếu là trao đổi tình cảm. Chuyện tiếp xúc thân thể không quan hệ, không cần phải sờ tới sờ lui.”

”Chị muốn làm em tức chết sao?”

”Ai da, đừng tức giận, đừng tức giận mà!” Cô tươi cười lấy lòng, thuận tay sờ sờ khuôn mặt còn non nớt hơn cả đậu hũ của nó. ”Chị không muốn đắc tội với cả hai người, tha cho chị đi, em trai yêu quý.”

”Vậy em cho chị một cơ hội đền bù. Đạo này gia đình em nhất quyết ép em đi xem mặt. Chị lại đóng kịch giúp em.”

”Lại đóng kịch? Không bằng trực tiếp nói chuyện với bọn họ đi!” Chuyện nghiêm trọng vậy làm sao giấu diếm cả đời? Bản tính trời sinh rất khó thay đổi.

Trí Uyên cười lạnh một tiếng tự giễu.” Nói cho bọn họ biết? Sau đó bị đuổi ra khỏi nhà, từ nay về sau lưu lạc chân trời góc bể?”

”Có nghiêm trọng như vậy không?” Cô không muốn nhìn Trí Uyên biến thành kẻ lưu lạc, dung mạo đẹp đẽ như thế sao có thể lãng phí. Tốt xấu gì cũng có thể làm nghệ nhân đầu đường.

”Nói không chừng còn nghiêm trọng hơn, ba em còn có thể đánh chết em nữa.”

Nếu là trước kia thì cô đã sớm gật đầu đáp ứng ngay rồi. Dù sao chỉ là diễn trò, Trí Uyên lại tuyệt đối không có ý gì với cô, giúp người lúc khó thì không tính làm gì. Từ khi hai người quen biết tới nay, Trí Uyên không biết giúp cô bao nhiêu lần, hơn nữa còn tư vấn mấy chuyện yêu đương, nhưng mà... ”Chị bây giờ không phải còn độc thân, chị và Thư Hoàng đã tính tới chuyện kết hôn, làm việc cũng phải quan tâm đến cảm xúc của anh ấy.”

”Vì thế sao?” Trương Trí Uyên lười biếng hỏi lại, trong mắt lại hiện lên một chút phẫn hận.

”Cậu gặp Thư Hoàng, mọi người trở thành bạn bè, chỉ cần anh ấy đồng ý, chị cũng đồng ý.”

”Được, em cũng muốn gặp anh ấy.”

”Trước tiên chúng ta nói rõ đã, nhất quyết cậu không được yêu anh ấy.” Không phải cô không tin bạn trai, nhưng thật sự là Trí Uyên đây rất đào hoa, nên cô đề phòng một chút thì tốt hơn.

”Nói không chừng anh ấy lại thích em, đến lúc đó chị cũng không nên trách em. Chị cũng biết bản tính trời sinh khó thay đổi a.”

”Cút đi!” Vẫn là bộ dáng cũ, thẳng thót tự kỷ thói tha. Không biết nó và Thư Hoàng gặp mặt sẽ như thế nào? Một người đứng đắn chừng chạc, một kẻ phong lưu cơ trí, lẽ nào sự khác nhau như vậy khiến hai người hút nhau?

Sau khi về nhà, Tạ Giai Hinh gọi điện thoại ngay cho bạn trai, thần bí hề hề nói:”Thư Hoàng, em muốn giúp anh lên kế hoạch phòng ngự.”

”Có chuyện gì mà anh nên đề phòng vậy?” Trong lòng Lâm Thư Hoàng hiện lên dự cảm bất an. Hy vọng không phải ba cô hoặc anh cô có ý kiến gì, gần đây anh mới tính lại đi gặp thêm lần nữa.

”Còn nhớ Trí Uyên không?”

”Uhm, có chút ấn tượng.” Sao lại không nhớ rõ? Khiến anh phải chịu ủy khuất nhận làm nhỏ.

”Lần trước em làm lá chắn cho nó, làm cho người yêu nó chịu từ bỏ. Nhưng bây giờ nó lại gặp rắc rối nên muốn nhờ em đóng giả bạn gái gặp mặt gia đình nó, giúp nó thoát khỏi cảnh luôn bị ép đi xem mặt.”

”Trí Uyên với em thật sự không có ý nghĩa gì?” Dù thế nào cũng thấy không ổn, khả năng diễn của Giai Hinh cũng không phải đặc biệt xuất sắc, vì sao nhất định phải tìm cô?

”Lúc trước khi em theo đuổi anh, đều là Trí Uyên chỉ đường mách nước. Duyên mới tình cũ của mấy gã đẹp trai như nó thì nhiều như mây, cho nên anh không cần lo lắng. Nó đối với em chỉ như là bạn bè. Nếu có kiếp sau thì mới có thể là người yêu.”

Lâm Thư Hoàng tin tưởng lời của bạn gái, có điều đối phương chưa chắc đã nghĩ như vậy.” Em trả lời thế nào?”

” Em nói trước hết để hai người người gặp mặt, nếu anh đồng ý thì em mới đồng ý.”

” Em nghĩ thực chu đáo.” Lâm Thư Hoàng trong lòng ấm áp, bọn họ quả nhiên là cùng nhau chia sẻ gánh nặng, có chuyện gì đều cùng nhau đối mặt.

” Đương nhiên, mai sau anh sẽ là chồng của em. Chuyện lớn như vậy nhất định phải cùng anh bàn bạc.” Bọn họ tình duyên trắc trở, đã từng trải qua bao nhiêu rào cản. Cô chỉ hi vọng mọi chuyện sau này đều suôn sẻ.

” Uhm, anh với em cùng đi gặp, nhưng nếu anh nói mà em không thích thì cũng đừng tức giận.”

” Anh không cần coi Trí Uyên là tình địch. Thật ra nó rất hài hước, lại thông minh, mọi người chỉ là bạn bè thôi!”

” Anh sẽ cố gắng.” Lâm Thư Hoàng không muốn nói nhiều về một người đàn ông nào khác.” Đúng rồi, chúng ta khi nào thì kết hôn? Máy hôm nay anh đang chọn ngày tốt, vừa muốn cười ngay cuối tuần này lại vừa muốn chọn ngày tốt, hazz thật đúng là khó chọn.”

” Em thì thế nào cũng được. Dù sao gia đình em cũng không phản đối, chỉ cần anh muốn lấy em là được.”

” Nếu có thể, anh nghĩ ngày mai chúng ta đi đăng kí kết hôn. Nhưng mà hai bên gia đình vẫn chưa đồng ý.” Anh là con trưởng trong nhà, cô lại là cục cưng bảo bối, hai bên gia đình nhất định không để cho họ kết hôn đơn giản.

” Chuyện này không nên hỏi em, anh cũng biết em rất lười biếng lại ngu ngơ, anh sắp xếp đi.” Đối với công việc thì cô coi như còn chút nghiêm túc, đối với việc trong sinh hoạt thì lại là chuyện lớn hóa thành chuyện nhỏ, chuyện nhỏ hóa thành chuyện của người khác.

” Nghe em trai ta nói, lên kế hoạch kết hôn rất mất thời gian, còn phải bàn bạc nhiều thứ, ít nhất cần ba tháng mới có thể làm tốt.”

” Vậy cứ nhờ em trai anh đi, chú ấy đã kết hôn một lần chắc là biết nhiều việc. Hai người tình cảm tốt như vậy chắc chắn chú ấy sẽ giúp đỡ.” Cô luôn có thái độ chuyện không liên quan đến mình. Tuy cô không phải không muốn lấy chồng, nhưng nếu phải lo nhiều chuyện như vậy thì cô thà không cưới nữa còn hơn.

” Em thật lười biếng, bản thân kết hôn cũng còn không chịu chăm chỉ lên một chút” Anh ghen cười, nhin không được mà mắng yêu cô.

” Không phải anh đã nói rồi sao! Phải có vài khuyết điểm nhỏ mới đáng yêu, mới không bị người khác cướp đi.”

” Em tệ thế, sao anh lại cứ coi em là bảo bối chứ?”

” Bởi vì anh trúng tà, cả đời chạy không nổi, chỉ có thể yêu một mình em, ha ha ha!”

Anh rút cuộc nhin không được, khoe miệng cong lên, còn cô lại đắc ý cười. Người bên cạnh mà nghe thấy thì quả thật rất giống một đôi tình nhân trúng tà.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Như Ý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Đều là vào lúc tám giờ tối, đều hẹn ở quán cà phê gần đây nên Tạ Giai Hinh chỉ cần đi bộ mười phút là đến. Khi đẩy cánh cửa thủy tinh ra thì cô thấy hai người đàn ông đều đã đến, đang ngồi đối diện nhau ở hai bên bàn, giống như là cách nhau một ngọn núi vậy.

Haizzzz, một người là bạn tốt của cô, người còn lại thì là người yêu cô, đáng lẽ cả hai phải chuyện trò vui vẻ mới đúng, như thế tốt hơn không? Hơn nữa cô lại không muốn làm mất lòng ai, hỏi trời cao có hiểu cho sự khốn khổ của cô lúc này?

“Giai Hinh”, cả hai người đồng thời mở miệng, chỉ có là với ngữ điệu khác nhau.

“Em chưa đến muộn đâu nhé, là do hai người đến sớm đấy.” Cô cười cười, ngồi vào cạnh Lâm Thư Hoàng, đối diện với Trương Trí Uyên.

Lâm Thư Hoàng ôm lấy bờ vai bạn gái, nhẹ nhàng hỏi: “Em đã ăn cơm chưa, muốn uống chút gì không?”

“Trẻ thế này có lẽ chị cũng không muốn uống cà phê đâu nhỉ, tốt nhất là uống nước hoa quả đi. Chị muốn uống nước kiwi hay là nước nho?” Trương Trí Uyên rất hiểu thói quen của cô, khuôn mặt tươi cười của cậu ta cứ như một người em ngoan vậy.

“Mấy lần trước đều uống nước kiwi rồi, hôm nay chuyển sang uống nước nho đi.” Tạ Giai Hinh trả lời ngay, có điều người yêu cô nghe thế có chút cứng ngắc.

Nhân viên phục vụ đến, ba người đều gọi đồ uống. Trương Trí Uyên gọi thêm một suất điểm tâm, còn Tạ Giai Hình cũng gọi thêm bánh cà phê, tuy là uống cà phê thì sẽ khó ngủ nhưng ăn bánh cà phê lại không sao.

Phục vụ bàn vừa đi, Lâm Thu Hoàng liền bắt đầu chủ đề hôm nay: “Trương Trí Uyên...”

Trương Trí Uyên liền ngắt lời anh, cười lạnh nói: “Gọi Trí Uyên hoặc Tiểu Uyên đều được, tôi cũng gọi anh là anh rể được không?”

“Ừ, Trí Uyên.” âm thanh đáp lại còn lạnh hơn nữa.

“Hai chàng đẹp trai à, đừng có căng thẳng như vậy nha, ok? Đáng lẽ em nên giới thiệu hai người với nhau sớm hơn, nhưng mà bây giờ cũng chưa phải là chậm, vì một nhân loại tốt hơn, vì một thế giới hòa bình, chúng ta thành bạn tốt có được không?” Tạ Giai Hình nói cứ như là đang nói với hai nhóc nhà trẻ vậy, hơn nữa còn là nói một cách linh tinh.

Quả nhiên, cả hai người đàn ông đều mỉm cười với nàng, nhưng lại nhìn nhau bằng ánh mắt lạnh lùng.

“Xin lỗi, em quay lại là muốn nhờ chị đóng kịch giúp em, hi vọng anh rể có thể đồng ý.” Trương Trí Uyên trực tiếp nói ra, “Ba mẹ em đã bắt đầu hoài nghi, nếu em không đưa một cô gái về nhà thì mọi chuyện sẽ rất phiền phức.”

Đối phương đã thẳng thắn như thế, Lâm Thu Hoàng cũng không hề khách khí trả lời: “Lần trước nhờ thì chỉ cần nhờ một lần, vì lần trước... anh chàng yêu cậu cũng không dây dưa nữa, biến khỏi cuộc sống của cậu, nhưng ba mẹ cậu thì vĩnh viễn vẫn là ba mẹ cậu, hơn nữa chắc chắn sau này sẽ lại hỏi tiếp, vấn đề này cậu đã nghĩ đến chưa?”

Tạ Giai Hình nghe vậy cũng hơi sững sốt, đúng là bạn trai cô nói cũng có phần đúng, căn bản cô chưa hề nghĩ đến điều này, đúng là bác sĩ thì đều rất thông minh.

Trương Trí Uyên khẽ cắn môi, mỉm cười miễn cưỡng nói: “Anh yên tâm, em cam đoan đây là lần cuối, lần sau em sẽ tìm một cô gái khác thay thế cho ba mẹ em xem mặt, xem như một cách che giấu khác.”

“Lần này cậu cũng có thể tìm một cô gái khác được còn gì, dù sao tôi và Giai Hình cũng đã tính đến chuyện kết hôn, thân phận của cô ấy đã không như trước kia rồi.”

“Khác là khác thế nào? Cô ấy vẫn là chị của em, chúng em vẫn đang tốt đẹp đấy thôi, có gì khác đâu!”

Tạ Giai Hình lâm vào thế tiến thoái lưỡng nan, bạn trai nói cũng đúng, nhưng cũng không thể không để ý đến việc của cậu em, cô hận không thể luyện được phân thân đại pháp à, ài, đôi người mười phần thì tám chín phần không như ý muốn mà!

“Lừa gạt người nhà thì sớm muộn gì cũng bị phát hiện, cứ như vậy cũng không phải là biện pháp hay.”

“Không muốn giúp thì cứ nói thẳng một câu, cần gì phải lí do lí trá gì nhiều thế!”

“Đây gọi là lực bất tòng tâm, tôi không thể để cho vợ sắp cưới của mình đi làm con dâu nhà người khác được!”

“Đủ rồi, đủ rồi!” Tạ Giai Hình đành phải đứng ra giảng hòa: “Hai người làm phục vụ không dám mang đồ tới bây giờ, bình tĩnh một chút, đừng nóng giận ảnh hưởng tới sức khỏe!”

Hai người lúc này mới chịu ngưng chiến, hừ một tiếng rồi quay đi, không thèm liếc đối phương lấy nửa cái. Nếu như cô không hiểu tính cách của Trí Uyên thì đúng là dễ tưởng nhầm là hai người đàn ông đang tranh đoạt năng! Nghĩ lại, cô đến tận 25 tuổi mới có một mối tình đầu, đường tình duyên cũng không tốt lắm, trước mắt đúng là một hình ảnh chưa từng có (hi vọng sau này cũng sẽ có), nếu không phải sợ hai người tức giận, cô đúng là muốn đem máy ảnh ra chụp giữ làm kỉ niệm.

Tuy là nghĩ thế, nhưng cô vẫn tỉnh táo lại vẫy tay, lúc này phục vụ bàn mới dám đưa đồ uống và đồ điểm tâm đến, xong lập tức chạy đi ngay, chỉ mong nhanh nhanh thoát khỏi khu chiến sự.

“Chắc là hai người khát nước rồi, uống đi!” Cô nói được mấy câu thì miệng khô lưỡi khô rồi, liền uống một ngụm nước nho lớn, không ngờ lại bị sặc, có ai như thế không nhỉ?

Lâm Thu Hoàng thấy thế liền vỗ vỗ vào sau lưng cô đồng thời lấy khăn lau cho cô, “Em có sao không?”

“Vâng... Em không sao.” Cô thà cho bản thân chịu khổ một chút cũng không sao, miễn là hai người họ đừng cãi nhau nữa, đừng làm âm ỷ nữa.

“Đây, ăn món chị thích nhất này.” Trương Trí Uyên lấy thìa xúc một miếng bánh cà phê, đưa lên miệng cô, động tác này đối với hai người bọn họ thấy rất bình thường, cô không hề nghĩ ngợi liền nuốt xuống.

Trong mắt Lâm Thu Hoàng tựa hồ ánh lên một cái, “Hóa ra em thích ăn món này sao? Để lần sau anh sẽ làm cho em ăn.”

“Thật sao? Anh đúng là nhất!”

Khuôn mặt tuần tú của Trương Trí Uyên tối sầm lại, “Chị, có anh rề liên quên ngay người em này à?”

“Đâu có đâu, chị cũng muốn giúp em mà, nhưng mà việc này thì hơi khó, lần này em bỏ qua cho chị nhé.” Cô nói cứ như thể là một người phụ nữ đáng hoàng bị ép buộc đi bán thân vậy, vẻ mặt đáng thương cầu khẩn: “Không phải em có một tác giả khó tính hay sao? Sau này chị giúp em đi dục bản thảo, ép bản thảo, đuổi bản thảo, bắt kẻ đối phương có cứng đầu như thế nào, chị cam đoan không một câu oán hận!”

“Không cần phải thương hại em” Trương Trí Uyên liền móc ra vài tờ tiền lớn bỏ lên bàn, xong liền đứng lên đi luôn.

“Trí Uyên!” Sao mà thái độ thay đổi nhanh thế chứ? Cô định đứng dậy đuổi theo nhưng bị bạn trai cô giữ lại.

“Em không nỡ làm thế với cậu ta à?” vẻ mặt của Lâm Thu Hoàng có vẻ không vui lắm.

“Cậu ấy cứ như em trai và em gái của em vậy, em không muốn làm cậu ấy buồn.” Nhìn thấy Trương Trí Uyên đã đi đến cửa rồi, đi nhanh như thể hăn là không vui. Giờ cô có muốn đuổi theo cũng không kịp nữa, cậu ta đã bước xuống cầu thang rồi.

“Những đứa em có bé bỏng thế nào thì cũng sẽ lớn lên cả thôi, sớm hay muộn thì cậu ta cũng cần đối mặt với chính mình.”

“Nhưng cậu ấy rất tốt với em, việc anh và em có thể đến với nhau thì công của cậu ấy là lớn nhất, em làm như thế chẳng phải là người trọng sắc kinh bạn sao?” Cô đã nhiều năm độc thân, không quen thấy người khác phải nổi giận như thế, không ngờ đến một ngày mình cũng gặp trường hợp như vậy.

“Giai Hinh, em nghe anh nói này, ánh mắt cậu ấy nhìn em không giống như là nhìn một người chị, có một số người đồng tính vì gặp quá nhiều áp lực cố gắng thay đổi mình để trở lại thành có thể yêu người khác giới. Cho nên muốn em hỗ trợ mà không chịu tìm một cô gái khác mà mình không có tình cảm.”

“Hả? Nghiêm trọng thế sao?” Chẳng lẽ cậu em Trí Uyên lại muốn đổi lại thành có thể yêu người khác giới ư? So sánh đơn giản nhất về việc này là như một người đang ăn mặn giờ chuyển sang ăn chay.

Lâm Thu Hoàng biết nhất thời khó có thể thuyết phục được cô, không còn cách nào khác là chuyển sang cách khác: “Em nghĩ mà xem, giả sử anh có một người bạn gái rất thân, muốn nhờ anh giúp việc như thế này, em sẽ phản ứng như thế nào?”

“Đuổi cô ấy đi, cho anh một trận.” cô trả lời với một giọng không thể thương lượng.

Nghe thấy mình sẽ bị đánh, anh lại cười rất thoải mái. “Không ngờ anh lại gặp một cô bạn gái có khuynh hướng bạo lực, đến giờ anh mới biết được.”

“Lâm Thu Hoàng, nếu anh dám làm gì có lỗi với em, em nhất định sẽ cho anh cảm thấy hối hận vì đã sống trên đời này!”

Anh ấy nói đúng, nếu hôm nay đổi lại vị trí là cô, chắc chắn dù chết cô cũng không đáp ứng, cho dù là bạn tri kỉ của anh thì cô cũng nhất quyết không đem anh cho mượn.

“Vi anh sợ em nên chỉ biết yêu một mình em thôi, hơn nữa sẽ trở thành một người đàn ông tốt.” Anh vui vẻ thừa nhận bản thân là người bình thường, yêu vợ hơn bản thân.

“Xem như anh thông minh, biết cách giữ cái mạng nhỏ.” Cô chiếm được ít tiện nghi, tâm tình cũng bình tĩnh hơn một chút.

“Mấy ngày nữa đi làm chắc cũng hơi ngại, hi vọng Trí Uyên sẽ sớm nguôi giận.”

“Cứ thuận theo tự nhiên đi, nếu cậu ta quý trọng tình cảm giữa hai người, sớm muộn gì cũng tìm gặp em để làm hòa.”

Cô gật đầu, quyết định nghe theo lời bạn trai nói, theo bề ngoài thì có vẻ như là cô khi dễ anh, thật ra cô cũng đang rất cố gắng để trở nên nhu thuận, hiền thực mà!

Lâm Thu Hoàng không biết bạn gái mình đang nghĩ gì, nhìn sang chỉ thấy cô vừa nhú mày, lại vừa mỉm cười, chỉ cảm thấy một tia nguy hiểm. Có điều là từ buổi hẹn ba người nay chỉ còn là hai người, liền cầm đôi tay nhỏ bé của cô hôn nhẹ, tranh thủ tận hưởng sự ngọt ngào của tình yêu.

Sau một đêm ngủ không ngon lắm, cô dậy sớm hơn bình thường. Tạ Giai Hinh liền chọn cho mình một bộ âu phục, che giấu đi vẻ mệt mỏi.

Khi đến công ty, cô đang chuẩn bị tâm lí nghênh đón Trương Trí Uyên thì lại nghe tổng biên tập nói cậu ta xin nghỉ ốm, cô không nhận được liên hỏi: “Cậu ấy ốm như thế nào?”

“Hình như là bị viêm họng hay là viêm xoang gì đấy, tôi cũng không rõ lắm.” Tổng biên tập nhún nhún vai, không để tâm lắm.

“Nghiêm trọng như thế ư?” nghĩ đến không khí không vui lúc đấy, cô không khỏi cảm giác áy náy. Trí Uyên nhờ cô gấp gấp như thế, dù là cô không giúp được thì tốt nhất cũng nên tỏ vẻ quan tâm một chút.

Được rồi, quyết định, tối qua cô không đuổi theo cậu ta thì hôm nay kiểu gì cũng phải qua xem cậu ta thế nào!

Đồng nghiệp lục đục đến, Tạ Giai Hinh cũng bật máy tính lên làm việc, chỉ là trong lòng cứ canh cánh chuyện này nên vào thời gian nghỉ trưa cô liền gọi điện thoại cho cậu ta, sau vài lần thì cậu ta cũng nhấc máy.

“Này!” Cô khẩn trương hỏi: “Trí Uyên, em còn sống không thể?”

Không biết có ai chăm sóc cậu ta không nữa? Không chừng lại sốt quá độ, ngã xuống đất bất tỉnh thì sao? Giả sử ba ngày sau không ai phát hiện, liệu dưới cửa có chảy ra chất lỏng gì không? Một loạt cảnh tượng đáng sợ liên tục hiện lên trong đầu cô, lúc này cô thật muốn chạy như bay đến trước mặt cậu ta, xem cậu ta còn có dấu hiệu còn sống không?

Trương Trí Uyên hừ một tiếng, hỏi: “Chị vẫn còn quan tâm đến việc sống chết của em sao?”

Một tiếng “Hừ” này thật đúng lúc, bỏ đi hòn đá trong lòng cô, may là hân còn chưa chết! (Sao cứ mong người ta chết thế nhỉ?)

“Đừng giận đối với chị thế chứ, làm chị làm sao chị không quan tâm đến em được?”

“Quan tâm đâu phải chỉ nói vài câu là xong, tối qua em có thấy chị đuổi theo em đâu?”

“Em cũng biết đấy, người ta đang là người trong giang hồ, không làm chủ được cho bản thân, tối nay chị qua em có được không? Cho chị địa chỉ của em đi, nếu không chị sẽ cảm thấy lương tâm bất an, ăn không ngon ngủ không yên!” Lúc này cô đã mềm mòng hết mức rồi, dù sao thì gió chiều nào theo chiều đấy mới sống được.

Trí Uyên trầm mặc một lúc, cuối cùng thì cũng cho cô một cơ hội: “Cũng được, nhưng chị phải mua đồ ăn đến!”

“Tất nhiên rồi, chị mà nấu cơm em ăn chỉ có chết, tốt nhất trên đường đến chị sẽ mua món gì đấy thì tốt hơn.”

“Không được nói cho người kia, cũng không được dẫn anh ấy đến, nếu đến có khi bệnh tình của em càng nặng thêm đấy.”

“Được rồi, được rồi!”. Hai người đàn ông này cứ như là nước với lửa. Cô nghĩ trong lòng nếu như muốn giữ hòa bình thế giới tốt nhất không cho hai người này gặp nhau.

Trương Trí Uyên liền nói địa chỉ cho cô trên điện thoại, mơ hồ cô nghe thấy tiếng cậu ta ho khan bên kia đầu dây. Cô nghĩ thầm, cậu nhóc này cũng thật là đáng thương, không ở được với bố mẹ, mấy tình nhân đến rồi lại đi, nếu như không có người chị không chung dòng máu như cô, liệu cậu sẽ sống thế nào đây?

Sau khi ăn xong, cô định gọi điện thoại cho người yêu báo một tiếng, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, chỉ là cô đi thăm người bệnh thôi, không nói có lẽ cũng chẳng sao, tránh việc anh nghĩ cô mềm lòng. Hơn nữa tối nay anh đang phải hội chẩn, cần gì làm anh bận tâm thêm nữa?

Lâm Thư Hoàng là một người vừa cẩn thận lại chu đáo, mỗi tuần đều gửi cho cô thời gian biểu bằng cả thư tay và email, anh sợ cô không tìm thấy anh. Kỳ thật, cô vô cùng yên tâm, người đàn ông này trừ ở phòng khám ra thì chỉ có đi siêu thị, so với trạch nam còn yên tâm hơn.

Tóm lại, cả bạn trai lẫn em trai đều phải quan tâm chăm sóc, thôi thì chiều nay để chị em giải quyết với nhau thôi!

Vừa đến chỗ ở của Trương Trí Uyên, Tạ Giai Hình cảm thấy như là đến nhà của một tiểu vương gia.

Bên trong phòng không gian rất rộng rãi, mang hơi hướng lãng mạn, rèm cửa bằng lụa, trên trần là một chùm đèn thủy tinh, đồ dùng theo phong cách cung đình châu Âu, xem ra mọi thứ đều là tinh phẩm.

Quái lạ, với nghề biên tập đang làm, tiền lương căn bản không đủ tiêu, Trương Trí Uyên này lại có thể ở một căn phòng xa hoa như thế, đồ dùng cũng toàn đồ đắt tiền. Chẳng lẽ nhà cậu ta rất giàu nhưng vì ba mẹ có quan niệm bảo thủ nên cậu ta chỉ đành ở một mình, không dám cho người nhà biết tình cảnh của cậu sao?

“Tiểu Uyên, nơi này đúng là thích hợp cho việc yêu đương vụng trộm! Thật là đẹp, lãng mạn và gọt cảm!” Cô không nghĩ là nói về nhà ở cũng có thể nói như thế, nhưng trừ cách đó ra khó mà có cách nói nào thích hợp hơn.

Trương Trí Uyên che miệng ho khan vài tiếng, nhàn nhạt trả lời: “Người thế nào thì nhà ở như thế, em chính là người như vậy: đẹp, lãng mạn và gọt cảm.”

“Xi!” tên nhóc tự sướng, thôi, vì hân đang bệnh, không cần so đo với hân làm gì. “Rốt cuộc là em bị bệnh gì?”

“Có nghiêm trọng không?”

“Hen suyễn cấp, bệnh cũ ấy mà, không chết được đâu... Khụ khụ!”

Lâm Đại Ngọc! Nhìn cậu ta ho như thế, khuôn mặt hơi đỏ lên, ánh mắt sáng lên, trong đầu cô liền hiện lên ba chữ “Lâm Đại Ngọc”! Không biết ai là viên ngọc quý của cậu ta? Hồng Lâu Mộng có nhiều nhân vật như thế, cậu ta có thể tìm được tình yêu quả thực quả là khó khăn.

Lập tức cô cảm thấy cô như là một người mẹ vậy, chỉ biết nói: “Đứa trẻ đáng thương, chị mua cho cậu canh thập toàn đại bổ, còn có mấy món ăn thanh mát, cậu tranh thủ lúc nó còn nóng thì ăn đi.” Mặc dù mấy món ăn này bây giờ không được đẹp mắt cho lắm nhưng dù sao vẫn ăn tốt.

“Xem chị có thành ý như thế, thiếu gia đây miễn cưỡng ăn vậy.”

Cậu gặp một khối đậu hũ đưa lên miệng cô, cô há mồm cắn xong mới thấy không ổn, “Thôi để tự chị ăn là được rồi, không dám làm phiền thiếu gia.”

“Chị cũng ăn đi, không lại bảo là em ngược đãi chị.”

“Thật đúng là ủy khuất cho ngài!”. Cô nghiêng răng ken két, nhưng vẫn đem thức ăn bày lên trên bàn, nhìn cũng ra một bữa cơm tao nhã.

Cậu không nói gì, lẳng lặng ngồi ăn, trong mắt thoáng hiện một chút mất mát.

“Nhà của em chắc là cũng tương đối nhỉ? Có thể ở tại khu nhà cao cấp mà chỉ có mình mình hoặc quan lớn mới có điều kiện để ở.” Không biết hàng xóm quanh đây có những ai nhỉ? Cô đột nhiên có vài suy nghĩ bất quá, ra anh anh em em với mấy người bảo vệ, hỏi một chút về mấy lời đồn đãi gần đây.

“Cũng không có gì, có đáng bao nhiêu đâu, ở thế này một mình một nhà, thoải mái vô cùng.”

“Địa chủ quá!” Cô hưng phấn tròn tròn hai mắt, vô cùng sùng bái nói:

“Hóa ra là thiếu gia thật, thất kính thất kính. Hi vọng thiếu gia quan tâm nhiều hơn, có gì còn đề bạt!”

“Không cần nói thế, chị đi theo em còn cần phải khách sáo thế nào?” Cậu ta liền tỏ vẻ ác hàn.

Cô cười nhẹ vài tiếng, giống như một tên vô mộng ngữ, “Xin hỏi thiếu gia, có phải lệnh đường, lệnh tôn rất xem trọng việc nối dõi tông đường cho nên phải giúp cậu xem mặt tìm thiếu phu nhân?”

“Chị rất thông minh, đoán cái đúng liền.”

Mấy bộ phim đều như thế cả à, ngay cả người qua đường cũng đoán được. “Nhưng em không thích phụ nữ, giờ em định làm sao?”

Trương Trí Uyên buông bát xuống, mỉm cười thần bí với cô: “Em nói rồi, nếu như em thích phụ nữ thì chắc chắn em sẽ cố gắng cướp lấy chị.”

“Chị nhớ là em đã nói thế, nhưng rõ ràng là em không thích phụ nữ, thế nên để đến kiếp sau đi!”

“Nếu như là chị, không khéo em sẽ làm được.” Cậu từ mỉm cười chuyển sang có chút nghiêm trọng, nhìn cô chăm chú, tựa hồ muốn biết một điều bí ẩn gì đấy.

“Thiếu gia này, chị có bắt em phải thế đâu? Đừng nói với về ủy khuất như thế chứ!”

Cô cũng có lựa chọn của mình chứ.

“Hắn ta làm được, em cũng có thể.”

Giờ cơ? Cô còn chưa kịp phản ứng thì cậu ta đã xông tới đè cô xuống ghế sa lon, trong nháy mắt hai tay của cậu đè lên vai cô, đôi môi phủ lên môi cô.

Nhất thời đầu óc cô trống rỗng, vô cùng kinh ngạc, chỉ hiện lên một ý nghĩ là hắn cũng là một người đàn ông à! Mặc dù thế hắn so với cô còn đẹp hơn, cao hơn cô, cũng khỏe hơn cô, lại đang đè cô xuống làm điều cô không muốn.

“Buông ra!” Đầu óc vừa tỉnh táo lại, cô liền cắn vào miệng cậu ta, cô có nằm mơ cũng không nghĩ bọn họ có ngày hôm nay.

Cậu liếm vết máu một bên môi, trong mắt vẫn ánh lên một tia chấp nhất. “Chị cần là chị, em có thể làm được... Em thích chị, em có thể chạm vào chị vào ôm chị, chúng ta có thể ở bên nhau...”

Hiện tại chỉ là cậu ta tự thôi miên chính mình, miễn cưỡng bán thân thôi. Làm cách nào cô cho cậu ta thấy rõ thực tế bây giờ?

Cậu ta đặt tay lên đôi gò bồng đảo của cô, dùng lực một chút, kinh ngạc nói: “Thân thể phụ nữ thật là kì diệu, mềm thế này mà không bị rơi xuống?”

“Trí Uyên, em không nên phá vỡ tình cảm của chúng ta...” Nói thật, cậu ta đẹp trai hơn Lâm Thư Hoàng, mùi vị của nụ hôn cũng rất mới mẻ, nhưng người cô yêu không phải là cậu ta. Cho dù cậu ta có đẹp trai hơn nữa, gọi cảm hơn nữa thì cô cũng không có cảm giác.

“Chị chán ghét em đến thế sao?”

“Chị thích em, nhưng chị xem em như là em trai, em gái. Còn người chị yêu là Thư Hoàng.”

“Thích cũng có thể biến thành yêu, chị sẽ thay đổi tâm ý được.” Vừa nói cậu ta vừa hôn cô, hai tay cũng bắt đầu nhẹ nhàng hơn, giống như muốn chứng minh lời mình nói, nụ hôn của cậu ta dần dần đi xuống, từ tai, xuống cổ, rồi đến trước ngực. Không hề thô lỗ mà rất kiên trì.

Toàn thân cô run rẩy, ngay cả giày dựa cũng quên luôn, cũng không biết trong đầu nghĩ gì, đột nhiên hát lên: “Thà rằng bàn tay đang lạnh giá, vẫn chờ một vòng tay ôm nồng nàn, em tin rằng trên thế gian này sẽ em sẽ gặp được đúng người mà em yêu...”

Bài hát mà cả hai đều yêu thích này cuối cùng cũng làm cậu ta khôi phục lí trí, hai tay liền ôm lấy đầu mình.

“Xin lỗi... em không biết chuyện gì đang xảy ra với em, chắc em điên rồi...”

“Chị đây còn chưa khóc, em còn khóc cái gì chứ?” Rõ ràng cô mới là người bị hại, thế mà trên mặt cậu ta lại đầy nước mắt, thấy thế cô không biết nên đau lòng vì ai đây.

“Em là thằng bại hoại, em là một thằng điên, chị đi ngay đi!”

Không cần cậu ta nói lần thứ hai, cô liền nắm chiếc túi xách chạy thẳng ra cửa. Đây không phải là nhà của Tiểu Uyên, đây là một con ác mộng tan nát cõi lòng...

Không biết vì sao chiều nay Lâm Thu Hoàng cứ cảm thấy trong lòng không yên, mắt tập trung. Thừa dịp mọi người đang hội chẩn, anh liền gọi điện cho bạn gái, thế nhưng lại toàn thấy hộp thư trả lời, không biết cô đang ở đâu nữa?

Sao thế chứ? Mới có một ngày không thấy thôi mà thế mà anh đã hoảng hốt thế à.

Chín giờ tối, một bệnh nhân vừa ra, Hứa Thế Linh liền đi vào phòng, thấp giọng nói: “Bác sỹ, vợ bác sỹ đến kìa.”

“A?” sao Giai Hinh lại ở đây vào lúc này nhỉ? Cô hẳn phải biết là thời gian của anh đã được lên lịch, mặc dù là anh cũng muốn gặp cô nhưng đang có bệnh nhân chờ.

“Cô ấy có đăng kí, nói là muốn khám bệnh.”

“Còn mấy người nữa thì đến lượt cô ấy?”

“Tôi đã giúp cô ấy chen ngang rồi.”

“Ách, như vậy cũng được à?” Lâm Thu Hoàng rất tín nhiệm vị y tá này, cũng rất cảm ơn là cô đã nguyện ý giúp đỡ, nhưng cái cảm giác công và tư lẫn lộn hơi là lạ.

Hứa Thế Linh nhìn anh với ánh mắt trấn an: “Cậu biết tôi không làm gì có hại cho anh mà.”

Nghĩ một chút, anh liền hiểu được dụng ý của y tá Hứa. Khi người bạn gái hắn yêu mến đi vào phòng khám bệnh, mắt sung đỏ, mắt mắt roi là chã, cả người run run.

“Em làm sao thế Giai Hinh?” Anh đứng bật dậy, lòng hơi hoảng, suýt nữa thì làm đổ ghế.

“Xin lỗi... Cho em năm phút được không?” Cô nhào vào lòng anh, khóc rống lên.

Hứa Thế Linh lặng lẽ đi ra khỏi phòng, khóa cửa phòng lại, hi vọng hai người sớm hòa hợp lại, tuổi trẻ mà, khó mà tránh khỏi cãi nhau, qua vài ngày chắc sẽ không có việc gì.

“Có chuyện gì thế? Em có bị thương không? Để anh xem giúp em.” Lòng anh như lửa đốt, cô lại lắc đầu, may mà nhìn bên ngoài cô không sao, chắc là tâm tình bị đá kích chẳng?

“Hôm nay Trí Uyên ốm không đi làm... Vừa rồi em vừa qua nhà cậu ta xem cậu ta thế nào...”

“Có phải tên nhóc đó khi dễ em không?” Anh không muốn nghĩ như thế, nhưng trực giác lại nói với anh như vậy.

Cô gật đầu khe khẽ, nức nở nói: “Thật ra thì cũng không nghiêm trọng lắm, cậu ấy chỉ hôn em, sờ soạng vài cái, nhưng là cậu ta hơi dùng sức làm em sợ...”

“Anh sẽ giết nó!” Thằng nhóc chết tiệt này, còn nói chị em nghĩa khí cái gì, không ngờ lại dám làm bậy với bảo bối của anh!

“Anh đừng đi! Cậu ấy chắc còn khổ hơn em, em chưa khóc mà cậu ta đã khóc thê thảm lắm...”

Cho đến lúc này thì cô vẫn còn nói đỡ cho Trí Uyên, “Em biết cậu ấy không cố ý làm thế, sau này em sẽ không đến gặp cậu ta nữa!”

Lâm Thu Hoàng vỗ về cô, an ủi nói: “Được rồi, anh sẽ không tìm đến nó, em chắc chắn là không sao thật chứ?”

“Xin lỗi đã làm anh lo lắng, em chỉ hơi kích động một chút thôi...”

“Được rồi, đi theo anh.” Anh đưa cô ra khỏi phòng, mở một phòng khác nói: “Đây là phòng nghỉ cho nhân viên, em ở đây chờ anh nửa tiếng, sau đấy anh sẽ đưa em về nhà.”

Anh không hỏi mà yêu cầu cô làm thế, lúc này cần có người nói cho cô cần làm những việc gì.

“Được rồi, em sẽ chờ anh.”

“Không sao rồi, có anh ở đây rồi, chỉ cần nghĩ đến anh là được.” Anh cầm một hộp khăn giấy đưa cho cô, mặc dù anh muốn tự tay lau nước mắt cho cô

nhưng rồi lại cắn răng chờ lát nữa.

“Được, em sẽ nghĩ về anh.” Không sai, chỉ cần nghĩ đến Thư Hoàng là được rồi, Thư Hoàng yêu cô, sẽ không bao giờ làm cho cô phải chịu ủy khuất... Trên thế giới này hẳn Thư Hoàng chính là người dành cho cô.

Vào nhà, câu đầu tiên mà anh nói với nàng là : “Em có muốn đi tắm không?”

Tạ Giai Hinh nhẹ nhàng gật đầu, anh hoàn toàn hiểu rõ cô, sức quan sát của một bác sỹ không hề kém, hơn nữa lại có sự quan tâm của một người bạn trai nữa.

“Để anh bật nước nóng giúp em”

Không lâu sau, Tạ Giai Hinh đi vào phòng tắm, cởi hết quần áo ra, nhìn chính mình trong gương. Tựa như cô không có gì thay đổi chỉ là lòng cô đã bị tổn thương. Không ngờ một người mà cô tin tưởng như thế, một người mà cô quen thuộc như thế lại làm ra việc như vậy.

Thật ra cô đã sớm bình tĩnh lại, chỉ là còn cảm thấy chút bi thương.

Đúng lúc này, sau lưng cô vang lên một tiếng nói, “Để anh giúp em tắm rửa.”

“Không cần đâu, em tự lo được.”

“Anh muốn chăm sóc em, anh không yên lòng.” Lâm Thư Hoàng đi tới phía sau cô, nhìn chăm chú cô trong gương, đồng thời cũng nhìn toàn thân cô.

“Em sẽ không làm chuyện gì điên rồ đâu.” Mặc dù cô đã bị xúc phạm nhưng còn chưa đến mức bị cưỡng bạo, thế thì cô còn phải tự làm hại mình làm gì? Cô chỉ muốn tắm rửa một chút sau đó lên giường nghỉ ngơi.

“Giai Hinh, để anh chăm sóc em...” Giọng anh khàn khàn, hơi có chút khản cầu làm cho cô muốn khóc. Vì thế cô gật đầu, xoay người đối mặt với anh, giao bản thân cho anh.

Anh dùng ánh mắt của một bác sỹ nhìn qua toàn thân cô, cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm. Chỉ là trước ngực cũng có một vết thâm, làm cho anh cảm thấy giận điên lên, “Thằng nhóc kia làm cho em trở thành thế này?”

Cô nhún nhún vai, thờ dãi nói: “Có lẽ cậu ta không có kinh nghiệm với phụ nữ, cậu ấy toàn cùng với đàn ông, làm sao biết phụ nữ bọn em mềm mại như thế chứ?”

“Không sai, không sai, bảo bối của anh mềm mại vô cùng, anh yêu thương còn không hết nữa là.” Lòng anh đau như cắt, cũng không muốn nhắc đến thằng khốn kiếp kia nữa, lại làm cho cô đau khổ thêm

“Anh có thấy khó chịu không?” Nói ra thì hơi buồn cười, hai người đã có quan hệ “thân mật” từ lâu nhưng chưa bao giờ anh nhìn thấy bộ ngực cô. Trước đây một là cô che ngực, hai là ở trong phòng tối chỉ nhìn thấy cái gì hết.

“Sao lại khó chịu? Em đẹp như thế, hơn nữa anh còn yêu em, anh thích toàn bộ con người em”

“Nhưng...” Cô nghĩ đến vấy dề của anh, không phải anh không thích nhìn ba điểm gọi cảm của phụ nữ sao?

Anh dùng hành động chứng minh tâm ý của mình, cúi đầu hôn vào hai nụ hoa bé nhỏ ấy, rồi lại ôm cô ngồi vào bồn tắm lớn, nhẹ nhàng lau rửa toàn thân cô, vuốt ve trước ngực cô. Cô nhắm lại lại cảm thụ, từ từ quên đi đã bị một bàn tay khác... Dần buông lỏng người, cô chợt nhớ ra nói, “Từ lần đầu đến nhà anh, sau em mới phát hiện ra là bồn này nhà anh khá lớn, hai người cùng tắm vẫn thoải mái, gương cũng lớn nữa, cái gì cũng thấy rõ.”

“Khi đó hành động của chúng ta có hơi điên rồ một chút...” Anh nói với ý tứ có vẻ không tốt lắm

“Em ngược gàn chết! Anh lại còn muốn em trước mặt anh làm việc đấy... về mặt lại còn vô cùng nghiêm túc, em không dám phản đối”

“Anh cũng không biết lúc đấy trong đầu anh nghĩ gì, đấy là lần đầu anh làm thế.”

“Chàng ngốc, có một mình em là được rồi.”

“Đương nhiên rồi, anh chỉ muốn một mình em mà thôi.” Anh lại kê kháng hôn lên cơ thể cô, từng chút, từng chút một.

Tại sao tự nhiên lại nhớ ra vài chuyện trong quá khứ nhỉ? Hẳn là vì cô còn hoài niệm đến cậu em của cô, bọn họ cũng từng cười vui vẻ với nhau, điều gì đã thay đổi việc đấy? Nguyên nhân không quan trọng, quan trọng là kết quả.

Một lúc sau, đầu giường thấp một ngọn nến thơm. Ai người trần trụi ôm lấy nhau, bọn họ cũng không làm đến bước cuối cùng, nhưng cô hiểu toàn thân cô đang được anh yêu thương, cô hiểu anh đang chữa vết thương trong lòng cô, dùng lấy chính bản thân anh làm cho cô quên đi cơn ác mộng kia.

Cũng không có chuyện gì phát sinh, tuy anh vẫn không có phản ứng bình thường nhưng cả hai đều thỏa mãn. Có cao trào hay không, có phải biểu đạt hay không cũng không quan trọng lắm, đối với hai người yêu nhau thì chỉ cần ôm nhau là đủ.

Cô tựa vào ngực anh, lắng nghe từng nhịp tim của anh, cảm giác được từng giọt chảy về. “Thư Hoàng, cảm ơn anh đã không trách em, vẫn là em đã sai, không nên một mình đi gặp cậu ấy như thế, là do em không cẩn thận.”

“Em không sao là tốt rồi, sau này có chuyện gì cũng phải gọi cho anh, cho dù chuyện lớn hay nhỏ, tốt hay xấu thì anh sẽ cùng em đối mặt.”

“Vâng!”, trải qua sự việc lần này cô đã có chút kinh nghiệm, nên nói với nhau vài việc, lại có thể khiến cho nhau cảm thấy an tâm.

“Em ngủ đi, có anh ở đây, có ác mộng thì anh sẽ trải qua cùng em.”

Mười năm tu được cùng thuyền, trăm năm tu được chung giường cùng chăn, cô nghĩ hẳn kiếp trước cô đã tu mấy ngàn năm thì giờ đây cô mới được nằm trong vòng tay anh, được chính cơ thể anh sưởi ấm, dùng chính trái tim của anh yêu cô.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Như Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Tạ Giai Hình cũng không gặp ác mộng, tỉnh lại ở trong lòng người yêu, cảm giác giống như là được sinh ra một lần nữa, hôm qua đã là hôm qua, hôm nay là một ngày khác rồi.

”Em ngủ ngon không?” Lâm Thư Hoàng đã tỉnh, thấy cô vẫn cau mày, không biết là đã trở lại như trước chưa?

”Vâng, cũng không mơ mộng gì, em tỉnh rồi.” Cô duỗi lưng vươn vai, định vươn tay lấy đồng hồ báo thức.

”Mấy giờ rồi? Có kịp đi làm không?”

Cô để một ít quần áo, giày ở nhà Thư Hoàng, không sợ không có quần áo thay, chỉ sợ muộn giờ.

”Hôm nay đừng đi làm, xin nghỉ phép một ngày đi. Ở nhà với anh.”

Cô sững sốt một chút, nghĩ rằng như thế cũng tốt, hôm nay cô không thể đối mặt với Trương Trí Uyên được, để ngày mai xóc lại tinh thần rồi tính sau, nhưng cô vẫn mỉm cười hỏi: ”Hai đứa mình đều xin nghỉ phép, vậy ai kiếm tiền nuôi gia đình bây giờ?”

”Nếu em không muốn đi làm, về sau anh sẽ nuôi em. Anh làm được mà.” anh không hỏi tiền lương của cô bao nhiêu, trong tài khoản ngân hàng của anh có không ít tiền, ai bảo anh là một nam nhân không hiểu tình thú chú, không biết tiêu tiền, chỉ biết kiếm tiền. (Hoàng ca ơi! Bao giờ em mới tìm được một người như anh? Em cũng muốn ở nhà làm trạch nữ a. Huhu)(Mơ đi là có em à- DG)

”Thật ư? Anh muốn cho em ở nhà làm phụ nhân?” Đúng là cô có nguyện vọng này, chỉ muốn ở nhà làm một người vợ nhân rồi, không nghĩ anh không hề phản đối chút nào, có phải số cô may mắn quá không?

”Chỉ cần em vui về là được, không cần nấu ăn, cũng không cần làm việc nhà, anh sẽ làm hết.” Lại nhắc lại lần nữa, anh là người đàn ông không có sở thích gì đặc biệt, ngoài công việc ra cũng chỉ biết làm việc linh tính ở nhà, để cho cô làm anh còn lo hơn, sợ lại xảy ra hỏa hoạn trong bếp hoặc là phòng ở sẽ bị ngập nước. (Hoàng ca – mẫu chồng của ta :-p)

Cô không thể tin vận khí mình tốt đến như vậy, chỉ có thể nhìn anh ngây ngốc. Ngoài ba mẹ cô ra, còn chưa ai nói sẽ nuôi cô!

Anh vuốt má cô hỏi:”Sao tự nhiên em ngăn người ra thế?”

”Em không sao, em rất tốt.” Chính là quá tốt. . .

”Em đi đánh răng rửa mặt đi, anh đi nấu bữa sáng.” Anh bước xuống giường, lúc này cô mới phát hiện ra là anh không mặc quần áo, sáng sớm đã rất đẹp mắt. (chảy máu mũi ~ing)

”Thư Hoàng. . . Có phải anh chiều em quá không?” Được làm vợ anh với cô đã là may mắn lắm rồi, lại còn là một người vợ nhân rồi cả ngày không phải làm gì, chỉ sợ ra đường cô sẽ bị mọi người phi nhổ. . . nhảm nhảm, là bị bao phủ bởi ánh mắt hâm mộ của mọi người mới đúng!

Anh mặc quần dài vào, lắc đầu nói:”Có chiều em như thế nào cũng không đủ. Em là bảo bối quý giá nhất của anh.”

Sao nghe cứ như anh đang nói đến thú cưng thế nhỉ? Bỏ chăn ra, cô mới phát hiện là mình cũng đang không mặc gì, mà anh thì đang nhìn cô một cách thường thức (Hoặc thêm nhỏ dãi?)(Hy vọng là thêm nhỏ dãi) , Trải qua chuyện đêm qua, cô đã không cần che giấu gì trước mặt anh nữa sao? (cái mở ngoặc trên là của bà tác giả, hông phải em nha □)

” Thế đến lúc chúng mình có con rồi, em còn là bảo bối quý giá nhất của anh nữa không?”

” Tất nhiên là có rồi, con cái lớn lên rồi sẽ có cuộc sống riêng của chúng, chỉ có em là sẽ sống với anh đến già, cho nên chúng ta phải thương yêu lẫn nhau à.”

” Ừm!” Giọng của anh có chút nề nếp, lại khiến cho cô vui như mở cờ trong bụng.

Một lúc sau, cô gọi điện xin phép tổng biên tập nghỉ với lý do tinh thần không được tốt. Tổng biên tập nói sẽ trừ tiền lương, còn nói Trương Trí Uyên cũng còn chưa tới, sao mọi người không ai cần tiền thế nhỉ.

Chẳng lẽ tiểu tử kia vẫn đang ốm? Hy vọng hần sớm khỏe lại, hơn nữa nhất định phải chữa trị được tâm bệnh.

” Giai Hinh, ra ăn sáng đi em.”

” Em đến đây!” Người ta tự tay nấu cho cô ăn, cô cũng không dám để người ta đợi lâu, chạy vội tới.

Hai người ngồi vào bàn ăn, cô chỉ mặc độc chiếc áo sơ mi của anh, mùi vị cũng không tệ lắm, đem chuyện tối hôm qua nói lại một lần, cảm xúc đã bình tĩnh trở lại, chính là không nhịn được thờ dài, nghe nói thờ dài già đi ba tuổi, phải bắt tên tiểu tử kia bồi thường mỹ phẩm chăm sóc da mới được.

” Anh tin tưởng là hần nhất thời xúc động, cũng tin tưởng là hần đang hối hận, nhưng mà...” Lâm Thu Hoàng nắm chặt hai tay rồi lại thả lỏng, thả lỏng lại nắm chặt. ” Nếu anh nhìn thấy hần lần nữa, anh không dám chắc không đánh cho hần một trận.”

” Được, nếu thấy cậu ta, muốn đánh cứ đánh.” Cô không có biện pháp duy trì hòa bình thế giới, bờ vai của cô rất gầy yếu, mấy người đàn ông muốn đánh nhau cứ đánh nhau, có lẽ đánh nhau cũng là một loại giải phóng cảm xúc, giải phóng rồi sẽ thoải mái hơn.

Anh cứng ngắc gật đầu, uống một ngụm cà phê rồi nói: ” Đúng rồi, anh có một việc vẫn chưa nói với em...”

” Về mặt của anh sao nặng nề thế, chẳng lẽ là... chúng ta là anh em thất lạc nhiều năm?”

Liên tục xảy ra nhiều chuyện như thế, cô muốn làm không khí dịu đi một chút, dù sao vừa rồi còn đang nhắc đến chuyện đánh nhau.

Miệng anh liền méo đi, thiếu chút nữa thì rút gân, ” Em suy nghĩ nhiều quá... Anh chỉ muốn nói cho em biết, lúc trước anh mua căn nhà này, trang trí nội thất để chuẩn bị kết hôn với người kia, không biết em có để ý hay không.”

” Đương nhiên là có a!”

” Chúng ta sẽ đi tìm nhà mới, thiết kế theo ý thích của em...”

Trong lời nói của anh không có một chút do dự nào, chỉ thấy mắt cô sáng lên như đèn pha, như lấy được chỉ bảo nói: ” Nếu có cơ hội gặp mặt, em nhất định cực kỳ đặc ý, vô cùng đặc ý, nói cho cô ấy biết rằng những thứ cô ấy không có phúc hưởng, đều bị lấy hết, bao gồm một người đàn ông tốt, một căn hộ xinh đẹp, một bồn tắm rất lớn, tất cả đều thuộc sở hữu của em!” (Nghĩ đến cái bồn tắm là ... =)) – DG)

Nhìn cô cười thoải mái, anh cũng không khỏi cười, lúc này mới xác định cô không sao, hôm qua nước mắt của cô khiến cho anh thấy sợ, vẻ mặt tươi cười vẫn hợp với cô hơn, cho dù là nhìn có vẻ ngốc nghếch một chút...

Nghỉ ngơi một ngày một đêm, Tạ Giai Hinh đã hoàn toàn khôi phục, cả thể xác và tinh thần đều khỏe mạnh, có thể đối mặt với sự thật lãnh khốc được rồi.

Lâm Thu Hoàng lái xe đưa bạn gái đi làm, đến cửa công ty, anh nhìn không được lại dặn dò: ” Anh ở bên ngoài chờ em, có việc gì thì phải gọi điện cho anh, nhất định phải gọi, nếu không anh sẽ không đi.”

” Ở công ty hần không dám làm bậy đâu, anh đừng lo lắng!” Xem bạn trai giống như lâm đại địch, làm cho cô uất ức thật sự.

” Anh chờ điện thoại của em.” Nếu không phải là cô kiên trì ngăn cản, anh đã muốn xông vào đánh cho thẳng nhóc kia một trận rồi.

” Được rồi, anh cứ đợi em ở đây.” Cô hôn anh rồi mới bước xuống xe, bước đi kiên định không hề sợ hãi.

Đối với cậu em Trương Trí Uyên, cô vẫn yêu quý hần, có điều bây giờ cô muốn tát cho hần một cái, cho hần biết chị của hần cũng phải hạ người để dàng khi dễ như thế, đối xử với phụ nữ chỉ có thể dùng mềm không thể cứng rắn như thế, trước kia cô đã quên dạy hần chuyện này vì không ngờ hần lại làm việc như thế với phụ nữ, bây giờ là lúc hần cũng nên học một vài điều rồi! (Bạo lực :-ss – DG)

Có điều, mấy việc cô định làm thì chưa làm đã thất bại.....” Cái gì? Trí Uyên từ chức?”

” Ừ, giống như gấp gáp lắm, ngày hôm qua đã làm hết mọi thủ tục rồi, cậu ta có để lại vài thứ cho cô này.”

Tổng biên tập đang rầu rĩ chuyện tuyển người, tiền lương thấp như vậy biết tuyển ai làm tốt như thế đây?

Trương Trí Uyên lưu cho cô một chiếc hộp bìa cứng, bưng lên cũng không nhẹ lắm, tuy là cô tin bên trong không có bom, nhưng cũng không mở ra ngay mà rút điện thoại gọi cho bạn trai cô nói:” Thư Hoàng, hẳn từ chức rồi!”

” Thật à?” Lâm Thư Hoàng không biết thờ phào hay là tiếc vì không có cơ hội dùng đến nắm đấm.

” Anh về nhà nghỉ đi, anh cũng mệt rồi còn gì.”

” Tối nay anh sẽ qua đón em.”

” Em yêu anh.” Cô biết nói lời cảm ơn không bằng nói yêu, đây mới là điều bọn họ muốn nghe.

” Anh cũng yêu em, vì anh em hãy chăm sóc bản thân cẩn thận.” Cuối cùng anh cũng yên tâm, hy vọng chuyện này kết thúc hẳn rồi.

” Em sẽ cố gắng.” Mỗi khi cô cảm thấy yếu đuối, thì anh sẽ mang lại cho cô cảm giác an toàn, quả nhiên cô yếu đuối anh mạnh mẽ, anh như ngọn song nâng con thuyền là cô lên..... Không đúng, phải là anh xuống thì cô lên, hai người nâng đỡ lẫn nhau, sẽ cả đời như thế.

Thời gian nghỉ trưa, mấy đồng nghiệp đều ra ngoài ăn trưa, Tạ Giai Hình mới đem hộp giấy mở ra, bên trong có loại kẹo và bánh quy cô thích ăn, số lượng nhiều đến mức ăn ba tháng có lẽ mới hết, còn có một phong thư do Trương Trí Uyên tự tay viết.

” Chị, em xin lỗi, thật sự rất xin lỗi! Em đã nghĩ em có thể thay đổi chính mình, làm cho mọi người đều vừa lòng với em, kết quả là em đã sai, sai rất nhiều, còn làm tổn thương người em yêu quý.

Hy vọng chị có thể hiểu cho em, so với chị em càng hối hận, càng đau khổ hơn nữa. Cho dù chị có tha thứ cho em thì em cũng không thể tha thứ cho chính mình.

Anh rẽ nói đúng, em phải đối mặt với chính mình, chị cũng đã nói với em thế, em còn đi tìm kiếm trong hư vô làm gì nữa? Cho nên em muốn đi tìm tình yêu chân chính của em, chờ đến khi em tìm được, chị sẽ là người đầu tiên em nói với, sau đó em sẽ đưa về giới thiệu với nhà em và nói rõ mọi chuyện.

Hy vọng đến lúc đó chị sẽ lại đồng ý nhận người em này, cho em một cái cơ hội chứng minh em cũng không phải là người xấu xa như vậy, được không?

Chúc chị và anh rẽ hạnh phúc, anh ấy là người thích hợp với chị, thông minh lại ôn nhu, không giống như chị (Chửi đều kinh □- Phong Thiên Vân). Chị cũng rất thích hợp anh ấy, ngây ngốc nhưng lại đáng yêu, ngẫu nhiên phát ra trí tuệ hào quang, liền đủ chúng ta hưởng thụ cả đời.

Có lẽ chị hối hận vì quen biết em, nhưng với em mà nói, quen biết chị là điều may mắn nhất đối với em, hy vọng có một ngày chúng ta còn có thể cùng nhau ca hát lần nữa.”

Xem xong thư, mắt cô tràn đầy nước, tiểu tử này đúng là...! Cô lấy điện thoại gọi cho Trương Trí Uyên, quả nhiên là chuyển tới giọng nói của hộp thư, bởi vậy cô để lại mấy câu: “Chị chờ cậu, không gặp không về, nhưng chị muốn cho cậu một cái tát, nhớ rõ đem mặt rửa sạch sẽ chờ đấy.”

Cứ như vậy, tiểu hoàng tử đã xuất phát đi tìm bông hoa hồng của hắn, từ nay về sau, không có người nào giải quyết vấn đề về tình yêu cho cô, không có người cùng cô cùng nhau đục nước béo cò, bỗng nhiên cô rất muốn hát, vì chính mình mà hát, cũng vì cậu em đáng yêu mà hát.

” Tôi tin tưởng trên thế giới này, nhất định sẽ gặp được một nửa của mình... Vì một tình yêu phải trả giá đi bao nhiêu, sau đó có lại bao nhiêu cũng không cần so đo. Vào thời điểm tôi hiểu rõ điều đấy, là lúc ta đã chuẩn bị tốt, buông tất cả ra để yêu, trời cao biển rộng...”

Trong bếp hơi nước bốc lên nghi ngút, Lâm Thư Hoàng đảm nhiệm vai trò bếp trưởng, một bên xào rau một bên thì nấu canh, Tạ Giai Hình đảm nhiệm vị trí trợ thủ, cũng không phải làm việc gì nhiều, chuẩn bị bàn ghế, lấy mấy hộp gia vị, còn không thành thạo còn ăn vụng một miếng.

Dưới sự dạy dỗ trong nhiều ngày của bạn trai, cô từ đầu đến việc phân biệt đường và muối còn chẳng xong, hiện tại ít nhất cũng biết nhìn thuyết minh ghi ngoài bao bì, tuy rằng cô cũng gặp không ít phiền toái, giống như vậy em hôn anh một cái, anh sờ lại em một phát, cũng là một loại tình thú.

” Bên ngoài có vẻ ổn! ” Trong bếp âm thanh xào rau đã không nhỏ, phòng khách ồn ào vẫn là tiếng của ba.

” Còn không phải vì chúng ta sao.” Anh cúi đầu hôn vào môi, cô vừa ăn một viên vùng, ngoài miệng dính một vài hạt vùng, anh chẳng qua tốt bụng giúp cô liếm sạch sẽ.

Hôm nay là một ngày, gia đình hai bên đều đến đầy đủ, bàn bạc về hôn sự của hai người không ngớt. Bởi vì hai đương sự đều vô dụng, một người thì không hiểu gì, người còn lại thì lười biếng, thế là giao hết cho người nhà sắp xếp.

” Cứ như trong mơ vậy, chúng mình sắp kết hôn rồi ư?” Nghĩ lại lần đầu tiên gặp mặt, cô vẫn là một cô gái cổ hủ, thế mà phòng khám phụ khoa mà cô ghét lại biến thành chỗ thăng hoa của cô, vận mệnh an bài thật sự là làm cho người ta khó hiểu!

Anh liền lấy một con ốc đút vào miệng cô. ” Lâm phu nhân, bà không cần nghi ngờ làm gì, về sau có tôi nuôi bà, nuôi béo liền làm thịt ăn luôn.”

” Bình thường cũng đã ăn rồi, hừ!” Cách bọn họ thân mật với nhau cũng khác với người khác, cũng rất có thể tự đắc này nọ, gần nhất lên mạng mua chút trang phục đặc biệt, có rãnh liền thử xem thế nào, trong khuê phòng vui vẻ vô cùng. ” Anh, có khi nào anh hối hận chưa?”

” Hối hận là không biết em sớm một chút, còn để cho em đi xem mặt nhiều người như vậy.”

Đáp án này làm cho cô rất vừa lòng, gật gật đầu nói: "Mọi người giúp chúng ta như vậy, phải cảm ơn họ thế nào mới được đây nhỉ?"

"Xem ra em còn có chút lương tâm, mời bọn họ ăn cơm đi." Cô gái này tuy là hơi lười biếng, nhưng cũng hiểu được việc phải biết ơn người khác.

"Mời ăn cơm liệu có đủ không? Hay là phải đưa thêm chút quà nữa?"

"Chỉ cần chúng ta luôn yêu thương nhau là bọn họ đã vui vẻ lắm rồi. Hơn nữa mời ăn cả đòi chứ đâu, về sau ngày lễ ngày tết, chúng ta đều phải làm cơm mời khách." Đây là lời hứa trong lòng anh, người một nhà có thể tụ tập một chỗ ăn cơm thật tốt.

"Vâng... Nghe có vẻ vất vả, may mà tất cả đều do anh xuống bếp."

"Cô gái hư!" Anh cũng bó tay với cô, chỉ có tới gần cô, nói với giọng đe dọa: "Chờ mọi người về hết rồi, anh sẽ chỉ cho em mặc độc một cái tạp dề, xử lí em luôn ngay trong nhà bếp."

Cô nghe xong liền hít vào một hơi, vị hôn phu của cô cũng thật tà ác... Nhưng mà cô thích, ha ha.

Không bao lâu, Lâm Thu Hoàng đem đồ ăn dọn lên bàn, gọi với ra ngoài phòng khách: "Ăn cơm cái đã mọi người! Chờ một chút rồi bàn sau, nếu không thức ăn nguội mất."

Nghe được tiếng gọi ăn cơm, mọi người rời khỏi trận địa một cách lưu luyến, nhìn đến thức ăn trên bàn thì mắt sáng rực lên, đều tự tìm vị trí ngồi ăn lấy ăn để.

Hôn lễ sắp tới rồi, còn rất nhiều chi tiết phải chú ý, miệng mọi người vẫn nói không ngừng, nhất là Lâm Duy Chí và Triệu Như Mai, bọn họ mới kết hôn mấy tháng trước, tài liệu trong tay vẫn còn giữ, đặc biệt hưng trí bưng bưng.

"Mọi người nhiệt tình quá rồi đấy, rốt cuộc là ai sắp kết hôn thế?" Tạ Giai Hình thấp giọng hỏi chồng sắp cưới của cô.

"Chúng ta chỉ cần tham gia đúng giờ là được, thế cho nhẹ."

"Lỡ mọi việc không đâu vào đâu thì sao?"

"Không quan hệ, chúng ta chỉ kết hôn có một lần, chỉ cần chống đỡ lần này là được rồi, về phần khách, bọn họ cũng đã tham gia nhiều hôn lễ rồi, sẽ không để trong lòng đâu." Lâm Thu Hoàng bình tĩnh phân tích thay cô.

Cô nghe xong rất bội phục, không biết từ khi nào mà anh trở nên rộng rãi như thế? Người đàn ông trước kia theo đuổi tư tưởng hoàn mỹ chẳng lẽ đã bị cô đồng hóa hoàn toàn? Cô có điểm đồng tình với anh, lại càng yêu anh hơn, yêu một người chính là không tự chủ được như thế à!

Vào ngày sinh nhật hai mươi sáu tuổi của Tạ Giai Hình, cô đã từ một người độc thân thành người đã kết hôn, nghe có vẻ lớn lao, nhưng trong lòng cô tràn đầy niềm vui, hơn nữa vào thời điểm mọi người gọi cô là Lâm phu nhân, mong đều đắc ý muốn vĩnh cửu cả lên.

Nghĩ lại một năm qua, cô có bạn trai, thoát khỏi thân xử nữ, trải qua một hồi vừa khô hải vừa chua xót ngọt yêu đương, cuối cùng cũng đi vào phần mộ của tình yêu... Không, phải là cung điện thần thánh của tình yêu, về sau đã có pháp luật bảo đảm lâu dài.

Mấy ngày trước hôn lễ, cô nhận được một bưu kiện đến từ nước Pháp, trong bưu kiện có một bộ nội y gợi cảm, một đồng hồ mỹ phẩm, còn có một phong thư không đề tên, nhưng cô vừa thấy liền biết là ai gửi đến.

"Yêu tuy rằng rất kì diệu, cũng vì cô đơn, lại bị vùi lấp trong vũng bùn, yêu phải kiên nhẫn chờ đợi, cẩn thận tìm kiếm, cảm giác rất quan trọng."

Chị vẫn khỏe chứ? Bài hát này thường vang lên trong đầu em, hơn nữa chính là giọng chị hát, thỉnh thoảng giống như dạn dò với em.

Sinh nhật vui vẻ! Tân hôn vui vẻ! Chị và anh sẽ nhanh nhanh sinh em bé đi, để cho em làm cha đỡ đầu được không? Nếu không được thì để em làm mẹ nuôi cũng được.

Em vẫn ổn, vừa đi học vừa đi làm, cũng đã để ý đến một người nhưng không nóng nảy, lòng phải bình tĩnh mới là điều quan trọng, em vẫn duy trì liên lạc với người nhà, chị không cần lo lắng... Đừng nói là chị không lo lắng gì nhé, em sẽ giận đấy.

Một ngày nào đó em sẽ quay về tìm chị, hy vọng vẫn chưa biến thành một bà già, như vậy em sẽ xấu hổ khi làm em chị lắm. Chị cũng đã hai mươi lăm tuổi rồi, mỹ phẩm dưỡng nhan không thể không dùng, nhớ rõ phải quan tâm đến chính bản thân mình chồng chị mới càng yêu chị hơn nữa."

Cô đem thư đưa cho Lâm Thu Hoàng xem, anh xem xong mỉm cười nói: "Anh biết cậu ấy rất quý em, cậu ấy đối với em rất tốt, nhưng nếu có cơ hội gặp lại, anh vẫn muốn tặng nó một đám."

"Tốt! Anh đám một đám, em đá một đá, sau đấy đổ dành cậu ta một chút."

"Ừ, cứ như vậy."

Đối với một hồi ác mộng kia, hai người đều đã quên rồi, hiện tại cô nhớ tới đều là những điều tốt đẹp.

Nhớ tới ngày đó nó mới chỉ là một biên tập viên gà mờ, đi khắp nơi khoe cái bộ dạng lẳng lơ, mang khuôn mặt gây tội ác, miệng cũng rất xấu, rất được hoan nghênh, lại khổ vì yêu, chính là người em trai cô đang nhớ đến.

Tiệc cưới cái gì cũng có, vòng hoa, ruy băng, tượng băng, pháo bông, bóng bay, giống như trăm nhà đua tiếng, làm cho lúc chú rể và cô dâu đi vào, không ai thấy rõ ràng bọn họ nhìn ra sao.

Khách đọc lời chúc thì khua chiêng gõ trống, ca múa biểu diễn phụ trợ, lúc cô dâu ném hoa thì loạn hết cả lên, quà tặng là sách do chú rể viết, cô dâu biên tập: Nhập môn khoa phụ sản... Mọi người mặc dù có chút xấu hổ, nhưng vẫn là yên lặng cảm một quyền về, tặng quà cá nhân rất phù hợp với cả hai.

Lâm Thư Hoàng và Tạ Giai Hinh cảm nhận được, đây là không tham dự cũng không can thiệp kết cục, may mắn chỉ có một lần như thế, khề cần môi chống đỡ cho qua.

Xem người nhà bọn họ thích thú như thế, còn vui hơn cả việc tự bản thân họ kết hôn, tất cả xem ra cũng còn có ý nghĩa.

Sau khi lễ cưới điên cuồng kết thúc, đêm tân hôn đến rồi, Lâm Thư Hoàng ôm Tạ Giai Hinh đi vào nhà, cuối cùng căn hộ sáu mươi mét vuông không chỉ có một mình anh ở, có anh và vợ anh cùng chung sống, về sau còn có thể có con cái bọn họ nữa.

”Lâm phu nhân, chúc mừng.”

”Cảm ơn, về sau xin dạy dỗ nhiều hơn.”

Tiến vào căn phòng dán chữ hỉ, anh trút bỏ từng lớp quần áo trên người vợ mình, trước hết dùng tay và môi làm cho cô đạt đến cực điểm. Mặc dù lúc này hắn vẫn là mềm nhũn, nhưng trong lòng hưng phấn không gì tả xiết, thật ra chỉ cần thay đổi cách suy nghĩ, chính những khó khăn mới làm cho bọn họ càng quý trọng, anh không chỉ nghĩ đến bản thân, mà bây giờ đã có sự giao thoa giữa thể xác và tinh thần của hai người.

Tiếp theo anh nhắm mắt lại, để cô ở bên trên châm ngòi thổi gió, dẫn dắt hai người kết hợp, mặc kệ như thế nào anh cũng không mở mắt ra, bởi vì anh yêu cô, tin tưởng cô. Vào lúc hai người cùng nhau đạt đến cực khoái, anh mới mở mắt ra nhìn đáng vẻ xinh đẹp mà động lòng người như thế này của cô.

Có lẽ có một ngày anh có thể giải quyết được khúc mắc, có lẽ cả đời vẫn phiền toái như vậy, nhưng điều đó đã không còn quan trọng, chỉ cần là hai người yêu nhau, cùng ở bên nhau đã là điều tuyệt vời nhất rồi.

Sau khi cưới, Tạ Giai Hinh như mong muốn ở nhà làm phu nhân, không cần đi làm, không cần nấu cơm, cũng không cần làm việc nhà. Chồng cô đem sổ tiết kiệm và tài khoản đều giao cho cô cất giữ, nhà cũng sửa đăng ký dưới tên hai người, còn nói muốn mua xe cho cô, chỉ chờ cô lấy được bằng lái nữa là được.

Bình thường nhàn rỗi không có việc gì, cô đi ra phòng khám la cà, nhất là lúc nghỉ trưa, mang theo cơm trưa vợ yêu (cơm trưa tình yêu đấy ạ), cho chồng cô chút mặt mũi!

Tất nhiên cơm trưa tình yêu không phải do cô làm, chính là đồ ăn tối hôm qua bọn họ ăn còn thừa một ít, hơn nữa cô gọt một ít hoa quả, trên đường mua bánh ngọt, dù sao người nào đó cũng không kén chọn, nhìn thấy cô là thỏa mãn lắm rồi.

”Chồng yêu, em đến rồi!” Đi vào phòng khám, cô nũng nịu gọi.

Lâm Thư Hoàng tiến lên hôn cô vài cái, nhận túi trong tay cô: “Vợ yêu, vất vả rồi.”

”Anh làm việc mới vất vả, em chả biết làm gì, không ngoan hiền một chút sao được? Sau này anh mà bỏ em, em liền xong rồi.”

”Anh yêu em như thế, còn nói linh tinh cái gì?” Anh mở cặp lồng ra, bắt đầu người một một ta một miếng cùng nhau ăn.

Ăn được một nửa, bỗng nhiên cô đứng ngồi không yên, cắn cắn môi nói: ”Bác sỹ, em thấy ngứa, có phải lại có bệnh gì không?”

Anh nhất thời không phản ứng lại, ngây người nửa phút mới trả lời: ”Ách... Để anh xem, mời đến phòng phía sau làm nội chẩn, anh đi khóa cửa.”

Tất cả mọi động tác đều quen thuộc lại thoải mái, cô lại nằm trên giường khám bệnh, anh cúi đầu cẩn thận quan sát, ”Là nơi này không thoải mái sao?”

”Vâng, lên trên một chút nữa... Bác sỹ, sao anh lại không mang cái bao tay?”

”Em là khách quen, anh không ngại.” Anh sờ sờ nơi này lại xoa xoa nơi đó. ”Như vậy còn ngứa không?”

”Lạ quá, càng ngày càng ngứa...” Cô không khỏi vịn vịn, tay bác sỹ luôn thần kỳ như thế.

”Đây là do âm dương mất cân đối, để anh đặt thuốc cho em, giờ đây vào, có lẽ sẽ hơi đau, nhẫn nại một chút.”

Vốn chỉ nghĩ rằng anh chỉ dùng tay, nhưng là cái vật này... cảm giác này... rõ ràng chính là... Cô trừng lớn mắt không thể tin được, ”Thư Hoàng, sao anh lại...”

Anh thờ gấp, để chính mình đẩy mạnh. ” Anh cũng không biết, bỗng nhiên có cảm giác, sau đó liền biến thành như vậy...”

Thật là, cô thậm chí chính mình như thế nào lại không nghĩ tới chiều này? Thì ra là anh muốn lấy độc trị độc, bởi vì xem chân mà dẫn phát bệnh nghề nghiệp, tự nhiên muốn dùng xem chân đến giải quyết, thật tốt quá, về sau lại có kiểu mới.

” Thật sự có thể chứ? Muốn em che đi không? ” Cô vẫn có điểm do dự.

” Anh muốn xem... Xem chúng ta hòa hợp.” Anh vô cùng mê muội, nhìn chăm chăm mặt mày của cô,” Giai Hinh, cởi áo ra được không? Anh muốn nhìn toàn bộ thân hình em.”

” Vâng...” Cô có chút thẹn thùng, lại không nỡ từ chối anh, chỉ cảm thấy anh càng đánh càng hăng, so với bình thường còn muốn điên cuồng hơn nữa, hay là lấy độc trị độc làm cho tẩu hỏa nhập ma? ” Thư Hoàng, người ta không được.....”

” Đợi lát nữa một chút, anh cũng sắp rồi.....” Anh gầm nhẹ một tiếng, làm ra đòn đánh cuối cùng, làm cô run run không thôi.

Cứ như vậy, cả hai vợ chồng lần đầu tiên dùng phương thức bình thường có được thỏa mãn. Tuy rằng địa điểm phát sinh có chút quái dị, bọn họ nhưng không có gì oán hận, dù sao kỳ tích loại này chỉ có thể ngộ không thể cầu.

Ngày hôm sau, Lâm Thư Hoàng tìm công ty chớ hàng, đem giường khám bệnh của anh về nhà, mặt khác mua một chiếc hoàn toàn mới đưa đến phòng khám, bởi vì anh rút cuộc không thể bình tâm tĩnh khí sử dụng cái này nữa!

Buổi tối lúc về nhà, Tạ Giai Hinh nhìn đến phòng khách có một chiếc ghế khám bệnh, hai má nóng rực, ” Anh, không phải là anh đã hoàn toàn được rồi chứ?”

” Thực đáng tiếc, không có.” Lâm Thư Hoàng lắc đầu, ngữ khí trầm thấp trả lời.

” Thế là sao?” Chẳng lẽ còn có phần sơ cấp và trung cấp sao? Cô rất tò mò với sự thay đổi của anh.

” Anh bị em mê hoặc, chỉ có thể đối với em có cảm giác, có phản ứng.”

Cô sùng sốt một chút mới nghe hiểu anh đang nói cái gì, “Hừ! Chỉ biết nói lời ngon tiếng ngọt, chỉ biết nói mềm mà không làm được có ích lợi gì?”

” Dám xem thường anh à? Hôm nay khiến cho em có biết xem thường anh có kết quả gì!” Anh ôm lấy cô đi tới ghế khám bệnh, không nói hai lời liền đem quần áo cô cởi sạch, tái diễn lại truyện tình ” bác sĩ phong lưu và bệnh nhân”.

Từ nay về sau “bốn cách ăn” có thể từ từ hưởng dụng, bọn họ lại tiếp tục khai phá vài điểm mới, chỉ cần có tình yêu, mỗi người đều có thể là vua sáng kiến.

Tạ Giai Hinh phụ nhân kiếp sống chỉ có một tháng, liền đầu voi đuôi chuột kết thúc, không có biện pháp, nhân nhân không có việc gì rất nhàm chán, cô tự nhận mình là quỷ lười biếng, lại chống cự không được hai chữ nhàm chán!

Cảm khái lại bất đắc dĩ cô quyết định trở lại nhà xuất bản cũ, may mắn ông chủ còn chưa tuyển được người mới, cô là người cũ muốn làm lại cũng không khó.

Nhớ ngày đó, mọi người tổ chức tiệc chia tay cô vô cùng náo nhiệt, bây giờ căn bản không có người nhắc tới việc làm tiệc chào mừng, nhân tình ấm lạnh a! Xã hội thực tế a!

Phát hiện vợ mình lại biến thành phụ nữ đi làm, Lâm Thư Hoàng nhin không được hỏi: ” Vì sao lại đi làm trở lại? Không phải rất vất vả sao?”

” Ngứa tay.”

” Hà?”

” Trước kia mỗi ngày đánh chữ, thường cảm thấy rất đau tay, sau lại mỗi ngày nhàn rỗi, liền cảm thấy ngứa tay.”

Trời sinh số khổ, tránh không được.

Anh xoa xoa đầu cô, yêu thương nói, “Anh chỉ cần em luôn vui vẻ, muốn làm thì làm, không muốn làm thì nghỉ, có anh đây rồi.”

” Thư Hoàng anh đối em thật tốt, em yêu anh chết mất!” Muốn làm nũng báo đáp chồng tốt, cô nghĩ muốn cho anh một cái hôn nồng nhiệt, nhưng còn chưa kịp hôn liền nôn khan một trận.

Nhất thời anh chịu đòn kích trầm trọng, chẳng lẽ trên người anh có mùi gì sao? “Em làm sao vậy? Hôm nay ăn cái gì?”

” Em hơi choáng váng, buồn nôn, là lạ thế nào ấy...” Không phải là bị dị ứng chứ?

Thời gian “họ hàng” của cô luôn chuẩn xác, nhưng anh đều giúp cô ghi lại ngày, vì thế anh lấy di động ra xem lịch ghi nhớ, tính toán một lúc liền nói. “Có lẽ em có thai rồi, đi, đi WC xét nghiệm nước tiểu!”

”Nhanh như vậy? Anh chuẩn bị từ khi nào thế, trong nhà sao lại có những món đồ đấy?”

”Thế chất của em rất đặc thù, đương nhiên phải chuẩn bị hết, anh đã để sẵn một đồng thuốc và công cụ ở nhà rồi.”

Người khác đều là chuẩn bị pin, lương khô cùng nước khoáng, phòng bão hoặc động đất, cũng chỉ có chồng cô chuẩn bị đồ dùng khoa phụ sản đi!

Xét nghiệm nước tiểu ra kết quả, hai vạch chứng minh rồi của thân phận mới của cô— phụ nữ có thai.

Vừa mới đi làm lại liền phát hiện mình có thai, vận khí của cô đúng là tốt hết chỗ nói. Nói may mắn cũng đúng, mà nói phiền não cũng không sai.

Anh điên cuồng ôm lấy cô, khiến mặt cô biến sắc, cảm giác cô hít thở không thông mới buông ra. ”Con của chúng ta nhất định thực vĩ đại, thông minh giống anh, đáng yêu như em! Yên tâm, có anh chăm sóc em, mang thai sẽ không vất vả lắm đâu.”

”Vâng... Bác sỹ nói gì cũng đúng.” Anh còn lạc quan hơn cô nữa, đây là một chuyện tốt, cô tạm thời không nghĩ đến việc phá hư tâm tình của anh.

Nhưng cô có dự cảm, thể chất của cô đặc thù như thế, không mọc ra mấy bệnh kì quái gì mới lạ, cũng may mắn chồng cô là bác sỹ phụ sản, nòi tròn úp vung tròn, ông trời cũng đã an bài tốt cả rồi.

”Vì chúc mừng em mang thai, anh giúp em nội chẩn một chút.”

”Ách... Thật sự chủ ý tốt.” Gả cho bác sỹ phụ sản, chính là một việc tốt như thế đấy.

Đời người mười phần thì tám, chín phần không như ý, tại Như thời khắc này hết sức vui mừng, sau này nhớ lại chuyện cũ, đều nghĩ đến việc này.

HẾT

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Tình Như Ý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.